

SPIS TREŚCI

Prąd elektryczny	
Źródła energii.....	5
Co to jest prąd elektryczny?	12
Źródła zasilania – baterie	17
Urządzenia techniczne w naszym domu	20
Co wiemy o prądzie?	24
Święta już, już ... cz.1 Przyszła zima	
Przyjechała do nas zima	29
Prezenty Pani Zimy	36
Bracia miesiące	40
Opowieści na zimowe wieczory.....	44
W krainie lodu i śniegu	47
Święta już, już ...	
Zbliżają się święta	51
Zwyczajy i tradycje świąteczne	56
Przygotowania do świąt w moim domu	62
Przy wigilijnym stole.....	65
Witamy Nowy Rok.....	67
Zwierzęta zimą	
Zima w lesie	70
Choinka dla ptaków.....	76
Dokarmiamy ptaki	79
Ptaki zimą	82
Leśniczy pomaga zwierzętom	86
Karnawał	
Kim będę na balu?	90
Na balu karnawałowym	95
Bale dawniej i dziś	98
Maski karnawałowe	102
Urządzamy bal karnawałowy.....	105
Moja rodzina	
Moja rodzina	106
Co odmierza czas?	111
Rodzina	115
Kalendarz.....	119
Mój dom	122
Moja rodzina cz. II	
Babcia i dziadek	125

Niespodzianka dla babci.....	129
Niespodzianka dla dziadka	133
Pomagamy starszym	135
Święto babci i dziadka	138
Zabawy na śniegu	
Zima dookoła.....	140
Zimowy świat.....	145
Zimowe wyliczanki	148
Bezpieczne zabawy zimą	153
Zima w górach	157
Zabawy na śniegu cz. II	
Zabawy zimowe.....	161
Lepimy bałwana	166
Zabawy z bałwankiem	171
Gdzie mieszkają Eskimosi?.....	175
Zwierzęta Grenlandii.....	178
W kosmosie	
Poznajemy Układ Słoneczny	182
Mikołaj Kopernik.....	187
Zwiedzamy planety	192
Spotkanie z Ufoludkiem	196
Podróż na Księżyc	198
Zwierzęta egzotyczne	
Sawanna.....	202
Dżungla	206
Zwierzęta egzotyczne	210
Zwierzęta mieszkające w ZOO	213
Zwierzęta egzotyczne i krajowe	216
W marcu jak w garncu	
Marcowa pogoda	221
Żegnaj bałwanku!.....	228
Marzec czarodziej	234
W marcu jak w garncu	239
Zabawy z wiatrem.....	242
Dbamy o zdrowie na przedwiośniu	
Ubieramy się odpowiednio do pogody.....	246
Jemy zdrowe rzeczy.....	252
Dbamy o higienę	256
Co robimy, gdy jesteśmy chorzy?	261
Z wizytą u lekarza	263
Zapis nutowy utworów.....	267

TEMAT KOMPLEKSOWY: PRĄD ELEKTRYCZNY

I dzień

Temat dnia: ŹRÓDŁA ENERGII

RANEK

Pisanie ołówkiem znaków literopodobnych w liniaturze, Ćwiczenia grafomotoryczne – Mamy 6 lat, część 1, s. 27.

- Usprawnianie ruchów dłoni wiodącej.

Rysowanie szlaczków od strony lewej ku prawej.

„Piłeczki” – zabawa sprawnościowa.

- Rozwijanie mięśni obręczy barkowej.

Dzieci siedzą w dwóch kołach (ważne, żeby było po tyle samo osób). Jedno dziecko z każdego koła ma szarfę – początek zabawy. Dzieci podają sobie piłeczkę, tak aby każde miało ją w ręku. Zabawa kończy się, kiedy piłka wróci do osoby mającej szarfę. Wygrywa zespół, którego piłka szybciej obiegnie koło.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 14.

„Marsz – bieg” w dowolnym kierunku.

Dzieci poruszają się w zależności od muzyki, marsz - muzyka marszowa, bieg - muzyka szybka.

„Dwa – trzy” – zabawa orientacyjno - porządkowa.

Dzieci poruszają się po sali. Na hasło: *dwa* – dzieci ustawiają się parami, na hasło: *trzy* – dzieci tworzą trójki.

„Koraliki” – reakcja na przerwę w muzyce.

Dzieci ustawiają się w szeregu trzymając się za ręce. Wyznaczamy pierwsze dziecko, które prowadzi sznur koralików. Podczas muzyki dzieci maszerują trzymając się ze ręce. Na przerwę w muzyce pierwsze dziecko - koralik odpada i przechodzi na koniec, teraz drugie dziecko prowadzi sznurek do kolejnej przerwy. Bawimy się dopóki wszystkie dzieci nie będą prowadzącymi sznurek.

„Kolorowe kółka” – zabawa z elementem podskoku.

Dzieciom rozdajemy szarfy w 4 kolorach. Dzieci podskakują z nogi na nogę. Na hasło: *zielony* dzieci mające zielone szarfy ustawiają się w kółko. Pozostałe zatrzymują się i stoją w bezruchu.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Zajęcia ruchowe

I. Temat: „Różne źródła energii” – wykorzystanie prądu elektrycznego w życiu codziennym na podstawie wiersza Doroty Kossakowskiej „Prąd elektryczny”.

- Zapoznanie dzieci z różnymi źródłami prądu oraz zasadami pracy elektrociepłowni,
- Przekonanie dzieci o konieczności oszczędnego gospodarowania energią elektryczną,
- Uwrażliwienie dzieci na bezpieczne korzystanie z urządzeń elektrycznych.

Pomoce: obrazki elektrowni, Zima, s. 1, 2.

Przebieg:

„Źródła energii” – praca z obrazkiem, Zima, s. 1.

Omówienie różnych rodzajów elektrowni: atomowa, wiatrowa, słoneczna, wodna, elektrociepłownia. Wykorzystanie różnych źródeł energii do produkcji prądu. Łączenie elektrowni z odpowiednimi symbolami źródeł energii.

„Z czego powstaje prąd?” – słuchanie opowiadania nauczyciela z jednoczesnym pokazywaniem na ilustracji, Zima, s. 2.

Wiadomości dla nauczyciela

W Polsce najczęściej energię elektryczną (ok. 90 %) uzyskuje się ze spalania węgla kamiennego i brunatnego. Węgiel przywożony jest do elektrowni koleją lub w ciężarówkach. Węgiel w elektrowniach ciepłych jest spalany w urządzeniach zwanych kotłami parowymi. Powstała para napędza urządzenie zwane turbogeneratorem. W turbinie parowej następuje zamiana energii cieplnej pary na energię mechaniczną, która służy do napędzania generatora prądu. W generatorze wytwarzana jest energia elektryczna, która liniami elektrycznymi płynie do naszych domów.

„Jaka to elektrownia?” – rozwiązywanie zagadek.

- Prąd uzyskujemy dzięki sile wiatru.
- Żeby był prąd, musi być zbiornik wodny.
- Energii do wytworzenia prądu dostarcza słońce.
- Aby uzyskać prąd potrzebny jest atom.
- Do wytworzenia prądu wykorzystuje się węgiel.

„Prąd elektryczny” – słuchanie wiersza.

Przyszedł Jaś do domu,
ciemno - nic nie widać.
Pewnie świeca dzisiaj
może mi się przydać.
Gdzie jest nasze światło,
które jasno świeci?
Czy w telewizorze
jest program dla dzieci?
Czy odkurzacz mamy
pilnuje porządku?
Czy w czajniku elektrycznym
wystarczy nam wrzątku?
Gdzie nasza muzyka,
którą tak lubimy?
I przy dźwiękach, której
tak chętnie tańczymy.
Nie ma dzisiaj prądu,
więc światła nie będzie,
i bajka dla dzieci
też się nie odbędzie.
Mama nie posprząta
nie wypije kawy,
a dzisiejszy wieczór
nie będzie ciekawy.
Prąd jest bardzo ważny,
znaczenie jego znamy.
Każdy niech pamięta,
że prąd oszczędzamy.

Udzielanie odpowiedzi na pytania:

- Do czego potrzebny jest prąd?
- Jakie znacie urządzenia zasilane prądem?
- Jakie urządzenia zasilane prądem znajdują się w waszych domach?
- Dlaczego należy oszczędnie gospodarować energią elektryczną?

„Rodzaje elektrowni” – zabawa ruchowo – naśladowcza.

Dzielimy dzieci na dwie grupy, które siedzą naprzeciwko siebie. Nauczyciel pokazuje jednej grupie obrazek elektrowni, grupa ma gestem pokazać, jaka to elektrownia. Przeciwna grupa odgaduje. Po rozwiązaniu następuje zmiana zadania.

lub

Temat: „Wyruszamy w kosmos” – wprowadzenie litery „r, R” na podstawie wyrazu „rakieta”.

- Zapoznanie z wyglądem litery r, R małej i wielkiej, pisanej i drukowanej,
- Utrwalenie pojęć: litera, głoska, sylaba,
- Kształcenie umiejętności analizy i syntezy słuchowo – wzrokowej wyrazów o prostej budowie fonetycznej,
- Wyróżnianie głoski r w nagłosie, śródgłosie i wygłosie,
- Rozwijanie zainteresowań dzieci samodzielnym czytaniem.

Pomoce: obrazek przedstawiający raketę, cegiełki: białe, czerwone i niebieskie, litera r, R drukowana i pisana, mała i wielka, plastelina, tekturki, alfabet ruchomy.

Przebieg:

„Rakieta” – zagadka obrazkowa.

Na tablicy zawieszona jest rakieta. Zasłonięta jest kartką z wyciętymi 5 małymi okienkami. Każde okienko ma cyfrę od 1 do 5. Dzieci kolejno od najmniejszej cyfry zdejmują okienka i odgadują co to jest.

„Rakieta” – słuchanie wiersza Doroty Kossakowskiej.

Romek lubi patrzeć w niebo
i oglądać gwiazdy,
lubi marzyć o podróżach,
tak jak chłopak każdy.
Pewnej nocy kiedy zasnął,
coś mu się przyśniło,
odbył podróż w takie miejsce,
które piękne było.
Najpierw podszedł do rakiety,
ster zobaczył w górze,
żeby ruszyć „start” przycisnął
i znalazł się w chmurze.
Leciał siedząc w swej rakiecie,
patrzył w różne strony,
chciał zobaczyć świat daleki,
lecz został zbudzony.
Rozmowa z wykorzystaniem wiersza.

„Litera r” - zapoznanie z literą „r” małą drukowaną i pisaną na podstawie wyrazu: **rakieta**.

Wymawianie kolejnych głosek.

Wyróżnianie pierwszej i ostatniej głoski w wyrazie **rakieta**.

Zawieszenie obrazka - **rakiety**.

Podział wyrazu **rakieta** na sylaby.

Pokaz małej drukowanej i pisanej litery r.

Podział wyrazu **rakieta** na głoski.

Budowanie z białych cegiełek schematu wyrazu **rakieta**.

Utrwalenie pojęcia: samogłoska – zaznaczenie litery r niebieską cegiełką.

Budowanie z czerwonych i niebieskich cegiełek modelu wyrazu **rakieta**.

Układanie z małych liter wyrazu **rakieta**.

Budowanie zdań z wyrazem **rakieta**.

„Litera R” - zapoznanie z literą „R” wielką drukowaną i pisaną na podstawie wyrazu: **Romek**.

Wymawianie kolejnych głosek.

Wyróżnianie pierwszej i ostatniej głoski w wyrazie **Romek**.

Podział wyrazu **Romek** na sylaby.

Pokaz wielkiej drukowanej i pisanej litery R.

Podział wyrazu **Romek** na głoski.

Budowanie z białych cegiełek schematu wyrazu **Romek**.

Budowanie z czerwonych i niebieskich cegiełek modelu wyrazu **Romek**.

Układanie z liter wyrazu **Romek**.

„Litera r, R” – ćwiczenia w pisaniu litery r, R.

Nauka pisania litery r, R.

Nauczyciel pokazuje na tablicy sposób pisania litery r, R.

Następnie dzieci piszą litery r, R: palcem w powietrzu, na dywanie, na ręce, z zamkniętymi oczami.

„Litera r, R” – lepienie z plasteliny litery małej i wielkiej.

„Wyrazy z literą r” – wyszukiwanie litery r w nagłosie, śródgłosie i wygłosie .

Dzieci podają wyrazy, które rozpoczynają się, mają w środku i na końcu literę r.

„Wyruszamy w kosmos” – zabawa ruchowo – naśladowcza z ćwiczeniami ortofonicznymi.

Dzieci stoją w rozszypce. Naśladują uruchamianie rakiety:

- Przecieranie szyby - rękoma przed sobą wykonują koła mówiąc: szur, szur...

- Sprawdzanie urządzeń - palcem wskazującym naśladując przyciskanie guzików mówiąc: pik, pik...
- Uruchamianie silnika - klepią naprzemiennie rękoma o uda mówiąc: brzrzrz...
- Rakieta startuje - wyskakują do góry, ręce wysoko nad głową krzycząc: hura.

II. Zajęcia ruchowe – zestaw 14.

Temat: Kształtowanie szybkości poprzez gry i zabawy ruchowe.

- Zapoznanie się z zasadami nowej zabawy „Impuls”,
- Kształtowanie szybkości poprzez szybkie reagowanie na sygnały,
- Rozwijanie ogólnej sprawności fizycznej.

Przybory: szarfy

Czynności organizacyjno – porządkowe

Zbiórka, powitanie, sprawdzenie gotowości do zajęć.

Część wstępna

„Kolorowymi szarfy”

Dzieci ustawiają się w rozsypce. Prowadzący pokazuje szarfy w różnych kolorach. Czerwona szarfa oznacza, że należy przyjąć pozycję siad klęczny, niebieska – leżenie na brzuchu, żółta – przysiad podparty, a zielona – podskakujemy jak piłeczka.

Część główna

„Prąd jest, prądu nie ma” – zabawa ruchowa.

Dzieci zamieniają się w zabawki na baterie. Kiedy prowadzący mówi: *prąd jest*, dzieci naśladują ruchy zabawek na baterie, kiedy prowadzący powie: *prądu nie ma*, zastygają w bezruchu. Trzecie hasło: *bateria rozładowuje się*, ćwiczący zwalniają ruchy swojego ciała i bardzo powoli zatrzymują się i zastygają w bezruchu.

Dzieci pobierają po jednej szarfie i ustawiają się w rozsypce.

Dzieci trzymają szarfę w prawej dłoni i wykonuje krążenie prawego ramienia w przód 5 powtórzeń, potem w tył 5 powtórzeń, zmiana ręki ćwiczącej.

Dzieci chwytają szarfę za jej końce i napina ją, ramiona unoszą w górę nad głowę, wykonują ruchy ramion zachowując się jak drzewo podczas kiedy wieje wiatr, prowadzący podaje hasła: *wieje zefirek, wieje halny, idzie trąba powietrzna*.

Dzieci w siadzie o nogach ugiętych, składają szarfę na połowę dłońmi chwytając za końce i zaczepiają szarfę o śródstopie ugiętej nogi:

ruch: prostujemy nogę jednocześnie pogłębiając skłon tułowia w przód, następnie uginamy nogę, ćwiczenie powtarzamy 5 razy, zmiana nogi ćwiczącej.

Ćwiczenie jak wyżej tylko szarfę zaczepiamy o obie stopy.

„Elektryczne węgorze” – zabawa ruchowa.

Rozkładamy szarfy na podłodze. Dzieci muszą przemieścić się z jednej strony sali na drugą przeskakując przez szarfy, czyli nad „elektrycznymi węgorzami”, dziecko które nadeptnie na szarfę zatrzymuje się w tym miejscu, tam, gdzie nastąpiło dotknięcie szarfy. Wygrywają dzieci, którym udało się bez dotknięcia stopą szarfy przemieścić się na drugą stronę. Zabawę powtarzamy kilkakrotnie. Zbieramy szarfy.

„Impuls” – zabawa ruchowa.

Dzieci chwytają się za ręce i tworzą koło. Jedna z osób wybrana przez nauczycielkę wychodzi z koła i odwraca się tyłem do wszystkich. Dzieci stoją w kole poprzez uścisk dłoni przekazują sobie impuls. Nauczycielka wskazuje osobę w kole, od której impuls zacznie być przekazywany. Osoba wcześniej wybrana wchodzi do środka koła, prowadzący podaje hasło: impuls i dziecko, które wskazała w kole nauczycielka rozpoczyna zabawę. Zadaniem dziecka jest wskazać, gdzie znajduje się impuls. Po wykonaniu prawidłowo zadania, nauczycielka wybiera kolejne dziecko i zabawa toczy się dalej.

Część końcowa

„Gorące kakao” - ćwiczenie oddechowe.

Dzieci siadają na obwodzie koła, dłonie splecione tak jakbyśmy trzymali kubek w dłoniach. Wyobrażają sobie, że w kubku zrobionym z dłoni mają gorące kakao, które trzeba wystudzić, w tym celu mocno dmuchają w dłonie.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

Wyjście na podwórko – zabawy na śniegu.

POPOŁUDNIE

„Wiatr” – rysowanie jednocześnie obiema rękami mazakiem różnorodnych linii (symbolizujących wiatr).

- Rozwijanie sprawności manualnej obu rąk.

„Bajki, które lubimy” – słuchanie dowolnej bajki czytanej przez nauczyciela.

- Rozwijanie wyobraźni, skupienia uwagi i umiejętności śledzenia rozwijającej się akcji.

Zabawy i gry stolikowe.

- Kształcenie umiejętności przestrzegania ustalonych zasad gier.

Dzieci wybierają różnorodne gry z kostką, układanki, puzzle, mozaiki geometryczne i wtyczkowe.

Z chętnymi dziećmi nauka gry w warcaby.

II dzień

Temat dnia: CO TO JEST PRĄD?

RANEK

„Litera r, R” – utrwalenie litery r, R, czytanie sylab, wyrazów i tekstu. *Zabawy z literami – Mamy 6 lat, s. 22.*

- Rozwijanie zainteresowań dzieci samodzielnym czytaniem.

Czytanie sylab, wyrazów.

Czytanie krótkiego tekstu i rysowanie obrazka do tekstu.

Czytanie wyrazów i łączenie z obrazkiem.

Zamalowywanie na niebiesko w podanych wyrazach litery r, R.

„Mieszkanie Hani” - słuchanie wiersza Cz. Janczarskiego, rozmowa na temat treści wiersza i własnych doświadczeń.

- Utrwalenie nazw urządzeń elektrycznych i zwrócenie uwagi na zachowanie ostrożności podczas korzystania z nich.

„Urządzenia elektryczne w moim domu” – nazywanie urządzeń elektrycznych, określanie ostatniej głoski, otaczanie pętlą tych, które znajdują się w domu, *Zima, s. 3.*

- Wyróżnianie głosek w wyrazach w wygłosie.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 14.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Plastyka

I. Temat: „Jak należy obchodzić się z urządzeniami elektrycznymi?”
– wypowiedzi dzieci na temat na podstawie opowiadanie
Joanny Myślińskiej „Prąd elektryczny”.

- Zapoznanie ze znakiem „Uwaga prąd”,
- Wdrażanie do uważnego słuchania nauczyciela i wypowiedzi kolegów,

- Uświadomienie konieczności przestrzegania zasady dotyczącej samodzielnego korzystania z urządzeń elektrycznych podłączonych do sieci.

Pomoce: znak „Uwaga prąd”, arkusz dużego papieru z napisanymi zasadami korzystania z prądu (zasady wypisane są w zajęciu), *Zima*, s. 4.

Przebieg:

„Prąd elektryczny” - słuchanie opowiadania.

W domu Kasi zabrakło prądu. Wystarczyło jedno „pstryk” i wszystkie urządzenia przestały działać. Tatuś zadzwonił po pana elektryka. Pan elektryk obiecał, że przyjdzie po południu, ale niestety, do tego czasu w domu było jakoś dziwnie. Światło nie działało. Mama nie mogła wyprać ani wyprasować Kasi ubranek, nie mogła nawet wysuszyć jej włosów. Tata nie mógł zrobić jej ulubionych tostów. Nie działało radio ani telewizor. Jednym słowem cały dom stanął na głowie. W końcu pojawił pan elektryk. Jak tylko przyszedł, pooglądał uważnie gniazdka i kabelki, coś tam dotknął takim swoim specjalnym śrubokrętem, pogrzebał w specjalnej skrzynce, a potem zrobił „pstryk” i prąd wrócił jak za dotknięciem czarodziejskiej różyczki. Kasia z zaciekawieniem obserwowała jego pracę.

- Proszę pana, czy z pana jest taki prądowy czarodziej? - zapytała dziewczynka bawiąc się swoim długim warkoczem.

- O nie - zaśmiał się pan elektryk.

- Ja naprawiam elektryczność. Myślę, że prąd przestał działać przez wczorajszą burzę. Pamiętaj Kasiu, że podczas burzy wszystkie urządzenia powinny być zawsze wyłączone.

Pan elektryk wyjaśnił też Kasi, że z prądem nie ma żartów i dlatego dzieci nie powinny same korzystać z urządzeń elektrycznych. Bo prąd jest pożyteczny, ale może też wyrządzić krzywdę. Każdy też musi pamiętać, że podczas pracy z urządzeniami elektrycznymi trzeba mieć suche ręce. Ważne jest, żeby nie włączać jednocześnie zbyt wielu urządzeń elektrycznych, bo też mogą przestać działać. Teraz Kasia poczuła się bardzo mądrą dziewczynką, wiedziała przecież tyle na temat prądu i chciała się tą wiedzą ze wszystkimi podzielić. Wytłumaczyła nawet swojemu starszemu bratu Kubie, że nie wolno mu zapominać o tym, że kiedy wychodzi z domu musi wyłączyć wszystkie urządzenia elektryczne, żelazko, grzałkę i lampki.

- Bo pożaru w domu to byśmy nie chcieli, prawda? - podsumowała Kasia z poważną miną.

Rozmowa z dziećmi na temat opowiadania.

„Urządzenia elektryczne” – zapoznanie dzieci z zasadami bezpiecznego korzystania z urządzeń elektrycznych.

Nauczyciel wiesza arkusz dużego papieru z napisanymi zasadami korzystania z prądu.

- Używaj urządzeń elektryczne tylko w obecności dorosłych.
- Nie dotykaj mokrymi rękami urządzeń elektrycznych.
- Nie wyciągaj wtyczki z gniazdka, ciągnąc za sznur.
- Baw się daleko od słupów elektrycznych (nie puszczaj latawców w pobliżu linii elektrycznych).
- Nie manipuluj przy gniazdach wtyczkowych.

Wspólne omówienie zasad.

„Bezpieczne korzystanie z urządzeń elektrycznych” – praca z obrazkiem.
Zima, s. 4.

Opowiadanie dzieci na temat ilustracji, zaznaczanie tych, na których dzieci zachowują się bezpiecznie.

„Uwaga prąd” - zapoznanie z symbolem.

Nauczyciel pokazuje dzieciom znak: „Uwaga prąd”. Omówienie, gdzie i dlaczego taki znak się znajduje.

„Uwaga prąd” - kolorowanie kredkami ołówkowymi według wzoru znaku ostrzegającego przed prądem elektrycznym. *Zima, s. 4.*

II. Temat: „Jak płynie prąd?” – rysowanie mazakiem i malowanie farbą akwarelową, wykonanie abstrakcji.

- Zapoznanie z twórczością Picassa i jego malarstwem,
- Utrwalenie pojęć: abstrakcja, malarstwo abstrakcyjne,
- Uwrażliwienie dzieci na działanie linii i plamy,
- Rozwijanie wyobraźni i fantazji dzieci.

Pomoce: reprodukcje 2 obrazów Picassa np. „Kulturalna szafa” i „Tęcza abstrakcyjna”, kłębek wełny, kartki, mazaki, farby akwarelowe.

Przebieg;

„Piękne obrazy” - oglądanie reprodukcji obrazów Picassa, wypowiedzi dzieci.

- Gdzie możemy zobaczyć obrazy? (w muzeum, w domu...)
- Jak nazywa się osoba, która maluje obrazy?
- Co przedstawiają te obrazy?

Dzieci mówią, co sobie wyobrażają, co widzą na nich.

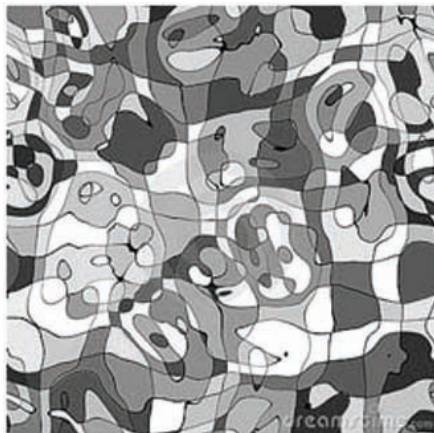
Przypomnienie, jak nazywa się malarstwo, w którym każdy może zobaczyć coś innego, (malarstwo abstrakcyjne).

Wiadomości dla nauczyciela:

Pablo Picasso urodził się 25 października 1881 w Maladze w Hiszpanii, jako pierwszy syn. Talent u Picasso odkrył jego ojciec, który był znakomitym rysownikiem. Chłopiec kształcił się w Hiszpanii, później w Paryżu. Prace Picasso z lat 1901-1904 określa się jako okres błękitny. Były to dzieła utrzymane w kolorystyce melancholijnym, ukazujące tematykę i postaci osób biednych (*Życie, Stary gitarzysta, Dwie siostry, Prasowaczka*). W 1904 roku Picasso spotyka modelkę, która zostaje jego towarzyszką życia na następne siedem lat. W tym czasie twórczość Picasso wchodzi w okres różowy, między innymi sceny z życia cyrkowców (*Dziewczyna na kuli, Kuglarze, Toaletta, Rodzina arlekina*). Od roku 1907 Picasso pod wpływem Paula Cézanne'a oraz sztuki iberyjskiej i afrykańskiej rozpoczął eksperymenty z geometryzacją i uproszczeniem formy, które dały początek kubizmowi. W tym roku maluje "Panny z Avignon". Następne lata charakteryzowały ciągłe poszukiwania twórcze. W 1936 roku, Picasso spotyka piękną, młodą dziewczynę Dorę Maar. Od tej daty rozpoczął się najważniejszy okres jego twórczości. Okres twórczości powojennej Picasso jest bardzo bogaty, różnorodny i nie poddający się klasyfikacji. Na tle sztuki XX wieku osobowość twórcza Picasso miała olbrzymi wpływ na każdą dziedzinę współczesnej plastyki. Zmarł 8 kwietnia 1973 w Mougins.

„Kulturalna szafa”

„Tęcza abstrakcyjna”

„Jak płynie prąd?” – zabawa z kolorową wełną.

Dzieci siedzą w kole. Nauczyciel zaczyna zabawę. Kłębek wełny to jest prąd, który płynie z elektrowni do domów. Prowadząca puszcza kłębek i mówi do kogo popłynie – imię dziecka. Kłębek wełny wędruje od dziecka do dziecka, tworząc pajęczynę.

„Jak płynie prąd? – podanie tematu pracy i wyjaśnienie kolejnych etapów pracy.

Dzieci mazakiem, bez oderwania ręki tworzą esy- floresy, (płynne linie przecinające się lub linie proste przecinające się).

Następnie białe miejsca wypełniają farbą akwarelową.

Wystawa prac dzieci.**„Kto szybciej dookoła?” - zabawa ruchowa.**

Dzieci siedzą parami naprzeciw siebie chłopiec z dziewczynką. Na hasło: *dziewczynki*, dziewczynki wstają i obiegają siedzącego chłopca i siadają na swoje miejsce. Na hasło: *chłopcy*, chłopcy obiegają dziewczynki.

Wyjście na podwórko – spacer w okolicy przedszkola.

- Dostrzeganie zmian w krajobrazie oraz cech charakterystycznych dla danej pory roku.

POPOŁUDNIE**„Szukamy litery r, R” – wyszukiwanie w kolorowych gazetach małych i wielkich liter r, R, wycinanie ich i naklejanie na kartkę.**

- Utrwalenie kształtu litery r, R drukowanej małej i wielkiej,
- Rozwijanie sprawności manualnej.

„Mamy różne domy” - zabawy konstrukcyjne, budowanie domów z klocków różnego typu.

- Budzenie radości ze wspólnej zabawy, rozwijanie pomysłowości.

Podział dzieci na zespoły, wybór przez zespół rodzaju klocków, z których powstanie dom.

Wystawa prac dzieci.

Praca domowa – przyniesienie dowolnej zabawki działającej na baterie.

III dzień

Temat dnia: ŹRÓDŁO ZASILANIA - BATERIE

RANEK

„Do czego służą baterie?” – oglądanie różnego rodzaju baterii.

- „Do czego służą baterie?” – oglądanie różnego rodzaju baterii.

„Zabawki na baterie” – zabawy dowolne dzieci zabawkami działającymi na baterie przyniesionymi z domu.

- Zwrócenie uwagi na poszanowanie zabawek swoich i kolegów.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 14.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Technika
2. Muzyka

I. Temat: „Latarka” – wykonanie pracy według instrukcji nauczyciela.

- Zapoznanie ze sposobem wykonania latarki,
- Wyjaśnienie pojęć: obwód zamknięty, obwód otwarty,
- Aktywizacja procesów myślenia i wyobraźni.

Pomoce: tektura, mała żarówka do latarki, bateria płaska 3LR12, folia aluminiowa, taśma klejąca, koła z bloku technicznego.

Przebieg:

„Obwód zamknięty, obwód otwarty” – zabawa ruchowa.

Dzieci stoją w kole trzymając się za ręce, przekazują uścisk dłoni. Uścisk wraca do osoby, która rozpoczęła zabawę.

Zabawę powtarzamy (nauczyciel stoi w środku i nie przekazuje uścisku).

Rozmowa z dziećmi:

- Dlaczego uścisk nie powrócił do osoby rozpoczynającej zabawę?

Wyjaśnienie dzieciom, że aby płynął prąd, musi być obwód zamknięty. Jeśli gdzieś jest uszkodzenie nie będzie prąd płynął.

„Latarka” – wyjaśnienie sposobu wykonania pracy.

Dzieci otrzymują tekturkę 6 x 10 cm z wyciętym otworem na żarówkę oraz kolorowe koła z bloku technicznego o promieniu 3 cm (osłonka na żarówkę). Przez otwór przekładają żarówkę, wokół której robią osłonkę. Z drugiej strony taśmą przyklejają baterię. Z folii aluminiowej robią dwa przewody (zwijają

w rulon). Folię okręcając wokół blaszek baterii i jeden przewód łączy na stałe z żarówką (można przykleić taśmą) drugi przewód po dotknięciu z żarówką włącza latarkę.

Zabawy latarkami wykonanymi własnoręcznie.

II. Temat: „Spotkania z muzyką klasyczną” – papierowa orkiestra do muzyki J. S. Bacha „Badanerie”.

- Rozwijanie wrażliwości słuchowej dzieci,
- Wdrażanie do aktywnego słuchania muzyki klasycznej, zaznajomienie z jej specyfiką i pięknem,
- Wykorzystanie kolorowych kartek do tworzenia akompaniamentu podczas słuchania muzyki.

Pomoce: kartki w 4 kolorach (tyle, ile jest dzieci), kosz lub papierowy karton, muzyka J. S. Bacha „Badanerie”, pałeczka do dyrygowania.

Przebieg:

„Tworzenie powitania” – improwizacje dzieci.

Dzieci siedzą w kole. Nauczyciel jako pierwszy śpiewa „Dzień dobry ... ” (imię dziecka), a dziecko odpowiada na tę samą melodię „Dzień dobry pani”, następnie nauczyciel wita kolejne dzieci.

„Kolorowy marsz” – marsz po obwodzie koła.

Na krześle leżą kolorowe kartki, dzieci maszerują i kolejno biorą po jednej kartce.

„Papierowa orkiestra” – zabawa muzyczna.

Dzieci wypróbują różne formy wydobywania dźwięku z kartki np. gniececie, rozciąganie, pocieranie, stukanie.

Podział dzieci na 4 grupy według koloru kartki i określenie w jaki sposób będą „grały”.

Wyjaśnienie zespołom w jaki sposób mają „wydobywać dźwięki”:

zespół I - rozciąga kartkę (ruchy podobne do gry na akordeonie),

zespół II - pociera dłonią kartkę,

zespół III - stuka paluszkami w kartkę,

zespół IV - gniece kartkę.

Przy muzyce J. S. Bacha „Badanerie” dzieci naprzemiennie grają, a nauczyciel dyryguje, może dyrygować dziecko.

„Rób to co ja” – rytmiczne naśladowanie ruchów wykonywanych przez nauczyciela.

Nauczyciel do muzyki J. S. Bacha „Badanerie” wykonuje różne zabawy z kartką, a dzieci naśladowują np. porusza w dole, w górę, przykładą do brzucha i pociera, uderza w kartkę, kładzie na podłogę i stuka palcami, ręką otwartą, piąstką, nogą, gniecie...

„Papierowe paski” - zabawa rytmiczna rozdzielanie kartki.

Do muzyki dzieci rytmicznie rwą kartki na paski, lecz nie do końca.

Na koniec muzyki dzieci podnoszą do góry i tworzą szum wiatru.

„Kolorowe kule” – gniecenie pasków papieru.

Rytmiczna podrzucanie i łapanie papierowych kulek na akcent w muzyce.

„Rzut do celu” – zabawa ruchowa.

Dzieci ustawiają się w rząd i mają za zadanie rzucić kulą do celu - kosza
Porządkowanie sali.

Spacer w okolicy przedszkola.

- Obserwacja linii wysokiego napięcia.

POPOŁUDNIE

„Pożyteczne urzędnictwo” – zabawa słowna do tekstu Bożeny Szuchalskiej – masażyk.

Dzieci dobierają się parami, na zmianę wykonują masażyk na plecach kolegi.

W moim domu mówię wam

ja urzędów dużo mam. -

rysujemy domek na plecach,

Gdy do prądu włączę je,

życie łatwiejsze staje się. -

uderzamy dwoma palcami,

Już lokówkę podłączyłam

śliczne loki nakręciłam. -

rysujemy spirale od góry do dołu,

Gdy żelazko się nagrzało,

pięknie bluzkę prasowało. -

otwartymi dłońmi masujemy plecy,

Teraz wodę ja nalewam

i w czajniku ją podgrzewam. -

uderzamy paluszkami po całych plecach,

W domu już czyściutko mam,

bo odkurzacz sprząta sam. -

piąstką masujemy plecy,

Urządzenia elektryczne,

są tak bardzo pożyteczne. -

rysujemy uśmiechniętą buźkę,

Uciekajmy teraz stąd, -

paluszkami uderzamy po całych plecach,

czy poczułeś mały prąd? -

łaskoczemy pod paszką.

„Zabawki na baterie” – zabawa ruchowa.

Dzieci są zabawkami na baterię: samochodem, lalką, misiem, psem, itp. Kiedy nauczyciel mówi: *zabawki działają*, dzieci naśladują ruchy wybranej zabawki. Na hasło: *bateria wyczerpała się*, zastygają w bezruchu.

„Co działa na baterie?” – rysowanie kredkami zabawek, które działają na baterie.

- Wdrażanie do precyzyjnego rysowania urządzeń działających na baterie.

IV dzień**Temat dnia: URZĄDZENIA TECHNICZNE
W NASZYM DOMU****RANEK**

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań: lalek, samochodów, klocków.

- Wyrabianie umiejętności współdziałania społecznego.

„Urządzenia w naszych domach” – zagadki słuchowe.

- Kształcenie umiejętności rozpoznawania dźwięków z otoczenia, ćwiczenia słuchowe.

Nauczyciel odtwarza nagrane odgłosy urządzeń elektrycznych, dzieci odgadują jakie to urządzenie.

„Urządzenia elektryczne w domu”- przeliczanie, nazywanie urządzeń, wypowiedzi dzieci do czego służą. Zima, s. 5.

- Utrwalenie zasad bezpiecznego korzystania z urządzeń elektrycznych.

Zabawy i ćwiczenia poranne -- zestaw 14

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia z kształtowaniem pojęć matematycznych
2. Zajęcia ruchowe

I. Temat: „Kostka do gry” – wprowadzenie liczby i cyfry 6.

- Zapoznanie z wyglądem cyfry 6,
- Zapoznanie z liczbą 6 w pojęciu kardynalnym, porządkowym i miarowym,
- Rozwijanie umiejętności liczenia w zakresie 6 oraz tworzenia zbiorów,
- Kształcenie umiejętności przeliczania elementów w poszczególnych zbiorach.

Pomoce: cyfry 0, 1, 2, 3, 4, 5, 6, szarfy i różnorodne klocki, kostki dla każdego dziecka, 1,5l butelka z wodą, 6 kubków po 0,25l, *Zabawy matematyczne – Mamy 6 lat*, s. 28, 29.

Przebieg:

„Więcej – mniej, tyle samo” - określanie liczebności zbioru, porównywanie dwóch zbiorów - zbiory równoliczne i różnoliczne.

Każde dziecko bierze kostkę do gry.

Dzieci dobierają się w pary.

Każda dziecko wyrzuca kostką i w parach określają, kto wyrzucił więcej, kto mniej.

„Robimy koła” – zabawa ruchowa orientacyjno - porządkowa.

Dzieci poruszają się do dowolnej muzyki. Jedno dziecko z boku trzyma kostkę.

Na przerwę w muzyce rzuca kostką, a dzieci ustawiają się w koła tak, jak wskazuje liczba wyrzuconych oczek.

„Zbiory klocków” - aspekt kardynalny liczby 6.

Tworzenie zbiorów klocków.

Na dywanie leżą szarfy. Dzieci tworzą zbiory klocków np. czerwonych, niebieskich, drewnianych, plastikowych, itp.

Określenie ilości w danym zbiorze za pomocą cyfry 0, 1, 2, 3, 4, 5.

Porównywanie wielkości i porządkowanie zbiorów w kolejności wzrastającej lub malejącej – o 1 więcej i o 1 mniej.

Tworzenie zbioru 6 elementowego poprzez dodanie 1 elementu do zbioru 5 elementowego.

Nauczyciel pokazuje dzieciom cyfrę 6 i umieszcza ją na tablicy.

„Cyfra 6” – zapoznanie z cyfrą 6.

Nauczyciel pokazuje dzieciom cyfrę 6.

Nauczyciel pokazuje na tablicy sposób pisania cyfry 6.

Następnie dzieci piszą cyfrę 6: palcem w powietrzu, na dywanie, na ręce, na plecach kolegi lub koleżanki.

„Klocki” - aspekt porządkowy liczby 6.

Ustawienie 6 klocków: czerwony, zielony, żółty, niebieski, biały i czarny. Przeliczanie za pomocą liczebników porządkowych.

Pierwszy jest czerwony, drugi jest ...

Następnie nauczyciel pyta:

- Który klocek jest niebieski?
- Który klocek jest biały?
- Jakiego koloru jest klocek drugi? itp.

„Sześć” - kolorowanie odpowiedniej ilości klocków, 6 na klawiaturze i ekranie telefonu. Połączenie z cyfrą 6 choinki, na której jest 6 lampek. *Zabawy matematyczne – Mamy 6 lat, s. 28.*

„Butelka wody” – aspekt miarowy liczby 6.

W 1,5 litrowej butelce plastikowej jest woda, którą dzieci wlewają do 6 kubeczków 0, 25 litrowych.

Nauczyciel zadaje pytania:

- Ile kubków wody mieści się w butelce?
- Ile kubków jest pełnych?
- Ile kubków jest pustych?

„Sześć” - ćwiczenia w pisaniu cyfry 6. *Zabawy matematyczne – Mamy 6 lat, s. 29.*

Nauczyciel przypomina dzieciom jak piszemy cyfrę 6.

Rysowanie palem po dużej cyfrze 6, ozdabianie jej, wyszukiwanie na rysunkach cyfry 6, kolorowanie rysunków i wykonanie własnego z wykorzystaniem 6.

Pisanie po śladzie i samodzielnie cyfry 6.

„Ile razy?” – zabawa ruchowa.

Jedno dziecko rzuca kostką, a dzieci wykonują odpowiednią ilość: przysiadów, podskoków, skłonów, obrotów, wymachów rąk.

II. Zajęcia ruchowe – zestaw 14.

Temat: Kształtowanie szybkości poprzez gry i zabawy ruchowe.

- Zapoznanie się z zasadami nowej zabawy „Impuls”,
- Kształtowanie szybkości poprzez szybkie reagowanie na sygnały,
- Rozwijanie ogólnej sprawności fizycznej.

POPOŁUDNIE

„Dawno, dawno temu” – opowiadanie nauczyciela o tym, jak dawniej ludzie ogrzewali się i jak oświetlali swoje pomieszczenia, a jak robią to dzisiaj. *Zima, s. 6.*

- Zapoznanie dzieci ze sposobami oświetlania mieszkań dawniej i dziś,
- Kształtowanie orientacji w czasie, wykazanie zmian i rozwoju na przykładzie oświetlania mieszkań.

„Kolorowe żarówki” – przeliczanie i łączenie ze sobą takiej samej ilości żarówek. *Zima*, s. 6.

- Utrwalenie pojęć: tyle samo, po równo,
- Kształcenie umiejętności odnajdywania związków ilościowych między porównywanymi zbiorami przedmiotów oraz ich wyrażania w języku matematycznym.

„Urządzenia elektryczne” słuchanie wiersza Joanny Myślińskiej, rozmowa na temat wiersza.

- Ukazanie znaczenia urządzeń elektrycznych w życiu człowieka.

Pewnej nocy, po kryjomu
urządzenia wyszły z domu,
bardzo mocno oburzone,
bo przez dzieci nie cenione.
No i dzieci już się smucą:
Czy na pewno sprzęty wrócą?
Chcemy mieć je w swej sypialni,
toaletcie i bawialni.
Wróc ma pralko prosi Hania,
bo są spodnie do wyprania.
I żelazka mi brakuje,
więc czym bluzki uprasuję?
Adasiowi zaś potrzeba,
by był toster, ten od chleba,
bo uwielbiał na śniadanko
jeść wędlinkę z ciepłą grzanką...
W końcu dzieci powiedziały,
iż nareszcie zrozumiały,
że spełniały ich życzenia
elektryczne urządzenia.

„Urządzenia elektryczne” - rysowanie kredkami urządzeń, jakie wystąpiły w wierszu.

- Utrwalenie nazw urządzeń elektrycznych.

V dzień

Temat dnia: CO WIEMY O PRĄDZIE?

RANEK

„Kolorowe lampki” – kolorowanie gwiazdy i lampek na choince zgodnie z oznaczeniami. *Zima*, s. 7.

- Wdrażanie do umiejętnego odczytywania symboli i stosowania się do nich.

„Urządzenia elektryczne” - układanie puzzli przedstawiających urządzenia elektryczne.

- Rozwijanie procesów analizy i syntezy wzrokowej.

„Zgadnij, co robię?” – zabawa ruchowo - naśladowcza.

- Utrwalenie zasad bezpiecznego korzystania z urządzeń elektrycznych.

Jedno dziecko pokazuje dowolną czynność z wykorzystaniem urządzeń elektrycznych np. prasuje, odkurza, suszy lub kręci włosy, pozostałe odgadują.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 14.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Plastyka
2. Muzyka

I. Temat: „Światła nocą” – wycinanie z kolorowego papieru figur geometrycznych – okna domów i naklejanie na czarną kartkę.

- Kształcenie umiejętności rozpoznawania figur prostokątnych spośród figur innych kształtów,
- Zapoznanie dzieci z pojęciem: kolory ciepłe i zimne,
- Budzenie zainteresowania kompozycjami artystycznymi z prostokątnych figur.

Pomoce: mozaika geometryczna, wycinanki, nożyczki, klej, kartki w czarnym kolorze.

Przebieg:

„Szukamy figur: kwadratowych i prostokątnych”- zabawa dydaktyczna.

Dzieci obserwują w sali przedmioty i wynajdują te, które mają kształt kwadratu i prostokąta. Nazwę rzeczy mówią głoskami, a dzieci odgadują co to jest. Zwrócenie uwagi na okna i ich kształt.

„Kwadrat i prostokąt” – zabawa matematyczna.

Wyszukiwanie podobieństw i różnic w kształcie figur (kąty, długość boków, ilość boków).

„Spacer nocą” – wypowiedzi dzieci, na temat.

- Co możemy zobaczyć idąc ulicą w nocy?
- Jakiego koloru są okna, w których palą się światła?

„Barwy ciepłe i zimne” – segregowanie kolorowych klocków wg określonej cechy (może być mozaika geometryczna).

Na środku leżą klocki, dzieci kolejno biorą po klocku, który kojarzy się z ogniem - barwy ciepłe – wyjaśnienie pojęcia. Następnie biorą po klocku który kojarzy się z lodem, wodą - barwy zimne – wyjaśnienie pojęcia.

Wiadomości dla nauczyciela:

Kolor – jest barwą wyprodukowaną, dobraną dla określonych celów.

Kolory ciepłe i zimne. Zimne – te, które kojarzą się z zimnem (wodą, lodem), zmierzają do niebieskiego i zielonego. Ciepłe – te, które wywołują wrażenie ciepła (ogień), zmierzają do czerwonego, pomarańczowego.

„Światła nocą” – wycinanie z kolorowego papieru.

Podanie tematu pracy plastycznej i wyjaśnienie sposobu wykonania pracy.

Dzieci z kolorów: czerwony, pomarańczowy, żółty – barwy ciepłe, wycinają kwadraty i prostokąty.

Praca indywidualna dzieci.

Naklejanie na czarną kartkę w dowolny sposób wyciętych figur geometrycznych.

Wystawa prac.

„Kto pierwszy?” – zabawa ruchowa.

Na dywanie leżą różne figury geometryczne. Dzieci maszerują pomiędzy figurami. Na hasło: szukamy kwadratu, wyszukują daną figurę i podnoszą ją do góry.

II. Temat: „Muzyczne echo” – zabawy i ćwiczenia rytmiczne.

- Rozwijanie predyspozycji muzycznych: poczucia rytmu, tempa i pamięci muzycznej,
- Kształcenie umiejętności uważnego słuchania,
- Wytworzenie pogodnego i radosnego nastroju.

Pomoce: instrumenty perkusyjne, kolorowe kartki w dwóch odcieniach: jedna w ciemnym i po trzy w jasnym (czerwona, niebieska, zielona, fioletowa, pomarańczowa, żółta), dowolna muzyka.

Przebieg:

„Z muzyką jest weselej” - muzyczne powitanie.

Nauczyciel śpiewa na dowolną melodię słowa: „Z muzyką jest weselej”, dzieci odpowiadają w ten sam sposób. Nauczyciel powtarza kilka razy to zdanie za każdym razem w inny sposób (wolno, szybko, głośno, cicho, smutno, itp.).

„Co to jest echo?” – rozmowa z dziećmi.

- Czy ktoś widział echo?
- Co to jest echo?
- Gdzie możemy usłyszeć echo?
- Czy echo odpowiada głośniej, czy ciszej?

„Detektywi” – zabawa ruchowa, tworzenie zespołów.

W sali pochowane są w różnych miejscach karteczki w różnych kolorach. Kiedy muzyka gra dzieci chodzą po sali, na przerwę w muzyce szukają karteczek. Dziecko, które znalazło jedną karteczkę siada na dywanie. To dziecko, które znalazło taki sam kolor (może być inny odcień) siada obok.

„Rytmiczne echo” – zabawa rytmiczna.

Dzieci siedzą w zespołach na dywanie. Osoba, która ma karteczkę z ciemnym kolorem wybiera dowolny instrument perkusyjny.

Próby wyjaśnienia dlaczego jedna osoba ma ciemną kartkę reszta jaśniejsze (jaśniejsze kartki to echo, echo jest cichsze).

Po kolei dziecko z każdej grupy gra dowolny rytm, grupa wyklaskuje go. Sprawdzamy, który zespół najlepiej powtórzył.

Zabawę utrudniamy: dziecko gra na instrumencie, osoby w grupie powtarzają rytm pojedynczo, każde kolejne dziecko musi zrobić to ciszej.

Z każdej grupy jedna osoba wystukuje rytm, wszystkie dzieci powtarzają.

„Fala” – zabawa ruchowa.

Dzieci stoją w kole. Wybrana osoba pokazuje ruch (np. przysiad, podskok). Dzieci po kolei pokazują to samo, tak jakby to była fala.

Wyjście na podwórko – zabawy ruchowe.

„Pątyki” – zabawa matematyczno - ruchowa.

- Kształcenie umiejętności porównywania i klasyfikowania przedmiotów według długości i prawidłowego posługiwania się określeniami: długi – dłuższy, krótki – krótszy, taki sam.

Dzieci mają za zadanie znaleźć 2 patyki. Określają długość, długi – dłuższy, krótki – krótszy, taki sam.

- Który patyk jest najdłuższy? - mierzenie patyków – wybór najdłuższego.
- Który patyk jest najkrótszy?

Wyszukiwanie patyków, które mają taką samą długość.

Następnie dzieci układają różne kompozycje z patyków.

POPOŁUDNIE

„Litera R” – utrwalenie litery r, R, ćwiczenia grafomotoryczne. Zabawy z literami – Mamy 6 lat, s. 23.

- Wyrabianie umiejętności precyzyjnego pisania po śladzie według określonego ruchu.

Rysowanie przedmiotów, które rozpoczynają się i kończą głoską r.

Rysowanie palcem po śladzie litery r, R.

Pisanie ołówkiem po śladzie i samodzielnie litery r, R.

„Co wiemy o prądzie?” – rozwiązywanie zagadek słownych o urządzeniach elektrycznych Iwony Mojsak i Joanny Myślińskiej.

- Utrwalenie wiadomości o urządzeniach elektrycznych.

Z włosów robi loki, fale

takie, jakie mają lale. (lokówka)

Kurzu w domu wprost nie znoszę,

więc kim jestem? Zgadnij, proszę. (odkurzacz)

Jeśli gdzieś zadzwonić chcecie,

bardzo mnie potrzebujecie. (telefon)

Włącz mnie do gniazdka i nakarm mnie,

a ja tostem odwdzięczę się. (toster)

Jestem mądry, myszkę mam,

a kim jestem? Zgadnij sam. (komputer)

Nie boją się ciemności dzieci,

gdy jestem włączona do sieci. (lampa nocna)

Gdy ubrania brudne macie,
zawsze do mnie je wkładacie,
potem, co jest oczywiste,
wyjmujecie je już czyste.

(pralka)

Czy poznajesz urządzenie,
które suszy na życzenie.
Każde włosy przemoczone
lub wątkami ozdobione?

(suszarka)

„Kto zmienił miejsce?” – zabawa dydaktyczna.

- Rozwijanie spostrzegawczości.

TEMAT KOMPLEKSOWY: ŚWIĘTA TUŻ, TUŻ... cz. I – PRZYSZŁA ZIMA

I dzień

Temat dnia: **PRZYJECHAŁA DO NAS ZIMA**

RANEK

„Kto ma śniegową gwiazdkę” – zabawa integracyjna.

- Doskonalenie umiejętności określania charakterystycznych cech osób.

Pomoce: gwiazdka z papieru.

Dzieci siedzą w kole. Jedna osoba odwraca się, w tym czasie dajemy gwiazdkę wybranemu dziecku. Aby odgadnąć, kto ma gwiazdkę dziecko może zadawać tylko takie pytania, na które odpowiada się: tak lub nie (np. Czy osoba ma czerwona bluzkę? Czy ma kucyka?).

„Śniegowe gwiazdki” – składanie papieru, wycinanie.

- Doskonalenie umiejętności cięcia po linii.

Dzieci odrysowują koła na białym papierze, wycinają je, następnie składają na pół (3x). Z boków nacinają dowolne wzory. Po rozłożeniu powstanie gwiazdka. Dekorowanie sali śniegowymi gwiazdkami.

„Zimowe obrazki” – wykonanie gazetki tematycznej. Rozmowa połączona z działaniem.

- Kształtowanie umiejętności dostrzegania charakterystycznych cech pór roku.

Dzieci spośród obrazków wybierają te, które są związane z zimą i wspólnie z nauczycielem wykonują gazetkę tematyczną.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 15.

„Idziemy na sanki” – marsz po obwodzie koła.

„Wirujące płatki śniegu” – zabawa ruchowa orientacyjno - porządkowa.

Dzieci rozkładają ręce w bok, kręcą się wokół własnej osi, na sygnał słuchowy – klaśnięcie, płatki opadają na ziemię – dzieci kładą się na dywanie.

„Podążamy za tropem” – zabawa ruchowa z elementem podskoku.

Dzieci dobierają się parami. Jedna osoba porusza się po sali w dowolny sposób, druga idzie za nią starając się dokładnie powtórzyć jej ruchy (np. skoki na jednej nodze, duże kroki, stopa za stopą).

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia, litera u, U, ó, Ó
2. Zajęcia ruchowe

I. Temat: „Pory roku” – rozmowa na temat następstwa pór roku na podstawie wiersza Anny Bayer „Wszystko toczy się w koło”

- Zapoznanie z treścią wiersza i wprowadzenie dzieci w świat literatury dziecięcej,
- Utrwalenie nazw pór roku i kolejności ich występowania,
- Wzbogacenie słownictwa o nowe wyrazy.

Pomoce: ilustracje pór roku, małe kartki, kredki, kartki z napisem: wiosna, lato, jesień, zima (po jednej dla każdego dziecka).

Przebieg

„Wszystko toczy się w koło” – słuchanie wiersza Anny Bayer.

Gdzieś nad potokiem pod starą sosną
kłóciła się jesień z latem i wiosną.
Jesień chce liście rzucać pod nogi,
malować jabłka, złocić ogrody.

Lato zaś kusić zapachem siana,
śpiewem skowronka z samego rana,
wiosna rozsiewać kwiaty na łące,
budzić motyle gonić zające.

Swarzą się, pchają, biorą za bary,
realizując swoje zamiary.
To burzą krzyczą, gadają deszczem,
słońcem i wichrem karmią powietrze.

Kłóć się, krzyczą trzy czwarte roku,
wreszcie ustały i zapadł spokój,
bo zima cicho przysła na palcach,
bielą maluje, prosi do tańca.

To szepcze mrozem, to sypie śniegiem.
Tamte uciekły w podskokach, biegiem.
Po co się kłócić, mówi wesoło,
to wszystko przecież toczy się w koło.

Rozmowa na temat wiersza.

- Jakie pory roku się kłóciły i dlaczego?
- Co chciała robić każda z pór roku?
- Kto cichutko przyszedł na palcach?
- Co robi zima?

„Cztery pory roku” – układanie obrazków w odpowiedniej kolejności.

Rozmowa na temat charakterystycznych cech poszczególnych pór roku.

„Jaką mam porę roku?” – zagadki słowne.

Dzieci losują kartki z napisem jednej z pór roku. Za pomocą opisu przedstawiają swoją porę roku bez wymieniania nazwy.

„Moje drzewo” – rysowanie drzewa w odpowiedniej porze roku.

Dzieci na kartce rysują drzewo wiosną, latem, jesienią lub zimą (w zależności od wylosowanej kartki z napisem).

„Pory roku” – zabawa ruchowa.

Dzieci poruszają się po sali. Na sygnał: *pory roku*, dobierają się w czwórki.

„Wszystko toczy się w koło” – układanie opowiadania.

Dzieci w każdej grupie układają rysunki drzewa w odpowiedniej kolejności, następnie opowiadają np.: „Jest sroga zima, na drzewach nie ma liści. Robi się coraz cieplej, śnieg topnieje. Na drzewach pojawiają się pąki ...”

lub

Temat: „Ciasto na zimowe wieczory” – wprowadzenie litery

„u, U, ó, Ó” na podstawie wyrazów „ule, król”.

- Zapoznanie z wyglądem litery u, U, ó, Ó małej i wielkiej, pisanej i drukowanej,
- Utrwalenie pojęcia litera i głoska oraz sylaba,
- Kształcenie umiejętności analizy i syntezy słuchowo – wzrokowej wyrazów o prostej budowie fonetycznej,
- Wyróżnianie głóski u w nagłosie, śródgłosie i wygłosie,
- Rozwijanie zainteresowań dzieci samodzielnym czytaniem.

Pomoce: obrazek przedstawiający różne pierniki (lub paczka pierników), ilustracje uli i króla, miód, cegiełki: białe, czerwone i niebieskie, litera u, U, ó, Ó, drukowana i pisana, mała i wielka, alfabet ruchomy, napisy: lustro, góra. *Zabawy z literami – Mamy 6 lat, s. 24.*

Przebieg:

„Moje ulubione ciasto” – wypowiedzi dzieci na temat ulubionych ciast.

„Pierniki” – pokaz ilustracji lub ciastek - pierników.

- Jakie kształty mogą mieć pierniki?
- Jakie składniki są potrzebne żeby przygotować pierniki? (np. mąka, cukier, jajka, masło, miód)

„Miód” – pokaz słóiczka z miodem.

Wyjaśnienie, że bardzo ważnym składnikiem pierników jest miód. Próbowanie miodu przez chętne dzieci.

Rozmowa na temat:

- Skąd się bierze miód?
- Gdzie mieszkają pszczoły?

„Litera u” - zapoznanie z małą literą „u” drukowaną i pisaną na podstawie wyrazu: **ule**.

Pokaz ilustracji uli.

Podział wyrazu **ule** na sylaby i głoski.

Pokaz małej drukowanej i pisanej litery **u**.

Budowanie z białych cegiełek schematu wyrazu **ule**.

Zaznaczenie litery **u** czerwoną cegiełką – samogłoska.

Budowanie z czerwonych i niebieskich cegiełek modelu wyrazu **ule**.

Układanie z małych liter wyrazu **ule**.

„Litera U” - zapoznanie z wielką literą „U” drukowaną i pisaną na podstawie wyrazu: **Ula**.

Wymawianie kolejnych głosek.

Pokaz ilustracji dziewczynki Uli.

Podział wyrazu **Ula** na sylaby i głoski.

Pokaz wielkiej drukowanej i pisanej litery **U**.

Budowanie z białych cegiełek schematu wyrazu **Ula**.

Budowanie z czerwonych i niebieskich cegiełek modelu wyrazu **Ula**.

Układanie z liter wyrazu **Ula**.

„Litera ó, Ó” - zapoznanie z małą i wielką literą „ó, Ó” drukowaną i pisaną.

Wyjaśnienie, że niektóre wyrazy piszemy przez o z kreską chociaż wymawiamy tak samo.

Pokaz wyrazów z **u** i **ó** np. lustro, góra.

Podział tych wyrazów na głoski.

„Litera u, U, ó, Ó” – ćwiczenia w pisaniu litery.

Nauczyciel pokazuje na tablicy sposób pisania poszczególnych liter.

Następnie dzieci piszą litery palcem w powietrzu, na dywanie, na ręce, z zamkniętymi oczami.

„Wyrazy z literą u” – wyszukiwanie litery u w nagłosie, śródgłosie i wygłosie.

Dzieci podają wyrazy, które rozpoczynają się, mają w środku i na końcu literę u.

„Umiemy czytać” – utrwalenie poznanych liter. Zabawy z literami – Mamy 6 lat, s. 24.

Czytanie sylab, wyrazów.

Rysowanie obrazka zgodnie z przeczytanym tekstem.

Zaznaczanie kolorem czerwonym litery u, U, ó, Ó w podanych wyrazach.

II. Zajęcia ruchowe - zestaw 15.**Temat: Kształtowanie równowagi****i umiejętności panowania nad własnym ciałem.**

- Rozwijanie cech motoryki: zwinność i szybkość,
- Doskonalenie orientacji w przestrzeni,
- Kształcenie umiejętności panowania nad własnym ciałem podczas ćwiczeń o zachwianej równowadze.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Zbiórka, powitanie, sprawdzenie gotowości do zajęć.

Część wstępna

Powtarzamy wierszyk i wykonujemy ruchy zawarte w tekście.

Prawa rączka, lewa rączka, (wyciągamy raz prawą rękę w przód, potem lewą)

Sprawdźmy czoło czy gorączka (dotykamy dłońmi czoła)

Oko prawe, oko lewe, (palcem prawej ręki wskazujemy raz prawe raz lewe oko)

Spójrz na Krzysia, spójrz na Ewę, (patrzymy wzrokiem w prawą stronę, a potem w lewą)

Prawa nóżka, lewa nóżka (wysuwamy w przód raz jedną raz drugą nóżkę)

Chęć skakania ma jak kózka, (podskakujemy w miejscu jak kózki)

Z przodu brzuszek, z tyłu pupa (dłońmi dotykamy brzuszka, a potem pupy)

Trochę wyżej plecki mamy (ramiona wyciągamy w górę i staramy się dotknąć dłońmi łopatek)

Rączki w bok wyciągamy,

I w wiatraczki się zmieniamy. (wyciągamy ramiona w bok i kręcimy się dookoła własnej osi naśladując wiatraczki).

Część główna

Dzieci po części wstępnej ustawione są w rozsypane i przechodzimy do ćwiczeń, każde ćwiczenie powtarzamy 3 razy:

Ręce w górę, wznos w przód prawej nogi lekko nad podłogę, wytrzymaj w tej pozycji 5 sekund,

Ręce w górę, wznos w przód lewej nogi lekko nad podłogę, wytrzymaj w tej pozycji 5 sekund,

Ręce w bok, wznos prawej nogi w bok lekko nad podłogę, wytrzymaj w tej pozycji 5 sekund,

Ręce w bok, wznos lewej nogi w bok lekko nad podłogę, wytrzymaj w tej pozycji 5 sekund,

Ręce w bok, wznos prawej nogi w tył lekko nad podłogę, wytrzymaj w tej pozycji 5 sekund,

Ręce w bok, wznos lewej nogi w tył lekko nad podłogę, wytrzymaj w tej pozycji 5 sekund,

Ręce w bok, wznos prawej nogi w przód, podskakujemy 5 razy na lewej nodze, zmiana nogi ćwiczącej,

Pozycja rozkrok ramiona w bok:

ruch: na 1 - podskokiem przejście do pozycji o nogach złączonych i ramiona w dół,

na 2 – podskokiem przejście do rozkroku i ramiona w bok,

Pozycja wykrok prawą nogą w przód, ramiona w bok:

ruch: na 1 – podskokiem zmiana nogi wykroczonej czyli lewa noga w przód ramiona pozostają bez zmian,

na 2 – podskokiem zmiana nogi wykroczonej czyli prawa noga w przód ramiona pozostają bez zmian

- podskokiem obrót wokół własnej osi o 180 stopni, obracamy się raz przez prawe ramię raz przez lewe ramię,

Część końcowa

Ćwiczenie oddechowe:

Dzieci pobierają po jednej chusteczce higienicznej wykonują leżenie tyłem, chusteczkę kładą na twarz, wykonują wdech nosem i wydech ustami tak, żeby chusteczka uniosła się ponad twarz, powtarzamy kilkakrotnie.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

POPOŁUDNIE

„Przyjechała zima wozem” - słuchanie wiersza L. Krzemienieckiej.

- Wprowadzenie dzieci w świat literatury dziecięcej,
- Wzbogacenie słownictwa o nowe wyrazy.

„Przyjechała zima wozem.

A z kim?

Ze śniegiem i mrozem.

Zaraz w poniedziałek

ubielita pola kawałek...”

Wyjaśnienie niezrozumiałych słów: ubielita, borek, tarnina, tarki.

„Co zrobiła Zima w kolejne dni tygodnia?” - rozmowa na podstawie wiersza L. Krzemienieckiej i obrazków. *Zima s. 8.*

- Utrwalenie nazw dni tygodnia.

Przeliczanie obrazków.

Nazywanie kolejnych dni tygodnia.

Ponowne wysłuchanie wiersza ze zwróceniem uwagi:

- Co zrobiła pani Zima w kolejne dni tygodnia?

Omówienie, co zrobiła pani Zima:

- W poniedziałek (dzieci na podstawie obrazków odpowiadają na pytania),
- We wtorek ...,

„Zimno, ciepło” – zabawa ruchowa.

- Rozwijanie orientacji przestrzennej.

Dzieci wybierają zabawkę związaną z zimą (np. pingwin, miś polarny). Jedno dziecko zasłania oczy, w tym czasie zabawka zostaje schowana. Dziecko musi odnaleźć zabawkę. Grupa podpowiada mówiąc: *ciepło* - prawidłowy kierunek szukania, *zimno* - zły.

Praca domowa

Przynieść butelkę plastikową dużą (PET) z dziurką w zakrętku.

II dzień

Temat dnia: PREZENTY PANI ZIMY

RANEK

„Pani Zima” – zabawa słownikowa z tekstem Bożeny Szuchalskiej.

- Kształcenie umiejętności analizy i syntezy wyrazów.

Pani Zima wozem jedzie
i prezenty dzieciom wiezie.
Łżywy, sanki, narty też.

Co chcesz dostać – czy już wiesz?

Chętne dziecko mówi głoskami co chciałoby dostać, pozostałe odgadują.

„Zima” – rysowanie skojarzeń związanych z zimą.

- Rozwijanie procesów myślowych u dzieci.

Każde dziecko otrzymuje karteczkę, na której ma narysować jedną rzecz kojarzącą się z zimą (np. płatek śniegu, bałwan, choinka, Mikołaj, rękawiczki, itp.)

„Symbole zimy” - tworzenie mapy mentalnej.

- Kształcenie umiejętności dokonywania porównań.

Dzieci chodzą po sali z karteczkami w rękę i starają się dobrać w grupy według podobnych rysunków. Przyklejenie karteczek z rysunkami na dużym arkuszu papieru z napisem ZIMA (mapa mentalna).

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 16.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Plastyka

I. Temat: „Zimo, baw się z nami”

– gry i zabawy przygotowujące dzieci do nauki czytania.

- Kształcenie umiejętności analizy i syntezy słuchowej wyrazów,
- Utrwalenie znajomości cyfr od 1 do 6,
- Uaktywnienie dzieci, rozwijanie ich inwencji twórczej oraz logicznego myślenia,
- Wyrabianie umiejętności pokonywania trudności o charakterze umysłowym.

Pomoce: list od pani Zimy, szarfy w czterech kolorach, zagadki w kopertach ponumerowanych od 1 do 4 (po cztery zestawy), kartki z literami: k, m, d, l, cztery zestawy cyfr od 0 do 6, cztery obrazki o tematyce zimowej – puzzle, naklejki – niespodzianki, tablica punktów.

Przebieg:**Śpiewanie dowolnej piosenki o tematyce zimowej.**

W trakcie śpiewania wchodzi osoba, która przynosi list od pani Zimy.

„List od pani Zimy” - odczytanie treści.

Na pewno jesteście ciekawi, kto napisał ten list. Przychodzę do was co roku o tej porze.

Spróbujcie odgadnąć kim jestem:

Śnieg wokoło i mróz trzyma.

Czy już wiecie kim ja jestem?

Jestem (zima).

Zasypałam wszystko dookoła śniegiem. Przyjemnie jest teraz na podwórku. Możecie lepić bałwana, zjeżdżać z górki na sankach, jeździć na łyżwach. Pamiętajcie jednak o bezpieczeństwie podczas zimowych szaleństw.

Widzę was codziennie na podwórku, kiedy bawicie się, a także kiedy pomagacie moim małym przyjaciółom ptaszkom.

Dziękuję wam za to i w nagrodę przesyłam zagadki. Zorganizujcie z waszą panią zgaduj - zgadulę. Mam upominki. Jakież? ... Dowiedziecie się po rozwiązaniu zagadek.

Podział dzieci na cztery zespoły - założenie szarf.

Przyczepienie tablicy punktów.

„Znajdź swój kolor” – zabawa ruchowa.

Dzieci poruszają się po sali, na sygnał dobierają się w zespoły według koloru.

„Zagadki pani Zimy” – rozwiązywanie zagadek przysłanych przez panią Zimę.

Wykonywanie poleceń i zapisywanie punktów na tablicy. Za każde prawidłowe wykonanie zadania grupa otrzymuje jeden punkt.

Zagadki słowne – rozwiązywanie zagadek Iwony Mojsak, Joanny Myślińskiej, Bożeny Szuchalskiej przez grupy, podział wyrazów na głoski (po dwie zagadki dla każdej grupy).

Na szybach wzory czaruje

i dzieciom buzie maluje.

(mróz)

Jest bardzo zimny, czysty i biały,

wszystkie bałwanki z niego powstały.

(śnieg)

Pan Mikołaj na nich jedzie,

a renifer jest na przedzie.

(sanie)

W renifery zaprzężone
pędzą sanie jak szalone,
a w nich siedzi Pan Czerwony,
przez dzieciaki uwielbiony. (Mikołaj)

Nie jest niebem, a ma gwiazdę,
nie jest słońcem, a świeci
i ubierać na zimę,
bardzo lubią ją dzieci. (choinka)

Pędzą, pędzą sanie, przed saniami konie,
na saniach są ludzie, którzy klaszczą w dłonie.
Dźwięk podków i dzwonek zwłazszcza tych na przedzie,
nikogo nie dziwi, bo to jedzie. (kulig)

Białe kule, dwa węgielki,
marchew i kapelusz wielki
Kim ja jestem chyba wiecie,
cieszę zimą wszystkie dzieci. (bałwan)

Zimą bardzo ciężko mają
do karmników zaglądać
choć niektóre odlatują
inne pięknie podziękują. (ptaki)

Układanie obrazków z części - każda grupa otrzymuje inny obrazek o tematyce zimowej.

Zadania matematyczne – każda grupa otrzymuje komplet liczb od 0 do 6.

- Układanie liczb od najmniejszej do największej.
- Przedstawianie wybranej liczby, (np. jestem liczbą 2 przypominam łabędzia).
- Podnoszenie odpowiednich liczb np. o 1 większą lub o 1 mniejszą np. o 1 mniejszą od 4.

Rysowanie na kartce obrazków zaczynających się daną głoską. Każda grupa losuje literę: k, m, d, l. Zadaniem grupy jest narysować jak najwięcej obrazków, zaczynających się wylosowaną literą.

„Budowle ze śniegu” – zabawa ruchowa.

Kiedy muzyka gra dzieci tańczą, na przerwę w muzyce tworzą różne figury.

Podsumowanie zajęć

Przeliczenie punktów, rozdanie upominków – naklejek.

II. Temat: „Zimowe obrazki” – malowanie kolorową wodą na śniegu (zajęcia na podwórku).

- Zapoznanie ze sposobem malowania kolorową wodą na śniegu,
- Uaktywnianie dzieci poprzez różne formy plastyczne,
- Rozwijanie inwencji twórczej dzieci.

Pomoce: butelki z nakrętką z dziurką, farby w tubkach, woda.

Przebieg:

„Mój rysunek” – zabawa dydaktyczna.

Na dywanie na tacy położone są tubki z farbami.

Nauczyciel mówi rymowaną, chętne dziecko podchodzi do tacy, bierze jedną tubkę i mówi co tym kolorem można namalować.

Jedną tylko farbę weź
i namaluj to, co chcesz.

„Kolorowa woda” – zabawa badawcza.

Nauczyciel trzyma jedną butelkę z wodą. Dzieci ustalają co zrobić, żeby woda zmieniła kolor (wcisnąć trochę farby z tubki i potrząsnąć).

Wyjaśnienie, że kolorową wodą można malować na śniegu.

„Moja butelka” – przygotowanie wody do malowania.

Każde dziecko samodzielnie nalewa wodę do butelki i wyciska z tubki farbę.

Wyjście na podwórko z przygotowanymi butelkami.

„Zimowe obrazki” – malowanie kolorową wodą na śniegu.

Oglądanie powstałych malunków.

POPOŁUDNIE

„Niespodzianki pani Zimy” – zabawa ruchowo – naśladowcza.

- Kształcenie umiejętności dokładnego naśladowania ruchów kolegów.

Komu prezent Zima da,
ten niech robi tak jak ja.

Dzieci stoją w kole. Jedno dziecko stoi w środku z dowolną zabawką. Mówi tekst rymowanki i pokazuje ćwiczenie. Wszystkie dzieci naśladują. Przekazuje zabawkę innej osobie, która wchodzi do środka i zabawa trwa dalej.

„Pani Zima” – praca z obrazkiem. *Zima s. 9.*

- Kształcenie umiejętności budowania wypowiedzi wielozdaniowych.

Dzieci opowiadają jak wygląda pani Zima.

Ustalają co pani Zima może mieć w swoich pudełkach.

Rysują gwiazdki śniegowe po śladzie i kolorują je.

Zabawy w kącikach zainteresowań.

- Kształcenie umiejętności porozumiewania się z kolegami cichym głosem.

III dzień

Temat dnia: **BRACIA MIESIĄCE**

RANEK

Zabawy w kącikach zainteresowań.

- Rozwijanie własnych zainteresowań dzieci.

„Pajęczynka wyrazowa” – zabawa słowna, podział wyrazów na głoski.

- Doskonalenie umiejętności analizy i syntezy wyrazów.

Pomoce: kłębek grubej włóczki.

Dzieci siedzą w kole. Nauczyciel toczy kłębek do dowolnej osoby mówiąc wyraz głoskami (końcówkę nitki trzyma w ręku). Dziecko, które otrzyma kłębek odgaduje jaki to wyraz, następnie toczy kłębek do innej osoby mówiąc inny wyraz głoskami. W ten sposób powstaje pajęczynka na dywanie. Zabawa kończy się, gdy każde dziecko będzie miało kłębek.

„Zgadnijcie, co to jest?” – zabawa dydaktyczna.

- Kształcenie umiejętności logicznego myślenia.

Pomoce: ilustracje, każda przedstawiająca jedną rzecz np. kota, drzewo, okulary, płatek śniegowy, kredki.

Wybrane dziecko losuje obrazek, nie pokazuje go grupie. Grupa za pomocą pytań ma odgadnąć, co to jest. Dziecko z obrazkiem może odpowiadać tylko: tak, nie.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 16.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Plastyka
2. Muzyka

II. Temat: „Bracia miesiące”

– przedstawienie kredkami pastelowymi postaci fikcyjnej.

- Zapoznanie z wierszem „Bracia miesiące” Joanny Myślińskiej,
- Zapoznanie z nazwami miesięcy,
- Zapoznanie dzieci z rolą kalendarza w życiu człowieka,
- Kształcenie umiejętności przedstawiania postaci fikcyjnej.

Pomoce: różne kalendarze, małe kartki z napisami miesięcy po jednej dla każdego dziecka, kartki, pastele.

Przebieg:

„Bracia miesiące” – słuchanie wiersza Joanny Myślińskiej.

W roku miesiące dwanaście było,
wszystkim się zgodnie i miło żyło,
bo przestrzegali swej kolejności,
zanim ruszyli w drogę do gości.
Pierwszy był zawsze Styczeń chudziutki,
za nim zaś Luty, ubrany w butki
i jeszcze Marzec pachnący wiosną
i żółtymi trawami, które już rosły.
Kwiecień, Maj, Czerwiec kroczy z darami
z wiązanką bazi, z bżem, konwaliami.
Lipiec i Sierpień zaś podskakują,
bo na wakacjach świetnie się czują...
Wrzesień, Październik zmęczeni pracą,
barw rudowłosych nigdy nie tracą,
a przemoczony drżący Listopad
marzy, by każdy liść z drzewa opadł.
Najstarszy Grudzień lekko utyka,
a kiedy przejdzie – rok nam zamyka.
I znowu idą miesiące w gości,
i przestrzegają swej kolejności.

Rozmowa na temat wiersza.

- Ilu było braci?
- Jak się nazywali?
- Co robił każdy miesiąc?

„Miesiące” – przyczepienie kolejnych nazw miesięcy do tablicy.

Wspólne czytanie nazw, nauka miesięcy na pamięć.

„Różne rodzaje kalendarzy” – pokaz różnych kalendarzy, zapoznanie z ich rolą w życiu człowieka.

„Jaki masz miesiąc?” - losowanie kartek z nazwą miesiąca.

Dzieci po wylosowaniu czytają nazwę swojego miesiąca.

„Bracia miesiące” – podanie tematu pracy.

Wyjaśnienie sposobu przedstawienia postaci za pomocą rysunku.

Omówienie każdego miesiąca ze zwróceniem uwagi na cechy charakterystyczne np. styczeń – ubrany w kurtkę, czapkę, stojący na śniegu, itp.

Praca indywidualna dzieci.

Przyklejenie u góry nazwy miesiąca.

Rysowanie pastelami.

„Nasz kalendarz” – wspólne wykonanie kalendarza.

Ułożenie kolejnych miesięcy

Złączenie kartek.

„Zaprzęgi” – zabawa ruchowa.

II. Temat: „Zimowa muzyka”

– zabawa rytmiczna z wykorzystaniem ćwiczeń ortofonicznych.

- Utrwalenie nazw instrumentów perkusyjnych,
- Kształcenie mięśni narządów mowy na zgłoskach,
- Kształcenie szybkiej reakcji na określone sygnały,
- Rozwijanie poczucia rytmu u dzieci.

Pomoce: instrumenty perkusyjne, parawan, ilustracje: dzieci, śniegu, zająca, drzewa, bębenka.

Przebieg:

„Jaki to instrument?” – rozpoznawanie instrumentu za pomocą dźwięku.

Wybrane dziecko stoi za parawanem, gra na wybranym instrumencie. Pozostałe dzieci odgadują jaki to instrument.

„Wybieramy instrumenty” – zabawa ruchowa.

Na dywanie rozłożone są instrumenty. Dzieci poruszają się po sali uważając, aby nie nadepnąć instrumentu. Na sygnał podnoszą wybrany instrument i siadają w kole.

„Umiemy grać” – gra na instrumentach.

Nauczyciel wymienia instrument, dzieci, które go mają grają na nim.

Dzieci odkładają instrumenty.

„Orkiestra” – tworzenie muzyki.

Nauczyciel wiesza na tablicy ilustrację: dzieci, śniegu, zająca, drzewa, bębenka.

Wybieramy dziecko, które będzie dyrygentem.

Pozostałe dzieci dzielimy na cztery grupy.

Każda grupa jest przyporządkowana do jednego obrazka.

Ustalamy okrzyk grupy:

I. Dzieci – hej

II. Śnieg – skrzyp

III. Zając – kic

IV. Drzewo – szszy

Dyrygent wskazuje ilustrację, odpowiednia grupa wydaje okrzyk, np. *hej, hej, skrzyp, szszy, kic, kic, kic*, uderzenie w bębenek, ...

„Ulubiona piosenka” – śpiew dzieci.

Dzieci wybierają piosenkę, którą chcą wspólnie zaśpiewać.

Zabawy na podwórku: chodzenie po śladach, rzucanie kulkami śniegowymi do celu.

- Zachęcanie dzieci do zabaw na śniegu.

POPOŁUDNIE

„Lubimy bajki” – słuchanie dowolnej bajki czytanej przez nauczyciela.

- Zachęcanie dzieci do czytania literatury dziecięcej.

„Litera u, U” – utrwalenie litery u, U, ćwiczenia grafomotoryczne. Zabawy z literami – Mamy 6 lat, s. 25.

- Wyrabianie umiejętności precyzyjnego pisania po śladzie według określonego ruchu.

Otaczanie pętlą rysunków, które w środku mają głoskę u.

Rysowanie palcem po śladzie litery u, U.

Pisanie ołówkiem po śladzie i samodzielnie litery u, U.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.

- Zachęcanie dzieci do podejmowania spontanicznej działalności.

IV dzień

Temat dnia: OPOWIEŚCI NA ZIMOWE WIECZORY

RANEK

„Zimowe obrazki” – samodzielne wykonanie puzzli i układanie.

- Rozwijanie percepcji wzrokowej u dzieci.

Nauczyciel rozdaje dzieciom obrazki zimowe, na których narysowane są linie do przecięcia. Zadaniem dzieci jest pociąć obrazek, pomieszać części, a następnie go ułożyć.

Opowiadanie przez dzieci o swoim obrazku.

„Wędrujące dzwonki” – zabawa integracyjna.

- Rozwijanie koordynacji wzrokowo – ruchowej u dzieci.

Dzieci siedzą w kole, jedno dziecko siedzi w środku i ma zasłonięte oczy. Dzieci podają sobie dzwoneczek. Osoba w środku musi wskazać, gdzie jest dzwoneczek.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.

- Wdrażanie do wspólnej, zgodnej zabawy.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 16.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Zajęcia ruchowe

I. Temat: „Moja przygoda” - wypowiedzi dzieci na podstawie opowiadania Doroty Kossakowskiej „Kominkowe opowieści”.

- Kształcenie umiejętności dłuższego skupiania uwagi,
- Doskonalenie umiejętności budowania dłuższych, logicznych wypowiedzi,
- Uaktywnianie dzieci poprzez różne formy plastyczne,
- Rozwijanie inwencji twórczej dzieci.

Pomoce: kartki, gazety, klej.

Przebieg:

„Zima” – wypowiedzi dzieci na temat charakterystycznych cech zimy.

Ważne, aby dzieci powiedziały, że dzień jest krótki, a noc długa.

„Jak możemy spędzać zimowe wieczory? – burza mózgów.

Nauczyciel może zapisywać odpowiedzi dzieci.

„Kominkowe opowieści” – słuchanie opowiadania.

Hania często spędza święta u babci Celiny. Babcia mieszka w dużym domu, wokół którego rosną stare brzozy i dęby. Są też rozłożyste sosny i strzeliste świerki. Zimą, kiedy pada śnieg wirujące płatki układają się na świerkowych gałązkach. Tworzą puszystą pierzynkę, która je otula. Co jakiś czas podmuch wiatru strąca płatki śniegu z gałęzi i podróż znów się rozpoczyna. Tym razem śnieżynki spadają na ziemię, aby przykryć trawę. Na takim miękkim śniegu dobrze widać ślady zwierząt, które przychodzą do pobliskiego paśnika.

W domu babci jest kominek. Hania lubi siadać przy nim z babcią. Palące się drewno daje przyjemne ciepło, a skaczące iskry przypominają zimne ognie. Są podobne do małych gwiazdek, które przez sekundę palą się, a potem gasną. Kiedy Hania z babcią siada przy kominku to znaczy, że będą „kominkowe opowieści”. Babcia Celina opowiada Hani o swoim dzieciństwie.

Kiedy byłam małą dziewczynką bardzo lubiłam chodzić do lasu. Słuchałam śpiewu ptaków, podziwiałam piękne kwiaty i zbierałam poziomki. Wyobrażałam sobie, że jestem leśną wróżką, a las to moje królestwo. Moje czary pomagały kwiatom kwitnąć, ptakom śpiewać,

a wiewiórkom szukać sosnowych szyszek. Pewnego razu spotkałam w lesie małego zajączka. Wydawało mi się, że zgubił drogę i nie potrafi wrócić do swojej kotlinki. Przestraszony siedział pod paprocią. Nie ruszał się. Pomyślała, że jest chory i potrzebuje mojej pomocy. Chciałam zaopiekować się nim. Hodowałam króliki, więc wiedziałabym jak wychować małego zająca. Powoli zaczęłam zbliżać się do niego. Wyciągnęłam ręce, aby podnieść go. I w tym momencie zając wyskoczył spod paproci i szybko pobiegł w stronę dębu. Wcale nie był chory. Nie zdążył ukryć się przede mną, więc nie ruszał się licząc na to, że go nie zauważę. Cieszyłam się, że zającowi nic nie dolegało. Pewnie gdzieś czekała na niego jego rodzina. Szkoda, że ich nie poznałam. Mogłam sobie tylko wyobrazić jak wyglądają jego rodzice i rodzeństwo. Przecież wszystkie zające są do siebie podobne. A moje czary sprawiły, że zającom nigdy nie zabrakło pysznej, soczystej trawy.

Drzewo w kominku dopala się, nie widać skaczących iskielek. Czas wyruszyć na spacer po lesie. Może na białym śniegu Hania zobaczy ślady zwierząt. Może wśród nich będą ślady zająca...

Rozmowa na temat opowiadania.

„O czym będzie moja przygoda?” – wydzieranka z gazety.

Dzieci zastanawiają się o czym będą opowiadać. Wydierają osobę, zwierzę, roślinę lub rzecz z gazety (kontury) i przyklejają na kartkę.

„Co to jest?” – zagadki obrazkowe.

Dzieci siadają w kole ze swoimi pracami. Wspólnie odgadują co przedstawia wydzieranka, o czym będzie opowiadać każda osoba.

„Moja przygoda” – opowiadanie twórcze dzieci.

Chętne dziecko siada na krzeselku i opowiada swoją przygodę.

„Zimowa wyprawa do lasu” – zabawa ruchowa.

II. Zajęcia ruchowe - zestaw 15.

Temat: Kształtowanie równowagi i umiejętności panowania nad własnym ciałem.

- Rozwijanie cech motoryki: zwinność i szybkość,
- Doskonalenie orientacji w przestrzeni,
- Kształcenie umiejętności panowania nad własnym ciałem podczas ćwiczeń o zachwianej równowadze.

POPOŁUDNIE

„Choinka” – rysowanie po śladzie, ozdabianie choinki. *Ćwiczenia grafomotoryczne – Mamy 6 lat, cz. 1, s. 26.*

- Przygotowanie dzieci do podjęcia nauki pisania.

„Jaka to literka?” – rozpoznawanie i nazywanie liter.

- Doskonalenie umiejętności rozpoznawania i nazywania liter.

Pomoce: kartki z napisaną pierwszą literą imienia każdego dziecka.

Dzieci siedzą na dywanie. Nauczyciel pokazuje kartkę z literą. Dziecko, którego imię rozpoczyna się daną literą, aby wziąć kartkę musi powiedzieć inny wyraz zaczynający się tą głoską, co imię. Dzieci z kartkami przechodzą do stolików.

„Moja literka” – lepienie z plasteliny, ozdabianie jej.

- Rozwijanie małych partii mięśniowych.

Ozdabianie plasteliną pierwszej litery swojego imienia, np. rulonikiem, kropeczkami.

V dzień

Temat dnia: W KRAINIE LODU I ŚNIEGU

RANEK

„Śniegowe kule” – robienie kul z gazet.

- Rozwijanie małych partii mięśniowych.

Dzieci zgniatają gazetę ręką lewą i prawą. Robią po kilka kul. Kule leżą na dywanie.

„Śnieżki” – zabawa ruchowa do wiersza Doroty Kossakowskiej.

- Rozwijanie pamięci mechanicznej podczas zabawy.

Dzieci uczą się wiersza.

Śnieżka duża, śnieżka mała,
to zabawa doskonała.
Policz śnieżki: jeden, dwa.
Kto najwięcej śnieżek ma?

Dzieci chodzą po sali mówiąc wiersz. Po skończeniu starają się zebrać jak najwięcej kul z gazet. Przeliczają.

Zabawę zaczynamy od początku.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 16.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Muzyka
2. Technika

I. Temat: „Mikołaj” – nauka piosenki, słowa Dorota Kossakowska,
muzyka Jarosław Woźniowski.

- Przybliżenie tradycji związanej ze Świętami Bożego Narodzenia – przybycie Mikołaja,
- Rozwijanie poczucia rytmu u dzieci,
- Czerpanie radości ze wspólnego śpiewania.

Pomoce: ilustracja Mikołaja w zaprzęgu, płyta z piosenką, dzwoneczki, czapki Mikołaja.

Przebieg:

„Gdzie mieszka Mikołaj?” – wypowiedzi dzieci na podstawie ilustracji.

Rozmowa na temat miejsca zamieszkania Mikołaja, jego zaprzęgu.

„Mikołaj” – słuchanie piosenki Doroty Kossakowskiej.

Noc grudniowa, śnieżek pada
gwiazdka bajkę opowiada.

Ref.

Mikołaj, Mikołaj dziś odwiedzi nas.
Wszyscy już czekamy na świąteczny czas.(2x)

Są prezenty dla każdego,
dla dużego i małego.

Ref.

Mikołaj, Mikołaj dziś odwiedzi nas.
Wszyscy już czekamy na świąteczny czas.(2x)

Przy choince zatańczymy
i życzenia też złożymy.

Ref.

Mikołaj, Mikołaj dziś odwiedzi nas.
Wszyscy już czekamy na świąteczny czas.(2x)

Omówienie treści.

„Mikołaj dziś odwiedzi nas” – zabawa z wykorzystaniem piosenki.

Nauka refrenu piosenki.

Kiedy dzieci słyszą zwrotkę piosenki chodzą po sali. Kiedy usłyszą refren zatrzymują się, śpiewają go wystukując rytm we wskazany sposób np. klaszczą, tupią, uderzają dłońmi o dywan.

„Mikołaj” – nauka zwrotek.

Wspólne i indywidualne śpiewanie piosenki.

„Zaprzęgi reniferów” – zabawa ruchowa do piosenki.

Dzielimy dzieci na dwie grupy: Mikołaje i renifery. Dzieci, które są reniferami mają dzwoneczki, a Mikołaje – czapki. Renifery poruszają się po sali do piosenki. Na przerwę (po każdym refrenie) szukają Mikołaja i w dalszą drogę wyruszają razem.

II. Temat: „W śniegowej krainie” - wykonanie pracy techniką collage.

- Ukazanie piękna jakie niesie ze sobą pora roku zima,
- Kształcenie małych partii mięśniowych,

- Rozwijanie umiejętności łączenia ze sobą różnych materiałów,
- Rozwijanie wyobraźni plastycznej u dzieci.

Pomoce: kolorowe kartki z bloku technicznego, plastelina, wycinanki, bibuła, waciki kosmetyczne, itp.

Przebieg:

„Zima” – słuchanie wiersza Doroty Kossakowskiej.

Mroźna zimo, piękna pani,
czy już zawsze będziesz z nami?
Daj nam śniegu, trochę lodu,
grudniowego garstkę chłodu.
Chcemy jeździć na saneczkach
i na nartach po górceczkach.
Chcemy lepić dziś bałwana,
śniegowego super pana.
Śnieżek będzie i lód też
to jest zima, przecież wiesz.
Będę z wami aż do wiosny,
zanim spadnie śnieżek z sosny.

Rozmowa na temat wiersza.

Opowiadanie o tym, jak wygląda śniegowa kraina oraz w jakie zabawy można tam się bawić.

„Śniegowa kraina” – podanie tematu pracy.

Nauczyciel rozkłada na dywanie różne materiały. Dzieci ustalają co można z nich zrobić np.:

- Waciki – zasy py śniegu, kule bałwanka,
- Wycinanki – elementy bałwanka, domy, pień drzewa,
- Bibuła – gałęzie drzew (ruloniki),
- Plastelina – płatki śniegu.

Praca indywidualna dzieci.

Wykonanie wystawki prac.

„Zimowe zabawy” – zabawa ruchowa.

Dzieci naśladują różne sporty zimowe: jazdę na nartach, łyżwach, rzucanie śnieżkami do celu.

Spacer w pobliżu przedszkola.

- Obserwacja otaczającej przyrody zimą.

POPOŁUDNIE

„Bajki, które lubimy” – słuchanie dowolnej bajki czytanej przez nauczyciela.

- Rozwijanie wyobraźni, skupienia uwagi i umiejętności śledzenia rozwijającej się akcji.

„Kto zmienił miejsce?” – zabawa integracyjna.

- Rozwijanie spostrzegawczości u dzieci.

Zabawy i gry stolikowe: gry planszowe, układanki, warcaby, itp.

- Doskonalenie umiejętności gry w warcaby,

Kształcenie nawyku sprzątania po zakończonej zabawie

TEMAT KOMPLEKSOWY: ŚWIĘTA TUŻ, TUŻ

I dzień

Temat dnia: **ZBLIŻAJĄ SIĘ ŚWIĘTA**

RANEK

„Święta Bożego Narodzenia” – wspólne wykonanie gazetki tematycznej, globalne czytanie wyrazów.

- Rozwijanie umiejętności właściwego wyboru obrazków związanych z tematem.

„Bombka” – rysowanie po śladzie, ozdabianie i kolorowanie bombki. *Ćwiczenia grafomotoryczne – Mamy 6 lat, część 1, s. 28.*

- Rozwijanie motoryki małej u dzieci.

„Mikołaj” – wspólny i indywidualny śpiew poznanej piosenki.

- Utrwalenie słów i melodii piosenki.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 16.

„Idziemy do lasu” – marsz po obwodzie koła.

„Choinka i zajączki” – zabawa ruchowa z elementem podskoków.

Dzielimy dzieci na dwie grupy – jedna to choinki, druga – zajączki. Choinki stoją, zajączki podskakują obunóż. Na hasło: zajączki pod choinki, zajączki podbiegają i kucą obok choinki. Zamiana ról.

„Ścinamy drzewa” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Dzieci poruszają się po sali, na sygnał: piłujemy drzewo dzieci dobierają się parami, podają ręce i naśladują piłowanie drzewa.

Za każdym razem dzieci tworzą inne pary.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Technika

I. Temat: „Narodziny Jezusa” – wprowadzenie dzieci w świąteczną atmosferę na podstawie jasełek Doroty Kossakowskiej.

- Zapoznanie z treścią jasełek,
- Wprowadzenie dzieci w świat literatury dziecięcej,
- Wzbogacenie słownictwa dzieci o nowe wyrazy.

Pomoce: treść jasełek „Narodziny Jezusa”, wycięte serce z papieru dla każdego dziecka.

Przebieg:

„Święta Bożego Narodzenia” – swobodne wypowiedzi na temat symboliki świąt (rozmowa przy gazetce tematycznej).

„Narodziny Jezusa” – zapoznanie z treścią jasełek.

Dziecko 1 Noc grudniowa, świecą gwiazdy,
wszyscy dziś śpiewają.
Bo do świętowania, ważny powód mają.

Kolęda: „Dzisiaj w Betlejem”

Dziecko 2 Jezus narodził się w Betlejem,
niewielkiej mieścinie,
lecz pamięć o tym fakcie
nigdy nie zaginie.

Dziecko 3 Wszyscy dziś czekamy
na gwiazdę na niebie,
która zaprowadzi
Jezusie do Ciebie.

Dziecko 4 W stajence ubogiej,
leżysz cichy, skromny.
Przez swe narodziny
dajesz skarb ogromny.

Dziecko 5 Pierwsi Cię ujrzeli,
pasterze strudzeni.
Blaskiem gwiazdy jasnej,
z dala przywiedzeni.

Pasterz 1 Złożymy Ci dary,
wszystko to, co mamy:
mleko, chleb, kozuszek
Jezusie kochany.

Pasterz 2 Żebyś nie był głodny,
 żebyś ciepło miał.

Pasterz 3 ogromną miłość
 dla nas wszystkich dał.

Pasterz 4 Teraz zaśnij Jezu,
 odpoczywaj sobie.
 A my zgromadzeni,
 zaśpiewamy tobie.

Kolęda „Lulajże Jezuniu”

Dziecko 6 Wieść o narodzinach
 szybko się rozchodzi,
 w odwiedzin do Jezusa
 Trzech Króli przychodzi.

Król 1 Niesiemy cenne dary,
 nisko się kłaniamy
 i z wielką radością,
 Jezu Cię witamy.

Król 2 Mirra, złoto i kadzidło
 to królewskie dary,
 Jezus za to nas obdarzy
 miłością bez miary.

Król 3 Wszystkich będzie kochać
 i wszystkim pomoże.
 Chcemy za to podziękować,
 Królu nasz i Boże.

Kolęda „Przybieżeli do Betlejem”

Anioł Anioły tańczą w niebie,
 i my też tańczymy.
 Na chwałę Najwyższego,
 dzisiaj to zrobimy.

Układ taneczny.

„Jasełka” – rozmowa kierowana.

- Kto występuje w inscenizacji?
- O czym ona opowiada?

„Nasze jasełka” – odgrywanie krótkich scenek.

Podział dzieci na zespoły, każdy zespół przygotowuje inną scenkę.

- Przyjście dzieci do Jezusa.
- Przybycie Trzech Króli.
- Pokłony aniołów.
- Pastuszkowie przy żłóbku.

Prezentacja.

„Serduszko dla Jezusa” – ozdabianie serca.

Dzieci otrzymują wycięte serca, które ozdabiają w dowolny sposób

Po wykonaniu pracy dzieci wkładają serca do koszyczka, który podarują Jezusowi podczas pokazu jasełek.

„Idziemy do stajenki” – zabawa ruchowa.

Dzieci poruszają się po sali w różnych kierunkach, na sygnał: *witamy Jezusa*, dzieci kłaniają się.

Spacer po osiedlu, oglądanie dekoracji świątecznych na wystawach sklepowych.

- Zwrócenie uwagi na piękno dekoracji świątecznych.

II. Zajęcia ruchowe - zestaw 16 (powtórzenie zestawu 15).

Temat: Kształtowanie równowagi

i umiejętności panowania nad własnym ciałem.

- Rozwijanie cech motoryki: zwinność i szybkość,
- Doskonalenie orientacji w przestrzeni,
- Kształcenie umiejętności panowania nad własnym ciałem podczas ćwiczeń o zachwianej równowadze.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Zbiórka, powitanie, sprawdzenie gotowości do zajęć.

Część wstępna

Powtarzamy wierszyk i wykonujemy ruchy zawarte w tekście.

Prawa rączka, lewa rączka, (wyciągamy raz prawą rękę w przód , potem lewą)

Sprawdźmy czoło czy gorączka (dotykamy dłońmi czoła)
Oko prawe, oko lewe, (palcem prawej ręki wskazujemy raz prawe raz lewe oko)
Spójrz na Krzysia, spójrz na Ewę, (patrzymy wzrokiem w prawą stronę, a potem w lewą)
Prawa nóżka, lewa nóżka (wysuwamy w przód raz jedną raz drugą nóżkę)
Chęć skakania ma jak kózka, (podskakujemy w miejscu, jak kózki)
Z przodu brzuszek, z tyłu pupa (dłońmi dotykamy brzuszka, a potem pupy)
Trochę wyżej plecki mamy (ramiona wyciągamy w górę i staramy się dotknąć dłońmi łopatek)
Rączki w bok wyciągamy,
I w wiatraczki się zmieniamy (wyciągamy ramiona w bok i kręcimy się dookoła własnej osi naśladując wiatraczki).

Część główna

Dzieci po części wstępnej ustawione są w rozsypce i przechodzimy do ćwiczeń, każde ćwiczenie powtarzamy 3 razy:

Ręce w górę, wznos w przód prawej nogi lekko nad podłogę, wytrzymaj w tej pozycji 5 sekund,

Ręce w górę, wznos w przód lewej nogi lekko nad podłogę, wytrzymaj w tej pozycji 5 sekund,

Ręce w bok, wznos prawej nogi w bok lekko nad podłogę, wytrzymaj w tej pozycji 5 sekund,

Ręce w bok, wznos lewej nogi w bok lekko nad podłogę, wytrzymaj w tej pozycji 5 sekund,

Ręce w bok, wznos prawej nogi w tył lekko nad podłogę, wytrzymaj w tej pozycji 5 sekund,

Ręce w bok, wznos lewej nogi w tył lekko nad podłogę, wytrzymaj w tej pozycji 5 sekund,

Ręce w bok, wznos prawej nogi w przód, podskakujemy 5 razy na lewej nodze, zmiana nogi ćwiczącej,

Pozycja rozkrok ramiona w bok:

ruch: na 1 - podskokiem przejście do pozycji o nogach złączonych i ramiona w dół,

na 2 – podskokiem przejście do rozkroku i ramiona w bok,

Pozycja wykrok prawą nogą w przód, ramiona w bok:

ruch: na 1 – podskokiem zmiana nogi wykroczonej czyli lewa noga w przód ramiona pozostają bez zmian,

na 2 – podskokiem zmiana nogi wykroczonej czyli prawa noga w przód ramiona pozostają bez zmian

- podskokiem obrót wokół własnej osi o 180 stopni, obracamy się raz przez prawe ramię raz przez lewe ramię.

Część końcowa

Ćwiczenie oddechowe:

Dzieci pobierają po jednej chusteczce higienicznej wykonują leżenie tyłem, chusteczkę kładą na twarz, wykonują wdech nosem i wydech ustami tak, żeby chusteczka uniosła się ponad twarz, powtarzamy kilkakrotnie.

Czynności organizacyjne – porządkowe

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

POPOŁUDNIE

„Zaprzęgi pani Zimy” – zabawa ruchowa.

- Rozwijanie umiejętności współpracy podczas ruchu.

Dzieci dobierają się parami, tworzą zaprzęgi.

„Gdzie się ukrył szósty Mikołaj i renifer” – liczebnik porządkowy. *Zabawy matematyczne – Mamy 6 lat, s. 30.*

- Uświadczenie dzieciom miejsca liczebnika w ciągu liczbowym.

Przeliczanie i zaznaczanie szóstego elementu od lewej i prawej strony. Liczenie ozdób na choinkach, układanie zadań tekstowych do podanych ilustracji i działań, pisanie działań po śladzie.

Zabawy i gry stolikowe: puzzle, układanki, gry planszowe.

- Budzenie radości ze wspólnej zabawy,
- Kształcenie umiejętności przestrzegania zasad i reguł określonych gier.

II dzień

Temat dnia: ZWYCZAJE I TRADYCJE ŚWIĄTECZNE

RANEK

„Święta Bożego Narodzenia” – rozmowa na temat zwyczajów i tradycji świątecznych z wykorzystaniem ilustracji i plansz.

- Zapoznanie ze zwyczajami świątecznymi.

Dzieci wymieniają znane tradycje i wspólnie o nich opowiadają.

Ubieranie choinki,

Kolacja wigilijna i dzielenie się opłatkiem,

Śpiewanie kolęd,

Składanie życzeń,
Spotkanie z Mikołajem i wręczanie prezentów,
Kolędowanie.

„Prezenty” – pisanie cyfr po śladzie, liczenie worków i prezentów, pisanie cyfr. *Zabawy matematyczne – Mamy 6 lat, s. 31.*

- Utrwalenie cyfr od 0 do 6,
- Doskonalenie umiejętności liczenia w zakresie odpowiedniej liczby.

„Jasełka” – nauka fragmentu jasełek.

- Rozwijanie pamięci mechanicznej u dzieci.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 16.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Muzyka
2. Plastyka

I. Temat: „Przybieżeli do Betlejem” – nauka słów kolędy

- Pokazanie dzieciom piękna polskich kolęd,
- Wprowadzenie w radosną świąteczną atmosferę,
- Czerpanie radości ze wspólnego śpiewania.

Pomoce: pocztówki świąteczne, dowolna muzyka.

Przebieg:

„Kolędy” - słuchanie dowolnej tradycyjnej kolędy.

Rozmowy z dziećmi na temat kiedy i gdzie śpiewamy kolędy.

„Pocztówki” – wybór pocztówki świątecznej.

Na dywanie rozłożone są pocztówki o tematyce świątecznej.

Dzieci samodzielnie podejmują decyzję co do wyboru pocztówki.

„Znajdź podobną pocztówkę” – dobieranie się w zespoły.

Podczas muzyki dzieci chodzą po sali i szukają osób, które mają na pocztówce podobne elementy np. Mikołaj, choinka, stroik, kościół. Dzieci siadają w zespołach.

„Muzyczne zdania” – układanie i śpiewanie zdań.

Dzieci w grupach układają zdanie o swoich pocztówkach. Chętna osoba z grupy śpiewa je na dowolną melodię.

„Kolędy” – wymienianie kolęd, które dzieci znają.

Wyjaśnienie, co to jest kolęda.

„Przybieżeli do Betlejem” - nauka słów kolędy.

Słuchanie koledy.

Nauka słów.

Wspólne śpiewanie kolędy z jednoczesnym pokazywaniem refrenu.

„Chwata na wysokości $/2x$ - dzieci podnoszą ręce do góry,

a pokój

- ręce krzyżują na piersi,

na ziemi."

- ręce opuszczają wskazując ziemię.

„Ubieramy choinkę” – zabawa ruchowa.

Dzieci wykonują polecenia nauczyciela:

- Rysujemy w powietrzu oburącz jednocześnie jak największą choinkę,
- Na samej górze wieszamy gwiazdę,
- Na dole wieszamy bombkę,
- Z prawej strony wieszamy pajacyka,
- Z lewej strony wieszamy trzy jabłuszka,
- W dowolnych miejscach wieszamy cztery bombki,
- Choinkę ozdabiamy łańcuchem.

II. Temat: „Choinka”

– praca przestrzenna z papieru, wykonanie prezentu rodzicom.

- Koordynacja ruchów rąk i palców z pracą oczu – cięcie po linii,
- Rozwijanie uzdolnień dekoracyjnych dzieci.

Pomoce: podstawka w kształcie stożka dla każdego dziecka, zielona bibuła, nożyce, klej.

Przebieg:

„Brzydka choinka” – słuchanie wiersza Anny Bayer.

W samym środku lasu,

gdzie zasypia wiatr,

wśród innych choinek

przyszła na świat,

w zielonej sukience

z zielonych igiełek

choinka zielona,

jakich w lesie wiele.

Drwiąco się śmiały
z niej inne choinki,
że taka krzywa,
króciutkie ma szpilki,
że taka sękata
i taka maleńka,
brzydka, więc nikt jej
nie prosił na święta.

Została tu w lesie
wśród krzywych choinek,
śnieg ją otulił
w bielutką pierzynę.
W jej krzywych gałązkach
aniołek zaśpiewał
kolędę, którą przyniósł
prościuteńko z nieba.

Choinka zielona,
choinka maleńka
spędziła w tym roku
najpiękniejsze święta,
bo nic tak nie szpeci
zielonej choinki,
jak suche gałązki
i opadłe szpilki.

Rozmowa na temat wiersza.

Opis wyglądu choinki z wiersza.

Rozmowa na temat właściwego zachowania się wobec innych osób.

„Gałązki” – zabawa ruchowa.

Wybieramy dwoje dzieci, które będą podstawą choinki – dzieci te stoją w różnych miejscach sali.

Pozostałe osoby poruszają się po sali. Na określony sygnał dotykają jedną ręką stojącą osobę, a druga ręka jest wyciągnięta (tworzy gałązkę).

Określamy, która choinka jest ciekawsza i ma więcej gałązek.

„Choinka” – praca przestrzenna z papieru.

Podanie tematu pracy.

Wyjaśnienie sposobu wykonania pracy.

- Rozdanie podstawy (stożek z papieru).
- Nacinanie zielonej bibuły, tzw. trawka.
- Oklejanie wokół stożka naciętą bibułą – zaczynamy pracę od dołu.

Przejsie do stolików, praca indywidualna.

Wiadomości dla nauczyciela:

Choinki te ozdabiamy w kolejnych dniach.

Prace porządkowe w sali.

Spacer w okolicy przedszkola. „W poszukiwaniu drzew iglastych” – obserwacja świerków i innych drzew iglastych.

- Kształcenie umiejętności rozróżniania i nazywania drzew iglastych.

POPOŁUDNIE

„ Pracowity Święty Mikołaj” – słuchanie wiersza Anna Surowiec.

- Kształcenie umiejętności uważnego słuchania wierszy.

Gdzieś w dalekiej Laponii
pomiędzy śniegami,
mieszka Święty Mikołaj
ze swymi Elfami.

Pomocnicy ci zwinni
przez długi rok cały,
czytali wszystkie listy,
które dzieci do Mikołaja napisały.

Są w nich prośby przeróżne:
i te zwykłe, o zabawki
i te bardzo trudne:
o zdrowie, o siostrę lub brata.
I czasami nawet Mikołajowi
los figle płata,
i pomimo jego szczerych chęci
pomóc nie może
dla wszystkich dzieci.

Mikołaj, choć zdrowie
nie zawsze mu dopisuje,

to z podróży do dzieci
nigdy nie rezygnuje.

Do sań zaprzęga dzielne renifery
i pędzi przez zimowe niebo,
by zdążyć na Wigilijną wieczerzę.

Bo wie, że Wigilia to dzień,
kiedy dzieci nosy do szyb
w oknach przyklejają
i na prezenty od Mikołaja
z niecierpliwością czekają.

Każde dziecko ma inne marzenia,
i te małe i te duże,
nie zawsze możliwe jednak do spełnienia.

By więc nie sprawić
dzieciom przykrości,
Mikołaj stara się jak może
w każdym domu gościć.

Prezenty zostawia
dla całej rodzinki,
pod pięknie ubraną
zieloną choinką.

I pędzi dalej swoimi saniami,
by do wszystkich dzieci na świecie
zdążyć z prezentami.

Rozmowa na temat wiersza.

Wyjaśnienie słów:

„Każde dziecko ma inne marzenia
i te małe i te duże, nie zawsze
możliwe jednak do spełnienia.”

- Jakich marzeń nie może spełnić Mikołaj?

„Prezenty od Świętego Mikołaja” - układanie schematów wyrazów.

- Kształcenie procesów myślowych analizy i syntezy wyrazów o prostej budowie fonematycznej.

Nauczyciel mówi wyraz: lalka, klocki, motor, wózek, itp., dzieci wspólnie dzielą go na głoski, następnie za pomocą białych cegiełek układają jego schemat.

„List do Świętego Mikołaja” – rysowanie przez dzieci swoich wymarzonych prezentów. *Wycinanki, s. 12.*

- Rozwijanie wyobraźni u dzieci.

III dzień

Temat dnia: PRZYGOTOWANIA DO ŚWIĄT W MOIM DOMU

RANEK

„Co to jest?” – rozpoznawanie przedmiotów związanych ze świętami Bożego Narodzenia po dotyku.

- Rozwijanie u dzieci różnych zmysłów.

Dzieci rozpoznają po dotyku, co znajduje się w worku: bombka, łańcuch na choinkę, orzech włoski, jabłko, serwetka, pudełeczko – prezent.

Omówienie, co wspólnego mają te przedmioty.

„Zielona choinka” – ustalanie kolejności zdarzeń, rysowanie odpowiedniej liczby kropek w kółkach, opowiadanie historyjki obrazkowej. *Zima, s. 10 i 11.*

- Rozwijanie procesów myślowych u dzieci.

„Jasełka” – nauka kolejnego fragmentu jasełek.

- Rozwijanie pamięci mechanicznej u dzieci.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 16.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Plastyka

I. Temat: „Wieczór wigilijny” – rozmowy na temat Świąt Bożego Narodzenia na podstawie ilustracji i wiersza „Gwiazdka” Anny Bayer.

- Utrwalenie znajomości tradycji związanych ze Świątami Bożego Narodzenia,
- Kształcenie sprawności językowej dzieci w toku rozmowy.

Pomoce: mały stolik, obrazki potraw, *Zima s.12 i 13.*

Przebieg:**„Gwiazdka” – słuchanie wiersza.**

Uwaga dzieciaki, nadchodzi Gwiazdka
cała w rodzynkach, mące i ciastkach.
Ubrana wanilią i świerkiem,
smażonym karpem, domowym ciepłem.

Sypana śniegiem i cukrem pudrem,
mandarynką pachnąca cudnie,
czystością świeżą śmiejąca się z kąta,
dziś każda mama pięknie wygląda.

Dziś każdy tata jest uśmiechnięty,
a w saniach jedzie Mikołaj Święty.
Świąteczna Gwiazdka bardzo się stara,
już na choince lampki zapala.

Śpiewa kolędy, obrus kładzie na stole,
puszcza oczko do klusek w rosole.
Coś bardzo ważnego na myśl mi przyszło,
Gwiazdka jest piękną rodzinną tradycją.

Rozmowa na podstawie wiersza i własnych doświadczeń dzieci.

„Na wigilijnym stole” – zabawa dydaktyczna.

Na dywanie porozkładane są obrazki przedstawiające różne potrawy. Dzieci mają za zadanie wybrać te, które mogą znaleźć się na wigilijnym stole, nazwać je i położyć na mały stolik.

Podział wybranych nazw potraw na sylaby i głoski.

„Dokończ zdanie” – zabawa słownikowo - gramatyczna.

Na wigilijnym stole jest...
Pod choinką znajdują się...
Na choince wiszą....
Mama przygotowała...
Tata śpiewa...
Przy stole siedzi...
Prezenty przynosi...
Pod obrusem leży...

„Siadamy wokół stołu” – zabawa ruchowa.

Dzieci poruszają się po sali. Na hasło: *siada do stołu rodzina* np. czteroosobowa dzieci siadają w grupkach po cztery osoby.

„Potrawy wigilijne” – wypowiedzi dzieci na podstawie ilustracji i własnych doświadczeń. *Zima, s. 12 i 13.*

Rozmowa na temat przygotowań do świąt ze zwróceniem uwagi na przygotowanie potraw wigilijnych.

Nazywanie produktów, łączenie ich z odpowiednimi potrawami wigilijnymi.

Podział nazw na sylaby i głoski.

II. Temat: „Ozdoby świąteczne”

– wykonanie różnorodnych elementów na choinkę.

- Rozwijanie uzdolnień dekoracyjnych dzieci,
- Kształcenie umiejętności prawidłowego posługiwania się przyimkami: na, pod, za, obok,
- Wdrażanie do estetycznego wykonania prac.

Pomoce: choinka ustawiona w rogu sali – bez ozdób, kolorowe kartki, klej.

Przebieg:

„Zielony gość” – zgromadzenie dzieci wokół choinki, która nie jest ubrana. Słuchanie dowolnej piosenki o choince lub świątach.

„Co możemy zrobić, aby nasza choinka była ładniejsza?” – rozmowa z dziećmi.

„Ozdoby świąteczne” – wykonanie dowolnych elementów na choinkę.

Podanie tematu pracy.

Wyjaśnienie sposobu wykonania pracy:

Kolorowy łańcuch

Dzieci z kolorowego papieru wycinają paski i sklejają je tworząc łańcuch.

Pawie oczko

Dzieci odrysowują na kolorowym papierze koła różnych wielkościach i nakleja je od największego do najmniejszego z obu stron.

Bombka

Dzieci wycinają od 6 do 10 kół takiej samej wielkości, składają je na pół i sklejają połówki tak aby utworzyć pracę przestrzenną - kulę.

Praca dzieci – dzieci same wybierają, jaką chcą zrobić ozdobę na choinkę, przechodzą do stolika, na którym leżą odpowiednie do pracy materiały.

Wspólne dekorowanie drzewka świerkowego wykonanymi przez siebie ozdobami – określanie położenia ozdób choinkowych.

„Mikołaj” – wspólny śpiew piosenki.

POPOŁUDNIE

„Jasełka” – utrwalenie słów, wykonanie dekoracji do inscenizacji.

- Rozwijanie uzdolnień dekoracyjnych u dzieci.

„Choinka” – kolorowanie napisu **„Wesołych Świąt”**, gwiazdki i bombek z **jednoczesnym słuchaniem kolęd**. *Wycinanka, s. 13.*

- Wdrażanie do dokładności w wykonywaniu pracy.

Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań: lalek, samochodów, klocków.

- Wdrażanie do zgodnej zabawy.

IV dzień

Temat dnia: PRZY WIGILIJNYM STOLE

RANEK

„Kolędy i pastorałki” – wspólny śpiew kolęd znanych dzieciom.

- Budzenie zamiłowania do śpiewu.

„Stroik świąteczny” – kolorowanie obrazka. *Zima, s. 14.*

- Rozwijanie u dzieci zamiłowań estetycznych.

Wypowiedzi na temat: **„Co można zrobić, aby stół wigilijny wyglądał ładnie?”**

Prowadzenie linii po śladzie.

Przeliczanie elementów w stroiku świątecznym i rysowanie odpowiedniej liczby kropek.

„Pod choinką” – prowadzenie linii po śladzie, odgadywanie jakie prezenty otrzymali poszczególni członkowie rodziny. *Zima, s. 15.*

- Kształcenie umiejętności analizy i syntezy wyrazów.

Prowadzenie linii po śladzie.

Dzielenie nazw upominków na głoski, kolorowanie odpowiedniej liczby okienek.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 16.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia – uroczystość.

**Temat: „Spotkanie opłatkowe” – przedstawienie jasełek rodzicom.
(zajęcia do dyspozycji nauczyciela).**

- Wprowadzanie w radosną atmosferę świąt Bożego Narodzenia poprzez czerpanie radości ze wspólnego bycia razem,
- Rozwijanie zdolności aktorskich dzieci i ich indywidualnych predyspozycji,
- Aktywizowanie rodziców do pomocy w przygotowaniu uroczystości,
- Kształcenie umiejętności wyrażania uczuć i przeżyć podczas inscenizacji.

Przebieg:

1. Powitanie zebranych gości,
2. Część artystyczna w wykonaniu dzieci,
3. Dzielenie się opłatkiem – składanie życzeń,
4. Wspólne śpiewanie kolęd,
5. Wręczenie upominków – choinek wykonanych przez dzieci,
6. Poczęstunek,
7. Podziękowanie dzieciom i zebranych gościom za przybycie.

POPOŁUDNIE

Wyjście na podwórko – zabawy na śniegu.

„Mój dom w czasie świąt” – szukanie drogi do domu, opowiadanie co widać przez okno, rysowanie swojego domu. *Zima, s. 16 i 17.*

„Świąteczne życzenia” – składanie życzeń, zabawa słownikowo – gramatyczna.

- Wdrażanie dzieci do umiejętności formułowania życzeń i kierowania ich do konkretnej osoby.

Dzieci siedzą w kole. Nauczyciel trzyma w ręku kłębek wełny. Rozpoczyna zabawę – składa życzenia np. Małgosi i puszcza do niej kłębek wełny. Następnie Małgosia składa życzenia kolejnej osobie i po ziemi toczy wełnę. W ten sposób utworzy się „pajęczynka życzeń”.

„Już święta” – prace porządkowo – gospodarcze w sali.

- Rozwijanie zamiłowań do porządku.

V dzień

Temat dnia: WITAMY NOWY ROK

RANEK

„Świąteczna choinka” – szukanie różnic, kolorowanie. *Zima, s. 18.*

- Rozwijanie spostrzegawczości u dzieci.

Odnajdywanie różnic pomiędzy dwoma choinkami, kolorowanie bombek według własnego pomysłu.

„Dziewczynka z zapałkami” – słuchanie baśni H. Ch. Andersena.

- Kształcenie umiejętności skupienia uwagi i śledzenia rozwijającej się akcji.

Rozmowa na temat baśni.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 16.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Zajęcia ruchowe

I. Temat: „Nowy Rok”

– rozmowa na temat zwyczajów witania Nowego Roku.

- Zapoznanie ze zwyczajami witania Nowego Roku,
- Doskonalenie umiejętności analizy i syntezy wyrazów,
- Wzbogacanie słownictwa dzieci.

Pomoce: cztery koszyczki z przyczepionymi napisami pór roku, ilustracje: gwiazdek śniegowych, gałązek bazi, muszelek, piłki, kolorowych liści, dowolna muzyka, duży arkusz papieru z napisem obecnego roku, mazaki.

Przebieg:

„Nowy Rok” – słuchanie wiersza Joanny Myślińskiej.

Zobaczcie dzieci jak ten czas płynie,
bo o północy Stary Rok minie,
zniknie na zawsze gdzieś w mrocznym lesie,
Nowy Rok dary jego poniesie.

Już teraz w dłoniach koszyki trzyma:
pierwszy ze śniegiem – w nim leży zima,
drugi – wiosenna gałąź oplata,
w trzecim chowają się skarby lata,

w czwartym – kasztany i złote liście,
no bo tam jesień jest, oczywiście.

„Jakie dary przyniósł Nowy Rok?” – wypowiedzi dzieci połączone z działaniem.

Na dywanie rozłożone są ilustracje darów roku oraz cztery koszyczki.

Dzieci ustawiają koszyki według następujących po sobie pór roku. Opowiadają co przyniósł Nowy Rok i wkładają dary do odpowiedniego koszyka.

„Nowy Rok” – wypowiedzi dzieci.

Dzieci opowiadają, w jaki sposób wita się Nowy Rok.

„Sztuczne ognie” – rysowanie mazakami.

Na dywanie rozłożony jest arkusz papieru. Dzieci chodzą po sali w rytm muzyki. Na przerwę w muzyce wybrane dzieci podchodzą do arkusza i rysują sztuczne ognie.

- Rysują dziewczynki.
- Rysują chłopcy.
- Rysują osoby, których imię zaczyna się głosem k, itp.

„Noworoczny taniec” – zabawa taneczna do dowolnej muzyki.

II. Zajęcia ruchowe - zestaw 16 (powtórzenie zestawu 15).

Temat: Kształtowanie równowagi i umiejętności panowania nad własnym ciałem.

- Rozwijanie cech motoryki: zwinność i szybkość,
- Doskonalenie orientacji w przestrzeni,
- Kształcenie umiejętności panowania nad własnym ciałem podczas ćwiczeń o zachwianej równowadze.

Spacer po osiedlu, oglądanie dekoracji świątecznych na wystawach sklepowych.

- Zwrócenie uwagi na piękno dekoracji świątecznych.

POPOŁUDNIE

„Kolorowe szlaczki” – układanie szlaczek z kolorowych patyczków według określonego rytmu.

- Kształcenie umiejętności logicznego myślenia.

Każde dziecko ma patyczki do liczenia. Nauczyciel mówi kolejność układania, dzieci muszą ułożyć jak najdłuższy szlaczek według podanego rytmu np.

Czerwony, niebieski, czerwony, niebieski, ...
Czerwony, biały, niebieski, czerwony, ...
Zielony, czerwony, czerwony, biały, zielony, ...

„Który następny” – uzupełnianie szlaczków odpowiednimi elementami.
Zima, s. 19.

- Rozwijanie spostrzegawczości u dzieci.

„Z zapałkami dziewczynka” – słuchanie wiersza Anny Bayer. Układanie innego zakończenia baśni.

- Rozwijanie wyobraźni u dzieci.

Ulice lśnią lampkami,
pachną zielone choinki,
ludzie zabiegani
kupują mandarynki.

Kupują włoskie orzechy,
sopelki z białego cukru,
ktoś pięknie kolędę śpiewa,
dlaczego w niej tyle smutku?

Ludzie ciągle się spieszą,
ludzie czasu nie mają,
przecież święta za pasem,
wiec wciąż gnają i gnają.

Chociaż słychać kolędy,
w domach ubrane choinki,
nikt nie zaprosił na święta
z zapałkami dziewczynki.

„Moje spotkanie z dziewczynką z zapałkami” – prowadzenie dialogu.

- Budzenie odwagi poprzez występ przed całą grupą.

TEMAT KOMPLEKSOWY: ZWIERZĘTA ZIMĄ

I dzień

Temat dnia: ZIMA W LESIE

RANEK

Oglądanie albumów i książek przyrodniczych przedstawiających zwierzęta leśne w ich naturalnym środowisku.

- Wdrażanie do poszanowania książek, jako źródła wiedzy.

„Linie proste” – rysowanie kolorowymi kredkami linii prostych. *Ćwiczenia grafomotoryczne – Mamy 6 lat, część 1, s. 29.*

- Ćwiczenia usprawniające ruchy dłoni wiodącej, rysowanie linii prostych w zwiększonej liniaturze od strony lewej do prawej.

„W lesie” – zabawa z tekstem Joanny Myślińskiej i Iwony Mojsak (masażyk).

- Dostarczanie dzieciom radości.

Zając kica wesóło, - lekkie szczypanie pleców całą dłonią,

a lisek krąży w koło. - krążenie dłonią po plecach w koło,

Dzieci się cieszyły, - piąstką rysujemy wielki uśmiech,

że to wszystko zobaczyły. - dłońmi robimy „okulary” na oczach dziecka.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 17.

Marsz po sali.

„Płochliwe sarenki” – zabawa z elementem biegu.

Wybieramy jedną osobę – wilka. Pozostałe dzieci dzielimy na dwie grupy: jedna to drzewa, druga to sarenki. Drzewa stoją w miejscu, ręce trzymają w górze, kołysz się i mówią: szszy..., sarenki biegają po sali. Na sygnał: wilk, chowają się za drzewa. Zmiana ról.

„Niedźwiedzie” – zabawa z elementem czworakowania.

Marsz po sali, szukanie miejsca na legowisko, na sygnał słowny: niedźwiedzie śpią, dzieci skulone leżą na dywanie.

„Zające” – zabawa z elementem skoku.

Naśladowanie skoków zająca.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia, litera b, B
2. Zajęcia ruchowe

Temat: „Zwierzęta zimą” - wypowiedzi dzieci na podstawie ilustracji i bajki
Anny Bayer „Bajka o leniwym trutniu”

- Wprowadzenie do słownika dzieci pojęć: truteń, paśnik, leśniczy,
- Utrwalenie nazw zwierząt leśnych i ich pokarmów,
- Utrwalenie pojęcia: zdanie i wyraz,
- Rozwijanie umiejętności konstruowania wypowiedzi wielozdaniowych.

Pomoce: obrazki ze zwierzętami, które wystąpiły w wierszu: wiewiórką, niedźwiedziem, myszką, trutniem oraz inne np. dzik, zając, sarna, ilustracja „Las zimą”, *Zima*, s. 20.

Przebieg:

„Bajka o leniwym trutniu” – słuchanie bajki.

W pewnym lesie mieszkał truteń,
był to bardzo słaby uczeń,
bo do szkoły nie chciał chodzić
mówił, że go bolą nogi.

I nie robił też zapasów
przecież na to szkoda czasu.
Nie zdobywał wiadomości
tylko fruwał co dzień w gości.

Ciągle biegał w odwiedziny
do przyjaciół i rodziny.
Wszyscy zgodnie mu radzili
weź przygotuj się do zimy.

Zrób zapasy na czas srogi,
po próżnicy tylko chodzisz.
Wąchasz kwiatki, bąki zbijasz,
patrz mój drogi lato mija.

Miś najada się na zapas,
aby w sen zimowy zapaść.
Wśród wiewiórek żarty, śmiechy
w dziuplach każda ma orzechy.

A nasz truteń bąki zbija,
na ploteczkach czas mu mija.
Po co trudzić się okropnie,
skoro wszystko w koło rośnie?

Po co myszka zbiera ziarnka,
na co pełna jej spizarka?
Lepiej leżeć odpoczywać,
popatrz trutniu, jesień mija.

W lesie zimno jest okropnie,
wszystko marznie, nic nie rośnie.
A on dalej bąki zbija
aż tu wreszcie przyszła zima.

Teraz truteń głodny siedzi
nie pomogą mu sąsiedzi.
Skoro praca nic nie warta,
teraz kiszki grają marsza.

Wypowiedzi dzieci na temat bajki.

„Zwierzęta” – wyszukiwanie wśród obrazków zwierząt, które wystąpiły w wierszu.

Podział wyrazów na sylaby, głoski.

Przeliczanie zwierząt liczebnikami głównymi.

Układanie zwierząt od najmniejszego i od największego.

Przeliczanie liczebnikami porządkowymi.

„Zwierzęta zimą” – praca z obrazkiem, *Zima*, s. 20.

Opowiadanie dzieci na podstawie ilustracji.

Nazywanie i liczenie ptaków i zwierząt.

„Zdanie prawdziwe, zdanie fałszywe” – słuchanie zdań czytanych przez nauczyciela i określanie: zdanie prawdziwe lub zdanie fałszywe. Przeliczanie zdań i wyrazów w zdaniu. *Zima*, s. 20.

„Zwierzęta w lesie” – zabawa ruchowa orientacyjno – porządkowa.

Dzieci dzielimy na trzy grupy: sarny, zające i dziki.

Grupy reagują na akompaniament wybranego instrumentu:

Dziki – bębenek (na dwóch nogach wykonują lekki przysiad),

Sarny – dzwonki (poruszanie się na czworakach),

Zajęce – kołatki (skaczą w przysiadzie).

lub

**Temat: „Buda Burka” - wprowadzenie litery „b, B”
na podstawie wyrazu „buda” i „Burek”.**

- Zapoznanie z wyglądem litery **b, B** małej i wielkiej, pisanej i drukowanej,
- Utrwalenie pojęć: litera i głoska, sylaba, samogłoska i spółgłoska,
- Kształcenie umiejętności dokonywania analizy i syntezy słuchowo – wzrokowej wyrazów o prostej budowie fonetycznej,
- Wyróżnianie głoski **b** w nagłosie,
- Rozwijanie zainteresowań dzieci samodzielnym czytaniem.

Pomoce: obrazek przedstawiający budę i Burka, cegielki: białe, czerwone i niebieskie, litera **b, B** drukowana i pisana, mała i wielka, klocki lub patyczki, historyjka obrazkowa „Kłopoty Burka z podwórka” – *Tablica demonstracyjna nr 13*, alfabet ruchomy dla każdego dziecka.

Przebieg:

„Kłopoty Burka z podwórka” – opowiadanie odtwórcze na podstawie historyjki obrazkowej, *Tablica demonstracyjna nr 13*.

„Litera **b**” - zapoznanie z małą literą „**b**” drukowaną i pisaną na podstawie wyrazu: **buda**.

Wymawianie kolejnych głosek.

Wyróżnianie pierwszej i ostatniej głoski w wyrazie **buda**.

Zawieszenie obrazka - **buda**.

Podział wyrazu **buda** na sylaby.

Pokaz małej drukowanej i pisanej litery **b**.

Podział wyrazu **buda** na głoski.

Budowanie z białych cegiełek schematu wyrazu **buda**.

Utrwalenie z pojęciem: samogłoska – zaznaczenie litery **b** niebieską cegielką.

Budowanie z czerwonych i niebieskich cegiełek modelu wyrazu **buda**.

Układanie z liter wyrazu **buda**.

Budowanie zdań z wyrazem **buda**.

„Litera **B**” - zapoznanie z wielką literą „**B**” drukowaną i pisaną na podstawie wyrazu: **Burek**.

Wymawianie kolejnych głosek.

Wyróżnianie pierwszej głoski w wyrazie **Burek**.

Podział wyrazu **Burek** na sylaby.

Pokaz wielkiej drukowanej i pisanej litery **B**.

Podział wyrazu **Burek** na głoski.

Budowanie z białych cegiełek schematu wyrazu **Burek**.

Budowanie z czerwonych i niebieskich cegiełek modelu wyrazu **Burek**.

Układanie z liter wyrazu **Burek**.

Budowanie zdań z wyrazami buda **Burka**.

„Imiona na literę B” – podawanie przez dzieci różnych imion dla ludzi i zwierząt na literę b. Układanie imion przez dzieci.

Dzieci podają różne imiona, dzielą na głoski. Układają z alfabetu ruchomego, np. Burek, Bolek, Basia, Bronka...

„Litera b, B” – ćwiczenia w pisaniu litery b, B.

Nauka pisania małej i wielkiej litery **b, B**.

Nauczyciel pokazuje na tablicy sposób pisania litery **b, B**.

Następnie dzieci piszą litery **b, B**: palcem w powietrzu, na dywanie, na ręce, z zamkniętymi oczami.

„Jaka to litera?” – zabawa ruchowa.

Dzieci poruszają się po sali, na przerwę w muzyce nauczyciel rysuje w powietrzu palcem literę, a dzieci odgadują.

II. Zajęcia ruchowe – zestaw 17.

Temat: Ćwiczenia kształtujące prawidłowe wysklepienie stopy.

- Kształtowanie prawidłowego wysklepienia stopy przeciwdziałanie płaskostopiu,
- Kształtowanie sprawności ogólnej,
- Nauka korzystania z przyborów nietypowych.

Przybory: pisaki po jednym dla dziecka, kartki z narysowanymi 4 kształtami geometrycznymi dla każdego dziecka, 4 pudełka tekturowe w czterech kolorach, 30 kasztanów, 30 zakrętek, 30 kawałków kolorowej krepy, kolorowe gazety pocięte na karteczki o wymiarach 5 cm x 5 cm sztuk 30.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Zbiórka, powitanie, sprawdzenie gotowości do zajęć.

Część wstępna

Dzieci ustawiają się na obwodzie koła, każde po kolei pokazuje proste ćwiczenie, a pozostali naśladują, nauczyciel podpowiada i koordynuje całą zabawę. Kończymy kiedy wszystkie dzieci pokażą ćwiczenie.

Część główna

„Porządki” – zabawa ruchowa.

Nauczyciel dzieli dzieci na 4 zespoły, oznacza je szarfami i ustawia je w 4 narożnikach. Każdy zespół otrzymuje 1 tekturowe pudełko, które przez cały czas trwania zabawy znajduje się w wyznaczonym miejscu. Na środku sali nauczyciel rozsypuje nakrętki, kasztany, kolorowe kartki i kawałki krepiny. Na sygnał zespoły przemieszczają się na środek sali i palcami stóp starają się przenieść wyznaczone przedmioty do swoich tekturowych pudełek.

I tak zespół mający szarfy czerwone zbiera kasztany,

Zespół mający szarfy zielone kolorowe karteczki,

Zespół mający szarfy żółte kawałki krepy,

Zespół mający szarfy niebieskie nakrętki.

Wygrywa zespół, który jako pierwszy pozbiera określone przybory.

Zabawę powtarzamy kilkakrotnie, za każdym razem określając jakie przedmioty zbiera dany zespół.

Część końcowa

Każde dziecko pobiera jeden pisak i jedną kartkę z narysowanymi kształtami geometrycznymi. Kartkę kładziemy na podłodze, a palcami stopy chwyatamy pisak i stopą rysujemy po śladzie kształty figur.

Dwa kształty rysujemy prawą nogą, dwa lewą nogą.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

POPOŁUDNIE

„Jakie to zwierzę?” – ćwiczenia słuchu fonematycznego. Określanie pierwszej i ostatniej głoski w wyrazie.

- Rozwijanie procesów poznawczych: analizy i syntezy słuchowej.

„Zwierzęta” – lepienie z plasteliny zwierząt.

- Rozwijanie sprawności manualnej.

Zabawy swobodne w kąciakach zainteresowań.

- Kształcenie umiejętności wspólnej zabawy.

II dzień

Temat dnia: CHOINKA DLA PTAKÓW

RANEK

Zabawy dowolnie wybraną zabawką.

- Zwrócenie uwagi na to, że każda zabawka ma swoje miejsce i po zabawie należy ją tam odłożyć.

„Co to za ptak?” – zabawa słowna, podział na głoski, układanie zdań z podanym wyrazem.

- Kształcenie procesów myślowych: syntezy i spostrzegawczości.

Nauczyciel dzieli na głoski nazwy ptaków, zadaniem dzieci jest odgadnąć jego nazwę (wróbel, sikorka, gil, sroka) i ułożyć zdanie.

„Jaki ptak woła tak...?” – ćwiczenia ortofoniczne.

- Ćwiczenie mięśni narządów mowy na wybranych zgłoskach.

Nauczyciel naśladuje odgłosy ptaków, dzieci odgadują, jaki to ptak i naśladują jego głos.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 17.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Technika

Temat: „O zziębniętym Elemelku, pustym brzuszku i rondelku”
– układanie kolejności zdarzeń z wykorzystaniem historyjki obrazkowej na podstawie opowiadania H. Łochockiej.

- Wdrażanie do uważnego słuchania opowiadania czytanego przez nauczyciela,
- Rozwijanie umiejętności logicznego kojarzenia faktów,
- Rozwijanie wyobraźni, skupienia uwagi, umiejętności śledzenia rozwijającej się akcji.

Pomoce: hula – hop, nożyczki, ołówki, *Tablica demonstracyjna nr 17, Wycinanki, s. 14,*

Przebieg:

„O zziębniętym Elemelku, pustym brzuszku i rondelku” - słuchanie opowiadania.

„Kłopot Elemelka” - układanie historyjki obrazkowej.

Dzieci otrzymują obrazki, wycinają, układają je w kolejności zdarzeń z opowiadania, zaznaczają kolejność zdarzeń za pomocą kropek lub cyfr. *Wycinanki, s. 14.*

„O zziębniętym Elemelku” - opowiadanie odtwórcze dzieci na podstawie historyjki obrazkowej. *Tablica demonstracyjna nr 17.*

„Głodne wróbelki” – zabawa ruchowa.

Na dywanie leżą trzy hula - hop. Dzieci biegają po sali, na sygnał słowny: *ptaszki jedzą ziarenka*, dzieci kucają wokół hula - hop i uderzają palcami o dywan.

II. Temat: „Choinka dla ptaków” - wykonanie różnych karmników dla ptaków i zawieszenie ich na drzewie.

- Rozwijanie umiejętności właściwego posługiwania się prostymi narzędziami i materiałami,
- Wdrażanie do systematycznego dokarmiania ptaków.

Pomoce: rolki od papieru toaletowego, plastikowe talerzyki, miseczki, nożyczki, sznurek lub drut, karma dla ptaków: ziarno, krupy (ryż, jagły, pęczak, groch), nasiona (dynia, słonecznik) tektura, kłajster z krochmalu bądź dwustronna taśma klejąca, kredki, hula - hop. *Zima, s. 21.*

Przebieg:

„Choinka dla ptaków” - nazywanie pokarmów i ptaków. *Zima, s. 21.*

„Ptaki” – łączenie ptaków w pary, kolorowanie. *Zima, s. 21.*

„Karmniki dla ptaków” - oglądanie karmników wykonanych wcześniej przez nauczyciela.

Omówienie jak należy wykonać kolejne karmniki.

Podział na zespoły.

Przejdźcie do stolików.

Praca dzieci - wykonanie karmnika.

I zespół:

Rolki od papieru toaletowego smarujemy kłajstrem z krochmalu bądź oklejamy dwustronną taśmą klejącą i posypujemy nasionami lub ziarnem. Przez środek przeciągamy sznurek lub cienki drucik do zawieszenia.

II zespół:

W plastikowych talerzykach lub miseczkach robimy dziurki do przywiązania sznurka, do środka wsypujemy nasiona.

III zespół:

Z tektury wycinamy różne kształty serduszka, gwiazdki, kółka i smarujemy klajstrem z krochmalu bądź oklejamy dwustronną taśmą klejącą i posypujemy nasionami lub ziarnami. Przeciągamy sznurek.

„Wsypujemy ziarenka do karmników” – zabawa ruchowa.

Na środku leży hula - hop. Dzieci biegają po sali, na sygnał słowny: *wsypujemy ziarenka do karmnika*, wskakują do koła. Przeliczamy dzieci znajdujące się w środku (muszą stać dwoma nogami w środku).

Wyjście na podwórko – zawieszenie karmników wykonanych przez dzieci na drzewie lub choince – obserwacja.

POPOŁUDNIE**„Pani Zima i ptaki” – zabawa ruchowa.**

- Utrwalenie nazw ptaków,
- Kształcenie spostrzegawczości.

Pomoce: ilustracje ptaków do pokolorowania (gile, sikorki, wróble, drozdy).

Dzieci poruszają się po sali w rytm bębenka. Na przerwę zatrzymują się. Wybrane dziecko – pani Zima podchodzi do kilkorga dzieci i rozdaje im ptaki. Zabawa kończy się, gdy pani Zima rozda każdemu dziecku ptaka.

„Ptaki” - kolorowanie kredkami ptaków, które rozdała pani Zima.

- Wdrażanie do precyzyjnego kolorowania ptaków,
- Zwrócenie uwagi na kolorystykę ptaków.

Zabawy swobodne w kącikach zainteresowań.

- Kształcenie umiejętności wspólnej zabawy.

III dzień

Temat dnia: DOKARMIAMY PTAKI

RANEK

„Dokarmiamy ptaki” – słuchanie wiersza Anny Moszczyńskiej.

- Budzenie zainteresowań otaczająca przyrodą.

Kiedy śnieg przykryje wkoło
wszystkie drzewa, grządki, krzaki.
To znak, że nadeszła zima
i dokarmiać trzeba ptaki.

Z tatą zrobię mały karmnik
i wsypiemy tam nasionka.
Niech najedzą się do syta
drozdy, wróble, i sikorka.

Jarzębiny garść dostanę,
jabłka, proso i słoninkę.
Każdy ptak zje coś pysznego
i odpocznie odrobinkę.

„Podskocz, tyle razy ile słyszysz wyrazów w zdaniu” – zabawa ruchowa.

- Kształcenie szybkiej reakcji na określone sygnały.

Nauczyciel mówi zdanie, a dzieci podskakują odpowiednią ilość razy.

„Ptaki w karmniku” – dodawanie w zakresie 6 elementów. *Zima*, s. 22.

- Wyrabianie umiejętności sprawnego posługiwania się liczebnikami głównymi w zakresie 6 w związku z analizą konkretnej sytuacji.

Liczenie karmników i ptaków, które przyleciały.

Dodawanie ptaków znajdujących się w dwóch sąsiednich karmnikach.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 17.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Plastyka
2. Muzyka

I. Temat: „Gil” – malowanie plasteliną.

- Utrwalenie nazw kolorów występujących w ubarwieniu gila,
- Kształcenie umiejętności malowania plasteliną,

- Uwrażliwienie dzieci na ciężkie warunki życia ptaków zimą,
- Wdrażanie do estetycznego wykonania pracy.

Pomoce: ilustracja gila, kartka z konturem gila, plastelina.

Przebieg:

„Gile” – słuchanie wiersza Doroty Kossakowskiej.

Na wysokim dębie siedzą cztery gile,
są dziś bardzo głodne, chcą odpocząć chwilę.
Zaraz znów polecą w różne strony świata,
bo chciałyby wiedzieć, gdzie gościnna chata.
Gdzie jest dzika róża, albo jarzębina,
która ma korale jak młoda dziewczyna.
Brzuszek będą pełne, piórka nastroszone,
każdy gil odnajdzie dzisiaj swoją żonę.

„Dokarmiamy ptaki” – wypowiedzi dzieci na temat konieczności dokarmiania ptaków zimą na podstawie wiersza i własnych obserwacji.

„Jak wygląda gil?” – omówienie wyglądu ptaka ze zwróceniem szczególnej uwagi na ubarwienie.

„Gil” – podanie tematu i wyjaśnienie sposobu wykonania pracy.

Dzieci otrzymują kartki z narysowanym konturem ptaka,
Rozprawiają miękką plasteliną palcami.

Wystawa prac.

„Ptaszki” - zabawa ruchowa.

Dzieci - ptaszki na hasło: *ptaszki fruwać* poruszają się po sali w różnych kierunkach, naśladując latanie ptaków, na hasło: *ptaszki szukają pożywienia* dzieci zatrzymują się i uderzają paluszkami o podłogę, na hasło: *ptaszki wracają do gniazd* - siadają na dywanie.

II. Temat: „Jesteśmy kompozytorami”

- układanie melodii przez dzieci do wiersza Anny Bayer „Wróbelki”.

- Utrwalenie pojęcia: kompozytor,
- Kształcenie głosu i dziecięcej twórczości muzycznej,
- Uaktywnianie dzieci, rozwijanie ich inwencji twórczej,
- Nabywanie pewności siebie i wiary we własne możliwości, przezwyciężanie nieśmiałości,
- Budzenie zamiłowania do śpiewu.

Pomoce: tekst wiersza „Wróbelek” dla każdego dziecka, kredki, instrumenty perkusyjne.

Przebieg:

„Naśladowanie odgłosów ptaków” - ćwiczenia ortofoniczne.

Jedno dziecko mówi jaki głos wydaje ptak, a pozostałe naśladowują.

„Wróbelki” – nauka wiersza Anny Bayer.

Siedzą wróble na skwerku,
każdy w szarym sweterku,
każdy pusto ma w brzuszku
więc szukają okruszków.

Pomóż zimą wróbelkom,
sypnij ziarenek ręką.
Sypnij im słonecznika
do ptasiego karmnika.

Omówienie treści wiersza.

„Wiersz i piosenka” – wypowiedzi dzieci.

Różnice pomiędzy wierszem, piosenką i utworem muzycznym.

Śpiew dowolnej piosenki – może być solo lub w duecie.

Mówienie słów piosenki jako wiersza.

Muzyka – śpiewanie melodii np. la, la...

„Jesteśmy kompozytorami” - układanie melodii przez dzieci do wiersza „Wróbelki”.

„Litera b, B” - wyszukiwanie w tekście wiersza litery b, B i zamalowywanie jej kredką niebieską.

Przejdźcie do stolików, praca indywidualna.

Dzieci wyszukują w tekście literę b, B i zamalowują ją (tekst wiersza biorą do domu).

„Moja piosenka” - instrumentacja piosenki „Wróbelki”.

Śpiew z jednoczesnym odtwarzaniem rytmu na dowolnym instrumencie perkusyjnym.

Wyjście na podwórko, dosypanie ziaren do karmnika w przedszkolnym ogrodzie, wyszukiwanie śladów ptaków na śniegu.

- Wdrażanie dzieci do dokarmia ptaków zimą.

POPOŁUDNIE

„Dzieci i ptaki” – opowiadanie twórcze dzieci z wykorzystaniem obrazków.

- Rozwijanie aktywności słownej,
- Kształtowanie opiekuńczej postawy dzieci wobec ptaków.

Pomoce: sylwety dzieci, ptaków, drzewa, karmniki, nasiona, płatki śniegu.

Dzieci siedzą w kole, na środek kładziemy gwiazdki śniegowe i sylwety postaci dzieci. Jedno z dzieci rozpoczyna opowiadanie.

Następnie dokładamy drzewo i ptaki.

Kolejne dzieci tworzą dalszy ciąg opowiadania.

Kładziemy na środek karmnik i ziarenka – tworzenie zakończenia.

Na koniec chętne dziecko opowiada całą historię o dzieciach i ptakach.

„Ptaki” – nazywanie ptaków, podział nazw na głoski i kolorowanie odpowiedniej ilości okienek. Rysownie przedmiotów zaczynających się odpowiednią głoską. *Zima*, s. 23.

- Utrwalenie nazw ptaków,
- Kształcenie procesów myślowych: analizy i syntezy.

„Bajki na zimowe popołudnia” – słuchanie wybranej przez nauczyciela bajki.

- Rozwijanie uwagi i koncentracji u dzieci.

Zabawy dowolnie wybraną grą lub układanką przy stolikach.

- Wdrażanie do cichej zabawy.

IV dzień

Temat dnia: **PTAKI ZIMĄ**

RANEK

„Litera b, B” – utrwalenie litery b, B. *Zabawy z literami – Mamy 6 lat*, s. 26.

- Utrwalenie poznanych samogłosek i spółgłosek,
- Rozwijanie umiejętności czytania ze zrozumieniem.

Wyróżnianie samogłosek i spółgłosek.

Czytanie sylab, wyrazów oraz tekstu.

Zaznaczanie w wyrazach litery b, B.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 17.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia z kształtowaniem pojęć matematycznych
2. Zajęcia ruchowe

I. Temat: „Ptaki szukają ziarenek” – wprowadzenie liczby i cyfry 7.

- Zapoznanie z wyglądem cyfry 7,
- Zapoznanie z liczbą 7 w pojęciu kardynalnym, porządkowym i miarowym,
- Rozwijanie umiejętności liczenia w zakresie 7 oraz tworzenia zbiorów,
- Kształcenie umiejętności przeliczania elementów w poszczególnych zbiorach,
- Rozwijanie umiejętności porównywania liczebności dwóch zbiorów,
- Budzenie stanu zadowolenia z powodu poznania liczby 7.

Pomoce: cyfry od 0 do 7, 7 ptaków i 7 karmników, patyczki o jednakowej długości oraz sznurek o długości 7 patyczków - jeden na zespół, 7 obręczy, *Zabawy matematyczne – Mamy 6 lat, s. 32.*

Przebieg:

„Ptaszki” – słuchanie wiersza Bożeny Szuchalskiej.

Pierwszy ptaszek dzióbkiem stuka,
ziarenek w ziemi sobie szuka.
Drugi ptaszek dzióbkiem stuka
ziarenek w ziemi sobie szuka.
Trzeci ptaszek dzióbkiem stuka
ziarenek w ziemi sobie szuka.
Czwarty ptaszek dzióbkiem stuka
ziarenek w ziemi sobie szuka.
Piąty ptaszek dzióbkiem stuka
ziarenek w ziemi sobie szuka.
Szósty ptaszek dzióbkiem stuka
ziarenek w ziemi sobie szuka.
Siódmy ptaszek dzióbkiem stuka
ziarenek w ziemi sobie szuka.
Wszystkie ptaszki dzióbkami stukają
ziarenek w ziemi sobie szukają.

Omówienie treści wiersza.

- Ile ptaszków szukało ziarenek?

Ułożenie na dywanie siedmiu ptaszków i pokaz cyfry 7.

„Cyfra 7” - nauka pisania cyfry 7.

Nauczyciel pokazuje sposób pisania cyfry 7.

Następnie dzieci rysują cyfrę 7: w powietrzu, palcem na dywanie, na plecach kolegi lub koleżanki.

„Ptaszki” – nauka wiersza.

„Zabawa paluszkowa” – mówienie wiersza z jednoczesnym uderzaniem palcami o dywan.

Dzieci mówią wiersz uderzając odpowiednim paluszkiem o dywan, na koniec zabawy uderzają wszystkimi paluszkami.

„Ptaki w karmniku” – liczebnik główny 7, aspekt kardynalny liczby 7.

Nauczyciel kładzie na dywanie 7 karmników.

- Ile jest ptaków?
- Ile jest karmników?
- Czego jest więcej ptaków czy karmników?

Sprawdzenie:

Włożenie do karmnika po jednym ptaszku.

- Jeden ptaszek się najadł i wyfrunął z karmnika.

Wyjęcie jednego ptaszka z karmnika.

- Czego jest więcej ptaków czy karmników?

Z dwóch karmników wyleciały dwa ptaszki.

Wyjęcie dwóch ptaszków.

- Ile karmników jest pustych?

„Siedem” – kolorowanie odpowiedniej ilości klocków liczbowych, oczek na kostkach i balonów, 7 na klawiaturze i ekranie telefonu. Kolorowanie 7 masek zwierząt. *Zabawy matematyczne – Mamy 6 lat, s. 32.*

„Ptaszki w karmniku” – zabawa ruchowa, aspekt porządkowy liczby 7.

Na dywanie leży 7 obręczy - to karmniki.

Przeliczenie liczebnikami porządkowymi i ponumerowanie karmników.

Dzieci poruszają się po sali, na hasło: ptaki lecą do karmnika, szukają miejsca w obręczach.

Dzieci głośno przeliczają, ile ptaków jest w każdym karmniku.

Odpowiadają na pytania:

- Ile ptaszków jest w pierwszym karmniku?
- Ile ptaszków jest w czwartym karmniku?
- Ile jest razem w drugim i trzecim karmniku?
- W którym karmniku jest więcej ptaszków w pierwszym czy w czwartym?
- W którym karmniku jest mniej ptaszków w drugim czy w siódmym?

Na koniec dajemy dla każdego zespołu sznurek i patyczki.

„Kolorowe sznurki” – mierzenie długości, aspekt miarowy liczby 7.

Każda zespół dostaje patyczki i sznurek o długości 7 patyczków. Dzieci mają

zmierzyć długość sznurka za pomocą patyczków.

- Jakiej długości jest sznurek? (długości 7 patyczków)

„Ptaszki” – zabawa paluszkowa do wiersza.

„Siedem razy” – zabawa ruchowa

Dzieci wykonują różne ćwiczenia 7 razy: 7 przysiadów, 7 podskoków, 7 skłonów, itp.

II. Zajęcia ruchowe – zestaw 17.

Temat: Ćwiczenia kształtujące prawidłowe wysklepienie stopy.

- Kształtowanie prawidłowego wysklepienia stopy przeciwdziałanie płaskostopiu,
- Kształtowanie sprawności ogólnej,
- Nauka korzystania z przyborów nietypowych.

Wyjście na podwórko - zabawy na śniegu, wożenie się na sankach, zjazdy z górki.

- Kształtowanie nawyku prawidłowego zachowania się podczas zabaw na śniegu.

POPOŁUDNIE

„Wróbel” – słuchanie wiersza Doroty Kossakowskiej.

- Rozbudzanie zamięłowania do poezji.
Skacze wróbel po śniegu i marzną mu łapki,
chyba zaraz pójdzie do swojej sąsiadki.
Ona zawsze ma ziarna i okruchy chleba,
u niej można się najeść, ile tylko trzeba.
Można spotkać przyjaciół oraz koleżanki:
gile, wróble, jemioluszki oraz siostrę Hanki.

„Ptaki” – wycinanie z kolorowego papieru i naklejanie na kartkę.

- Rozwijanie wyobraźni i pomysłowości w przedstawieniu tematu,
- Rozwijanie sprawności manualnej.

„Ptaki w karmniku” – zabawa ruchowo - matematyczna.

- Kształcenie umiejętności liczenia w zakresie określonej liczby elementów,
Na podłodze rozłożone są 4 obręcze – karmniki. Dzieci poruszają się po sali.
Nauczyciel wydaje polecenia:
- Do każdego karmnika przyleciały po cztery ptaki,
- Do dwóch karmników przyleciało po dwa ptaki, a do pozostałych po trzy,...

Dzieci, które nie znajdą miejsca w karmniku na chwilę siadają.

Zabawy dowolnie wybraną zabawką.

- Zwrócenie uwagi na to, że każda zabawka ma swoje miejsce i po zabawie należy ją tam odłożyć.

V dzień

Temat dnia: LEŚNICZY POMAGA ZWIERZĘTOM

RANEK

Oglądanie albumów i książek przyrodniczych przedstawiających zwierzęta leśne w ich naturalnym środowisku.

- Zachęcanie do poszerzania wiedzy poprzez oglądanie i czytanie książek.

„Jaka to litera?” – zabawa ruchowa.

- Utrwalenie znajomości liter.

Dzieci poruszają się do dowolnej muzyki. Jedno dziecko stoi z boku. Na przerwę w muzyce pisze w powietrzu dowolną literę. Dziecko, które odgadnie, jaka to litera staje z boku i na kolejnej przerwie pisze literę.

„Litera b, B” – utrwalenie litery b, B, ćwiczenia grafomotoryczne. Zabawy z literami – Mamy 6 lat, s. 27.

- Wyrabianie umiejętności precyzyjnego pisania po śladzie według określonego ruchu.

Rysowanie przedmiotów, które rozpoczynają się głóską b.

Rysowanie palcem po śladzie litery b, B.

Pisanie ołówkiem po śladzie i samodzielnie litery b, B.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 17.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Plastyka

I. Temat: „W leśnej stołówce” - wypowiedzi dzieci na podstawie ilustracji.

- Wprowadzenie do słownika dzieci pojęć: paśnik, leśniczy,
- Rozwijanie umiejętności konstruowania wypowiedzi wielozdaniowych,
- Kształcenie umiejętności prawidłowego nazywania zwierząt leśnych i pokarmów znajdujących się w paśniku.

Pomoce: puzzle zwierząt lub pocięte ilustracje, ilustracja przedstawiająca zwierzęta w lesie zimą, *Zima*, s. 24, 25, obrazki zwierząt leśnych, marchew, kapusta, orzechy, żołędzie, cegiełki.

Przebieg:

„Układamy puzzle” – ćwiczenia słownikowo – gramatyczne.

Dzieci siedzą w kole. Kolejno odliczają do czterech. Tworzą zespoły: jedynki, dwójki, trójki i czwórki. Każdy zespół otrzymuje puzzle zwierząt lub pocięte ilustracje. Ma za zadanie ułożyć, a następnie powiedzieć jak najwięcej o swoim zwierzęciu, bez podania jego nazwy. Pozostałe grupy mają za zadanie odgadnąć nazwę.

„Co jedzą zwierzęta? – dobieranie obrazków.

Dzieci otrzymują po 3 obrazki zwierząt i pokarmów, które spożywają. Zadaniem jest dopasować zwierzę i pokarm. Podział wyrazów na głoski – układanie schematów wyrazów.

„Paśnik” – wypowiedzi dzieci na podstawie ilustracji. *Zima*, s. 24, 25.

Nauczyciel zwraca uwagę na rolę leśniczego, wyjaśnia pojęcia: paśnik, lizawki. Przeliczanie zwierząt i pisanie odpowiedniej cyfry. Łączenie zwierząt z odpowiednim pokarmem.

„Zwierzęta w lesie” – zabawa ruchowa z wykorzystaniem instrumentów perkusyjnych.

Dzielimy dzieci na cztery grupy: dziki, sarny, zające i wiewiórki. Każda grupa otrzymuje emblematy z rysunkami zwierząt. Grupy reagują na akompaniament wybranego instrumentu:

Dziki – bębenek (chodzą wolno na czworakach z głową opuszczoną),

Sarny – dzwonki (szybko poruszają się na czworakach z głową uniesioną wysoko),

Zające – kołatki (skaczą w przysiadzie),

Wiewiórki – tamburyno (skaczą na ugiętych lekko nogach).

II. Temat: „Zima w lesie” – malowanie farbami plakatowymi, przedstawianie sytuacji inspirowanej porą roku.

- Rozwijanie wrażliwości na barwę, na działanie plam,
- Rozwijanie procesów poznawczych, a w szczególności myślenia twórczego i wyobraźni twórczej, spostrzegawczości,
- Wzbogacenie ekspresji malarskiej dzieci.

Pomoce: farby, kartki, pędzle, obrazki przedstawiające zimę w lesie.

Przebieg:

„Zima” – odnajdywanie fragmentu ilustracji, wypowiedzi dzieci na podstawie ilustracji.

Na tablicy znajduje się 4 - 5 ilustracji przedstawiających zimę w lesie. Z prawego rogu w każdej wycięty jest mały fragment (we wszystkich obrazkach w tym samym miejscu). Dzieci mają za zadanie odnaleźć brakujący fragment.

Oglądanie ilustracji i wypowiedzi dzieci na temat piękna zimowego krajobrazu.

„Zima w lesie” – podanie tematu pracy plastycznej.

Przypomnienie jak nazywa się malarstwo przedstawiające przyrodę (pejzaż).

Nauczyciel tłumaczy dzieciom, w jaki sposób należy wykonać pracę plastyczną, jak korzystać z farb plakatowych i jak zadbać o porządek w miejscu pracy.

Praca indywidualna dzieci.

Dzieci siadają do swoich stolików i przygotowanych materiałów.

Po skończeniu malowania dzieci porządkują swoje stanowisko pracy.

Prace pozostawiają do wyschnięcia w wyznaczonym miejscu.

„Kulig” – zabawa ruchowa.

Wyjście na podwórko – zabawy na śniegu, wożenie na sankach kolegi.

- Wdrażanie do zachowania bezpieczeństwa podczas zabaw na śniegu.

POPOŁUDNIE

„Zwierzęta leśne” – rozwiązywanie zagadek słownych Iwony Mojsak i Joanny Myślińskiej.

- Wdrażanie do logicznego myślenia, pamięci i uwagi,
- Próby uogólniania wiedzy.

Ja mam szczecinę i ostre kły,
lubię żółędzie bardziej niż ty. (dzik)

Piękny mam ogon, więc ty masz chrapkę,
by z niego uszyć szal albo czapkę. (lis)

Do psa podobna jest moja skórka,
lubię jeść mięso, lecz nie Kapturka. (wilk)

Chcę mieszkać w lesie, ale nie w norze
i mieć na głowie piękne poroże. (jeleń)

W dziuplach swych lubię trzymać zapasy
i mieć orzeszki na ciężkie czasy. (wiewiórka)

Zanim za oknem zrobi się biało,
ja w sen zapadam na zimę całą,
a sny w bałogę mam kolorowe,
zawsze wspaniałe oraz miodowe. (niedźwiedź)

Lubię marchewkę chrupać wieczorem,
a gdy jest zima, obgryzać korę.
Płoszy mnie wszystko, to co się rusza,
więc mówię na mnie strachliwa dusza. (zając)

„Leśne zwierzęta” – kolorowanie obrazków przedstawiających zwierzęta, nazywanie zwierząt, podział nazw na głoski.

- Rozwijanie analizy i syntezy słuchowej.

„Stary niedźwiedź mocno śpi” – zabawa ruchowa ze śpiewem.

- Budzenie radości z zabaw do piosenek, przy których bawili się dziadkowie i rodzice.

TEMAT KOMPLEKSOWY: KARNAWAŁ

I dzień

Temat dnia: KIM BĘDĘ NA BALU?

RANEK

„Kolorowe gwiazdki” – wycinanie z papieru, liczenie wyciętych gwiazdek.

- Kształcenie umiejętności dokładnego cięcia po linii,
- Doskonalenie umiejętności liczenia w zakresie określonej liczby.

Dzieci odrysowują od szablonu gwiazdki na kolorowym papierze, wycinają je. Liczą ile mają gwiazdek, porównują, kto wyciął najwięcej, kto najmniej.

„Ozdabiamy salę” – przyczepianie nitki do gwiazdek, zawieszanie wykonanych gwiazdek w różnych miejscach w sali.

- Wdrażanie do pomocy nauczycielowi.

„Literowy pociąg” – zabawa dydaktyczna.

- Utrwalenie poznanych liter,
- Doskonalenie umiejętności wyróżniania głosek w nagłosie.

Pomoce: kartoniki z poznanymi literami.

Wybrana osoba losuje kartonik z literą i staje pierwsza – jest lokomotywą. Dziecko, które zna wyraz zaczynający się daną głoską mówi go i ustawia się w pociąg (wyrazy nie mogą się powtarzać). Na koniec liczymy ile osób znalazło się w pociągu z daną literą.

Podobnie postępujemy z innymi literami.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 18.

„Wybieramy się na bal” – marsz po obwodzie koła.

„Taniec piłeczek” – zabawa ruchowa z elementem podskoku.

Dzieci podskakują zgodnie z instrukcją nauczyciela: tańczą małe piłeczki, duże piłki.

„Sprzątamy po balu” – zabawa ruchowa z elementem skłonu.

Dzieci poruszają się po sali w dowolnych kierunkach. Na sygnał zatrzymują się w miejscu i naśladują zbieranie drobnych elementów.

„Froterujemy podłogę” – zabawa ruchowa z elementem równowagi.

Dzieci siadają na dywanie z nogami wyprostowanymi. Otwartymi dłońmi naśladują froterowanie podłogi (ważne, żeby zataczały koła jak najdalej od siebie – nie można zginać nóg w kolanach).

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia, litera s, S
2. Zajęcia ruchowe

I. Temat: „Kim będę na balu?”

– wypowiedzi dzieci na podstawie ilustracji i własnych doświadczeń.

- Kształcenie wypowiedzi wielozdaniowych związanych z tematem,
- Rozwijanie procesów poznawczych: uwagi, pamięci, myślenia,
- Wdrażanie do słuchania wypowiedzi innych osób.

Pomoce: różdżka, akcesoria strojów karnawałowych, *Zima*, s. 26 i 27.

Przebieg:

„Co to jest?” – rozmowa z dziećmi.

Nauczyciel pokazuje różdżkę i zadaje pytania:

- Co to jest?
- Kto posiada taki przedmiot?
- Gdzie możemy spotkać wróżkę?
- Jakie znacie bajki, w których występuje wróżka?
- Do czego służy wróżce różdżka?

„Czarodziejska różdżka” – zabawa ruchowa.

Dzieci poruszają się po sali. Wybrana osoba podnosi różdżkę i mówi w jakie zwierzątko zamienia dzieci. Dzieci muszą naśladować dane zwierzę do momentu, aż wróżka zamieni w inne zwierzątko (np. słonie, motylki, zajączki, węże).

„Kim będę na balu?” – wypowiedzi dzieci.

Dzieci siedzą w kole i opowiadają kim chciałoby być na balu i dlaczego.

„Kto kim chciałby być na balu?” – ćwiczenie pamięci.

Dzieci muszą powiedzieć kim koleżanka lub kolega chciałoby być na balu np. Ania chciałaby być księżniczką, Tomek chce być kowbojem.

„Za kogo przebrały się dzieci?” – wypowiedzi dzieci na podstawie ilustracji. *Zima*, s. 26 i 27.

Dzieci opowiadają za kogo przebrały się osoby, dzielą nazwy na głoski, zamalowują pod postacią tyle okienek, ile jest głosek w nazwie stroju. Następnie prowadzi linię do balonu i odczytują imię dziecka.

„Czyj to strój?” – rozwiązywanie zagadek.

Dzieci losują z pudełka akcesoria strojów i odgadują za kogo mogłaby się przebrać osoba, której przedmiot wylosowały (np. korona – król, szabla – rycerz, różdżka- wróżka).

„Gdybym był czarodziejem to..” – kończenie zdania przez dzieci.**„Na balu”- zabawa taneczna do dowolnej muzyki.**

lub

Temat: „Kim będę na balu?” – wypowiedzi dzieci na podstawie ilustracji i własnych doświadczeń, wprowadzenie litery s, S na podstawie wyrazu sroka.

- Zapoznanie z wyglądem i sposobem pisania litery s, S,
- Kształcenie umiejętności analizy i syntezy wyrazów,
- Kształcenie wypowiedzi wielozdaniowych związanych z tematem,
- Rozwijanie procesów poznawczych: uwagi, pamięci, myślenia.

Pomoce: różdżka, akcesoria strojów karnawałowych, ilustracje sroki i dziecka przebranego za srokę, alfabet ruchomy, cegiełki białe, czerwone i niebieskie, sznurki dla każdego dziecka, *Zima*, s. 26 i 27.

Przebieg:**„Kim będę na balu?” – wypowiedzi dzieci.**

Dzieci siedzą w kole i opowiadają kim chciałby być na balu i dlaczego.

„Kto kim chciałby być na balu?” – ćwiczenie pamięci.

Dzieci muszą powiedzieć kim koleżanka lub kolega chciałby być na balu np. Ania chciałaby być księżniczką, Tomek chce być kowbojem.

„Za kogo przebrały się dzieci?” – wypowiedzi dzieci na podstawie ilustracji. *Zima*, s. 26 i 27.

Dzieci opowiadają za kogo przebrały się osoby, dzielą nazwy na głoski, zamalowują pod postacią tyle okienek, ile jest głosek w nazwie stroju. Następnie prowadzi linię do balonu i odczytują imię dziecka.

„Czyj to strój?” – rozwiązywanie zagadek.

Dzieci losują z pudełka akcesoria strojów i odgadują za kogo mogłaby się przebrać osoba, której przedmiot wylosowały (np. korona – król, szabla – rycerz, różdżka – wróżka).

„Litera s, S” – wprowadzenie litery na podstawie wyrazu sroka.

Zgadnij kim jest dama ta,
która pióra w stroju ma.
Czarno – białe ma skrzydełka,
bardzo lubi świecidełka.

Pokaz ilustracji sroki i dziecka przebranego za srokę. Porównywanie.

Wymawianie kolejnych głosek w wyrazie **sroka**.

Pokaz małej i wielkiej drukowanej i pisanej litery **s, S**.

Budowanie z białych cegiełek schematu wyrazu **sroka**.

Utrwalenie pojęcia: spółgłoska – zaznaczenie litery **s** niebieską cegiełką.

Budowanie z czerwonych i niebieskich cegiełek modelu wyrazu **sroka**.

Układanie z małych liter wyrazu **sroka**.

Nadawanie sroce imienia zaczynającego się głóską **S**. Ułożenie z liter schematu imienia sroki (należy z propozycji wybrać takie imię, żeby były znane wszystkie litery np. Sara).

„Litera s, S” – ćwiczenia w pisaniu litery.

Nauka pisania litery **s, S**.

Nauczyciel pokazuje na tablicy sposób pisania litery, następnie dzieci piszą litery **s, S**: palcem w powietrzu, na dywanie, na ręce, z zamkniętymi oczami.

Układanie ze sznurka litery **s, S**.

„Na balu”- zabawa taneczna do dowolnej muzyki.**II. Zajęcia ruchowe – zestaw 18.**

Temat: Ćwiczenia ogólnorozwojowe z wykorzystaniem przyboru nietypowego – balonu.

- Zapoznanie z przyborem nietypowym jakim jest balon,
- Wdrażanie do umiejętnego posługiwania się balonem podczas ćwiczeń,
- Wzmacnianie mięśni ramion i tułowia.

Przybory: balony w 3 kolorach, paski kolorowej krepiny.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Zbiórka, powitanie, sprawdzenie gotowości do zajęć.

Część wstępna

Zabawa z balonikami.

Nauczyciel ma 3 balony w różnych kolorach. Dzieci reagują na kolor wykonując ćwiczenia.

Czerwony balon – zamieniamy się w klauna,
Niebieski balon – zamieniamy się w baletnicę,
Zielony balon – zamieniamy się w zawodnika sumo.

Część główna

Dzieci biorą po jednym balonie, ustawiają się w rozsypce i próbują nadmuchać balon. Nadmuchane balony zawiązujemy i przechodzimy do ćwiczeń:

Przekładamy balon z ręki do ręki z przodu i z tyłu,

Przekładamy balon z ręki do ręki nisko za plecami i wysoko nad głową,

Podrzucamy balon w górę i próbujemy go złapać,

Podrzucamy balon w górę i próbujemy klasnąć w dłonie przed jego złapaniem,

Z postawy zasadniczej unosimy raz prawą, raz lewą nogę i za każdym razem przekładamy balon pod kolaniem.

W siadzie podpartym o nogach ugiętych balon leży między stopami. Dzieci chwytają delikatnie obiema stopami unoszą go w górę, następnie odkładają na podłogę, ćwiczenie powtarzamy 10 razy.

Ćwiczenie jak wyżej tylko po uniesieniu nóg w górę balonik puszczamy.

W siadzie podpartym o nogach ugiętych między kostkami balon.

Ruch: prostujemy i uginamy nogi w kolanach.

W postawie stojąc na przemian raz jednym, raz drugim kolaniem staramy się podbić balon, tak żeby nie upadł nam na podłogę,

Ćwiczenie jak wyżej tylko podbijamy balon łokciami,

Ćwiczenie jak wyżej tylko podbijamy balonik czołem.

Kładziemy balon na podłodze i przemieszczając się na czworakach toczymy głowę po podłodze.

Postawa rozkroczna balon między kolanami, wykonujemy niskie podskoki, balon nie może wypaść i staramy się nie ścisnąć zbyt mocno tak, żeby nie pękł.

Ćwiczący oddają balony i pobierają pasek kolorowej krepy.

Część końcowa

Dzieci dobierają się w pary. Siadają naprzeciwko siebie i kawałkiem krepiny dotykają twarzy osoby współćwiczącej: nosa, czoła, policzków, uszu itd.

Czynności organizacyjne – porządkowe

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

POPOŁUDNIE

„Czary mary” – zabawa słowno – ruchowa do rymowanki Bożeny Szuchalskiej.

Dzieci uczą się rymowanki:

Czary mary dziwolągi
zamieniacie się w posągi.
A ten czar dopiero pryśnie,
kiedy różdżka ma zabłyśnie.

Jedno dziecko jest czarodziejem, trzyma w ręku różdżkę. Dzieci poruszają się po sali, a czarodziej mówi rymowankę, kiedy skończy dzieci zatrzymują się w bezruchu. Czarodziej wskazuje osoby, które się poruszyły – siadają one z boku. Kiedy czarodziej podniesie różdżkę do góry dzieci znowu poruszają się po sali.

„Bal” – łączenie kropek, kolorowanie powstałych rysunków, dorysowywanie siebie na balu. *Ćwiczenia grafomotoryczne – Mamy 6 lat, część 1, s. 30.*

- Kształcenie precyzji ruchów rąk podczas rysowania.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.

- Rozwijanie umiejętności samodzielnego organizowania sobie czasu wolnego.

II dzień

Temat dnia: NA BALU KARNAWAŁOWYM

RANEK

„Zabawy głoskami” – wymienianie wyrazów zaczynających się podaną głoską, układanie schematu wybranych wyrazów.

- Rozwijanie analizy i syntezy słuchowo – wzrokowej.

Nauczyciel mówi głoskę, a dzieci podają wyrazy zaczynające się tą głoską. Schemat jednego z nich (prostego) dzieci układają za pomocą białych cegiełek.

„Zaczarowany taniec” – zabawa muzyczno – ruchowa.

- Rozwijanie poczucia rytmu u dzieci.

Dzieci siedzą na dywanie. Nauczyciel włącza dowolną muzykę (dobrze, żeby miała różne tempo) i mówi które części ciała mają tańczyć, np.

- tańczy tylko prawa ręka,
- tańczy tylko lewa ręka,
- tańczą obie ręce,
- tańczy głowa, ...

„Ślimaki” – ćwiczenia grafomotoryczne.

- Przygotowanie dzieci do nauki pisanie.

Nauczyciel rozdaje dzieciom kartki, na których narysowane są trzy kropki (w różnych miejscach kartki), oraz po trzy kolory mazaków. Zadaniem dzieci jest narysować jak najdłuższe ślimaki zaczynając od kropki bez oderwania ręki.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 18.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Plastyka

Temat: „Kopciuszek”

– słuchanie bajki i ocena postępowania bohaterów bajki.

- Zapoznanie z bajką „Kopciuszek”,
- Zapoznanie z pojęciami: cechy pozytywne, cechy negatywne,
- Wdrażanie do uważnego słuchania i umiejętności logicznego wiązania ze sobą faktów.

Pomoce: „Kopciuszek” – książka lub płyta CD, kartki z napisami: Kopciuszek, macocha, siostry.

Przebieg:

„Kopciuszek” - słuchanie bajki (może być z płyty CD).

Rozmowa na temat wysłuchanego utworu:

- Kto występuje w bajce?
- Gdzie zostały zaproszone wszystkie panie w mieście?
- Dlaczego macocha nie pozwoliła pojechać Kopciuszkowi na bal?
- Kto pomógł Kopciuszkowi?
- Jak zakończyła się bajka?

„Jaki był Kopciuszek, a jakie były siostry?” - określanie cech postaci, właściwe stosowanie przymiotników.

Nauczyciel ma przygotowane dwie duże kartki. Na jednej napisane jest słowo: Kopciuszek, na drugiej: macocha i siostry.

Dzieci wymieniają cechy Kopciuszka, nauczyciel zapisuje je na kartce (dobry, skromny, miły, uczynny, ładny,...), oraz sióstr i macochy (złe, okrutne, niesprawiedliwe, leniwe, brzydkie,...).

Zapoznanie z pojęciami: cechy pozytywne, cechy negatywne.

„Zgadnij, co przedstawia moja mina” – określanie nastroju po minie.

Wybrane dziecko staje przed grupą i pokazuje dowolną minę (zdziwienie, strach, złość, radość, itp.). Zadaniem dzieci jest odgadnąć co przedstawia osoba i opowiedzieć, kiedy można mieć taką minę.

„Kopciuszek czy siostry” – zabawa ruchowa.

Dzieci poruszają się po sali, na słowo: Kopciuszek *podskakuje radośnie*, na słowa: siostry i macocha *tupią nogami o podłogę*.

II. Temat: „Kopciuszek na balu” – wykonanie pracy techniką collage, przedstawienie postaci z wykorzystaniem różnych materiałów.

- Zapoznanie dzieci z różnymi fakturami materiałów: gładki, błyszczący, miękki, lśniący, chropowaty...
- Kształtowanie umiejętności dobierania odpowiednich materiałów,
- Rozwijanie wyobraźni plastycznej dzieci.

Pomoce: różnorodne materiały tekstylne: kawałki tkanin, koronki, wstążki, wełna, kolorowe papiery, mazaki, kartki, klej, nożyczki.

Przebieg:

„Kopciuszek” - opowiadanie odtwórcze dzieci.

„Jak wyglądał Kopciuszek?” - określanie wyglądu dziewczynki.

- Jak wyglądał Kopciuszek w domu? – wypowiedzi dzieci.
- Jak wyglądał Kopciuszek na balu? – wypowiedzi dzieci.

„Co czujesz?” - zabawa dydaktyczna.

Dzieci za pomocą dotyku określają fakturę różnych materiałów (papierniczych i tekstylnych).

„Kopciuszek na balu” - podanie tematu pracy.

Omówienie kolejności wykonania pracy.

Twarz – rysowanie mazakiem, lub wycięcie z papieru.

Włosy – wełna.

Sukienka – różnorodne materiały tekstylne.

Przejście do stolików - praca indywidualna.

Wystawa prac dzieci.

„Na balu” – zabawa taneczna.

Nauczyciel za pomocą różdżki zamienia dzieci w piękne królewny, chłopców w królewiczów. Zabawa taneczna do dowolnej muzyki.

Wyjście na podwórko – zabawy na śniegu, rzut śnieżką do celu.

- Wyrabianie celności, zręczności oraz pewności rzutów.

POPOŁUDNIE**„Tydzień” - słuchanie wiersza Jana Brzechwy.**

- Utrwalenie nazw dni tygodnia,
- Kształcenie umiejętności przeliczania liczebnikami porządkowymi.

Omówienie treści.

Przeliczanie kolejnych dni tygodnia liczebnikami porządkowymi.

„Cyfra 7” – ćwiczenia w pisaniu. Zabawy matematyczne – Mamy 6 lat, s. 33.

- Kształcenie umiejętności pisania cyfry 7.

Rysowanie palcem po dużej cyfrze 7.

Wyszukiwanie 7 na rysunkach, kolorowanie rysunków, tworzenie własnego rysunku wykorzystując cyfrę 7.

Pisanie cyfry 7 po śladzie i samodzielnie.

Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań lub kolorowanie obrazków związanych z zimą.

- Kształcenie umiejętności samodzielnego podejmowania decyzji co do zajęcia i konsekwencji w jego realizacji.

III dzień**Temat dnia: BALE DAWNIEJ I DZIŚ****RANEK****„Wróżka” – kolorowanie obrazka według określonego kodu. Zima, s. 28.**

- Kształcenie spostrzegawczości dzieci.

Globalne czytanie wyrazów, łączenie napisów z odpowiednimi elementami na rysunku.

„ Zgadnij, jaką jestem liczbą?” – zabawa matematyczna.

- Budzenie radości z samodzielnego układania zadań.

Każde dziecko otrzymuje jeden kartonik z dowolną liczbą od 1 do 7 - nie pokazuje kolegom. Zadaniem dziecka jest przedstawić swoją liczbę za pomocą róż-

nych kombinacji matematycznych (np. moja liczba jest o 1 większa od 3, każdy ma tyle palców u jednej ręki ile przedstawia moja liczba, moja liczba to 3 dodać 1, itp.)

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 18.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Plastyka
2. Muzyka

Temat: „Kolorowy świat”

– malowanie farbą plakatową z wykorzystaniem balonu.

- Tworzenie barw pochodnych przez mieszanie kolorów i kojarzenie barw ciepłych i zimnych,
- Utrwalenie pojęcia: abstrakcja,
- Kształcenie inwencji twórczej dzieci oraz rozwijanie wyobraźni i fantazji.

Pomoc: farby różnego rodzaju, tacki, balony, kartki, reprodukcje obrazów abstrakcyjnych, muzyka wolna i szybka.

Przebieg:

W sali w różnych miejscach powieszone są reprodukcje obrazów abstrakcyjnych.

„Co to jest?” – rozwiązanie zagadki Bożeny Szuchalskiej.

Co to za pudełko? Powiedźcie mi dzieci,
w nim kóteczek kolorowych dużo odnajdziecie.
Gdy będę mieć pędzel i kubeczek z wodą
Stworzę z tych kóteczek pracę kolorową.

- O jakim pudełku jest mowa? (pudełko z farbami)
- Do czego służą farby?
- Jakie znacie rodzaje farb? – pokaz.

Przypomnienie sposobu malowania poszczególnymi farbami.

„Malujemy w wyobraźni” – opowiadanie twórcze dzieci.

Dzieci zamykają oczy. Nauczyciel włącza muzykę wolną i prosi o namalowanie w myślach obrazu do tej muzyki.

Dzieci opowiadają, co namalowały w wyobraźni.

Podobnie postępujemy z muzyką szybką.

Różne narzędzia malarskie.

- Czym można malować?

Dzieci wymieniają różne narzędzia malarskie: pędzel, wałek, gąbka, palce...

Podanie nowego narzędzia malarskiego - balonu.

Dmuchiwanie balonu (balon nie może być zbyt duży) – ćwiczenia oddechowe.

Praca indywidualna dzieci.

Dzieci mają farby na tackach. Balon moczą w farbie i malują.

Omówienie prac.

- Czy namalowane przez was obrazki coś przedstawiają?

- Jak nazywa się sztuka, w której trudno powiedzieć, co namalował malarz? (abstrakcja)

„Szukamy abstrakcji” - wyszukiwanie w sali obrazków abstrakcyjnych.

Wykorzystanie prac do dekoracji sali i wnętrza przedszkola.

II. Temat: „Wolno – szybko”

– zabawy i ćwiczenia na zmianę tempa w muzyce.

- Kształcenie umiejętności odpowiedniej reakcji na tempo w muzyce,
- Rozwijanie słuchu muzycznego.

Pomoce: kolorowe chustki, muzyka wolna i szybka, obrazki zwierząt poruszających się wolno (ślimak, żółw) i szybko (zając, sarna), instrumenty perkusyjne.

Przebieg:

„Zwierzątka” – określanie sposobu poruszania się zwierząt.

Na dywanie leżą cztery obrazki zwierząt: ślimak, żółw, zając, sarna. Dzieci określają, jak poruszają się dane zwierzęta. Dzielą je na dwie grupy: zwierzęta poruszające się wolno i zwierzęta poruszające się szybko.

Dobieranie instrumentów do sposobu poruszania się zwierząt.

Dzieci wybierają instrumenty, które pasują do sposobu poruszania się ślimaka i żółwia (np. bębenek) oraz zająca i sarny (tamburyno).

„Wolno – szybko” – zabawa ruchowa.

Nauczyciel gra na instrumentach, dzieci poruszają się zgodnie z rytmem.

„Układamy zdania” – wypowiedzianie zdań wolno, szybko.

Dzieci układają dowolne zdanie (np. Jest ładna pogoda). Wybrane dziecko wypowiada je w sposób: wolny lub szybki. Dzieci określają tempo.

„Taniec z chustką” – zabawa taneczna.

Każde dziecko dostaje chustkę i porusza się w rytm muzyki: wolnej i szybkiej.

Muzyczne pożegnanie

Nauczyciel wypowiada słowa pożegnania w różny sposób (wolny, szybki), dzieci tak samo muszą odpowiedzieć: „Do widzenia muzyko”.

Wyjście na podwórko – zabawy na śniegu, lepienie bałwana.

- Kształcenie umiejętności pracy w zespole.

POPOŁUDNIE**„Umiemy liczyć” – zabawy matematyczne, liczenie w zakresie 7.**

Zabawy matematyczne – Mamy 6 lat, s. 34.

- Utrwalenie znaków matematycznych: dodać i odjąć.

Otaczanie siódmego przedmiotu licząc od prawej i lewej strony. Opowiadanie, co się dzieje na rysunkach, liczenie bałwanków i balonów, pianie działań po śladzie, kolorowanie rysunków.

„Bale dawniej i dziś” – wypowiedzi dzieci na podstawie ilustracji i wysłuchanej muzyki.

- Wdrażanie do umiejętności dokonywania porównań.

Pomoce: ilustracje przedstawiające bal dawniej i bal współczesny, muzyka dawna - dworska i współczesna - dyskotekowa.

Dzieci słuchają dwa rodzaje muzyki, porównują.

Improwizacja taneczna do wysłuchanych rodzajów muzyki. Oglądanie ilustracji przedstawiających bal dawniej i dziś, dobieranie muzyki do ilustracji.

„Zadania czarodzieja” – zabawa ruchowa.

- Rozwijanie koordynacji ruchowej.

Dzieci stoją w kole. Nauczyciel mówi zaklęcie:

Czary mary, u ha ha,

niech się spełni wróżba ma.

Następnie daje zadanie do wykonania np. podskakujemy. Dzieci podskakują do momentu, aż nauczyciel znowu powie rymowaną i zmieni zadanie: uderzamy dłońmi o podłogę, stoimy na jednej nodze, tupiemy, robimy przysiady, itp. Prowadzącym może być też dziecko.

IV dzień

Temat dnia: MASKI KARNAWAŁOWE

RANEK

„Kapelusze pani Hanki” – słuchanie wiersza Anny Bayer.

- Wdrażanie do uważnego słuchania wiersza i wypowiedzania się na jego temat,
- Ukazanie dzieciom, że każdy jest tak samo ważny.

Kapelusze pani Hanki
kryją różne niespodzianki.
Elegancko, tak bez krzyku,
paniom wciąż zadają szyku.

Są przepustką na salony,
każdy pięknie wymyślony,
ten z kokardą, tamten z kwiatem,
nosisz je nie tylko latem.

Zainwestuj w kapelusze,
przecież one mają dusze.

Hanka znała tajemnice
i kochała je nad życie.
Gdy siedziały razem w szafie,
rozmawiały przy herbacie:
o wyścigach, pięknych balach,
ślubach, rautach, wielkich galach.

Każdy z nich trzy wtrąca grosze:
ten z woalką pierwszy, proszę.
Ja w kasynie z Hanką byłem,
grałem w karty, wino piłem.

Odpowiada mu melonik:
czarny Piotruś to mój konik.
A kapelusz z wielkim rondem
mówi jak to z Wisły prądem
płynął z Hanką do Warszawy
pozałatwiać ważne sprawy.

Mały toczek na wyścigach
z panią Hanką często bywał,
potem na królewskim balu
elegancki w każdym calu
tańczył pięknie z panią Hanką,
pił herbatę ze śmietanką.

Kapelusze, kapelusze
one wszystkie mają dusze.
Hanka знаła tajemnice
i kochała je nad życie.

Rozmowa na temat wiersza. Wskazanie, że choć każdy kapelusz jest inny to jest bardzo potrzebny. Porównanie kapeluszy do dzieci, wskazanie mocnej strony każdego dziecka np. Ania pięknie rysuje, Tomek szybko biega.

„Litera s, S” – utrwalenie litery s, S. Zabawy z literami – Mamy 6 lat, s. 28 i 29.

- Rozwijanie zainteresowań dzieci samodzielnym czytaniem,
- Wyrabianie umiejętności precyzyjnego pisania po śladzie według określonego ruchu.

Czytanie sylab oraz krótkiego tekstu.

Czytanie wyrazów i łączenie z napisem.

Zamalowywanie na niebiesko w podanych wyrazach litery s, S.

Rysowanie przedmiotów, które rozpoczynają się i kończą głoską s.

Rysowanie palcem po śladzie litery s, S.

Pisanie ołówkiem po śladzie i samodzielnie litery s, S.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 18.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE:

1. Technika
2. Zajęcia ruchowe

I. Temat: „Karnawałowe maski”

– projektowanie i wykonanie formy przestrzennej.

- Kształcenie umiejętności odrysowywania od szablonu i dokładnego cięcia po linii,
- Rozwijanie oryginalności i samodzielności w pracy,
- Budzenie radości z samodzielnego wykonania maski.

Pomoce: gotowe maski karnawałowe, kolorowe kartki z bloku technicznego, dowolne ozdoby (piórka, kwiatki, brokatowe ozdoby, itp.), gumka.

Przebieg:

„Do kogo należą maski karnawałowe?” - zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel pokazuje różne maski, zadaniem dzieci jest odgadnąć do kogo one należą, za kogo mogła się przebrać osoba. Podział nazw na głoski.

„W jakiej masce chciałbyś wystąpić na balu?” – wypowiedzi dzieci.

„Maski karnawałowe” - podanie tematu pracy, wyjaśnienie sposobu wykonania:

Odrysowanie maski od szablonu na kolorowym papierze,

Wycięcie maski,

Ozdobienie,

Przyczepienie gumki.

Praca indywidualna dzieci.

Oglądanie wykonanych masek.

II. Zajęcia ruchowe – zestaw 18.

Temat: Ćwiczenia ogólnorozwojowe z wykorzystaniem przyboru nietypowego: balonu.

- Zapoznanie z przyborem nietypowym jakim jest balon,
- Wdrażanie do umiejętnego posługiwania się balonem podczas ćwiczeń,
- Wzmacnianie mięśni ramion i tułowia.

POPOŁUDNIE

„Bal maskowy” – zabawa taneczna w wykonanych samodzielnie maskach.

- Kształcenie poczucia rytmu u dzieci.

„Balony, maski, serpentyny” – kodowanie według koloru i przedmiotu. Zima, s. 29.

- Rozwijanie myślenia u dzieci.

Przeliczenie kredek.

Nazywanie kolorów kredek.

Dorysowywanie brakujących przedmiotów.

Kolorowanie balonów, masek i serpentyn według określonego kodu.

Zabawy w małych zespołach - samodzielny wybór zabawy przez dzieci.

- Kształcenie umiejętności zgodnej, wspólnej zabawy.

I grupa – zabawy konstrukcyjne,

- II grupa – lepienie z plasteliny,
- III grupa – gry planszowe,
- IV grupa – układanie puzzli.

V dzień

Temat dnia: URZĄDZAMY BAL KARNAWAŁOWY

RANEK

„Balony” – ćwiczenia oddechowe.

- Kształcenie umiejętności dmuchania balonów.

Dmuchiwanie balonów przez dzieci.

Zabawy balonami - odbijanie balonów, czy balon nie spadnie na podłogę.

„Dekorujemy salę” – przyczepianie balonów w różnych miejscach sali, zawieszanie serpentyn i innych ozdób.

- Rozwijanie zamiłowań dekoracyjnych u dzieci.

„Szalczki” – rysowanie elementów literopodobnych według wzoru. *Ćwiczenia grafomotoryczne – Mamy 6 lat, część 1, s. 31.*

- Przygotowanie dzieci do nauki pisania.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 18.

ZAJĘCIE DYDAKTYCZNE

Temat: „Bal karnawałowy” – zajęcia do dyspozycji nauczyciela.

- Integracja środowiska przedszkolnego,
- Wyzwalanie radości ze wspólnej zabawy.

POPOŁUDNIE

Wyjście na podwórkę – zabawy na śniegu.

- Kształtowanie czynnych postaw wobec zdrowia i bezpieczeństwa własnego i innych.

„Mój bal” – swobodne wypowiedzi dzieci, dzielenie się swoimi wrażeniami z balu.

- Zwrócenie uwagi na prawidłową budowę wypowiedzi wielozdaniowej.

„Na balu” – wykonanie rysunku kredkami ołówkowymi.

- Kształcenie umiejętności rysowania na określony temat.

Wykonanie wystawki prac.

TEMAT KOMPLEKSOWY: MOJA RODZINA

I dzień

Temat dnia: MOJA RODZINA

RANEK

Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań: lalek, samochodów, klocków.

- Zwrócenie uwagi na porozumiewanie się z kolegami umiarkowanym głosem.

„Kto to?” – słuchanie wiersza Joanny Myślińskiej.

- Rozwijanie pozytywnych cech charakteru: miłość i życzliwość do babci.

Kiedy płaczę sobie z rana,
kto mnie bierze na kolana?
Kto przytula wtedy mnie,
gdy jest smutno albo źle?
Kto obiadek tak gotuje,
że mi zawsze on smakuje?
Kto, gdy proszę, to mi śpiewa
i się na mnie nie pogniewa?
Więc, pomyślcie; kim być może
ktoś, kto zawsze nam pomoże?
Tak, to babcia moja miła,
która mnie dziś odwiedziła
więc, choć lubię me przedszkole,
to z babunią swą być wolę,
bo ma babcia, jak już wiecie,
najwspanialsza jest na świecie.

Kto to? – rozmowa na temat wiersza, udzielenie odpowiedzi na pytanie, które zadała autorka w wierszu.

- Rozwijanie logicznego myślenia i umiejętności udzielania odpowiedzi na postawione pytanie.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 19.

„Marsz w kole” – zabawa ruchowa z elementem marszu.

Dzieci maszerują po kole na palcach, na piętach, na zewnętrznych i wewnętrznych krawędziach stopy, na całych stopach.

„Spacer rodzica i dziecka” - zabawa z elementem równowagi.

Dzieci dobierają się parami. Jedno dziecko jest rodzicem (dziewczynki – mamą, chłopcy – tatusem), drugie dzieckiem. Dzieci podają sobie jedną rękę, dziecko przykuca, a rodzic prowadzi dziecko na spacer. Marsz w różnych kierunkach.

„Popatrz, tam gdzie mówię” – ćwiczenia mięśni szyi.

Dzieci siedzą na dywanie w siadzie skrzyżnym. Wykonują polecenia nauczyciela: popatrz w górę, w dół, w bok, w lewą stronę, w prawą stronę.

„W przód i w tył” – zabawa ruchowa z elementem marszu.

Dzieci maszerują w różne strony. Na hasło: w tył – zatrzymują się i maszerują tyłem, uważając na kolegów, na hasło: w przód – maszerują do przodu.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Zajęcia ruchowe

I. Temat: „Rodzina” – wypowiedzi dzieci na podstawie ilustracji.

- Wprowadzenie pojęcia: rodzina, drzewo genealogiczne,
- Kształcenie umiejętności prawidłowego nazywania członków rodziny,
- Rozwijanie uważnego słuchania i zapamiętywania,
- Utrwalenie poznanych liter poprzez układanie wyrazów o prostej budowie fonematycznej,
- Prawidłowe określanie osób na ilustracji: najwyższa osoba i najniższa,
- Ukazanie miejsca dziecka, rodziców i dziadków w drzewie genealogicznym.

Pomoce: alfabet ruchomy dla każdego dziecka, przykładowe drzewo genealogiczne, kredki, *Zima*, s. 30 i 31.

Przebieg:**„Co to jest?” - rozwiązanie zagadki słownej Ewy Kalinowskiej.**

Co to jest?

Mama, tata, dwoje dzieci,
dziadek, babcia.

Czy już wiecie dzieci? (rodzina)

„Rodzina” – wypowiedzi dzieci na podstawie ilustracji i własnych doświadczeń. *Zima*, s. 30.

Opowiadanie i nazywanie członków rodziny, przeliczanie osób na obrazku. Określanie kto jest najwyższy, a kto najniższy. Łączenie postaci z ich portretami.

„Imię i nazwisko” – przedstawianie się.

Wyjaśnienie pojęć: imię i nazwisko.

Mam na imię..., a moje nazwisko to....

„Moja rodzina” – przedstawianie członków rodziny.

Wymienianie imion i nazwisk członków rodziny.

„Litery” – układanie wyrazów.

Układanie wyrazów z liter z wykorzystaniem alfabetu ruchomego: mama, tata, brat, swoje imię, imiona członków rodziny, itp.

„Wyścigi rodzin” – zabawa ruchowa.

Nauczyciel wybiera dwie rodziny: tatę, mamę, syna, córkę, babcię, dziadka.

Dzieci zapamiętują, jaką pełnią rolę w rodzinie (kim są). Siadają na krzesłkach w dwóch rzędach naprzeciw siebie: pierwszy – tata, druga – mama... itd.

Nauczyciel czyta opowiadanie, dzieci uważnie słuchają. Kiedy powie słowo np. *mama*, dziecko, które jest mamą wstaje i obiega dookoła swoją rodzinę siedzącą na krzesłkach i siada na swoje miejsce. Wygrywa ta osoba, która usiądzie pierwsza. Na słowo *rodzina* wstają wszyscy i obiegają za tatusiem krzesłko i siadają. Wygrywa ta rodzina, która obiegnie i usiądzie pierwsza.

Informacja dla nauczyciela:

Jeżeli wszystkie dzieci nie wzięły udziału, zabawę powtarzamy po wykonaniu drzewa genealogicznego.

„Rodzinka” – opowiadanie Anny Surowiec.

W pewnym domu rodzice mieszkają, którzy małego synka i malutką córeczkę mają. Mama jest dumna ze swoich dzieci, tata zaś dzieciom przykładem świeci. Cieszy się dziadek, że ma już wnuka, cieszy się babcia, że wnuczkę ma. Dziadek i babcia wnuki kochają i prezentami je rozpieszczają. Dziadek książeczki ciągle kupuje, babcia zaś smaczne obiady gotuje. Jest w tej rodzinie też kot i pies. Kot lubi mleko, pies kości je, choć razem żyją to kłócą się. Mama hałasem się denerwuje, córeczka płacze, a wtedy tata do akcji wkracza. Zabiera psa do parku na spacer, a w wózku wiezie też dwoje dzieci. Jest piękna pogoda, słońeczko świeci, na placu zabaw bawią się dzieci. Potem do domu wszyscy wracają, jak było w parku - opowiadają. Cała rodzinka wesółą jest i na przygody gotowa też.

„Drzewo genealogiczne” – pokaz drzewa genealogicznego i wyjaśnienie pojęcia dzieciom.**„Moja rodzina” – rysowanie kredkami członków rodziny na drzewie gene-**

alogicznym, kolorowanie ramek fotografii. *Zima, s. 31.*

„Wyścigi rodzin” - powtórzenie zabawy ruchowej.

Zajęcia ruchowe – zestaw 19.

II. Temat: Ćwiczenia kształtujące całe ciało.

- Kształtowanie gibkości,
- Rozwijanie ogólnej sprawności fizycznej.

Przybory: piłki tenisowe, kolorowe piórka.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Zbiórka, powitanie, sprawdzenie gotowości do zajęć.

Część wstępna

„Berek z imionami” - zabawa ożywiająca.

Dzieci biegają po całej sali. Osoba wywołana po imieniu przez nauczyciela zatrzymuje się i podnosi prawą rękę w górę, a pozostałe dzieci ustawiają się w szeregu po prawej stronie osoby wywołanej. Jeżeli są dwie osoby o tym samym imieniu to powstają dwa szeregi. Osoba która znajdzie się na końcu szeregu wykonuje dodatkowe ćwiczenie np. 5 pajacyków, 5 podskoków, czy 5 przysiadów.

Część główna

Dzieci pobierają po jednej piłce tenisowej i ustawiają się w rozsypane.

Dziecko trzyma piłkę w prawej dłoni i wykonuje krążenie prawego ramienia w przód 5 powtórzeń, potem w tył 5 powtórzeń, zmiana ręki ćwiczącej.

Dziecko trzyma piłkę w prawej dłoni, ramiona uniesione w bok.

Ruch: wznos ramion bokiem w górę nad głowę przełożenie piłki z ręki do ręki, opuszczenie ramion bokiem w dół, powtarzamy kilkakrotnie.

W siadzie o nogach ugiętych, przekładamy piłkę pod prawym kolaniem, potem pod lewym, czynność powtarzamy kilkakrotnie.

W siadzie rozkrocznym w prawej dłoni piłka.

Ruch: dzieci wykonują skłon tułowia do prawej nogi próbując przełożyć piłkę za stopą bez uginania nogi w kolanie, skłon do lewej nogi z próbą przełożenia piłki za stopą bez uginania nogi w kolanie, ćwiczenie powtarzamy kilkakrotnie.

W siadzie o nogach ugiętych, pod prawa stopą piłka.

Ruch: toczenie piłki prawą stopą do przodu i przysuwanie do siebie, zmiana nogi ćwiczącej, ćwiczenie powtarzamy kilkakrotnie.

W siadzie o nogach ugiętych piłka między stopami.

Ruch: ćwiczący podnosi stopami piłkę do góry następnie puszcza piłkę tak, żeby piłka zrobiła kozioł i stara się ją schwytać w dłonie.

Postawa zasadnicza, w prawej dłoni piłka.

Ruch: podnosimy prawą rękę z piłką na wysokość głowy i puszczamy piłkę na podłogę, piłka wykonuje 1 kozioł i staramy się piłkę chwycić w dłonie, zmiana ręki ćwiczącej, ćwiczenie powtarzamy kilkakrotnie.

Zbieramy piłki.

„Lustro” – zabawa naśladowcza.

Dzieci dobierają się w pary i ustawiają się naprzeciwko siebie. Jedno z dzieci wykonuje ruch, a drugie dziecko odzwierciedla ten ruch, po kilku ruchach następuje zmiana ról.

Część końcowa

Ćwiczenie oddechowe:

Dzieci pobierają po jednym kolorowym piórku i dmuchając na piórko starają się utrzymać je jak najdłużej w powietrzu.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

POPOŁUDNIE

„Koraliki”- zabawa muzyczno - ruchowa.

- Rozwijanie umiejętności przeliczania liczebnikami porządkowymi.

Dzieci ustawiają się w szeregu i trzymają się za ręce, każde dziecko to koralik. Przeliczanie liczebnikami porządkowymi. Pierwszy koralik, drugi koralik... Pierwsza osoba prowadzi sznurek przy dowolnej muzyce. Na przerwę w muzyce pierwszy koralik odpada i przechodzi na koniec, dziecko, które było drugie prowadzi sznurek.

„Święto Babci i Dziadka” – podjęcie decyzji o przygotowaniu uroczystości.

- Kształtowanie postawy współgospodarza przedszkola.

Wybór przez nauczyciela i dzieci wierszy, piosenek i tańców.

„Kocham babcię i dziadka” - słuchanie wiersza o babci i dziadku Joanny Myślińskiej (wiersz można wykorzystać podczas uroczystości z okazji Dnia Babci i Dziadka).

- Wyrabianie szacunku do dziadków.
Kocham swą babcię i dziadka też,
o czym już sama mamusiu wiesz.
Lubię jak babcia moja kochana
pyszne ciasteczka daje mi z rana
i kiedy dziadzius zapala fajkę,
by opowiadać ciekawą bajkę.
Kocham więc babcię i dziadka też,
o czym już sama mamusiu wiesz.

Praca domowa

Przynieść swoje zdjęcia.

II dzień

Temat dnia: CO ODMIERZA CZAS

RANEK

„Kiedy byłam małą” - słuchanie opowiadania D. Wawiłow lub nauczyciela o swoim dzieciństwie.

- Wdrażanie dzieci do wyodrębniania zdarzeń: dawniej, dziś i jutro,
- Wdrażanie do uważnego słuchania.

„Kto jest na zdjęciu?” – zabawa wzrokowa.

- Kształtowanie umiejętności dostrzegania cech szczególnych u kolegów i koleżanek z grupy.

Na środku rozkładamy przyniesione zdjęcia. Dzieci rozpoznają i przekazują zdjęcie właścicielowi.

„Co pamiętam, kiedy byłam jeszcze małą” – wypowiedzi dzieci na temat wspomnień z czasów dziecięcych na podstawie zdjęć przyniesionych przez dzieci.

- Zachęcenie do dzielenia się swoimi wspomnieniami z innymi,
- Wdrażanie do dłuższych wypowiedzi wielozdaniowych.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 19.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia z kształtowaniem pojęć matematycznych
2. Plastyka

I. Temat: „Co odmierza czas?” – różne formy odmierzania czasu na podstawie opowiadania Ewy Kalinowskiej „Jak dawniej odmierzano czas?” i wiersza „Dziadziuś zegarmistrz” Joanny Myślińskiej.

- Zapoznanie dzieci z zawodem zegarmistrza,
- Zapoznanie ze sposobem mierzenia czasu dawniej i dziś za pomocą zegarków.

Pomoce: różne zegarki, *Zima*, s. 32 i 33.

Przebieg:

„Co to jest czas?” - burza mózgów.

Dzieci podają różne pojęcia, tłumaczą co to jest?

„Jak dawniej odmierzano czas” - opowiadanie nauczyciela z wykorzystaniem ilustracji, *Zima*, s. 32.

Dawno, dawno temu kiedy ludzie nie wiedzieli jeszcze, co to jest zegar - czas wyznaczało słońce. Początek dnia zwiastował wschód słońca, południe - kiedy słońce było w najwyższym punkcie na niebie. Kiedy słońce zaszło, oznaczało, że minął dzień.

Obserwacja słońca pozwoliła skonstruować zegar słoneczny (pokaz zegara słonecznego), który wskazywał godziny. Jednak zegar działał tylko w słoneczne dni. Aby można było odmierzać czas, kiedy nie było słońca, wymyślono zegar piaskowy zwany klepsydrą (pokaz klepsydry). Klepsydra wskazywała upływającą godzinę. Należało jednak pamiętać o jej przewróceniu. Odmierzanie czasu jednak nie było dokładne. Ludzie głowili się, jakby udoskonalić zegary.

Pierwsze zegarki trzeba było codziennie nakręcać, żeby wskazywały czas. Obecnie są zegarki na baterie, prąd (pokaz różnych zegarków).

Wiadomości dla nauczyciela

Rodzaje zegarów: ze względu na metodę pomiaru czasu można podzielić zegary na

oparte na zjawiskach naturalnych i prostych zjawiskach fizycznych:

zegary słoneczne

zegary księżycowe

zegary wodne

zegary piaskowe (klepsydra)

zegary ogniowe (świeca)

zegary oliwne

oparte na bardziej skomplikowanych mechanizmach i zjawiskach fizycznych:

zegary mechaniczne (wahadłowe, balansowe)

zegary elektryczne i elektroniczne

zegary kwarcowe

zegary atomowe

zegar synchronizowany falami radiowymi z wzorcowym zegarem

zegar pulsarowy

Historia (najważniejsze zegary)

Zegar słoneczny – III wiek p.n.e.

Klepsydra – III wiek p.n.e.

Zegar wahadłowy – XVI wiek

Zegar / zegarek – XX wiek

Zegar elektroniczny – XXI wiek.

„Do czego służą zegarki?” - wypowiedzi dzieci.

- Jakie znamy zegarki? (na ścianę, na rękę, do kieszeni, budzik).

- Do czego służą zegarki?

„Zegar” – kolorowanie cyfr na tarczy zegara, odczytanie godziny.

Zima, s. 33.

Wyjaśnienie, w jaki sposób odczytujemy pełne godziny na zegarze.

„Zegary” – zabawa ruchowa z elementem skrętu tułowia.

Dzieci stoją w rozсыpcе. Ręce trzymają na biodrach, nogi w lekkim rozkroku. Wykonują skręty tułowia – naśladując nakręcanie zegarka. Kiedy zegarek jest już nakręcony, zaczyna działać. Dzieci wykonują skłony głowy w prawą i lewą stronę, jednocześnie mówiąc: *tik – tak* małe zegarki, *bim – bom* duże zegary.

„Dziadziuś zegarmistrz” - słuchanie wiersza.

Mój dziadziuś zna się na rzeczy

i każdy zegar wyleczy.

Słuchają się go kukutki,

a potem dźwięczą jak pszczołki.

Duże zegary cykają,

do dziadka się uśmiechają,

a maleńkie zegareczki

wesołe nucą piosneczki.

Kłopot sprawiają budziki,

co gubią swoje trybiki,

lecz dziadziusia to nie peszy,

bo ich naprawa go cieszy.

„Kto to jest zegarmistrz?” – zapoznanie z zawodem zegarmistrza. Wyjaśnienie dzieciom czym się zajmuje.

„Tik – tak” – zabawa ruchowa.

Dzieci poruszają się w rytm tamburyna. Kiedy usłyszą słowa: tik – tak, zatrzymują się i głową wykonują ruchy w prawą i lewą stronę.

II. Temat: „Zegarek” – wykonanie zegarka z papieru.

- Zapoznanie ze sposobem wykonania zegara,
- Kształcenie umiejętności montowania prostych konstrukcji z elementów,
- Zapoznanie z rolą małej i dużej wskazówki,
- Nauka odczytywania pełnych godzin z zegara,
- Wdrażanie do zachowania bezpieczeństwa w czasie pracy.

Pomoce: przygotowane elementy do wycięcia: tarcza zegara, 2 wskazówki, korek, pinezka lub cienki gwoździak, mazaki.

Przebieg:

„Co to jest?” - rozwiązanie zagadki Ewy Kalinowskiej.

Wisi w sali na ścianie
i wskazuje dzieciom,
o której jedzą śniadanie.
Dzięki niemu dowiesz się,
kiedy pyszny obiad zjesz. (zegarek)

Oglądanie zegara zawieszonego na ścianie.

„Zegarek” - opis słowny, z czego się składa.

Tarcza, na której są cyfry. Dzieci odliczają, kolejno wskazując cyfry.

Dwie wskazówki: mała i duża – zapoznanie z rolą małej i dużej wskazówki.

Wyjaśnienie kolejnych etapów pracy.

Wycięcie tarczy zegara i wskazówek,

Pisanie mazakiem po śladzie cyfr na tarczy zegara.

Przyczepienie wskazówek za pomocą pinezki lub cienkiego gwoździaka i korka.

Przejsście do stolików i praca indywidualna dzieci.

„Która godzina?” – zagadki.

Nauczyciel jako pierwszy ustawia pełne godziny, a dzieci odgadują, następnie mogą zagadki zadawać dzieci.

„Mój zegarek” - zabawa z wykorzystaniem wykonanego przez siebie zegara. Ustawianie i odczytywanie godzin.

„Która godzina?” – zabawa ruchowa.

Nauczyciel wskazuje na tarczy zegara pełne godziny, a dzieci mają za zadanie tyle razy poskoczyć.

Wyjście na podwórko - spacer do pobliskiego punktu usługowego zegarmistrza lub sklepu z zegarkami.

- Rozwijanie umiejętności bezpośredniej obserwacji,
- Wdrażanie do właściwego zachowania się w miejscach publicznych.

POPOŁUDNIE

„Jaka to figura?” – układanie obrazków z figur geometrycznych.

- Utrwalenie nazw figur geometrycznych.

Nauczyciel rozkłada na dywanie różne figury geometryczne. Pokazuje figurę, mówi nazwę i prosi, aby dzieci wzięły taką samą figurę.

Dzieci z figur układają dowolne obrazki.

„Sylabowa kostka” – zabawa rozwijająca umiejętność czytania.

- Rozwijanie umiejętności czytania sylab.

Na kostce naklejone są samogłoski: A, O, I, U, Y, E. Dookoła leżą kartoniki ze spółgłoskami. Dziecko wybiera kartonik ze spółgłoską, rzuca kostką i łączy spółgłoskę z samogłoską.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań: lalek, samochodów, klocków.

- Zwrócenie uwagi na porozumiewanie się z kolegami umiarkowanym głosem.

III dzień

Temat dnia: **RODZINA**

RANEK

„Paluszek” – słuchanie baśni Ch. Perrault (lub innego autora).

- Doskonalenie umiejętności słuchania ze zrozumieniem,
- Przekazywanie za pośrednictwem literatury wartości moralnych.

„Moja rodzina” – rysowanie kredkami ołówkowymi.

- Budzenie więzi z wszystkimi członkami rodziny.

Przed rysowaniem rozmawiamy z dziećmi na temat rodziny. Podkreślamy, że na-

leży też narysować siebie, bo też należymy do rodziny. Po narysowaniu dzieci nazywają członków rodziny.

„Koraliki” - zabawa muzyczno - ruchowa.

- Kształcenie umiejętności przeliczania w zakresie odpowiedniej liczby.

Dzieci ustawiają się w kilka szeregów (do siedmiu osób) i trzymają się za ręce - każde dziecko to koralik. Przeliczanie liczebnikami porządkowymi. Pierwszy koralik, drugi koralik... Pierwsza osoba prowadzi sznurek przy dowolnej muzyce. Na przerwę w muzyce pierwszy koralik przechodzi na koniec, dziecko, które było drugie prowadzi sznurek.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 19.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia z kształtowaniem pojęć matematycznych
2. Muzyka

I. Temat: „Moja rodzina” – dodawanie i odejmowanie w zakresie 7 na liczmanach, rozwiązywanie i próby układania prostych zadań tekstowych.

Pomoce: liczmany, cyfry od 0 do 7 i znaki matematyczne dla każdego dziecka.

Przebieg:

„Moja rodzina” – słuchanie wiersza Bożeny Szuchalskiej.

Moja rodzina jest wspaniała,
jest w niej mama, tata, ja
i siostra mała.
A mój starszy brat
już studiuje i właśnie
wyruszył zwiedzać świat.
Babcia z dziadkiem z nami mieszkają
I smakołyki często nam dają.
Liczenie, ile jest osób w rodzinie.

Każde dziecko bierze tyle liczmanów, ile jest osób w rodzinie.

„Rodzina” – dodawanie i odejmowanie w zakresie 7 na konkretach.

Dzieci wykonują polecenia nauczyciela dokładając lub odkładając liczmany.

Położ przed sobą tyle liczmanów, ile jest osób w rodzinie z wiersza.

Mama poszła do pracy. Odtóż odpowiednią liczbę liczmanów. Ile osób zostało?

Trójka dzieci wyszła na podwórko. Ile osób zostało w domu?

Mama wróciła z pracy. Ile jest osób w domu? itp.

Rozwiązywanie prostych zadań tekstowych na dodawanie.

Mama dała Jasiowi 3 cukierki, a Ani 4 cukierki. Ile cukierków mają dzieci razem. Dzieci indywidualnie układają działanie matematyczne.

$$3 + 4 =$$

Tomek

„Ile razy?” – zabawa ruchowa.

Nauczyciel wystukuje na bębenku, a dzieci liczą. Następnie mają tyle razy wykonać ćwiczenie: podskoczyć, zrobić przysiady, skłony.

II. Temat: „Grozik” – nauka piosenki ludowej.

- Zapoznanie ze słowami piosenki „Grozik”,
- Kształtowanie poczucia rytmu podczas nauki piosenki,
- Samodzielne próby układania kroków tanecznych do „Grozika”,
- Rozwijanie koordynacji wzrokowo-ruchowej.

Pomoce: płyta z muzyką „Grozika”.

Przebieg:

„Grozik” - słuchanie piosenki.

„Poszło dziewczę po ziele...”

Omówienie słów i wyjaśnienie niezrozumiałych zwrotów.

„Poszło dziewczę po ziele” – zabawa słownikowo – gramatyczna.

Dzieci siadają w kole, nauczyciel śpiewa dzieciom „Grozika” („Poszło dziewczę po ziele...”).

Zadaniem dzieci jest opisanie czynności, jakie wykonują postacie w piosence.

„Taniec” - samodzielne próby układania kroków tanecznych.

Nauczyciel wybiera ochotnika, który pokazuje ruchem daną czynność. Następnie cała grupa powtarza te ruchy.

„Grozik” – nauka piosenki.**„Grozik” – samodzielne tworzenie ruchów – kroków do piosenki.**

Dzieci samodzielnie tworzą układ taneczny, każde dziecko może tańczyć inaczej.

Wyjście na podwórko - zabawy na placu przedszkolnym.

- Zwrócenie uwagi na bezpieczeństwo podczas zabaw na śniegu.

POPOŁUDNIE

„Rodzina” - rozwiązywanie zagadek słownych Doroty Kossakowskiej.

- Zachęcanie dzieci do wysiłku umysłowego.

Jest kobietą i ma dzieci,

jedno albo dwoje.

A w mojej rodzinie

jest nas nawet troje.

(mama)

Jest mężem mojej mamy

i moją rodziną.

Jest ze mną od momentu,

gdy byłem małą dzieciną.

(tata)

Są córkami mojej mamy,

obie bardzo kocham.

Gdy ich nie ma długo w domu,

To cichutko szlocham.

(siostry)

On jest synem, a ja córką,

mamy mamę, tatę.

Jestem jego siostrą, a on moim...

(bratem)

„Piosenki, które znamy” – śpiew zbiorowy, indywidualny lub w duecie.

- Utrwalenie znanych piosenek,
- Kształcenie umiejętności i wiary we własne możliwości poprzez śpiew wobec koleżanek i kolegów.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.

- Rozwijanie umiejętności zabawy w grupach.

IV dzień

Temat dnia: KALENDARZ

RANEK

Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.

- Rozwijanie umiejętności zabawy w grupach.

„Samogłoski” – wyszukiwanie w kolorowych gazetach małych i wielkich samogłosek, wycinanie ich i naklejanie na kartkę w odpowiednim zbiorze.

- Utrwalenie samogłosek,
- Rozwijanie sprawności manualnej.

Dzieci otrzymują kartki z narysowanymi 6 zbiorami. Dzieci wycinają i nakleją na kartkę w odpowiednim zbiorze.

„Tańczące chusty” – zabawa ruchowa do muzyki np. „Walc kwiatów” z „Dziadka do orzechów” Piotra Czajkowskiego.

- Aktywizowanie umysłu i ciała dziecka, mobilizacja do działania.

Każde dziecko otrzymuje chustę.

Improwizacja ruchowa do muzyki.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 19.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia z kształtowaniem pojęć matematycznych
2. Zajęcia ruchowe

I. Temat: „Kalendarz” – rola kalendarza w życiu człowieka.

- Utrwalenie nazw dni tygodnia i nazw miesięcy,
- Uświadomienie dzieciom biegu czasu na podstawie mijania pór roku, miesięcy, dni tygodnia,
- Rola kalendarza w życiu człowieka.

Pomoce: różne kalendarze, napisy z dniami tygodnia, cyfry od 1 do 7, *Zima*, s. 34.

Przebieg:

„Co to jest kalendarz?” – wypowiedzi dzieci.

- Co to jest kalendarz?
- Co jest w kalendarzu? – dni, tygodnie, miesiące.

Utrwalenie dni tygodnia – dzieci mówią kolejno dni tygodnia.

„Mamy różne kalendarze” – oglądanie różnych kalendarzy.

Dzieci oglądają różne kalendarze: kieszonkowe, biurowe i ścienne: przedstawiające cały rok, miesiąc i tydzień.

Omówienie podobieństw i różnic w kalendarzach.

- Jakie kalendarze macie w domu?
- Do czego służy kalendarz?

„Miesiące” – wymienianie kolejnych miesięcy.

- Jaki mamy teraz miesiąc?

Wymienienie z pomocą nauczyciela kolejnych miesięcy.

Przeliczanie, ile rok ma miesięcy.

„Ważne święta” – wypowiedzi dzieci.

- Co to jest święto?
- Jakie znacie ważne święta?
- Jakie ważne święto jest w styczniu?
- Może wiecie w jakim miesiącu obchodzicie swoje urodziny?

„Tydzień babci” – słuchanie wiersza Doroty Kossakowskiej.

Tomek jest dobrym wnukiem, często babci pomaga
i bardzo lubi gdy babcia, bajki mu opowiada.

W poniedziałek babcia idzie na zakupy,
pewnie coś pysznego i dla Tomka kupi.

We wtorek gotuje zupę jarzynową.

W środę przygotuje znów potrawę nową.

W czwartek babcia lubi spotkać koleżanki,
wtedy są na stole z pysznym sokiem szklanki.

Piątek jest wesoły, wnuki przyjeżdżają,
a w sobotę z rana, zabawy czekają.

W niedzielę jest powrót do taty i mamy,
a za tydzień z babcią znowu się spotkamy.

„Co babcia robi w kolejne dni tygodnia?” - omówienie treści wiersza.

- Co babcia robi w poniedziałek?
- Co babcia robi we wtorek?
- Co babcia...

„Siedem dni” – utrwalenie dni tygodnia, przeliczanie liczebnikami porządkowymi.

- Pierwszym dniem tygodnia jest....

Dzieci kolejno mówią dzień tygodnia, wyszukują cyfrę i napis - przyczepiają do tablicy.

- Drugim dniem tygodnia jest...
- Ile tygodni ma dni?
- Którym dniem tygodnia jest środa?
- Po sobocie jest...

„Tydzień” – nazywanie dni tygodnia i kolorowanie kropek, rysowanie portretów członków rodziny, Zima, s. 34.

„Dni tygodnia” – zabawa ruchowa.

Dzieci dobierają się po siedem osób i siadają w kółeczkach. Każde kółeczko to tydzień.

Każde dziecko to jeden dzień. Dzieci zapamiętują swoje dni. Na początku mówimy kolejno dni tygodnia i dzieci wstają, tak żeby zapamiętały swoje nazwy. Następnie bawimy się. Mówimy dzień tygodnia, a dziecko z danego kółka wstaje i obiega swoje kółeczko. Kto pierwszy usiądzie, ten wygrywa.

Zajęcia ruchowe – zestaw 19.

II. Temat: Ćwiczenia kształtujące całe ciało.

- Kształtowanie gibkości,
- Rozwijanie ogólnej sprawności fizycznej.

Zabawy na śniegu. Chodzenie po śladach, lepienie śnieżek i rzucanie do wskazanego celu.

- Zachęcanie do częstych zabaw na podwórku.

POPOŁUDNIE

„Pokaż obrazek, o którym mówiłam” – zabawa dydaktyczna.

- Kształcenie umiejętności uważnego słuchania opisu słownego kojarzenia go z treścią obrazka.

Pomoce: 4 - 6 obrazków.

„Mój obrazek” – rysowanie kredkami na dowolny temat.

- Rozwijanie pomysłowości w samodzielnym wyborze tematu pracy plastycznej.

V dzień

Temat dnia: MÓJ DOM

RANEK

„Dom” – zabawa tematyczna w kąciku lalek.

- Kształcenie umiejętności zgodnej zabawy.

„Domy” – zabawy konstrukcyjne.

- Zachęcanie do tworzenia form przestrzennych o określonej funkcji, kształcie i wielkości.

„Królewna na ziarnku grochu” – słuchanie bajki H. Ch. Andersena czytanej przez nauczyciela.

- Wdrażanie do uważnego słuchania bajki.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 19.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Plastyka
2. Muzyka

I. Temat: „Mój dom” – wycinanie z kolorowych gazet figur geometrycznych i układanie różnorodnych domów.

- Utrwalenie znajomości figur geometrycznych,
- Zapoznanie dzieci z nazwą figury geometrycznej: trapez.
- Rozwijanie zainteresowań matematyką poprzez działanie na różnorodnym materiale,
- Rozwijanie pomysłowości w tworzeniu różnych form płaskich,
- Wdrażanie do estetycznego wykonania pracy.

Pomoce: kolorowe gazety, kartki A4, nożyczki, klej.

Przebieg:

Dzieci siedzą w kole, na środku leżą figury geometryczne.

„Dom” – słuchanie wiersza Anny Surowiec.

Dwie figury się spotkały
i ładny domek ułożyć chciały.
Lecz szybko się zorientowały,
że o kilku ważnych figurach zapomniały.
Jakie to figury? Pomyślcie dzieci,

a na pewno wśród innych figur
szybko je odnajdziecie.

Rozmowa na temat wiersza.

- Jakie znacie figury geometryczne?
- Jakie dwie figury mogły się spotkać żeby ułożyć dom?
- Czy z dwóch figur można ułożyć dom?

Wybór dwóch figur i próba ułożenia domu.

- Jakie inne figury potrzebne są do ułożenia domu?

Np. trójkąt – dach, prostokąt mały – komin, prostokąt – drzwi.

„Trapez” – wprowadzenie nazwy figury geometrycznej.

Pokaz i zapoznanie z nową figurą geometryczną.

Omówienie właściwości trapezu (ilość boków, długość boków).

Budowanie trapezu z figur geometrycznych: kwadratu lub prostokąta i dwóch prostokątnych trójkątów.

„Mój dom” – wycinanie z kolorowych gazet figur geometrycznych i układanie różnorodnych domów.

Podanie tematu i sposobu wykonania pracy plastycznej.

Przejsie do stolików i praca indywidualna.

Sprzątanie sali.

Wystawa prac plastycznych.

„Dzieci do domu – dzieci na spacer” – zabawa ruchowa.

II. Temat: „Grozik” – nauka tańca ludowego.

- Utrwalenie piosenki „Grozik”,
- Zapoznanie z tańcem,
- Rozwijanie poczucia metrycznego,
- Rozwijanie pamięci muzycznej, przedstawiającej się w zapamiętywaniu motywów,
- Rozwijanie wrażliwości na zmianę charakteru muzyki.

Pomoce: płyta z muzyką piosenki.

Przebieg:

„Grozik” – utrwalenie piosenki, śpiew zbiorowy.

Nauka tańca.

„Grozik” - opis tańca.

Dzieci dobierają się parami: dziewczynka z chłopcem. Stoją po obwodzie koła naprzeciw siebie. Chłopcy w wewnętrznym kole, dziewczynki w zewnętrznym.

Opis tańca:

- 1 – 8 taktów - cwał bokiem po obwodzie koła,
- 9 – 10 - marsz w miejscu,
- 11 – 12 - obroty rąk przed sobą (młynek),
- 13 - grożenie palcem ręki prawej,
- 14 - grożenie palcem ręki lewej,
- 15 – 16 - każde dziecko robi obrót wokół własnej osi
- 17 - grożenie palcem ręki prawej,
- 18 - grożenie palcem ręki lewej,
- 19 – 20 - każde dziecko robi obrót wokół własnej osi.

Taniec dzieci.

Spacer po osiedlu.

- Kształcenie umiejętności chodzenia w parach.

POPOŁUDNIE

„Wyścigi rodzin” – zabawa ruchowa na podstawie opowiadania Anny Suro-wieć „Rodzinka”.

- Kształcenie szybkiej orientacji na sygnały słowne,
- Wdrażanie do uważnego słuchania.

„Tydzień” - próby mówienia indywidualnie kolejnych dni tygodnia.

- Utrwalenie dni tygodnia,
- Rozwijanie pamięci mechanicznej.

Zabawy w małych zespołach: układanki, mozaiki, rysowanie kredkami na do-wolny temat.

- Kształcenie umiejętności samodzielnego podejmowania decyzji co do zabawy.

TEMAT KOMPLEKSOWY: MOJA RODZINA

I dzień

Temat dnia: **BABCIA I DZIADEK**

RANEK

„Moja babcia i mój dziadek” - rozmowa na podstawie ilustracji i wiadomości dzieci.

- Zachęcenie do wypowiadania się o swojej babci i dziadku,
- Wzmacnianie więzi rodzinnych.

Dzieci w rozmowie wymieniają nazwiska i imiona babć i dziadków.

„Piosenka o babci i dziadku” - słuchanie piosenek związanych tematycznie z opracowywanym tematem. Nauka dowolnej piosenki.

- Nauka uważnego słuchania,
- Budzenie zapału do śpiewu.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 20 (powtórzenie zestawu 19).

„Marsz w kole” – zabawa ruchowa z elementem marszu.

Dzieci maszerują po kole na palcach, na piętach, na zewnętrznych i wewnętrznych krawędziach stopy, na całych stopach.

„Spacer rodzica i dziecka” - zabawa z elementem równowagi.

Dzieci dobierają się parami. Jedno dziecko jest rodzicem (dziewczynki – mamą, chłopcy – tatusiem), drugie dzieckiem. Dzieci podają sobie jedną rękę, dziecko przykuca, a rodzic prowadzi dziecko na spacer. Marsz w różnych kierunkach.

„Popatrz, tam gdzie mówię” – ćwiczenia mięśni szyi.

Dzieci siedzą na dywanie w siadzie skrzyżnym. Wykonują polecenia nauczycielki: popatrz w górę, w dół, w bok, w lewą stronę, w prawą stronę.

„W przód i w tył” – zabawa ruchowa z elementem marszu.

Dzieci maszerują w różne strony. Na hasło: w tył – zatrzymują się i maszerują tyłem, uważając na kolegów, na hasło: w przód – maszerują do przodu.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Zajęcia ruchowe

I. Temat: „Dzień Babci i Dziadka”
– nauka inscenizacji Doroty Kossakowskiej.

- Zapoznanie dzieci ze świętem przypadającym 21 i 22 stycznia,
- Kształcenie wyrazistej mowy w toku naśladowania odtwarzanych postaci,
- Wzbogacenie czynnego słownika dzieci poprzez powtarzanie, zwrotów i fragmentów inscenizacji.

Pomoce: ilustracje postaci z bajek pocięte do układania: Czerwony Kapturek, Jaś i Małgosia, królewna Śnieżka, Wróżka, Pirat.

Przebieg:

„Dzień Babci i Dziadka” – słuchanie inscenizacji.

Występują: dzieci i postacie z bajek: Czerwony Kapturek, Jaś i Małgosia, królewna Śnieżka, Wróżka, Pirat.

Dziecko 1

Dzisiaj mamy wielkie święto,
uśmiechnięte miny.
Wszyscy są szczęśliwi,
chłopcy i dziewczyny.

Dziecko 2

Zapraszamy naszą babcię,
i dziadka naszego,
dzisiaj mamy dla was
coś nadzwyczajnego.

Dziecko 3

Każdy lubi bajki,
dziadek, babcia, wnuczka.
Myślę, że się uda
ta dzisiejsza sztuczka.

Dziecko 4

Czas już na występy
w dniu waszego święta.
Niech więc dziadek, babcia,
dzień ten zapamięta.

Czerwony Kapturek

Mam dla babci koszyk,
a w nim są życzenia.
Niechaj moja babcia,
nigdy się nie zmienia.
Lubię, gdy się śmieje

i wesoło śpiewa,
lubie, gdy jesienią
zrywa jabłka z drzewa,
a potem gotuje
powidła i dżemy,
które razem z dziadkiem
na śniadanie zjemy.

Małgosia

Mamy dziś dla dziadka
smaczne dwa ciasteczka,
kawę, trzy cukierki
oraz trochę mleczka.

Jaś

Niechaj dziadek z babcią
mają czas na kawę,
na trochę słodczy
i z wnukiem zabawę.

Królowna Śnieżka

To są krasnoludki
ode mnie w prezencie,
można im przydzielać
domowe zajęcia.
Obiad ugotować,
sprzątnąć, uprać spodnie,
a dziadek i babcia
posiedzą wygodnie.
Mogą też zatańczyć
i zaśpiewać ładnie,
dziś przed publicznością
pięknie im wypadnie.
(Krasnoludki tańczą przygotowany wcześniej taniec)

Wróżka

Różdżka czarodziejska
zaraz zrobi czary,
żeby żaden dziadek
nigdy nie był stary.
Babcia będzie zdrowa
i wysportowana,
no i w swoim mężu
ciągle zakochana.

Pirat

Pirackie życzenia
prosto z serca płyną,
a moje prezenty
nigdy nie zaginą.
Miłość, dobroć, szczęście,
zdrowie dla każdego,
to dla babci twojej
i dziadka mojego.
Będzie też piosenka,
którą zaśpiewamy,
bo babcię i dziadka
najbardziej kochamy.
(Dzieci śpiewają wcześniej przygotowaną piosenkę)

Wszyscy

Kochana babciu, kochany Dziadku
życie długo w zdrowiu,
szczęściu i radości.
Tego dziś życzymy
dla dostojnych gości.
To już koniec sztuki,
wszyscy się kłaniamy
i na poczęstunek
słodki zapraszamy.

Rozmowa na temat treści inscenizacji.

„Bajkowe postacie” – układanie puzzli.

Dzieci dzielimy na pięć zespołów, każdy zespół układa ilustrację i opowiada o swojej bajkowej postaci.

„Dzień Babci i Dziadka” – słuchanie inscenizacji - nauka.

Dzieci mają za zadanie uważne słuchanie i kiedy nauczyciel czyta daną postać zespół, który ją ma wstaje. Cały zespół może powtarzać życzenia – nauka inscenizacji.

„Groszek” – utrwalenie tańca ludowego.

Zajęcia ruchowe - zestaw 20 (powtórzenie zestawu 19).

II. Temat: Ćwiczenia kształtujące całe ciało.

- Kształtowanie gibkości,

- Rozwijanie ogólnej sprawności fizycznej.

Zabawy na placu przedszkolnym.

„Kto skoczy dalej?”, „Idź po moim śladzie?” – zabawy ruchowe.

- Rozwijanie koordynacji wzrokowo – ruchowej.

POPOŁUDNIE

„Zaproszenie na Dzień Babci i Dziadka” – wycinanie, kolorowanie napisu i wklejenie tekstu do zaproszenia. *Wycinanki, s. 15.*

- Wdrażanie do estetycznego wykonania zaproszenia.

Tekst do wklejenia:

Serdecznie zapraszam na uroczystość z okazji Dnia Babci i Dziadka,
która odbędzie się dnia roku o godz.
w Przedszkolu

„Co robi babcia i dziadek” – scenki pantomimiczne.

- Wdrażanie śmiałości i odwagi poprzez występ przed grupą.

Zabawy samorządnie podejmowane przez dzieci.

- Wdrażanie do zgodnej zabawy.

II dzień

Temat dnia: NIESPODZIANKA DLA BABCI

RANEK

„Serduszek dla Babci i Dziadka” – wycinanie serc z papieru i ozdabianie.

- Rozwijanie uzdolnień dekoracyjnych dzieci.

Dzieci wycinają serca i ozdabiają według własnego pomysłu.

Rysowanie mazakami kwiatów, wycinanie z kolorowego papieru lub bibuły wykonanie przestrzennych kwiatków.

„Kochanej Babci” – słuchanie wiersza Anny Surowiec (może być do wykorzystania na uroczystości lub do wklejenia do laurki dla babci).

Babciu! Dziękuję ci za uśmiech,
za troskę, za oddanie.
Zawsze będę pamiętać,
ile zrobiłaś dla mnie.

Dzisiaj jest Twoje święto,
więc chcę Ci podziękować,
i uśmiech mój radosny
z serca Ci podarować.

„Kółko graniaste” i „Karuzela” – zabawy w kole ze śpiewem.

- Poznanie zabaw, w które bawili się rodzice i dziadkowie.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 20.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Plastyka
2. Muzyka

**I. Temat: „Niespodzianka dla babci”
– wykonanie upominku - laurki dla babci.**

- Zapoznanie ze zrobieniem laurki, zachęcenie dzieci do wykonania niespodzianki dla babci,
- Wzmacnianie więzi emocjonalnej z babcią,
- Wdrażanie do umiejętnego organizowania sobie miejsca pracy.

Pomoce: mazaki, kredki, *Wycinanka*, s. 16, *Zima*, s. 35, 2 tacki i 2 kubeczki.

Przebieg:

„Życzenia dla babci” - słuchanie wiersza „Kochana Babciu!”, *Zima*, s. 35, (bez kolorowania).

Dzieci słuchają wierszy z życzeniami (można nauczyć życzenia na pamięć).

Kochana Babciu!
Lubię Twoje bajki
i słodką szarlotkę,
Lubię, gdy mnie pocieszasz
i pozwalasz na psotki.
W Dniu Twojego Święta
Składam Ci życzenia,
bądź zawsze zdrowa, szczęśliwa,
żyj długo i nigdy, nigdy
się nie zmieniaj!

„Niespodzianka dla babci” - podjęcie decyzji o zrobieniu niespodzianki z okazji Święta Babci i Dziadka.

„Co to jest niespodzianka?” – wypowiedzi dzieci.

Dzieci wyjaśniają pojęcia: niespodzianka.

- Jakie niespodzianki sprawili wam wasi rodzice?
- Jakie niespodzianki sprawili wam wasi dziadkowie?

Nauczyciel podpowiada dzieciom, że mogą zrobić babci laurkę, a dla dziadka jutro zrobić muchę.

„Laurka dla Babci” – kolorowanie kwiatów mazakami i kredkami, Wycinanka, s. 16.

Wyjaśnienie kolejnych etapów pracy.

- Wycięcie laurki,
- Kolorowanie kwiatów,
- Zagięcie po wyznaczonej linii.

Przejsie do stolików i praca indywidualna.

„Zanieś kawę dla babci” – zabawa ruchowa.

Dzieci dzielimy na dwa zespoły, ustawiamy w rzędy.

Zadaniem jest przejście wyznaczonej trasy trzymając kubek na tacy.

**II. Temat: „Dziadek” – nauka piosenki, słowa Anna Bayer,
muzyka Jarosław Woźniewski.**

- Uświadomienie dzieciom różnorodności obowiązków związanych z prowadzeniem domu oraz koniecznością podziału prac domowych,
- Budzenie zamiłowania do śpiewu.

Pomoce: płyta z piosenką.

Przebieg:**„Dziadek” – słuchanie piosenki.**

Mój dziadek jest wesoły
on ze mną bawi się,
zabierze mnie na spacer
nawet gdy pada deszcz.

Ref.

Na katar najlepszy dziadek,
na słotę i na deszcz,
na nudę niepogodę
i na otarcie łez.

Bo dziadek jest najlepszy
on zawsze wszystko wie.
Zabierze mnie na lody,
do kina i na mecz.

Ref.

Na katar najlepszy dziadek,
na słońce i na deszcz,
na nudę nie pogodę
i na otarcie łez.

„Jaki jest dziadek?” – wypowiedzi dzieci w oparciu o słowa piosenki i własne doświadczenia.

„Kocham mojego dziadka, bo...” – kończenie zdania.

Każde dziecko mówi: „Kocham mojego dziadka, bo...” – kończąc je.

„Dziadek” – nauka refrenu piosenki poprzez rytmizację tekstu.

Nauczyciel mówi refren: szybko lub wolno, cicho, umiarkowanie lub głośno, a dzieci powtarzają tak samo.

„Dziadek” – słuchanie zwrotek i śpiewanie refrenu piosenki.

„Idę z dziadkiem na spacer” – zabawa ruchowa.

Zabawy na placu przedszkolnym.

„Mały tropiciel” – zabawa ruchowa.

- Rozwijanie spostrzegawczości u dzieci.

Nauczyciel chowa umówiony przedmiot. Zadaniem dzieci jest odnaleźć go, np. idąc po śladach na śniegu. Przedmiot mogą chować też dzieci.

POPOŁUDNIE

„Rzepka” – słuchanie wiersza Juliana Tuwima.

- Wdrażanie do pomocy innym potrzebującym jej,
- Dostarczanie dzieciom wzorów pięknej artystycznej mowy i ukazanie humoru sytuacyjnego.

„Bohaterowie wiersza” – dorysowywanie postaci, które przyszły pomóc dziadkowi i babci, przeliczanie dorysowanych postaci. *Zima, s. 36, 37 (górne obrazki).*

- Dostarczanie przeżyć estetycznych,
- Rozwijanie pamięci logicznej i mechanicznej.

„Rzepka” – przedstawianie inscenizacji wiersza.

- Nabywanie umiejętności analizowania treści utworu, wyodrębniania poszczególnych scen i charakteryzowanie bohaterów.

III dzień

Temat dnia: NIESPODZIANKA DLA DZIADKA

RANEK

Gry i zabawy logiczne przy stolikach: układanie puzzli, mozaiki, przeplatanie sznurowadeł przez dziurki itp.

- Kształcenie umiejętności logicznego myślenia i koordynacji wzrokowo – ruchowej.

„Lustro” – zabawa ruchowa do tekstu Bożeny Szuchalskiej.

- Rozwijanie inwencji twórczej dzieci.

Dzieci dobierają się dwójkami. Jedno dziecko z pary jest lustrem, stoi w miejscu. Dzieci chodzą po sali mówiąc rymowankę:

Gdy w lustro się patrzymy,
śmieszne miny tam widzimy.

Gdy spojrzymy jeszcze raz,
dostrzegamy swoją twarz.

Po zakończeniu rymowanki, dzieci podchodzą do swojej pary - lustra i pokazują różne miny, dziecko - lustro musi dokładnie powtórzyć.

Po zakończeniu zabawy następuje zmiana ról.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 20.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Plastyka

I. Temat: „Dzień Babci i Dziadka”

– utrwalenie inscenizacji Doroty Kossakowskiej.

- Wyrabianie u dzieci umiejętności wyrazistego mówienia,
- Wzbogacenie sfery przeżyć,
- Wyrabianie śmiałości, pewności siebie, wiary we własne możliwości.

Pomoce: skrzynia lub pudełko, a w nim stroje dla Czerwonego Kapturka, Jasia i Małgosi, królowy Śnieżki, Wróżki, Pirata i rekwizyty.

Przebieg:

„Dzień Babci i Dziadka” – przypomnienie inscenizacji poprzez czytanie przez nauczyciela.

„Postacie z inscenizacji” – wymienienie postaci i wybór strojów.

W skrzyni leżą różne stroje i rekwizyty, dzieci wybierają odpowiednie do postaci występujących w przedstawieniu.

„Dzień Babci i Dziadka” – próba indywidualnego mówienia przez chętne dzieci.

„Grosik” – utrwalenie tańca ludowego.

II. Temat: „Niespodzianka dla dziadka” – wykonanie upominku - muszki dla dziadka.

- Zapoznanie ze sposobem zrobienia upominku, zachęcenie dzieci do wykonania niespodzianki dla dziadka,
- Wzmacnianie więzi emocjonalnej z dziadkiem,
- Wdrażanie do umiejętnego organizowania sobie miejsca pracy.

Pomoce: gumka, nożyczki, klej, mazaki, kredki, *Wycinanka*, s. 17, *Zima*, s. 35, 2 tacki i 2 kubeczki.

Przebieg:

„Życzenia dla dziadka” - słuchanie wiersza „Kochany Dziadku!”, *Zima*, s. 35, (bez kolorowania).

Dzieci słuchają wiersza z życzeniami (można nauczyć życzenia na pamięć).

Kochany Dziadku!

Mój dziadek się nigdy nie spieszy
czy środa, czy to wtorek.

On znajdzie sposób na nudę
i ma radę na mój zły humorek.

W Dniu Twojego Święta Dziadku
pragnę Ci złożyć życzenia,
bądź zawsze zdrowy, szczęśliwy,
żyj długo i nigdy, nigdy
się nie zmieniaj!

„Niespodzianka dla dziadka” – wykonanie muszki. *Wycinanka, s. 17.*

Wyjaśnienie kolejnych etapów pracy:

Kolorowanie serduszek,

Wycięcie muszki,

Przeciągnięcie gumki w oznaczonych miejscach,

Związanie gumki.

Przejsie do stolików i praca indywidualna.

„Zanieś kawę dla dziadka” – zabawa ruchowa.

Dzieci dzielimy na dwa zespoły, ustawiamy w rzędy.

Zadaniem jest przejście wyznaczonej trasy trzymając kubek na tacy, dla utrudnienia można nalać trochę wody.

Zabawy na podwórku. Lepienie bałwana.

- Rozwijanie umiejętności współpracy podczas wykonywania zadania.

POPOŁUDNIE

„Torebka babci i sweter dziadka” – rysowanie po śladzie ołówkiem i ozdabianie kredkami wykorzystując podane wzory. *Ćwiczenia grafomotoryczne – Mamy 6 lat, część 1, s. 32.*

- Przygotowanie dzieci do nauki pisania.

„Czyj to but?” – zabawa dydaktyczna.

- Rozwijanie spostrzegawczości poprzez przyporządkowywanie i porównywanie.

Zabawy w kącikach tematycznych: lalek, samochodów, klocków.

- Zwrócenie uwagi na cichą zabawę.

IV dzień

Temat dnia: **POMAGAMY STARSZYM**

RANEK

Zabawy w małych zespołach: zabawy konstrukcyjno – manipulacyjne.

- Kształcenie umiejętności samodzielnego podejmowania decyzji co do zabawy.

„Dziadek” - śpiew zbiorowy piosenki.

- Utrwalenie słów piosenki związanej tematycznie z opracowywanym tematem,
- Budzenie zamiłowania do śpiewu.

„Pomagamy starszym” - opowiadanie dzieci na podstawie obrazków. *Zima*, s. 36, 37.

- Rozwijanie spostrzegawczości oraz umiejętności logicznego kojarzenia faktów pokazywanych na poszczególnych obrazkach,
- Ukazanie dzieciom dobrego i złego zachowania dzieci wobec starszych ludzi.

Opowiadanie dzieci, w czym wnuki pomagają swojej babci.

Wypowiedzi dzieci, w czym nawzajem wnuki i dziadkowie sobie pomagają.

Kolorowanie ramek zdjęć, na których dziecko ze swoim dziadkiem robi to samo.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 20.

ZAJĘCIE DYDAKTYCZNE

1. Plastyka

2. Zajęcia ruchowe

I. Temat: „Portret babci i dziadka” – rysowanie kredkami ołówkowymi.

- Utrwalenie pojęć plastycznych: portret i autoportret,
- Zapoznanie z postacią i twórczością artystyczną Stanisława Wyspiańskiego,
- Wyrabianie umiejętności precyzyjnego rysowania,
- Rozwijanie wrażliwości na działanie linii i plamy,
- Wdrażanie do estetycznego wykonania pracy.

Pomoce: ilustracja autoportretu Stanisława Wyspiańskiego i portretów wykonanych przez niego pastelami, kartki, kredki.

Przebieg:

„Stanisław Wyspiański” – zapoznanie z życiem i twórczością artystyczną.

Wiadomości dla nauczyciela:

Stanisław Mateusz Ignacy Wyspiański (ur. 15 stycznia 1869 w Krakowie, zm. 28 listopada 1907) – polski dramaturg, poeta, malarz, grafik, architekt, projektant mebli. Studiował malarstwo w krakowskiej Szkole Sztuk Pięknych u Jana Matejki. Jego liczne portrety wybitnych współczesnych, a także dzieci, kobiet i autoportrety, wykonywane są techniką pastelową. Był jednak przede wszystkim reformatorem teatru.

„Obrazy Stanisława Wyspiańskiego” – oglądanie wybranych obrazów, omówienie co przedstawiają.

Utrwalenie pojęć: autoportret i portret.

Pokaz autoportretu Stanisława Wyspiańskiego.

Zapoznanie z techniką jaką malarz wykonywał swoje portrety – rysowanie pastelami.

Omówienie wybranych obrazów przedstawiających portrety.

„Portret babci i dziadka” – rysowanie kredkami ołówkowymi.

Przejdzie do stolików i praca indywidualna dzieci.

Z tyłu podpisujemy prace dzieci:

To babcia....., rysowała/rysował..... lub

To dziadek..... rysowała/rysował.....

„Figurki” – zabawa ruchowa.

Dzieci poruszają się do dowolnej muzyki. Na przerwę w muzyce tworzą dowolne figurki, które nie mogą się poruszyć.

Zajęcia ruchowe – zestaw 20.

II. Temat: Ćwiczenia kształtujące całe ciało.

- Kształtowanie gibkości,
- Rozwijanie ogólnej sprawności fizycznej.

Spacer w okolicach przedszkola.

- Rozwijanie wrażliwości na piękno zimowego krajobrazu.

POPOŁUDNIE

„Dzień Babci i Dziadka” – utrwalenie inscenizacji Doroty Kossakowskiej.

- Kształcenie wyrazistej mowy w toku naśladowania odtwarzanych postaci,

„Babcia i dziadek” – kolorowanie rysunku, przeliczanie serduszek.

Zima, s. 35.

- Rozwijanie wrażliwości na kolory, poprzez właściwy ich dobór.

„Mam chusteczkę haftowaną” – zabawa ruchowa ze śpiewem.

- Poznanie kolejnej zabawy, w którą bawili się rodzice i dziadkowie.

V dzień

Temat dnia: ŚWIĘTO BABCI I DZIADKA

RANEK

„Kolorowe balony” - dmuchanie balonów, ćwiczenia oddechowe.

- Wydłużenie fazy wydechu.

Dekoracja sali balonami, które nadmuchały dzieci.

- Wdrażanie do pomocy nauczycielowi.

„Kolory” – zabawa ruchowa z tekstem Bożeny Szuchalskiej.

- Utrwalenie nazw kolorów.

Dzieci siedzą w kole, jedno dziecko stoi w środku i mówi słowa rymowanki, a kolor, który wymieni, musi mieć w swoim ubraniu.

Kto czerwony kolor ma,
zmienia miejsce tak jak ja.

Dzieci, które mają ten kolor w swoim ubraniu zmieniają miejsca. Dziecko, które nie znajdzie miejsca, staje do środka.

„Kto zielony, żółty, niebieski, szary.... kolor ma..”

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 20.

ZAJĘCIE DYDAKTYCZNE

Rozwijanie mowy i myślenia – uroczystość.

Temat: „Święto Babci i Dziadka”

– przedstawienie w wykonaniu dzieci, uroczystość przedszkolna.

- Wzmacnianie więzi emocjonalnej z rodziną poprzez wspólne uczestnictwo w uroczystości,
- Kształtowanie uczucia przywiązania i szacunku do dziadków poprzez radosne, wspólne przeżywanie ich święta (recytacja wierszy, śpiew piosenek, taniec, wspólna zabawa, wręczanie samodzielnie wykonanych upominków, słodki poczęstunek przygotowany przez mamy),
- Kształcenie umiejętności właściwego zachowania się podczas uroczystości.

Pomoce: upominki dla babci i dziadka, słodki poczęstunek, stroje do przedstawienia, wystawa portretów wykonanych przez dzieci.

Przebieg uroczystości:

Powitanie przez nauczyciela,

Przedstawienie w wykonaniu dzieci: recytacja wierszy, inscenizacji, śpiewanie piosenek, tańce, (wybór przez nauczyciela)
Złożenie życzeń przez dzieci i nauczyciela,
Wręczenie upominków wykonanych przez dzieci,
Wspólna zabawa,
Słodki poczęstunek,
Wyszukiwanie swoich portretów przez babcie i dziadków,
Opowiadania babci i dziadka – wspomnienia z czasów dzieciństwa,
Podziękowanie za przybycie.

POPOŁUDNIE

Wyjście na podwórko. „Zaprzęgi” – zabawy ruchowe z wykorzystaniem sianek.

- Urozmaicenie pobytu na powietrzu.

Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań: lalek, samochodów, klocków.

- Wdrażanie do stosowania form grzecznościowych.

TEMAT KOMPLEKSOWY: ZABAWY NA ŚNIEGU

I dzień

Temat dnia: ZIMA DOKOŁA

RANEK

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań: lalek, samochodów, klocków.

- Zwrócenie uwagi na używanie form grzecznościowych: proszę, przepraszam, dziękuję.

„Śnieżek” – zabawa z tekstem Joanny Myślińskiej i Iwony Mojsak (masażyk).

- Zwrócenie uwagi na zgodność słów z ruchem.

Śnieżek prosi i prosi,	– uderzamy opuszkami palców o plecy dziecka,
mrozi cię w uszy.	– szczypiemy uszy dziecka,
Wietrzyk mocno zawieje	– dmuchamy na szyję i włosy dziecka,
lecz ja ciebie ogrzeję.	– przytulamy dziecko i masujemy ramiona dziecka.

„Zimowe gwiazdki” – wycinanie 10 gwiazdek i włożenie do podpisanej koperty.

- Kształcenie umiejętności cięcia po linii.

Dzieci otrzymują kartki z narysowanymi gwiazdkami, wycinają, wkładają do koperty.

Przygotowanie pomocy do zajęcia wtorkowego.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 21.

„Idziemy po śladach” - marsz w szeregu za nauczycielem.

„Zabawy na śniegu” - zabawa naśladowcza.

Dzieci wymieniają zabawy na śniegu i naśladują.

„Narciarskie skoki” - zabawa ruchowa z elementem podskoku.

Dzieci wykonują ruchy naśladowcze jazdy na nartach. Na hasło: wykonujemy skok, wszyscy zatrzymują się, uginają kolana, a następnie wykonują wyskok do przodu.

„Rzuty śnieżką” - zabawa z elementem rzutu.

Dzieci naśladują lepienie śnieżek, skłon po śnieg, ugniatanie i rzut śnieżką.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Zajęcia ruchowe

I. Temat: „Bajka o poszukiwaczach zimy” – układanie zakończenia do opowiadania Joanny Myślińskiej.

- Rozwijanie wyobraźni oraz umiejętności śledzenia akcji i łączenia poszczególnych faktów w logiczną całość,
- Rozwijanie umiejętności poprawnego budowania zdań i wiązania ich w dłuższą wypowiedź.

Pomoce: kołatka.

Przebieg:

„Bajka o poszukiwaczach zimy” – słuchanie opowiadania.

Czy zdarzyło wam się kiedyś coś zgubić? Zapewne tak, więc pewnie wiecie jakie to paskudne uczucie, kiedy staramy się coś znaleźć i za nic nie możemy. Czujemy się wtedy źli i smutni. Nasze zdenerwowanie jest tym większe, im cenniejszy jest dla nas przedmiot, który zgubiliśmy. Wyobraźcie sobie jak byście się czuli gdybyście zgubili coś naprawdę cennego, coś czego się nie da niczym zastąpić, coś takiego jak na przykład ...zimę. Myślicie, że to nie jest możliwe?

I tu was zaskoczę. Właśnie coś takiego przydarzyło się w pewnym królestwie. Zresztą zacznę od początku...

Dawno temu, było sobie królestwo, którego mieszkańcy strasznie lubili narzekać. Narzekali dosłownie na wszystko, nawet na to, że koty miauczały za głośno, powozy jechały za szybko, a kwiaty pachniały zbyt intensywnie. Jednak największym powodem do codziennych narzekań zdawała się być zima. Najczęściej zwykłe rozmowy kręciły się wokół jednego tematu:

- Dzień dobry, proszę Pana, straszną mamy zimę w tym roku – mówił ktoś.
- Och, tak sypie śniegiem, że już nic nie widać.
- Mróz, aż szkoda z domu wychodzić - odpowiadał ktoś inny.
- Ta zima mogłaby sobie już pójść, po co komu taka pogoda, cały czas zawierucha – wtrórował jeszcze ktoś.

I tak narzekali i narzekali i pewnie narzekali by do tej pory, gdyby nie fakt, że pewnego dnia usłyszała ich pani Zima.

Zrobiła jej się strasznie przykro, że ludzie myślą o niej tak źle. Zarzuciła na siebie zimową pelerynkę i odeszła w siną dal. Ktoś, kto ją wtedy widział opowiadał, że strasznie płakała, a wszystkie jej łzy zmieniały się w lśniące sople, które spadały na drogę.

Wraz z odejściem zimy przyszło słońce, które początkowo bardzo ucieszyło miesz-

kańców, jednak szybko sprawiło, że całe królestwo stanęło do góry nogami. Zwierzęta chodziły zmęczone, bo zostały zbudzone ze snu zimowego. Owoce i warzywa marniały spalone ostrym słońcem, a roje much i komarów doskwierały od rana do wieczora.

Wszyscy mieszkańcy zaczęli tęsknić za zimą i zaczęli doceniać, ile dobrych rzeczy przynosi.

Król postanowił wysłać po panią Zimę najlepszych śmiałków z królestwa. Podążyli oni śladem sopelków, które już prawie całe stopniały tworząc na ziemi małe kałuże. Kiedy ją znaleźli, stała w pięknym lodowym ogrodzie zdobiąc drzewa kryształkami śniegu. Wokół niej wszystko się skrzyło, wszędzie zabawnie dreptały pingwiny kołysząc się z boku na bok, a małe bałwanki wirowały w śnieżnym tańcu z wielkimi białymi niedźwiedziami. Kiedy pani Zima zobaczyła poszukiwaczy, wyraźnie posmutniała.

- Po co tu przyszliście – powiedziała – nie dość już się od was nastuchałam, jaka to jestem zła i niepotrzebna....

- Przepraszamy, pani Zimo, bardzo nam ciebie brakuje - powiedział pierwszy poszukiwacz.

- Wróć do nas, kochana pani Zimo, tak strasznie tęsknimy za śniegiem i łyżwami, i sankami, za lepieniem bałwana, za rzucaniem śnieżkami – dodał ktoś inny.

- Jeśli do nas wrócisz obiecujemy, że już nigdy nie będziemy na ciebie narzekać

- prosił ktoś jeszcze.

Rozmowa na podstawie opowiadania.

- Kto się zgubił w naszej bajce?

- Dlaczego zima postanowiła odejść?

- Kto odnalazł panią Zimę?

„Jak zakończyła się bajka?” – tworzenie zakończenia bajki przez dzieci.

Dzieci opowiadają jak mogłaby się skończyć bajka.

Słuchanie zakończenia bajki.

Pani Zima zastęła w zastanowieniu.

- Dobrze, wróć do was – odpowiedziała - ale pod jednym warunkiem. Musicie przestać wciąż narzekać, bo nawet nie wiecie, jak wasze słowa mogą zranić inną osobę.

Po powrocie pani Zimy, królestwo zmieniło się nie do poznania i wcale nie dlatego, że było znowu pokryte białym puchem. Zmienili się jego mieszkańcy, nie narzekali już, tylko zawsze starali się znaleźć coś pozytywnego i wyjątkowego. Przez to żyli długo i szczęśliwie w królestwie pełnym zadowolenia.

„W poszukiwaniu Pani Zimy” – opowieść ruchowa Iwony Mojsak.

Nawiązując do bajki zapraszamy dzieci na wyprawę w poszukiwaniu pani Zimy. Nauczyciel opowiada wykorzystując efekty dźwiękowe kołatki.

- Dziś zamieniamy się w poszukiwaczy pani Zimy i idziemy na wyprawę do lasu, bo może tam się schowała. Maszerujemy zgodnie z rytmem. *(kołatka - marsz dzieci)*
- Podnosimy głowy do góry, próbujemy podskoczyć i złapać świerkowe gałązki, żeby sprawdzić czy znajdziemy śnieg. *(głośniejsze uderzenie kołatki, podskoki z wyciągniętymi w górę rękami)*
- Nie ma tu pani Zimy, chodźmy więc dalej. Drogę zagradzają nam ogromne pnie drzew. Chcąc przejść, musimy je przeskoczyć. *(podskoki na jednej nodze)*
- Jesteśmy na polance. Szukajmy więc oznak zimy, jej śniegu i lodowych sopelków. *(dzieci chodzą i udają ze czegoś szukają).*
- Niestety, tu też nie ma pani Zimy, przechodzimy więc dalej. Musimy chodzić ciuchtko, żeby nie przestraszyć zwierząt. *(chodzenie na palcach).*
- Schylamy się i widzimy pierwszy śnieg – może tu ukryta się pani Zima? *(naśladowanie czynności).*
- Tak, znaleźliśmy zimę!!! *(radosne podskoki, klaskanie ponad głową)*
- Wykonaliśmy zadanie - możemy więc wracać. Po drodze schylamy się, nabieramy śniegu, lepimy śnieżki, rzucamy do siebie. *(naśladowanie czynności)*
- To już koniec naszej wyprawy. Znaleźliśmy panią Zimę i wracamy do przedszkola. *(kołatka, marsz)*
- Teraz się otrzepujemy, wchodzimy do budynku, wycieramy buty i zdejmujemy je. Rozpinamy guziki lub zamki i zdejmujemy kurtki. *(naśladowanie czynności)*

Zajęcia ruchowe – zestaw 21.

II. Temat: Gry i zabawy ruchowe na śniegu.

- Zapoznanie dzieci z zasadami bezpiecznego korzystania ze śniegu podczas zabawy,
- Wdrażanie do współpracy w grupie,
- Rozpoznawania śladów zostawionych na śniegu,
- Pozostawiania śladów na śniegu różnych części ciała.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Zbiórka, powitanie, sprawdzenie gotowości do zajęć.

Część wstępna

Zapoznanie dzieci z zasadami bezpiecznej zabawy na śniegu.
Nauka prawidłowego oddychania w niskich temperaturach.

Przejdźcie do szatni.

Ubieranie się.

Wyjdźcie na podwórko.

Część główna

Zostawianie śladów na śniegu (ślady dłoni, ślady butów).

Szukanie i rozpoznawanie śladów na śniegu (szukamy śladów zwierząt).

Nauka lepienia kulek śniegowych.

Nauka rzutu kulką do wyznaczonego celu.

Nauka lepienia bałwana w wyznaczonych przez prowadzącego grupach.

Część końcowa

Ustawienie w parach i powrót do budynku.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

POPOŁUDNIE

„Znajdź obrazek!” – zabawa dydaktyczna.

- Rozwijanie umiejętności słuchania opisu i kojarzenia go z treścią,
- Kształcenie umiejętności konstruowania wypowiedzi wielozdaniowych.

Pomoce: ilustracje zimowe.

Na dywanie porozkładane są obrazki związane tematycznie z zimą. Na początku nauczyciel opowiada, a dzieci wyszukują obrazek. Następnie wybrane dziecko opowiada, pozostałe wyszukują.

„Echo rytmiczne” – zabawa rytmiczno – słuchowa.

- Kształcenie poczucia rytmu i słuchu.

Pomoce: instrumenty perkusyjne.

Nauczyciel wystukuje rytm na dowolnym instrumencie, zadaniem dziecka jest nazwać instrument, a następnie powtórzyć krótki temat rytmiczny.

Zabawy konstrukcyjne z wykorzystaniem różnorodnych klocków.

- Rozwijanie ekspresji twórczej dzieci.

II dzień

Temat dnia: ZIMOWY ŚWIAT

RANEK

Swobodne zabawy dowolnie wybraną zabawką.

- Wdrażanie do zgodnej zabawy i sprzątania ich po zakończonej zabawie.

„Skaczące śnieżki” – zabawa z chustą animacyjną.

- Wdrażanie do właściwego zachowania się podczas zabawy.

Na chuście leżą kulki z waty. Dzieci poruszają chustą wprawiając kulki w ruch.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 21.

ZAJĘCIE DYDAKTYCZNE:

1. Rozwijanie mowy i myślenia z kształtowaniem pojęć matematycznych
2. Plastyka

I. Temat: „Zimowe gwiazdki” – odwzorowywanie liczebności zbiorów w zakresie 7 elementów, (odtworzenie liczebności zbiorów z pamięci).

- Kształcenie umiejętności tworzenia zbiorów o takiej samej liczbie elementów,
- Utrwalenie poznanych cyfr od 0 do 7,
- Wdrażanie do uważnego słuchania.

Pomoce: cyfry od 0 do 7 dla każdego dziecka, serwetki, koperta z gwiazdkami (wykonana przez dzieci), karty pracy z narysowanymi gwiazdkami po lewej stronie.

Przebieg:

„Pada śnieg” – słuchanie wiersza Doroty Kossakowskiej.

Lecą z nieba białe płatki
na czapczkę Małgorzatki.
Na szaliki Kuby, Kasi,
na kurteczkę małej Stasi.
Jeden płatek, drugi, trzeci,
chyba ich tysiące leci.
Krążą, płyną i wirują,
w rytm muzyki podskakują.
Wiatr melodię swą wygrywa,
a śnieżynek wciąż przybywa.

Rozmowa na podstawie wiersza.

„Śnieżynki” - zabawa ruchowa z elementami ćwiczeń oddechowych.

Dzieci trzymają w ręku drobne skrawki serwetki. Dmuchanie tak, aby jak najdłużej utrzymały się w powietrzu.

„Zimowe gwiazdki” – układanie odpowiedniej liczby gwiazdek (utrwalenie cyfr od 0 do 7).

Dzieci siedzą na dywanie przed każdym dzieckiem leżą gwiazdki.

Nauczyciel pokazuje dowolną cyfrę, a dzieci mają ułożyć przed sobą odpowiednią ilość gwiazdek.

Następnie wyklaskuje, dzieci liczą i układają.

„Narysuj tyle samo gwiazdek” – odwzorowywanie liczebności zbiorów w zakresie 7.

Przejdźcie do stolików.

Dzieci otrzymują karty pracy i mają zadanie dorysować taką samą liczbę gwiazdek z prawej strony.

„O jeden więcej, o jeden mniej” – zabawa matematyczna.

Dzieci siedzą na dywanie, przed każdym dzieckiem rozłożone są cyfry od 0 do 7.

Nauczyciel pokazuje cyfrę i mówi:

- o 1 mniej – dzieci podnoszą odpowiednią cyfrę.

Następnie bierze inną i mówi:

- o 1 więcej.

Dzieci podnoszą kartonik z odpowiednią cyfrą.

„Jaka to cyfra?” - zabawa ruchowa.

Nauczyciel pokazuje dowolną cyfrę od 0 do 7. Dzieci mówią jaka to cyfra i wykonują odpowiednią liczbę ćwiczeń: podskoki, przysiady, skręty tułowia, wymachy rąk...

II. Temat: „Barwy zimy”

– malowanie białą farbą plakatową na kolorowym papierze.

- Zdobywanie doświadczeń dzieci do tworzenia pracy jednym kolorem,
- Wzbogacenie ekspresji malarskiej dzieci.

Pomoce: biała farba plakatowa, kolorowe kartki, pędzle.

Przebieg:

„Barwy zimy” – słuchanie wiersza Joanny Myślińskiej.

Chociaż kolory zwykle ma lato,
ja wolę zimę – i co wy na to?
Dla was jest biała i jednolita,
dla mnie – iskrząca, niepospolita.

Jej szron się błyszczy niczym diamenty,
czerwienią błyska Mikołaj Święty,
choinka za to, zwykle zielona,
w tańcuchy barwne jest ustrojona.

Kruki i wrony, złe, bez humoru,
też nie przyjęły śniegu koloru,
więc jak tu twierdzić, że zima cała
tylko biel jedną sobie wybrała?

„Kolory zimy” - rozwiązanie zagadek J. Myślińskiej.

Kredki, farby je mają, każda tęcza też ma.

Czy ktoś wie o czym mówię?

Kto odpowiesz mi da?

(kolory)

Śnieg wokoło i mróz trzyma.

Czy już wiecie co to?....

(zima)

„Kolory zimy” – wypowiedzi dzieci na podstawie wiersza i własnych obserwacji.

„Barwy zimy” – malowanie białą farbą plakatomą na kolorowym papierze.

Podanie tematu i techniki.

Przejsie do stolików.

Praca indywidualna dzieci.

Wystawa prac.

Wyjście na podwórko – obserwacja zimowego krajobrazu w przedszkolnym ogrodzie.

- Ukazanie piękna przyrody zimą.

POPOŁUDNIE

„Zima” – aktywne słuchanie Koncertu nr 4 f-moll „Zima” A. Vivaldiego z cyklu „Cztery pory roku”.

- Uwrażliwienie dzieci na piękno muzyki klasycznej.

Każde dziecko dostaje chustkę. W trakcie słuchania utworu nauczyciel porusza chustką w rytm muzyki, dzieci naśladują go.

Zabawy i gry stolikowe.

- Kształcenie umiejętności samodzielnego dobierania się w małe zespoły i wyboru dowolnej gry, układanki, klocków...

III dzień

Temat dnia: ZIMOWE WYLICZANKI

RANEK

„Trzy smutki” – słuchanie wiersza Anny Bayer.

Śnieg pada bielutki okrywa cicho trzy smutki.

Pierwszy smutek łaciaty,
taki na cztery łapy,
klapnięte uszy i wielkie oczy.

Drugi czarny warkoczek,
na oko trochę szalony,
wygląda jak ogon wrony,
zadarty nosek i wielkie oczy.

Trzeci mięciutki kocyk,
pod który włazi
smutek łaciaty,
ten pierwszy na cztery łapy.

Śnieg pada bielutki
srebrzyście śmieją się smutki,
gonią się pośród nocy,
łaciaty smutek i czarny warkoczek.

A kiedy wrócą do domu
cichutko, nie mówiąc nikomu
wejdą pod miękki kocyk
łaciaty smutek i czarny warkoczek.

Snuje się bajka mgliście,
za chwilę nowa rozkwitnie.
Ziewają małe smuteczki,
a śnieg wciąż pada na kartach książeczki.

„Szalczki” – rysowanie ołówkiem linii prostych, pionowych i poziomych w zmniejszonej liniaturze. *Ćwiczenia grafomotoryczne, Mamy 6 lat, część 2, s. 1.*

• Przygotowanie dzieci do nauki pisania.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 21.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE:

1. Muzyka
2. Technika

I. Temat: „Wyliczanka”

– nauka piosenki, słowa Anna Bayer, muzyka Jarosław Woźniewski.

- Zapoznanie dzieci z pojęciem: wyliczanka,
- Zapoznanie ze słowami i melodią piosenki,
- Kształcenie poczucia rytmu.

Pomoce: kartki, kredki, czapka, szalik, rękawiczki, bębenek.

Przebieg:

„Co to jest wyliczanka?” – burza mózgów.

Dzieci wyjaśniają pojęcie: wyliczanka, tak jak to rozumieją.

„Wyliczanki” – mówienie znanych wyliczanek dzieciom i wyjaśnienie, po co one są.

- Może ktoś z was zna jakąś wyliczankę.

„Wyliczanka” - słuchanie piosenki.

W piecu siedzi mróz,
nie chce wyjść i już.
Czapka wlaża mu na głowę
i ogrzała go w połowie.

Ref.

Dalej ani rusz,
dalej ani rusz.

Ciepłą czapkę włóż,
ciepłą czapkę włóż.

W piecu siedzi mróz,
nie chce wyjść i już.
Szalik ciepły go okręcił,
lecz on grzać nie ma chęci.

Ref.
Dalej ani rusz,
dalej ani rusz.
Ciepły szalik włóż,
ciepły szalik włóż.

W piecu siedzi mróz,
nie chce wyjść i już.
Rękawiczki go złapały,
one wreszcie go rozgrzały.

Ref.
I po sprawie już
i po sprawie już.
Rękawiczki włóż,
rękawiczki włóż.

Omówienie słów piosenki.

„W piecu siedzi mróz” – nauka słów poprzez wyliczanie.

Dzieci siedzą w kole. Nauczyciel mówi tekst kolejnych zwrotek i refrenu, wyliczając dzieci. Dziecko, na które wypadnie powtarza tekst.

„Wyliczanka” – słuchanie piosenki z jednoczesnym rysowaniem gwiazdek.

Dzieci śpiewają zwrotki, podczas refrenu rysują gwiazdki (linie proste przecinające się).

„Wyliczanka” - zabawa rytmiczna.

Wyklaskiwanie rytmu z jednoczesnym mówieniem tekstu piosenki.

Chodzenie z jednoczesnym mówieniem tekstu piosenki.

„Wyliczanka” – próby śpiewania piosenki.

„Czapka, szalik, rękawiczki” – zabawa do piosenki.

Wybieramy jedną osobę, która będzie Mrozem. Siedzi ona w środku koła, obok leży czapka, szalik, rękawiczki. Dzieci śpiewają piosenkę, chodzą po obwodzie koła trzymając się za ręce. Podczas refrenu zatrzymują się, a Mróz nakłada odpowiednią część garderoby.

II. Temat: „Jaki jest śnieg?” – zabawa badawcza.

- Zapoznanie dzieci z właściwościami śniegu,
- Rozwijanie umiejętności wnioskowania na podstawie własnych doświadczeń i zaobserwowanych zjawisk dotyczących właściwości śniegu.

Pomoce: pudełko, w którym jest śnieg, miska, talerz, lignina, muzyka.

Przebieg:**„Co jest w pudełku?” – rozwiązanie problemu.**

Nauczyciel wnosi pudełko plastikowe. Dzieci zgadują, co może być w pudełku? Pokaz, co jest w pudełku.

„Skąd mamy śnieg?” – rozmowa z dziećmi.

Dzieci wyjaśniają pochodzenie śniegu, dzielą się swoimi wiadomościami i spostrzeżeniami.

„Skąd mamy śnieg?” - opowiadanie nauczyciela.**„Jaki jest śnieg?” – zabawa słownikowa.**

Dzieci określają śnieg np. biały, miękki, czysty, puszysty, lekki, zimny, mokry..., a następnie dokonują porównania np.

biały jak: mleko, kartka, kubek...

czysty jak: woda, szyba,...

miękki jak: puszek, poduszka, wata,...itd.

„Jaki jest śnieg?” – omówienie właściwości śniegu.

Omówienie właściwości śniegu: ciężki, zimny, mokry.

Gdy weźmiemy go do ręki i chwilę potrzymamy, to pod wpływem ciepła naszej dłoni topi się – powstaje woda.

Dzieci dzielą się spostrzeżeniami.

„Czy śnieg jest czysty?” – opowiadanie nauczyciela z wykorzystaniem utworu Doroty Kossakowskiej.

Zima króluje już od dawna. Białe płatki śniegu wirują i powoli spadają na ziemię.

Jacek patrzy przez okno i podziwia piękne śnieżne zaspę.

- Jacku, idziemy na podwórko – powiedziała mama - pojeżdżamy z górki na sankach.

Jacek ucieszył się z propozycji mamy. Szybko ubrał się i już po chwili był razem z mamą na pobliskiej górze. Pierwszy zjazd na sankach zaliczony, drugi też. Aż tu nagle sanki przewróciły się i Jacek upadł na ziemię.

- Mamo, śnieg jest zimny i miękki – powiedział Jacek - jest też chyba smaczny, tak pięknie wygląda.

Jacek chciał spróbować jak smakuje śnieg, ale mama powstrzymała go.

- Włożymy trochę śniegu do stoika i zabierzemy do domu. Postawimy stoik przy kaloryferze, aby śnieg roztopił się. A wodę, która z niego powstanie przelejemy przez białą watę do szklanki. Przekonamy się, czy śnieg naprawdę jest czysty.

Jak myślisz co Jacek zobaczył na wacie? A może sam sprawdzisz, czy śnieg jest czysty?

Rozmowa z dziećmi na podstawie opowiadania.

„Czy śnieg jest czysty?” – zabawa badawcza.

Na talerzu kładziemy ligninę. Następnie kładziemy śnieg.

Kiedy śnieg się rozpuści na ligninie zostaną drobinki nieczystości.

Rozmowa na temat doświadczenia.

„Płatki śniegu” – improwizacja taneczna do dowolnej muzyki.

Wyjście na podwórko.

„Czy śnieg się lepi?” – zabawa badawcza, lepienie śnieżek.

„Rzut do celu” – zabawa ruchowa z elementem rzutu i celowania.

- Wdrażanie do zachowania bezpieczeństwa podczas zabaw na śniegu,
- Zwrócenie uwagi na bezpieczne zabawy śnieżkami.

POPOŁUDNIE

„Zimowe wyliczanki” – słuchanie wyliczanek Doroty Kossakowskiej, zabawa z wykorzystaniem wyliczanek.

Dzieci siedzą w kole. Nauczyciel mówi jedną z wyliczanek wskazując kolejne dzieci. Osoba, na której zakończyła się wyliczanka wykonuje polecenie wymyślone przez dzieci.

Po wykonaniu zadania, mówi wyliczankę, wskazując dzieci.

„Śnieżki” - wyliczanka

Śnieżka duża, śnieżka mała.

To zabawa doskonała.

Policz śnieżki jeden, dwa.
Kto najwięcej śnieżek ma?

„Zabawa z bałwankiem” - wyliczanka
Idzie bałwan drogą i patrzy wokół,
a gromada dzieci bawi się wesół.
Chodź bałwanku do nas, razem zatańczymy
i lecące płatki szybko policzymy.

„Zima” - wyliczanka
Zima do nas idzie,
lód i mróz przyniesie.
I posypie śniegiem
w całym gęstym lesie.

„Karmnik” – łączenie kropek. *Ćwiczenia grafomotoryczne, Mamy 6 lat, część 2, s. 2.*

- Wdrażanie do dokładnego kreślenia linii pionowych, poziomych i ukośnych.

Rysowanie po śladzie.

Kreślenie znaków literopodobnych - ozdabianie karmnika. Dorysowywanie ptaków, które przyleciały do karmnika i gwiazdek śniegowych.

IV dzień

Temat dnia: BEZPIECZNE ZABAWY ZIMĄ

RANEK

„Wesołe zabawy na śniegu” – wypowiedzi dzieci na podstawie ilustracji. *Zima, s. 38 i 39.*

- Kształtowanie aktywności myślowej, zwrócenie uwagi na poprawną i staranną wymowę dzieci,
- Zwrócenie uwagi na bezpieczeństwo zabaw zimowych.

Nazywanie zabaw zimowych dzieci. Łączenie takich samych rysunków kolorowych i czarno – białych.

Kolorowanie kredkami.

„Płatki śniegu” – ćwiczenia oddechowe.

- Wydłużenie fazy wydechowej.

Dzieci trzymają w ręku serwetki. Dmuchanie tak, aby jak najdłużej utrzymały się w powietrzu.

„Zima biała” – słuchanie wiersza Joanny Myślińskiej (wiersz można nauczyć na pamięć).

Śniegu tyle napadało,
że gdzie spojrzysz, tam jest biało
i do tego mroźnik trzyma
cóż, to chyba przyszła zima.
Śnieg wciąż sypie, śnieg wciąż prosi
lecz choć dzieciom marzną uszy,
to im ciągle mało śniegu,
zjazdów, ślizgu oraz biegu.
Dzieci cieszy zima biała,
bo im wiele obiecała,
wyciągają więc na ganki
swoje łyżwy, narty, sanki.
Zimo mroźna, zimo biała,
bardzo nam się spodobałaś
i tak wiele masz uroku,
że prosimy: przyjdź co roku!

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 21.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Zajęcia ruchowe

I. Temat: „Zabawy na śniegu” – wypowiedzi dzieci na temat właściwego zachowania się podczas zabaw zimowych na podstawie opowiadania Joanny Myślińskiej, ustalanie kolejności zdarzeń w historyjce obrazkowej.

- Zapoznanie dzieci z miejscami, gdzie można zimą bawić się bezpiecznie,
- Rozwijanie spostrzegawczości oraz umiejętności logicznego kojarzenia faktów pokazywanych na poszczególnych obrazkach,
- Kształtowanie nawyków właściwego zachowania się podczas zabaw na śniegu.

Pomoce: duży arkusz brystolu, mazak, *Wycinanki*, s. 18, *Tablica demonstracyjna*, nr 14.

Przebieg:

„Zabawy na śniegu” - słuchanie opowiadania.

W końcu przyszła zima, piękna, mroźna i co najważniejsze pełna śniegu. To właśnie na ten śnieg Basia, Krzys i Zuzia, trójka największych łobuziaków pod słoń-

cem, nie mogła się już doczekać. Nic więc dziwnego, że gdy tylko przyszedł weekend, rodzeństwo postanowiło uprosić rodziców o wspólną zabawę na śniegu.

- Chodźmy na saneczki - pisnęła Zuzia wdzierając się do sypialni rodziców.

- Chodźmy, chodźmy - wtórowała jej Basia.

- Bardzo prosimy - dodał najmłodszy z rodzeństwa, Krzys.

Mama i tata nie byli zbyt zadowoleni z takiej pobudki, ale pod wpływem roześmianych buzi swoich pociech w końcu zgodzili się na śniegową wyprawę.

- Wyruszamy zaraz po obiedzie - zdecydował tata. Czas do obiadu włókł się niemiłosiernie, pewnie dlatego, że trzy małe buzie nie odrywały nosów od okna.

Mama przyniosła ciepłe ubrania, szaliki, czapki i kurtki.

- Nie włożę tej czapki - powiedziała Basia z naburmuszoną miną - pod nią nie widać moich pięknych loczków.

- Basiu, do zabaw na śniegu niezbędne jest odpowiednie, ciepłe ubranie, bez tego twoja zabawa może skończyć się chorobą.

- No dobrze - zgodziła się Basia widząc, że nie ma wyboru.

W końcu rodzinie Kwiatkowskich udało się wyruszyć z domu. Zabawa zaczęła się od rzucania śnieżkami, ale już po chwili wielka śniegowa kula znalazła się na nosie Zuzi. Zuzia jęknęła i łzy spłynęły po jej twarzy. Tatuś wezwał całą trójkę do siebie.

- Jak widzicie, nawet taka zabawa może skończyć się bardzo źle. Śnieżki były miękkie, ale zapomnieliście, że nie rzucamy w głowę, aby nie trafić kogoś w oko powiedział.

- Ja nie chcę już się w to bawić - powiedziała Zuzia ze skwaszoną miną.

- To ja też nie - szybko dodała Basia.

- To już wracamy do domu? - spytał Krzys cichutko, a jego buzia już zaczynała zamieniać się w podkówkę.

- Jeszcze nie. Wszystkie zabawy zimowe są bardzo ciekawe, mogą sprawić wiele radości, ale pod warunkiem, że się przestrzega pewnych zasad. Pamiętajcie o tym

- powiedział tata.

Potem tata wyjaśnił, że również na sankach trzeba być ostrożnym, aby nie zrobić sobie i innym krzywdy. Bardzo ważne jest, aby wybierać takie góry, przy których bezpiecznie można się zatrzymać, a po zjechaniu trzeba szybko ustąpić miejsca kolejnym zjeżdżającym.

- A potem może pójdziemy się poślizgać? - zaproponowała Basia - tam przy skwerku ktoś rozlał wodę i zrobiło się takie fajne lodowisko.

- To nie jest na ulicy, więc nie będzie samochodów - dodała widząc zaniepokojony wzrok taty.

Dzieci bawiły się długo, ślizgały na lodzie, zjeżdżały parami i pojedynczo na saneczkach, chodziły po zrobionych wcześniej śladach. Przed powrotem do domu każde z nich utoczyło wielką śniegową kulę, a rodzice pomogli je położyć jedna na drugą. Krzys z kamyczków i patyczków zrobił oczy, usta i guziczki.

- No, wyszedł nam bałwan jak malowanie - powiedział tata.

Rozmowa na temat opowiadania:

- Kto jest bohaterem opowiadania?
- Jak nazywały się dzieci?
- O co poprosiły dzieci rodziców?
- O czym należy pamiętać przed wyjściem zimą na podwórko?
- W co bawiły się dzieci na podwórku?
- O czym należy pamiętać podczas zabaw zimowych?

„Zabawy zimą” - ustalanie kolejności zdarzeń w historyjce obrazkowej, opowiadanie jej. *Wycinanki, s. 18.*

Wycięcie obrazków.

Ustalanie kolejności zdarzeń w historyjce obrazkowej.

Zaznaczenie kropek lub cyfr kolejności zdarzeń.

Przyklejenie na kartkę.

„Zabawy zimą” – opowiadanie dzieci. *Tablica demonstracyjna, nr 14.*

„Jak bezpiecznie bawić się zimą” – ustalenie zasad.

Ustalenie i zapisanie zasad bezpiecznego zachowania się podczas zabaw zimowych.

Zapisanie mazakiem na dużym arkuszu brystolu.

Dzieci omawiają jak należy zachować się podczas zabaw zimowych.

Propozycja:

Zasady bezpiecznego zachowania się podczas zabaw zimowych:

Wybieramy górki do zjazdów na sankach daleko od drogi.

Zjeżdżamy na sankach tylko w pozycji siedzącej.

Śnieżkami rzucamy w wyznaczone punkty – nigdy w kolegów.

Na łyżwach jeździmy tylko w wyznaczonych miejscach.

Zjeżdżając na nartach czy sankach, zachowujemy bezpieczną odległość między zjeżdżającymi z górki.

„Zaprzęgi” – zabawa ruchowa.

Dzieci dobierają się dwójkami, tworząc zaprzęg.

Zajęcia ruchowe – zestaw 21.

II. Temat: Gry i zabawy ruchowe na śniegu.

- Zapoznanie dzieci z zasadami bezpiecznego korzystania ze śniegu podczas zabawy.
- Wdrażanie do współpracy w grupie,

- Rozpoznawania śladów zostawionych na śniegu,
- Pozostawiania śladów na śniegu różnych części ciała.

POPOŁUDNIE

„Dzień i noc” – wyszukiwanie różnic między obrazkami, *Zima*, s. 40.

- Rozwijanie spostrzegawczości wzrokowej.

Wyszukiwanie różnic pomiędzy obrazkami i zaznaczanie na dolnej ilustracji.

Czytanie wyrazów, podział wyrazów na głoski.

Łączenie wyrazów z rysunkami.

„Niespodzianki pani Zimy” – zabawa ruchowo – naśladowcza z tekstem Bożeny Szuchalskiej.

Komu szalik zima da

ten niech robi tak jak ja.

Dzieci stoją w kole. Jedno dziecko stoi w środku z szalikiem. Mówi tekst rymowanki i pokazuje ćwiczenie. Wszystkie dzieci naśladują. Przekazuje szalik innej osobie, która wchodzi do środka i zabawa trwa dalej.

V dzień

Temat dnia: ZIMA W GÓRACH

RANEK

„Ubieranie” - zabawa z tekstem Joanny Myślińskiej i Iwony Mojsak.

Kiedy zima jest na dworze, - zaczyna mówić nauczyciel,

to ja (czapkę, kurtkę, ...) sobie włożę – dziecko dopowiada jeden element ubrania,

Raz – dwa - trzy, raz – dwa – trzy.

Jak to włożyć? Pokaż mi. - mówią wszyscy, a dziecko naśladuje gest wkładania wymienionej części ubioru.

„Góry zimą” - oglądanie filmu przedstawiających góry zimą.

- Ukazanie piękna krajobrazu górskiego.

„Morskie Oko, góry Tatry” - wypowiedzi na podst. filmu i ilustracji, *Zima*, s. 42.

- Wdrażanie do właściwego używania nazw: Tatry, Rysy, Morskie Oko, Zakopane,
- Wprowadzenie do słownika dzieci pojęć: turysta, góry, szczyt, dolina, przełęcz.

Wypowiedzi dzieci na temat spędzania czasu wolnego w górach zimą, wiosną, latem i jesienią.

Wyszukiwanie właściwej drogi, kolorowanie rysunku.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 21.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Plastyka
2. Muzyka

I. Temat: „Zima w górach” – malowanie kredkami pastelowymi, twórczość Stanisława Wyspiańskiego.

- Zapoznanie z wybranymi dziełami malarskimi - pejzażami Stanisława Wyspiańskiego,
- Wprowadzenie do słownika dzieci pojęcia: pejzaż,
- Rozwijanie wyobraźni dzieci w przedstawieniu pejzażu.

Pomoce: obraz Stanisława Wyspiańskiego „Widok z okna pracowni na Kopiec Kościuszki”, „Pejzaż z rzeką”, różne rodzaje kredek: ołówkowe, świecowe, pastelowe, akwarelowe.

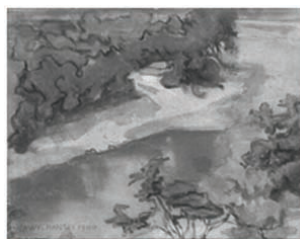
Przebieg:

„Pejzaż” - oglądanie dwóch obrazów Stanisława Wyspiańskiego.

Dzieci oglądają obrazy i mówią, co przedstawiają.

„Widok z okna pracowni
na Kopiec Kościuszki”

„Pejzaż z rzeką”

„Pejzaż” – zapoznanie dzieci z rodzajem malarstwa.

Nauczyciel pokazuje dzieciom reprodukcje i mówi, że są to pejzaże. Dzieci próbują określić co to znaczy pejzaż.

Wiadomości dla nauczyciela:

Pejzaż – malarstwo krajobrazowe, widok z natury lub otoczenia miejskiego przedstawiony w malarstwie, grafice.

„Kolorowe kredki” - zabawa twórcza.

Dzieci mówią rymowaną:

Jedną tylko kredkę weź

i namaluj to co chcesz.

Następnie mówią, co mogą namalować kredką, którą trzymają w ręku.

„Kredki” – różne rodzaje kredek.

Zapoznanie z różnymi rodzajami kredek: ołówkowe, świecowe, pastele, akwarelowe.

Pokaz kredek, różnice w malowaniu.

Pokaz kredek, którymi bardzo lubił malować Stanisław Wyspiański – pastele.

„Zima w górach” - podanie tematu pracy.

Przejdźcie do stolików.

Praca indywidualna dzieci - malowanie kredkami pastelowymi.

Wystawa prac dzieci.**„Wspinaczka” – zabawa ruchowa.****II. Temat: „Wyliczanka” – zabawa inscenizowana do piosenki.**

- Rozwijanie pamięci muzycznej, przejawiającej się w zapamiętywaniu motywów,
- Rozwijanie umiejętności właściwego ubierania się w zależności od pory roku.

Pomoce: każde dziecko ma mieć czapkę, szalik, rękawice.

Przebieg:

„Wyliczanka” - utrwalenie piosenki, śpiew zbiorowy.

„Kolorowe ubrania” – klasyfikowanie czapek, szalików i rękawic według koloru.

Rozmowa na temat właściwego ubierania się w zależności od pory roku.

Dzieci siedzą w kole na środku leżą koła hula – hop. Segregowanie czapek, szalików i rękawic według koloru.

„Szaliki” – ocenianie długości szalików „na oko”.

„Wyliczanka” – zabawa do piosenki.

Przed każdym dzieckiem leżą jego części garderoby.

Dzieci śpiewają piosenkę, a na słowa:

- Ciepłą czapkę włoż.
- Ciepły szalik włoż.
- Rękawiczki włoż.

mają włożyć odpowiednią część garderoby.

„Wyliczanka” – zabawa inscenizowana do piosenki.

POPOŁUDNIE

„Zima” – słuchanie wiersza Anny Bayer.

- Dostarczanie dzieciom wzorów pięknej, artystycznej mowy,
- Rozwijanie słownika dziecka.

Wzięła się zima pod boki,
czepiec wcisnęła na oczy,
głośno tupnęła obcasem:
będę wywijać pod lasem!

Wytnę siarczyście mazura,
i góralskiego w górach,
potem popędzę na Kraków,
tam skoczę sześć krakowiaków!

I jakem zima, zamierzam
pognać do Sandomierza.
Tam mocno zamieć chwyciła,
wesóło hołubce wybija.

Oj, kręci się zima po świecie,
śniegiem i wichrem miecie,
miota się, wierci okropnie,
wreszcie ustała w Opocznie.

„Ferie zimowe i wakacje w górach” - wypowiedzi dzieci na podstawie ilustracji i własnych doświadczeń, *Zima*, s. 43.

- Ukazanie piękna gór latem i zimą.

Zabawy dowolnie wybraną zabawką.

- Wdrażanie do odkładania zabawek na swoje miejsce i sprzątnięcia po zakończeniu zabawy.

TEMAT KOMPLEKSOWY: ZABAWY NA ŚNIEGU

I dzień

Temat dnia: ZABAWY ZIMOWE

RANEK

„Szlaczki” – rysowanie ołówkiem linii prostych i pochyłych w zmniejszonej liniaturze. *Ćwiczenia grafomotoryczne, Mamy 6 lat, część 2, s. 3.*

- Przygotowanie dzieci do nauki pisania.

„Co powstanie z białego koła?” - zabawa matematyczno - plastyczna.

- Kształcenie umiejętności rozpoznawania koła wśród innych figur płaskich,
- Wskazanie zastosowania kształtów kolistych w życiu i przyrodzie.

Na dywanie leżą różne figury geometryczne. Każde dziecko wyszukuje koło.

Omówienie właściwości koła.

Przejsie do stolika i odrysowanie na białej kartce koła, wycięcie i przyklejenie na kolorową kartkę. Następnie dzieci dorysowują mazakiem elementy, aby z koła coś powstało.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 22.

„Idziemy po śladach” - marsz w szeregu za nauczycielem.

„Jazda na łyżwach” – zabawa ruchowa.

Dzieci poruszają nogami bez oderwania od podłoża.

„Lepimy bałwana” - ćwiczenie tułowa.

Dzieci naśladują toczenie kuli śniegowej, ustawiają ją, toczą kolejną...

„Wracamy do domu” - ćwiczenie orientacji.

Dzieci znajdują sobie dowolne miejsce w sali. Na hasło: wracamy do domu, szybko wracają do wybranego przez siebie miejsca. Na hasło: idziemy na spacer – spacerują po sali.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Zajęcia ruchowe

I. Temat: „Zabawy zimowe”

– rozmowa z wykorzystaniem wiersza Doroty Kossakowskiej i ilustracji.

- Wdrażanie do uważnego słuchania,

- Doskonalenie umiejętności wypowiadania się na określony temat,
- Zrozumienie przez dzieci konieczności wybierania bezpiecznych miejsc do zabawy.

Pomoce: ilustracja przedstawiająca zimę, szary papier, białe kartki, nożyczki.

Przebieg:

„Jaka to pora roku?” – zagadka obrazkowa.

Na tablicy zawieszona jest ilustracja przedstawiająca zimę. Zakryta jest szarym papierem, w którym są małe okienka, też zakryte. Dzieci kolejno odstaniają okienka i odgadują, jaka pora roku jest przedstawiona na ilustracji.

„Zabawy zimowe” – słuchanie wiersza.

Dużo śniegu leży wokół,
wszystkim dzieciom jest wesoło.
Mamy narty, mamy sanki
wyruszamy koleżanki.
Sport zimowy, super sprawa,
to wspaniała jest zabawa.
Tu przedszkole, a tam górka,
o, już widać ją z podwórka.
Będzie z górki zjazd wspaniały,
to jest pomysł doskonały!
Już na górkę mkną dziewczęta.
O zasadach ktoś pamięta?
Górka musi być bezpieczna,
a ostrożność jest konieczna.
Jezdnia nie jest do zabawy,
to są bardzo ważne sprawy.

Rozmowa na temat zabaw zimą na podwórku z wykorzystaniem wiersza.

- Jakie znacie zabawy, w które można się bawić zimą na podwórku?
- Jakie sporty można uprawiać zimą?
- Czym się różni pojęcia: zabawy zimowe, sporty zimowe?
- Co jest potrzebne do uprawiania sportów zimowych?
- O czym należy pamiętać bawiąc się na śniegu i lodzie?

„Zabawy na śniegu” – zabawa ruchowo – naśladowcza.

Dzieci wymieniają różne zabawy na śniegu i naśladują je.

„Moja stopa” – odrysowywanie na białej kartce stopy i wycięcie jej.

Dzieci stają na kartkę, odrysowują swoją stopę (but) i wycinają.

„Ślady na śniegu” – zabawa ruchowa.

Na dywanie rozłożone są wycięte stopy. Dzieci ustawiają się jedno za drugim i chodzą po śladach.

lub

Temat: „Zimowe zabawy”

– wprowadzenie litery „n, N” na podstawie wyrazu „narty”.

- Zapoznanie z wyglądem litery n, N małej i wielkiej, pisanej i drukowanej,
- Utrwalenie pojęcia litera i głoska oraz sylaba,
- Utrwalenie pojęć: samogłoska i spółgłoska,
- Wyróżnianie głoski n w nagłosie, śródgłosie i wygłosie,
- Rozwijanie zainteresowań dzieci samodzielnym czytaniem.

Pomoce: obrazek przedstawiający zimę, cegiełki: białe, czerwone i niebieskie, litera n, N drukowana i pisana, mała i wielka, białe kartki, nożyczki, alfabet ruchomy.

Przebieg:

„Zabawy zimowe” – słuchanie wiersza Doroty Kossakowskiej.

Dużo śniegu leży wokół,
wszystkim dzieciom jest wesoło.
Mamy narty, mamy sanki
wyruszamy koleżanki.
Sport zimowy, super sprawa,
to wspaniała jest zabawa.
Tu przedszkole, a tam górka,
o, już widać ją z podwórka.
Będzie z górki zjazd wspaniały,
to jest pomysł doskonały!
Już na górkę mkną dziewczęta.
O zasadach ktoś pamięta?
Górka musi być bezpieczna,
a ostrożność jest konieczna.
Jezdnia nie jest do zabawy,
to są bardzo ważne sprawy.

Rozmowa na temat zabaw zimą na podwórku z wykorzystaniem wiersza.

- Jakie znacie zabawy, w które można się bawić zimą na podwórku?

- Jakie sporty można uprawiać zimą?
- Co jest potrzebne do uprawiania sportów zimowych?
- O czy należy pamiętać bawiąc się na śniegu i lodzie?

„Co to jest?” – rozwiązanie zagadki Doroty Kossakowskiej.

Na deseczkach przy nogach
mogę zjechać z góry,
mogę też brać udział w biegu,
po miękkim, białym śniegu. (narty)

„Litera n, N” - zapoznanie z literą „n, N” małą i wielką, drukowaną i pisaną na podstawie wyrazu: narty.

Wymawianie kolejnych głosek.

Wyróżnianie pierwszej głoski w wyrazie **narty**.

Zawieszenie obrazka - **nart**.

Podział wyrazu **narty** na sylaby.

Pokaz małej i wielkiej, drukowanej i pisanej litery **n, N**.

Podział wyrazu **narty** na głoski.

Budowanie z białych cegiełek schematu wyrazu **narty**.

Utrwalenie z pojęciem: samogłoska – zaznaczenie litery **n** niebieską cegiełką.

Budowanie z czerwonych i niebieskich cegiełek modelu wyrazu **narty**.

Układanie z małych liter wyrazu **narty**.

Układanie z wielkich liter wyrazu **NARTY**.

„Litera n, N” – ćwiczenia w pisaniu litery n, N.

Nauka pisania litery **n, N**.

Nauczyciel pokazuje na tablicy sposób pisania litery **n, N**.

Następnie dzieci piszą litery **n, N**: palcem w powietrzu, na dywanie, na ręce, z zamkniętymi oczami.

„Wyrazy z literą n” – wyszukiwanie litery n w nagłosie, śródgłosie i wygłosie.

Dzieci podają wyrazy, które rozpoczynają się, mają w środku i na końcu literę **n**.

„Jazda na nartach” – zabawa ruchowa.

Naśladowanie jazdy na nartach.

Zajęcia ruchowe – zestaw 22 (powtórzenie zestawu 21).

II. Temat: Gry i zabawy ruchowe na śniegu.

- Zapoznanie dzieci z zasadami bezpiecznego korzystania ze śniegu podczas zabawy.

- Wdrażanie do współpracy w grupie,
- Rozpoznawania śladów zostawionych na śniegu,
- Pozostawiania śladów na śniegu różnych części ciała.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Zbiórka, powitanie, sprawdzenie gotowości do zajęć.

Część wstępna

Zapoznanie dzieci z zasadami bezpiecznej zabawy na śniegu.

Nauka prawidłowego oddychania w niskich temperaturach.

Przejście do szatni.

Ubieranie się.

Wyjście na podwórko.

Część główna

Zostawianie śladów na śniegu (ślady dłoni, ślady butów).

Szukanie i rozpoznawanie śladów na śniegu (szukamy śladów zwierząt).

Nauka lepienia kulek śniegowych.

Nauka rzutu kulką do wyznaczonego celu.

Nauka lepienia bałwana w wyznaczonych przez prowadzącego grupach.

Część końcowa

Ustawienie w parach i powrót do budynku.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

POPOŁUDNIE

„Bałwanki” – wycinanie bałwanków i dorysowywanie oczu, nosa i 7 guzików.

- Utrwalenie umiejętności przeliczania w zakresie 7 elementów.

Każde dziecko odrysowuje od szablonu 7 bałwanków, wycina i chowa do koperty (przygotowanie pomocy do zajęcia).

„Wyliczanka” – śpiew zbiorowy piosenki.

- Utrwalenie słów i melodii piosenki,
- Zwracanie uwagi na śpiew z umiarkowaną siłą głosu.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań: lalek, samochodów, klocków.

- Zwrócenie uwagi na używanie form grzecznościowych: proszę, przepraszam, dziękuję.

II dzień

Temat dnia: LEPIMY BAŁWANA

RANEK

„Bałwankowa rodzina” – prowadzenie linii ciągłych po śladzie, dorysowywanie bałwankowi jego rodziny. *Ćwiczenia grafomotoryczne, Mamy 6 lat, część 2, s. 4.*

- Doskonalenie sprawności manualnej poprzez prowadzenie linii ciągłych.

„Zimowe zabawy” – słuchanie wiersza Anny Surowiec.

Pada śnieg, biały śnieg
to już zima przecież jest.
Dzieci cieszą się od rana
zimowymi zabawami.
Ktoś na łyżwach, ktoś na sankach,
w parku lepią już bałwanka.
Ktoś śnieżkami rzuca sobie,
a ja leżę, nic nie robię,
bo się wczoraj źle ubrałam
i anginę już złapałam.

Rozmowa na temat właściwego ubierania się wychodząc zimą na podwórko.

„Ubieramy się” - zabawa z tekstem Joanny Myślińskiej i Iwony Mojsak.

Kiedy mroźno jest na dworze, - *zaczyna mówić nauczyciel,*
to ja(rękawice, futerko, kozaki...) sobie włożę - *dziecko dopowiada jeden element ubrania,*

Raz – dwa - trzy, raz – dwa - trzy,

Jak to włożyć? Pokaż mi. - *mówią wszyscy, a dziecko naśladuje gest wkładania wymienionej części ubioru.*

„Sanna” – słuchanie utworu z muzyki klasycznej L. Mozarta, nadawanie tytułu.

- Ukazanie piękna muzyki klasycznej.

Dzieci słuchają utworu „Sanna” L. Mozarta. Po wysłuchaniu dzieci nadają tytuł utworowi muzycznemu. Zabawa do muzyki – dzieci dobierają się parami i naśladują jazdę na saneczkach.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 22.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia z kształtowaniem pojęć matematycznych
2. Plastyka

I. Temat: „Liczymy bałwanki” - dodawanie i odejmowanie w zakresie 7 z wykorzystaniem opowiadania Joanny Myślińskiej i Iwony Mojsak.

- Utrwalenie znajomości cyfr od 0 do 7, utrwalenie znaków matematycznych: +, -, =,
- Wdrażanie do prawidłowego używania liczebników głównych i porządkowych od 0 do 7,
- Budzenie zainteresowań zadaniami z treścią.

Pomoce: cyfry 0 - 7, znaki matematyczne: +, -, =, liczmany (bałwanki przygotowane przez dzieci).

Przebieg:

„Liczymy bałwanki” – słuchanie opowiadania.

- Dziś w nocy spadł wspaniały śnieg - powiedziała pani - taki w sam raz do lepienia. Może ulepimy bałwana?

- Tak, tak!

Dzieci bardzo się cieszyły z propozycji pani, ale już wkrótce okazało się, że każde z nich ma własny pomysł na jego wykonanie.

- Proszę, pani, a czy ja sam mogę zrobić swojego małego bałwanka? - zapytał Marek.

- I ja! I ja! I ja też! - podchwyciły pomysł inne dzieci.

Pani się zgodziła, a dzieci ochoczo zabrały się do pracy. Zosia, Marta i Natalka ozdobiły głowy swoich bałwanków kolorowymi wiaderkami. Jagódka włożyła bałwankowi na szyję gałązkę jarzębiny.

- To taki naszyjnik - powiedziała widząc zdziwione spojrzenie chłopaków.

Marek i Piotruś słysząc to tylko uśmiechnęli się do siebie. Oni swoim bałwankom dorobili guziki z kamyczków, a mały Jaś włożył do ręki bałwanka łopatkę. Dzieci ustawiły bałwanki na śniegu tak, żeby je było widać z okna sali. Prezentowały się naprawdę wspaniale, a dzieci były z siebie bardzo dumne.

- Jutro znowu się z wami zobaczymy - powiedziały opuszczając przedszkole.

W nocy pojawiła się zamieć. Zasypała najpierw jednego bałwanka, potem dwa następne. Cztery bałwanki porwał wiatr.

Rankiem dzieci radośnie weszły do sali, spojrzały przez okno i... zamarty.

- Nie ma naszych bałwanków - żaliły się pani.

Pani jednak ujrzała fragment wiaderka wystający spod śniegu. A może się tylko schowały pod tą śniegową pierzynką.

Po śniadaniu dzieci wyszły na podwórko w poszukiwaniu bałwanków. Wkrótce bałwanek Zosi, Marty i Jasia znowu patrzył na dzieci.

- Gdzie są inne bałwanki - pytał Marek.

Znaleziono bałwanka Natalki. Leżał częściowo zakopany w śniegowej zaspie pod

oknem. Bałwanek Marka leżał w pobliskich krzakach i był uszkodzony, ale chłopczyk szybko go odbudował. Obok leżał bałwanek Jagódki, był cały, nie stracił nawet swojego jarzębinowego naszyjnika. Najdłużej szukano bałwanka Piotrusia. Znalazła go pani, wisiał między gałęziami pobliskiego drzewa.

- O, mamy bałwanka lotnika – zażartowała pani.

Wkrótce wszystkie bałwanki znowu stały w przedszkolnym ogródku.

- Ile ich było? Sprawdźcie sami.

„Siedem bałwanków” - rozmowa na temat opowiadania.

- Kto ulepił bałwanki?
- Czy wszystkie bałwanki wyglądały tak samo?
- Gdzie dzieci ustawiły swoje bałwanki?
- Co się stało w nocy?
- Gdzie odnaleziono bałwanki?
- Czy znaleziono wszystkie bałwanki?

„Bałwanki” – zabawa matematyczna.

Działania na dodawanie, utrwalanie znaków matematycznych.

- Kto ulepił bałwanki?

Dzieci wymieniają: Zosia, Marta, Natalka, Jagódka, Marek, Piotruś i Jaś, a nauczyciel układa liczmany: bałwanek Zosi, Marty, Natalki...

- Ile było bałwanków? Sprawdźmy.

Dzieci podają liczbę, a potem przeliczają bałwanki za pomocą liczebników porządkowych.

- Jak można to zapisać za pomocą znaków matematycznych?

Nauczyciel słucha propozycji dzieci, a potem pod liczmanami układa zapis:

$$1+1+1+1+1+1+1 = 7$$

Dzieci odczytują głośno działanie.

- Sprawdźmy to innym sposobem. Ile bałwanków ulepili chłopcy?

Ile ulepiły dziewczynki? Dzieci wykonują zadanie na liczbach:

$$3+4=7$$

- Ile bałwanków miało wiaderka? Ile korale? Ile guziki? Ile łopatkę?

Działania dzieci z wykorzystaniem liczmanów i znaków matematycznych.

Działania na odejmowanie, utrwalanie znaków matematycznych.

- Na parapecie stało 7 bałwanków. Zamieć zasypała jednego, ile wtedy zostało?
- Następnie zasypała zostały dwa bałwanki. Ile zostało?
- Wiatr porwał cztery. Ile zostało?

Sprawdźmy to. Nauczyciel rozkłada 7 liczmanów, potem oddziela od nich 1, potem kolejno 2 i 4. Za każdym razem dzieci podają ilość pozostałych bałwanków.

- Jak możemy przedstawić to za pomocą znaków matematycznych?

Pod liczmanami nauczyciel lub dzieci wykonują działanie:

$$7 - 1 = 6$$

$$6 - 2 = 4$$

$$4 - 4 = 0$$

„Lepimy bałwana” – opowieść ruchowa Ewy Kalinowskiej.

Kiedy napadało dużo śniegu (*dzieci naśladują padanie śniegu*), pani powiedziała dzieciom, że wyjdą na podwórko, dzieci bardzo się ucieszyły (*dzieci podskakują*). Dzieci przeszły do szatni (*idą*) i zaczęły się ubierać. Najpierw nakładają ocieplane spodnie (*dzieci nakładają spodnie*), następnie swetry i bluzy (*naśladują*). Każde dziecko nałożyło zimowe buty, a kapcie włożyło do worka. Dzieci nałożyły kurtki, czapki, szaliki. Na samym końcu nałożyły rękawiczki. (*nauczyciel mówi, a dzieci kolejno nakładają*). Wszystkie ustawiły się parami (*ustawiają się parami*) i wyszły na podwórko (*idą parami*). Na podwórku było dużo śniegu. Dzieci chodzą po śniegu (*chodzą wysoko podnosząc nogi*). Następnie zrobili śnieżkę i toczyły kulę (*pokazują*). Ustawiły jedną na drugą. Z węgielków zrobili oczy i cztery guziki, a z marchewki nos. Dały bałwankowi miotłę. Na końcu na głowie umieścili kapelusz.

II. Temat: „Mój bałwanek” – wycinanie gotowych elementów, naklejanie na kolorową kartkę, domalowywanie farbą plakatową zimowego krajobrazu.

- Wdrażanie dzieci do samodzielnego wytwarzania elementu powstającej całości,
- Rozwijanie ekspresji plastycznej dzieci,
- Zachowanie ładu i porządku podczas pracy.

Pomoce: kartki, nożyczki, Wycinanka, s.19, klej, farby plakatowe, pędzle.

Przebieg:

„Dwa bałwanki” – słuchanie wiersza Joanny Myślińskiej.

Zerka Krysia zza firanki.

Kogo widzi? Dwa bałwanki,

te bałwanki, które z mamą

ulepiła wczoraj rano.

Pierwszy z nich jest zasmucony,

że nie znalazł jeszcze żony.

Może gdyby dostał sanki,

i poszukał swej wybranki?

Drugi bałwan, dla odmiany,

jest ogromnie roześmiany,

bo mu ktoś na czubek głowy
włożył piękny garnek nowy.

Omówienie treści wiersza.

- Ile bałwanków ulepiła Krysia? (proszę podnieść tyle palców)
- Z kim Krysia lepiła bałwanki?
- Proszę pokazać jaki był pierwszy bałwan. (smutny)
- Jaki wyglądał pierwszy bałwan?
- Proszę pokazać jaki był drugi bałwan. (wesoły)
- Jaki wyglądał drugi bałwan?

„Mój bałwanek” – wykonanie pracy plastycznej.

Omówienie kolejnych etapów pracy.

Przejście do stolików.

Praca indywidualna dzieci.

Wycięcie elementów, *Wycinanka, s. 19,*

Ułożenie i przyklejenie na kartkę.

Domalowywanie farbą plakatową zimowego krajobrazu.

„Wyliczanka” - zabawa ruchowa do piosenki.

Wyjście na podwórko - zabawy na śniegu, lepienie bałwana.

- Prawidłowe ustawianie i jednocześnie określanie: duża, mniejsza i najmniejsza.
- Rozwijanie umiejętności toczenia śniegowych kul.

POPOŁUDNIE

„Bałwanek” - zabawa ruchowa z tekstem Iwony Mojsak.

- Rozwijanie uczuć koleżeńskich,
- Wytworzenie miłego i radosnego nastroju.

Dzieci chodzą w kole trzymając się za ręce, mówią tekst. W środku koła stoi dziecko – bałwanek.

Przyszedł bałwan do przedszkola,
tam gdzie Adaś jest i Ola,
gdzie jest Bartuś i Marysia,
Kacper, Zuzia i Justysia.

Dzieci zatrzymują się i pytają:

Mój bałwanku powiedz mi,
kto ma tańczyć: ja czy ty?

Bałwan wyznacza dziecko, które tańczy w środku koła.

Zabawę powtarzamy.

„Litera N” – utrwalenie litery n, N czytanie sylab i tekstu. *Zabawy z literami* – *Mamy 6 lat*, s. 30.

- Rozwijanie zainteresowań dzieci samodzielnym czytaniem.

Czytanie sylab i tekstu.

Łączenie wyrazów z właściwymi rysunkami.

Czytanie sylab, łączenie ich w wyrazy, zamalowywanie na niebiesko litery n, N.

„Gazetowe zabawy” - zabawy ruchowe.

- Dostarczenie dzieciom okazji do spontanicznych działań i wyrażania radości.

„Jeździmy na łyżwach” – zabawa z elementem równowagi.

Dzieci dostają po dwa kawałki gazet. Stają na gazetę i naśladują ruchy jazdy na lodzie.

„Chodzimy po krze” – zabawa z elementem podskoku.

Dzieci rozkładają gazety w różnych miejscach sali tworząc krę. Dzieci poruszają się po krze – przeskakując, tak aby nie wpaść do wody.

„Zabawy śnieżkami” – rzuty do celu.

Formowanie kulek z gazety przez gniecenie jej, podrzucanie ich, rzucanie kulek w nogi kolegi.

III dzień

Temat dnia: ZABAWY Z BAŁWANKIEM

RANEK

Zabawy dowolnie wybraną zabawką.

- Zwrócenie uwagi na odkładanie zabawek na swoje miejsce.

„Przygoda bałwanka” – opowiadanie na podstawie historyjki obrazkowej. *Zima*, s. 41.

- Wdrażanie do właściwego stosowania określeń czasu: najpierw, potem, później,

Opowiadanie dzieci z wykorzystaniem historyjki obrazkowej.

Ustalanie kolejności zdarzeń – zaznaczanie kropek lub pisanie cyfr.

Dorysowanie kolejnego obrazka – zakończenia.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Muzyka

2. Technika z kształtowaniem pojęć matematycznych

I. Temat: „Bałwan Pan”

– nauka piosenki, słowa Anna Bayer, muzyka Jarek Woźniewski.

- Zapoznanie ze słowami i melodią piosenki,
- Utrwalenie pojęć: zwrotka i refren,
- Rozwijanie umiejętności podporządkowania ruchów muzyce,
- Kształcenie uważnej i skoncentrowanej postawy dziecka w oczekiwaniu na polecenia muzyczne.

Pomoce: białe kartki papieru, ołówki, kredki.

Przebieg:

„Bałwan Pan” – słuchanie piosenki.

Bałwan, bałwan w kapeluszu,
bałwan, bałwan nie ma uszu.
Dwa węgielki zamiast oczu,
stara miotła sterczy z boku.

Ref.

Wesoła to zabawa
ze śniegu kulę mam.
Jedna, druga, trzecia,
gotowy bałwan Pan.

Miotła, miotła drogi Panie
uzupełnia twe ubranie,
elegancki biały frak
doda szyku i to jak.

Ref.

Wesoła to zabawa
ze śniegu kulę mam.
Jedna, druga, trzecia,
gotowy bałwan Pan.

Rozmowa na temat piosenki:

- O czym jest piosenka?
- Z ilu kul zbudowany był bałwan Pan?

Wyjaśnienie pojęć: frak, szyszek.

„Zwrotki i refren” – słuchanie piosenki i przeliczanie ilości zwrotek.

Utrwalenie pojęcia: zwrotka i refren.

Nauka słów refrenu.

„Bałwan Pan” – zabawa muzyczno – rysunkowa.

Na podłodze porozkładane są kartki i ołówki. Dzieci słuchają I zwrotki, a kiedy usłyszą refren podchodzą do najbliższej kartki i rysują trzy kule. Następnie słuchają II zwrotki i podczas kolejnego refrenu dorysowują bałwankowi miotłę.

„Bałwan Pan” – nauka piosenki.

„Mój bałwanek” – dorysowywanie brakujących części i jednocześnie słuchanie piosenki.

Dzieci biorą swoje kartki, przechodzą do stolików i rysują brakujące części: oczy, guziki, kapelusz.

II. Temat: „Bałwanek w szklanej kuli”

– lepienie z plasteliny i umieszczenie w małym słoiku.

- Zapoznanie dzieci z figurą przestrzenną – kulą,
- Operowanie trójwymiarowymi figurami w przestrzeni,
- Budzenie zainteresowania kompozycjami artystycznymi z kulistych figur.

Pomoce: figury kuliste, piłka, klocki, jabłko, pomarańcza, globus, plastelina, małe słoiki, brokat lub skrawki złotych płatków (łańcuch choinkowy), patyczki.

Przebieg:

„Znajdź przedmiot takiego samego kształtu” – zabawa dydaktyczna.

Dzieci siedzą w kole, nauczyciel pokazuje kulę, a dzieci w sali wyszukują przedmioty kuliste (piłka, klocki, globus, jabłko, pomarańcza ...)

„Figury płaskie i przestrzenne” – zabawa twórcza.

Dzieci otrzymują kartki papieru. Określają jaka jest to figura geometryczna (prostokąt).

Nauczyciel mówi, że jest to figura płaska. Zadaniem dzieci jest zrobienie z płaskiej figury, figury przestrzennej – kuli.

„Rzut do celu” – zabawa ruchowa.

Na środku stoi koszyk, zadaniem dzieci jest wrzucić swoją kulę do środka.

„Bałwan” – rozwiązanie zagadki Ewy Kalinowskiej, wprowadzenie do tematu.

Mała, większa i największa,
już trzy kule mam.
Możesz sam ulepić rzeźbę,
jaką zgadnij sam. (bałwan)

Wyjaśnienie dzieciom, że na zajęciach plastycznych będą robiły kule z plasteliny, z których wykonają bałwana.

„Bałwanek w szklanej kuli” - pokaz wykonanej wcześniej pracy.

Wyjaśnienie kolejnych etapów pracy:

Lepienie bałwana z plasteliny (zwrócenie uwagi na lepienie kul w trzech wielkościach).

Dorobienie z plasteliny oczu, guzików, nosa i kapelusza.

Wykonanie miotły z patyczków.

Umieszczenie bałwana we wnętrzu wieczka pokrywki.

Wlanie wody do stoika.

Wsypanie brokatu lub skrawków złotego łańcucha do wody.

Zakręcenie stoika i odwrócenie go (postawienie na pokrywce).

Wystawa prac.

„Śniegowe bałwanki” – zabawa ruchowo – naśladowcza.

Dzieci naśladują lepienie bałwana.

Wyjście na podwórko - zabawy na śniegu, rzucanie śnieżkami do celu.

- Rozwijanie umiejętności robienia śnieżek,
- Wyrabianie celności rzutów.

POPOŁUDNIE

„Który to bałwanek?” – liczebnik porządkowy. *Zabawy matematyczne – Moja 6 lat, s. 35.*

- Utrwalenie umiejętności przeliczania za pomocą liczebników porządkowych.

Rysowanie kul od najmniejszej do największej i od największej do najmniejszej.

Pisanie cyfr po śladzie.

Przeliczanie bałwanków za pomocą liczebników porządkowych i ponumerowanie ich. Dorysowywanie brakujących elementów i guzików tak, aby każdy miał ich po 7.

„Kulig” – słuchanie wiersza Joanny Myślińskiej.

- Wprowadzenie do słownika dzieci pojęcia: kulig,

- Dostarczanie dziecku wzorów pięknej, artystycznej mowy.

Śnieżek prószy, śnieżek pada
i kołderkę nam układa.
Po niej rażno kica królik:
Patrzcie wszyscy - jedzie kulig!
Oto dzwonią sań dzwoneczki
i śpiewają panienczki.
Chodźcie szybko, póki czas,
zanim kulig wjedzie w las.
Obudziły się zwierzęta:
Czy to może jakieś święta,
że hałasu, śmiechów, krzyku
jest dziś w lesie już bez liku?
Nawet niedźwiedź, chociaż stary,
szybko włożył okulary
i powiada: Dosyć spania,
ja też jeździć chcę na saniach.

„Kulig w lesie” - oglądanie ilustracji przedstawiających kulig, wypowiedzi dzieci.

- Wdrażanie do logicznej, wielozdaniowej wypowiedzi.

IV dzień

Temat dnia: GDZIE MIESZKAJĄ ESKIMOSI

RANEK

„W krainie lodu i śniegu” – słuchanie wiersza Joanny Myślińskiej, wypowiedzi dzieci na podstawie wiersza.

- Rozwijanie wrażliwości dziecka na piękno słowa.

Jest kraina – zimna, biała,
śniegiem przysypana cała,
lodu też w niej nie brakuje,
mróz rumieńce zaś maluje.
To tu żyje Eskimosek,
co zmarznięty wciąż ma nosek,
lecz się tym nie martwi wcale,
bo się czuje doskonale
z polarnymi niedźwiedziami,
reniferem i fokami.
Te, co chłopca dobrze znają,

to się przed nim ukrywają,
bo gdy weźmie harpun, sanie
wnet polować będzie na nie.

„U Eskimosów” – wyszukiwanie różnic na dwóch obrazkach, kolorowanie obrazka przedstawiającego ludzi i zwierzęta mieszkające w krainie wiecznej zimy. *Zima*, s. 44.

- Rozwijanie spostrzegawczości dzieci poprzez ocenę dwóch obrazków.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 22.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Plastyka
2. Zajęcia ruchowe

I. Temat: „W krainie Eskimosów” – wspólne wykonanie pracy plastycznej.

- Utrwalenie wiadomości o życiu ludzi i zwierząt na dalekiej północy,
- Wzbogacenie doświadczeń dziecka w uzyskiwaniu nowych wartości poprzez łączenie różnych technik,
- Rozwijanie wyobraźni twórczej i umiejętności wyrażania jej w dostępnych formach plastycznych.

Pomoce: ilustracje przedstawiające Eskimosów, ich domy i zwierzęta tam zamieszkujące, arkusz szarego papieru, obrazki do kolorowania: Eskimosa i zwierząt: foki, morsa, niedźwiedzia polarnego, białe kartki, klej, kredki.

Przebieg:

„Kraina, gdzie jest zawsze śnieg” – opowiadanie Doroty Kossakowskiej.

Dzieci słuchają opowiadania.

Sami to mały Eskimos, który mieszka z rodziną w iglo. Bardzo lubi razem ze swoim bratem oglądać pływające nieopodal foki. Są duże i bardzo sprytnie. Wczoraj Sami był z rodzicami w odwiedzinach u wujka. Po drodze widział stado pięknych reniferów. Przyglądał się im z daleka i podziwiał te ogromne zwierzęta. Czasami udaje się chłopcu zobaczyć niedźwiedzie polarne, które chodzą po śniegu.

„Policz do trzech” - podział dzieci na trzy zespoły.

Dzieci stają w kole i liczą do trzech.

Jedynki – to pierwszy zespół.

Dwójki – to drugi zespół.

Trójki – to trzeci zespół.

„W krainie Eskimosów” – podanie tematu pracy.

Wyjaśnienie co każdy zespół będzie robił.

I zespół – koloruje kredkami Eskimosów i wycina postać.

II zespół – koloruje kredkami zwierzęta i wycina je,

III zespół – wycina z białej kartki kwadraty, prostokąty - lodowe kostki, które przykleja na arkusz szarego papieru tworząc igloo.

Kiedy igloo jest wykonane dzieci z I i II zespołu przyklejają Eskimosów i zwierzęta. Na koniec wszyscy wydierają płatki białego śniegu i przyklejają.

„Zaprzęgi Eskimosów” - zabawa ruchowa.

Dzieci dobierają się trójkami, tworząc zaprzęg: Eskimosek i 2 psy, które ciągną sanki.

Zabawa do dowolnej muzyki.

Zajęcia ruchowe – zestaw 22.**II. Temat: Gry i zabawy ruchowe na śniegu.**

- Zapoznanie dzieci z zasadami bezpiecznego korzystania ze śniegu podczas zabawy.
- Wdrażanie do współpracy w grupie,
- Rozpoznawania śladów zostawionych na śniegu,
- Pozostawiania śladów na śniegu różnych części ciała.

POPOŁUDNIE**„Bałwan Pan” – zabawa inscenizowana do piosenki.**

- Utrwalenie słów i melodii piosenki.

Dzieci stają w kole. Jedno dziecko wchodzi do środka to bałwan Pan.

Dzieci śpiewają zwrotki i poruszają się po obwodzie koła. Podczas śpiewania refrenu zatrzymują się, śpiewają i klaszczą.

„Na dalekiej północy” – słuchanie dowolnego opowiadania o życiu ludzi na dalekiej północy, wypowiedzi dzieci na podstawie opowiadania i ilustracji (np. „Odarpi” H. Szayerowej).

- Zapoznanie dzieci z życiem ludzi i zwierząt oraz klimatem dalekiej północy.

Zabawy i gry stolikowe.

- Wdrażanie do samodzielnego podejmowania decyzji co do wyboru zabawy i konsekwencji w jej realizacji.

Dzieci samodzielnie dobierają się w małe zespoły i wybierają dowolną grę, układankę, klocki...

V dzień

Temat dnia: ZWIERZĘTA GRENLANDII

RANEK

Oglądanie albumów przedstawiających zwierzęta żyjące na dalekiej północy.

- Zapoznanie z warunkami zwierząt żyjących na dalekiej północy,
- Budzenie zainteresowań dzieci zwierzętami żyjącymi w innych częściach świata.

„Litera N” – utrwalenie litery n, N ćwiczenia grafomotoryczne. Zabawy z literami – *Mamy 6 lat*, s. 31.

- Wyrabianie umiejętności precyzyjnego pisania po śladzie według określonego ruchu.

Rysowanie przedmiotów, które rozpoczynają się i kończą głoską n.

Rysowanie palcem po śladzie litery n, N.

Pisanie ołówkiem po śladzie i samodzielnie litery n, N.

„Pingwinek” – zabawa do piosenki. („O jak przyjemnie i jak wesoło...”)

- Wdrażanie do szybkiego ustawiania się w szeregu.

Dzieci ustawiają się gęsiego i chwytają w pasie osobę stojącą przed nim. Wykonujemy ruchy zgodne ze słowami piosenki.

„Zwierzęta Grenlandii” - kolorowanie obrazków zwierząt żyjących na Grenlandii.

- Utrwalenie nazw zwierząt żyjących na Grenlandii.

Pomoce: obrazki zwierząt, kredki, napisy zwierząt.

Wykonanie gazetki ściennej,

Dobieranie podpisów do obrazków.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 22.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Muzyka

I. Temat: „Zwierzęta Grenlandii” – rozwiązywanie zagadek słownych Iwony Mojsak i Joanny Myślińskiej.

- Utrwalenie wiadomości o zwierzętach zamieszkujących Grenlandię,
- Wyrabianie umiejętności pokonywania trudności o charakterze umysłowym.

Pomoce: globus, mapa świata, ilustracje zwierząt, Zima, s.45.

Przebieg:

„Gdzie jest Grenlandia?” – pokaz na globusie i mapie świata.

„Jak jest pogoda na Grenlandii?” – zapoznanie z klimatem.

Wiadomości dla nauczyciela:

Na Grenlandii panuje klimat polarny, jedynie na wybrzeżach – subpolarny.

Południowy zachód kraju jest cieplejszy niżby wynikało z szerokości geograficznej, a to za sprawą opływającego wyspę od tej strony odgałęzienia ciepłego Prądu Północnoatlantyckiego.

Klimat Grenlandii charakteryzuje się m.in. częstymi zmianami pogody, ostrymi zmianami temperatur i dość dużymi opadami (zwłaszcza w części południowej). Temperatura spada w miarę przesuwania się na północ. Zimą na północnych skrajach wyspy osiąga wartość średnią -36°C , a latem zaledwie $+3^{\circ}\text{C}$.

„Zwierzęta Grenlandii” – rozwiązywanie zagadek słowno - obrazkowych.

Nauczyciel mówi zagadkę, a dzieci wyszukują obrazek, Zima, s. 45.

Jestem, jak bracia, wielkiej postury,
ostre mam zęby oraz pazury,
ale choć biała u mnie jest skóra,
to u kuzynów czarna lub bura.

(niedźwiedź polarny)

Choć z różnej świata jesteśmy strony,
wszyscy wspaniałe mamy ogony,
kuzynek z lasu rudy lub szary,
ja śnieżnobiały. Może to czary?

(lis polarny)

Często pokazuję wam,
jeśli w cyrku pracę mam,
bo gdy tylko zbudzę się
akrobacje robić chcę.

(foka)

Tam, gdzie są lodowe kry
pływa ssak, który ma kły,
cztery płetwy ma on też...
Wiesz już kto to? To się ciesz.

(mors)

Prawie jak wilki wyglądają
i Eskimosom pomagają,
ciągnąc zaprzęgi przez całe dnie,
więc się w Grenlandii ceni je. (psy husky)

W bajkach nos czerwony mam,
Mikołaja wiozę wam. (renifer)

„Zwierzęta żyjące w krainie wiecznego lodu” – czytanie nazw zwierząt. Podział nazw na sylaby i głoski. *Zima*, s. 45.

„Nasze zagadki” – układanie zagadek przez dzieci z wykorzystaniem ilustracji. *Zima*, s. 45.

„Zaprzęgi” – zabawa ruchowa.

II. Temat: „Zima” – improwizacje ruchowe do muzyki A. Vivaldiego z cyklu „Cztery pory roku”, rysowanie kredkami czterech pór roku.

- Wdrażanie do umiejętnego odtwarzania nastroju i charakteru utworu,
- Rozwijanie zamiłowań dzieci do muzyki klasycznej,
- Utrwalenie kolorów zimnych,
- Odkrywanie własnych możliwości twórczych w kontakcie z muzyką,

Pomoce: ilustracje czterech pór roku: wiosna, lato, jesień, zima, portret A. Vivaldiego, płyta z utworem „Zima” z cyklu „Cztery pory roku” A. Vivaldiego, kartki, kredki, kolorowe paski krepiny dla każdego dziecka (w zimnych kolorach - niebieski, zielony, fioletowy).

Przebieg:

„Cztery pory roku” - wypowiedzi dzieci na podstawie ilustracji.

Na tablicy są powieszone ilustracje czterech pór roku: wiosny, lata, jesieni i zimy. Dzieci wypowiadają się na temat pór roku na podstawie ilustracji i własnych obserwacji.

„Zima” - słuchania utworu z cyklu „Cztery pory roku” A. Vivaldiego.

Wypowiedzi dzieci na temat wysłuchanego utworu:

- Jakie instrumenty występowały w utworze?
- Jaki był utwór: smutny czy wesoły?
- Jaki tytuł nadałbyście utworowi?

Powtórne słuchanie utworu:

- Zamknijcie oczy i spróbujcie wyobrazić, co przedstawia muzyka.

Po wysłuchaniu utworu:

- Co wyobraziliście sobie słuchając tej muzyki?

Podanie tytułu utworu.

„Zimne kolory” – wybieranie pasków do improwizacji ruchowej.

Na środku stoi koszyk z kolorowymi paskami. Dzieci mają wybrać sobie pasek, który kojarzy się z zimą (np. niebieski, zielony, fioletowy).

„Zima” - improwizacja ruchowa dzieci do muzyki A. Vivaldiego z cyklu „Cztery pory roku” z wykorzystaniem pasków krepiny.

„Cztery pory roku” – rysowanie kredkami drzewa w czterech porach roku z jednoczesnym słuchaniem muzyki.

Dzieci dzielą się na cztery zespoły. Każdy zespół losuje kartkę z napisem pory roku. Dzieci dostają na kartce A3 narysowane drzewo. Mają przedstawić je w odpowiedniej porze roku.

„Jaka to pora roku?” – oglądanie prac dzieci i nazywanie pór roku.

POPOŁUDNIE

„Szalaczki” – rysowanie ołówkiem linii prostych, pionowych i poziomych. *Ćwiczenia grafomotoryczne, Mamy 6 lat, część 2, s. 5.*

- Przygotowanie dzieci do nauki pisania.

„Niedźwiedź polarny” – praca plastyczna, wycinanie sylwety niedźwiedzia.

- Wdrażanie dzieci do oszczędnego korzystania z kartek (wykorzystywania resztek).

Dzieci wycinają sylwetę niedźwiedzia, nakleją ją na niebieską kartkę, a z pozostałych resztek papieru wycinają góry, płatki śniegu....

Zabawy samorzutnie podejmowane przez dzieci.

- Zwrócenie uwagi na zgodną zabawę i odkładanie zabawek na swoje miejsce.

TEMAT KOMPLEKSOWY: W KOSMOSIE

I dzień

Temat dnia: POZNAJEMY UKŁAD SŁONECZNY

RANEK

Oglądanie albumów, książek przedstawiających kosmos, planety, itp.

- Zainteresowanie dzieci tematem.

„Kosmiczne drogi” – rysowanie linii kolorowymi kredkami.

- Rozwijanie wyobraźni i kreatywności.

Dzieci wybierają trzy kolory kredek. Trzymając wszystkie kredki razem rysują linie, „esy-floresy” na kartce. Po wypełnieniu kartki liniami kolorują wybrane pola.

„Jaki wyraz zaczyna się głoską...?” – zabawa słowna.

- Doskonalenie umiejętności wyróżniania głosek w nagłosie.

Dzieci siedzą w kole, w środku leży hula – hop. Każde dziecko dostaje trzy kawałki gazety. Na sygnał dzieci robią trzy kule z gazet (kto pierwszy). Nauczyciel mówi dowolną głoskę, zadaniem dzieci jest powiedzieć wyraz zaczynający się tą głoską. Dziecko, które pierwsze się zgłosi i poprawnie powie może wrzucić papierową kulę do hula – hop. Wygrywa to dziecko, które pierwsze wrzuci wszystkie trzy kule.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 23.

„Wyprawa w kosmos” – dzieci maszerują po sali po obwodzie koła.

„Roboty zepsute, roboty sprawne” – dzieci naśladują poruszanie się robotów, na hasło: roboty zepsute stają w bezruchu do momentu, aż usłyszą hasło: roboty sprawne.

„Chwytny gwiazdę do koszyka” – dzieci podskakują jak najwyżej próbując złapać gwiazdę wiszącą wysoko, kucają wkładając ją do koszyka.

„Wesołe słoneczko” – dzieci siedzą na dywanie, nogi wyprostowane. Podnoszą nogę (kolano proste) i rysują w powietrzu słoneczko, zmiana nogi.

„Pył kosmiczny” – dzieci siedzą na dywanie, dmuchają przed siebie tak, jakby chciały zdmuchnąć pył.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia z kształtowaniem pojęć matematycznych
2. Zajęcia ruchowe

I. Temat: „Co to jest Układ Słoneczny” – rozmowa na podstawie ilustracji, wprowadzenie liczby i cyfry 8.

- Zapoznanie z pojęciem: Układ Słoneczny,
- Poznanie nazw planet,
- Rozwijanie zainteresowań wszechświatem,
- Zapoznanie z wyglądem cyfry 8,
- Zapoznanie z liczbą 8 w pojęciu kardynalnym, porządkowym i miarowym,
- Rozwijanie umiejętności porównywania liczebności dwóch zbiorów.

Pomoce: tablica przedstawiająca Układ Słoneczny, duży arkusz szarego papieru, na którym narysowane są orbity i Słońce, 8 kół różnego koloru przedstawiające osiem planet, napisy z nazwami planet, cyfry od 0 do 8, *Zabawy matematyczne, Mamy 6 lat, s. 36.*

Przebieg:

„Co to jest Układ Słoneczny?” – swobodne wypowiedzi dzieci, wymienianie przez dzieci elementów, które wchodzą w skład Układu Słonecznego.

Wiadomości dla nauczyciela:

Układ Słoneczny jest to układ planetarny składający się ze Słońca i innych ciał niebieskich. Ciała te to osiem planet, 166 znanych księżyców planet, planetoidy, komety, meteoroidy i pył międzyplanetarny.

„Poznajemy planety” – oglądanie tablicy przedstawiającej Układ Słoneczny, liczenie planet, nazywanie ich, porównywanie wielkości.

Globalne czytanie nazw planet.

„O jakiej planecie myślę” – dzieci odgadują o jakiej planecie mówi nauczyciel.

- Planeta, o której myślę jest najbliższą Słońcu.
- Która planeta znajduje się obok Ziemi?
- Która planeta jest piąta (druga, siódma,...) od Słońca?
- Która planeta oddalona jest od Marsa o dwa? ... itp.

„Planety krążą wokół Słońca” – zabawa ruchowa, liczebnik główny 8, aspekt kardynalny liczby 8.

Jedno dziecko stoi na środku dywanu – jest Słońcem. Wybieramy ósemkę dzieci – będą to planety. Wspólne przeliczenie planet.

Rozkładamy skakankę od Słońca wzdłuż sali. Dzieci planety dostają opaski z nazwami i ustawiają się na linii skakanki w różnych odległościach od dziecka – Słoń-

ca. Dzieci obchodzą Słońce dookoła idąc stopa za stopą. Dziecko, które obejdzie siada na linii skakanki.

Za każdym razem kiedy dziecko usiadzie, przeliczamy osoby - planety siedzące i stojące.

„Jak długo planety krążą wokół Słońca?” - omówienie z dziećmi, które planety szybciej okrążyły Słońce, od czego to zależy. Wyjaśnienie, że planety krążą po orbitach, w zależności od długości orbity, każda z planet w innym czasie obiega Słońce.

Wiadomości dla nauczyciela:

Słońce - jest największym obiektem w naszym Układzie Słonecznym. Składa się głównie z dwóch gazów: wodoru (75%) oraz helu (25%).

Merkury - planeta znajdująca się najbliżej Słońca. Dookoła Słońca obiega w czasie 88 ziemskich dni. Merkury jest najmniejszą planetą układu Słonecznego.

Wenus – to druga planeta od Słońca. Czas obiegu wokół Słońca to 224,7 dnia.

Ziemia - kolejna, trzecia planeta od Słońca. Czas obiegu wokół Słońca wynosi 365,2 dni.

Mars – to czwarta planeta od Słońca. Obiega Słońce w 686,7 dnia.

Jowisz - piąta planeta od Słońca. Jowisz obiega Słońce w czasie 11 ziemskich lat i 315 dni. Saturn – to szósta planeta w kolejności od Słońca. Saturn obiega Słońce w czasie 29 ziemskich lat i 167 dni.

Uran – siódma planeta oddalona od słońca. Obieg Słońca zajmuje planecie 84 lata.

Neptun - ósma planeta od Słońca. Planeta ta obiega Słońce w czasie 164,7 ziemskich lat.

„Cyfra 8” – pokaz wyglądu cyfry 8, nauka pisania cyfry 8.

Ponowne przeliczenie planet. Pokaz wyglądu cyfry 8. Numerowanie planet od 1 do 8.

Pokazanie sposobu pisania cyfry 8.

Następnie dzieci rysują cyfrę 8: w powietrzu, palcem na dywanie, na plecach kolegi lub koleżanki.

„Osiem”- kolorowanie odpowiedniej ilości klocków liczbowych, oczek na kostkach i gwiazdek, 8 na klawiaturze i ekranie telefonu. Kolorowanie 8 elementów związanych z kosmosem. *Zabawy matematyczne – Mamy 6 lat, s. 36.*

„Układ Słoneczny” – praca zespołowa, wykonanie Układu Słonecznego, aspekt porządkowy liczby 8.

Nauczyciel rozkłada arkusz szarego papieru, na którym narysowane są orbity, z boku leżą planety i słońce. Zadaniem dzieci jest przyklejenie w odpowiednim miejscu planet i umieszczenie obok podpisów. Podczas przyklejania posługujemy się pojęciami: pierwszą planetą jest Merkury, drugą ...

Należy zwrócić uwagę na wielkość i kolorystykę planet.

Przyczepienie pracy w widocznym dla dzieci miejscu.

„Kolorowe sznurki” – mierzenie długości, aspekt miarowy liczby 8.

Każde dziecko dostaje 8 patyczków i sznurek. Dzieci mają odmierzyć sznurek na długość 8 patyczków i obciąć.

Porównywanie sznurków – czy wszyscy wykonali prawidłowo zadanie.

„Osiem razy” – zabawa ruchowa.

Dzieci wykonują różne ćwiczenia 8 razy: 8 przysiadów, 8 podskoków, 8 skłonów, itp.

II. Zajęcia ruchowe – zestaw 23.

Temat: Kształtowanie ogólnej sprawności ruchowej.

- Kształtowanie ogólnej sprawności fizycznej,
- Kształtowanie równowagi i koordynacji ruchowej.

Przybory: woreczki gimnastyczne.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Zbiórka, powitanie, sprawdzenie gotowości do zajęć.

Część wstępna

Zabawa ożywiająca:

Nauczyciel podaje hasła, a dzieci wykonują polecenia:

Samolot – przemieszczamy się po sali z ramionami w bok naśladując lecący samolot,

Odrzutowiec – przemieszczamy się po sali z ramionami odwiedzionymi w tył naśladując lecący odrzutowiec,

Rakieta – wznos ramion w górę i podskakujemy w miejscu,

Supermen – wznos prawej ręki w górę lewa opuszczona w dół lub odwrotnie z jednoczesnymi podskokami w miejscu.

Część główna

Dzieci pobierają woreczki.

Przekładanie woreczka z ręki do ręki z przodu i z tyłu za plecami, woreczek krąży wokół bioder,

Ćwiczenie jak wyżej tylko wokół szyi,
Ćwiczenie jak wyżej tylko wokół kolan,
Postawa rozkroczna, skłon tułowia w przód, przekładamy woreczek na wysokości kostek zataczając ósemki wokół kostek,
Leżenie przodem ramiona wyciągnięte przed siebie w dłoniach woreczek:
ruch: wznos ramion w górę chwilę wytrzymać, następnie opust ramion w dół powtarzamy 6 razy (wzmacnianie mięśni grzbietu),
Leżenie tyłem, ramiona w górze:
ruch: skłon tułowia w przód z jednoczesnym przełożeniem woreczka między kostki, przejście do leżenia tyłem z ramionami w górze, następnie wznos nóg w górę i przełożenie za głowę z jednoczesnym przekazaniem woreczka z nóg do rąk, potem opust nóg do pozycji wyjściowej, powtarzamy 6 razy.

„Schowaj woreczek” – zabawa ruchowa.

Dzieci przemieszczają się po sali w dowolny sposób przekładając woreczek z ręki do ręki, na sygnał: *schowaj woreczek*, kładą go na podłodze i stopami starają się zakryć tak, żeby nie wystawał. Nauczyciel chodzi i sprawdza czy woreczki są dokładnie schowane. Powtarzamy zabawę kilkakrotnie.

Zabawa kształtująca równowagę.

Nauczyciel wyznacza miejsce, gdzie dzieci kładą swoje woreczki. Dzieci muszą przejść z jednej strony sali, na drugą stronę przechodząc po leżących woreczkach. Ćwiczenie wykonujemy kilkakrotnie.

„Zdobądź woreczek” – zabawa ruchowa.

Woreczki rozłożone są w miejscu wyznaczonym przez nauczyciela, w liczbie mniejszej niż liczba dzieci. Dzieci znajdują się w odległości około 5 m od miejsca, gdzie znajdują się woreczki. Na hasło: *zdobądź woreczek*, szybko starają się przemieścić na czworakach w stronę woreczków i po dotarciu do woreczków wykonują siad równoważny unosząc w stopach woreczek. Osoby którym nie udało się zdobyć woreczka wykonują zadanie dodatkowe np. 5 podskoków, 5 przysiadów itp. Ćwiczący odkładają woreczki i dobierają się w pary.

Część końcowa

Ćwiczący w parach siadają jedna osoba za drugą i uczą się wierszyka masażyka:
Płyną sobie strumyczki – rysujemy dłońmi fale na plecach osoby współćwiczącej
Tu leżą kamyczki – dłonie zaciśnięte w pięstki i lekko ostukujemy plecy osoby współćwiczącej

Po kamyczkach żabki skaczą – paluszkami skaczemy po plecach jak żabki,
I dostojnie boćki kroczą – palce wskazujące i środkowy krocą po plecach,
Idą mrówki – palcami naśladujemy maszerujące mrówki,

I szczy pawki – lekko podszczypujemy plecy ,
Tupią stonie – dłonie zaciśnięte w pięstki i stukamy,
Biegną konie – palcami naśladujemy biegnące konie,
Słońce świeci – kładziemy dłoń na środku pleców i rozcieramy na boki,
Wietrzyk leci – nabieramy dużo powietrza i dmuchamy na szyję osoby masowanej.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

POPOŁUDNIE

„Planety” – zabawa integracyjna do rymowanki Bożeny Szuchalskiej.

- Utrwalenie nazw planet Układu Słonecznego.

Nauka rymowanki:

Nazwy planet wszyscy znamy
do zabawy zapraszamy.
Słońce stoi, gwiazdy świecą.
Jaką jestem ja planetą?

Dzieci siedzą w kole, podają sobie piłkę i mówią rymowankę. Kiedy skończą mówić, dziecko, które trzyma piłkę wystukuje od 1 do 8, każda wystukana liczba jest kolejną planetą (jeśli wystuka 4 razy, dzieci odgadują jaka jest czwarta planeta). Dzieci odgadują nazwę planety, dzielą na głoski. Zabawa toczy się dalej.

„Figury geometryczne” – nazywanie figur, rysowanie figur po śladzie i samodzielnie. Ćwiczenia grafomotoryczne, część 2, s. 6.

- Utrwalenie nazw figur geometrycznych.

II dzień

Temat dnia: MIKOŁAJ KOPERNIK

RANEK

Zabawy w kącikach zainteresowań.

- Rozwijanie kreatywności dzieci.

„Zabawy plasteliną” – lepienie kuli z plasteliny, wykonanie ósemki.

- Kształcenie małych partii mięśniowych poprzez zabawy plasteliną.

Każde dziecko wybiera jeden kolor plasteliny, ugniata go.

Następnie dzieci robią z plasteliny kulę, porównują swoje kule z kulami kolegów przy stolikach (wielkość, kolor, dokładność wykonania).

Nauczyciel rozdaje dzieciom kolorowe kartki. Dzieci robią rulony z plasteliny, tworzą ósemkę i przyklejają do kartki.

„Osiem” - ćwiczenia w pisaniu cyfry 8. *Zabawy matematyczne – Mamy 6 lat, s. 37.*

- Utrwalenie wyglądu i sposobu pisania cyfry 8.

Rysowanie palem po dużej cyfrze 8, ozdabianie jej.

Wyszukiwanie na rysunkach cyfry 8, kolorowanie rysunków i wykonanie własnego z wykorzystaniem 8.

Pisanie po śladzie i samodzielnie cyfry 8.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 23.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Plastyka

I. Temat: „Mikołaj Kopernik” – opowiadanie nauczyciela o wielkim polskim astronomie.

- Zapoznanie z postacią wielkiego astronoma Mikołaja Kopernika,
- Wyjaśnienie pojęć: astronom, obserwatorium astronomiczne,
- Wprowadzenie do słownika dziecka pojęcia: pomnik.

Pomoce: napisy: MIKOŁAJ, KOPERNIK, ilustracje pomników Mikołaja Kopernika, opaski ze Słońcem i konturem Polski (po jednej stronie Polski przyklejone jest słońce, po drugiej stronie księżyc), małe gwiazdki wycięte np. ozdobnym dziurkaczem (po kilkanaście dla każdego dziecka), różne gwiazdozbiory.

Przebieg:

„Mikołaj Kopernik” – rozwiązywanie zagadki.

Imię mam jak święty,

który przynosi dzieciom prezenty.

Dzieci rozwiązują zagadkę, nauczyciel zawiesza kartkę z napisem: MIKOŁAJ

A nazwisko głoskami powiem ci,

K-o-p-e-r-n-i-k,

czy już wiesz jak ono brzmi?

Dzieci rozwiązują zagadkę, nauczyciel zawiesza kartkę z napisem: KOPERNIK

„Mikołaj Kopernik” – zapoznanie z wielkim polskim astronomem.

Zima, s. 46.

Pokazanie dzieciom portretu Mikołaja Kopernika. Krótkie wyjaśnienie, kim był, czym się zajmował.

Wyjaśnienie i nauka rymowanki:

„Wstrzymał Słońce ruszył Ziemię,
polskie go wydało plemię.”

Wiadomości dla nauczyciela

Mikołaj Kopernik urodził się 19 lutego 1473 roku w Toruniu w rodzinie zamożnego kupca. Studiował w Akademii Krakowskiej, gdzie zainteresował się astronomią. W wieku 20 lat wyjechał na studia prawnicze i medyczne do Włoch. Po powrocie do Polski, osiadł we Fromborku, gdzie w czasie wolnym od wielu obowiązków, zajmował się astronomią. Napisał dzieło "O obrotach sfer niebieskich", którego pierwszy egzemplarz otrzymał 24 maja 1543 r., w dniu swojej śmierci. Mikołaj Kopernik był człowiekiem o szerokich horyzontach, zainteresowaniach: był astronomem, matematykiem, prawnikiem, ekonomistą, strategiem, poetą, astrologiem, tłumaczem i duchownym. Jego dzieło wstrząsnęło światem nauki, a nawet znalazło się na liście Ksiąg Zakazanych, jako głoszące nauki heretyckie.

„Pomnik” - pokaz pomników Mikołaja Kopernika.

Wyjaśnienie pojęcia pomnik.

„Ziemia krąży wokół Słońca” – zabawa poznawczo - ruchowa.

Dzieci siedzą w kole. Nauczyciel wybiera dwoje dzieci, jedno będzie Słońcem, drugie - Ziemią. Mówi, że Słońce jest w centrum wszechświata, nie porusza się (dziecko stoi w środku koła, ma opaskę ze Słońcem). Dziecko, które jest Ziemią ma opaskę z konturem Polski.

Nauczyciel obracając dziecko - Ziemię wokół własnej osi pokazuje jaki ruch wykonuje Ziemia. Dzieci wspólnie ustalają co takiego dzieje się, kiedy dziecko stoi przodem, bokiem czy tyłem do Słońca (zmienia się dzień i noc, dzieci ustalają kiedy jest ranek, wieczór). Następnie nauczyciel pokazuje, że oprócz takiego ruchu, Ziemia również wykonuje drugi – wokół Słońca, zmieniając się wtedy pory roku.

Zabawę można powtórzyć z inną parą dzieci.

„Czym obserwujemy kosmos?” – oglądanie ilustracji w książce. Zima, s. 46.

Wyjaśnienie pojęcia: obserwatorium astronomiczne, teleskop, gwiazdozbiór.

„Mój gwiazdozbiór” – układanie przez dzieci gwiazdozbiorów.

Nauczyciel pokazuje kilka gwiazdozbiorów, dzieci obserwują je za pomocą lunety

(dwie dłonie złożone i przyłożone do oka). Następnie rozdaje ciemne kartki i gwiazdki. Dzieci układają własne, wymyślone gwiazdozbiory i przyklejają je na kartki.

Ocena prac. Wspólne ustalanie, co przedstawiają gwiazdozbiory.

„Dzień i noc” – zabawa ruchowa.

II. Temat: „Rakieta kosmiczna” układanie rakiety z figur geometrycznych.

- Utrwalenie nazw i własności figur geometrycznych,
- Doskonalenie umiejętności wycinania po linii,
- Wdrażanie do estetycznego wykonania pracy.

Pomoce: figury geometryczne w różnych kolorach znane i nieznane dzieciom, kartki z bloku technicznego, czarna farba, *Wycinanka*, s. 20.

Przebieg:

„Noc” – malowanie kartki czarną farbą.

Wypowiedzi dzieci na temat kosmosu – czy jest tam jasno, czy ciemno. Nauczyciel pokazuje dzieciom kartkę, wspólne ustalenie co zrobić, żeby przypominała fragment kosmosu.

Przejście do stolików, malowanie kartki czarną farbą, pozostawienie do wyschnięcia.

„Jaka to figura?” – zabawa dydaktyczna.

Na dywanie rozłożone są różne figury geometryczne np. trójkąty, owal, pięciokąty...

Nauczyciel mówi cechy figury, dzieci muszą odgadnąć nazwę i wybrać wśród rozłożonych na dywanie – właściwą.

- Ma cztery boki takiej samej długości.
- Jest podobna do słońca.
- Ma dwa boki krótsze, a dwa dłuższe.
- Ma tylko trzy boki...

„Co możemy ułożyć z figur?” – swobodne wypowiedzi dzieci.

Dzieci podają jakie figury użyje do swojego obrazka, np. słońce – jedno koło i kilka trójkątów.

„Czy potraficie?” – zabawa ruchowa.

Dzieci poruszają się po sali, na sygnał słowny: tworzymy trójkąt – chwytają się za ręce i tworzą daną figurę. Następnie wykonują: kwadrat, prostokąt, koło.

„Rakieta kosmiczna” – wykonanie pracy przez dzieci. *Wycinanka, s. 20.*

Dzieci oglądają kartę z wycinanki. Omawiają z ilu figur i jakich składa się rakieta. Następnie przechodzą do stolików i wykonują pracę według instrukcji nauczyciela:

Wycinamy figury geometryczne i gwiazdki,

Układamy według wzoru na pomalowanej na czarno kartce,

Przyklejamy.

Wykonanie wystawki prac.

Zabawy na placu przedszkolnym.

„Jestem sprawny jak kosmonauta” – zabawa ruchowa.

- Rozwijanie koordynacji wzrokowo – ruchowej.

Pokonywanie naturalnych przeszkód.

POPOŁUDNIE

„Spadające gwiazdy” – ćwiczenia oddechowe.

- Rozwijanie pojemności płuc, kształcenie ruchów przepony.

Każde dziecko otrzymuje gwiazdkę z papieru (najlepiej bibułki). Dzieci rzucają do góry gwiazdki i obserwują jak długo ona spada na ziemię, następnie podrzucają gwiazdki i dmuchając na nie, starają się utrzymać je jak najdłużej w powietrzu.

„Kosmiczny pył” – cięcie gwiazdek na małe kawałki.

- Doskonalenie umiejętności wycinania nożyczkami.

Dzieci rozcinają gwiazdki z wcześniejszej zabawy na małe kawałki. Na sygnał podrzucają je do góry tworząc kosmiczny pył.

Sprzątanie sali po zabawie.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.

- Rozwijanie umiejętności wspólnej zabawy.

Praca domowa:

Przynieść różnego rodzaju pudełka, opakowania po jogurtach, serkach, zakrętki, kapsle, kolorowe gazety, stare płyty CD, rolki po papierze itp.

III dzień

Temat dnia: ZWIEDZAMY PLANETY

RANEK

„Planety” – oglądanie albumów, książek przedstawiających różne planety.

- Rozwijanie zainteresowań kosmosem.

„Wyprawa na wybraną planetę” – ćwiczenia słownikowe. *Zima, s.47.*

- Wprowadzenie nowych pojęć do słownika dzieci: prom kosmiczny, kosmonauta, satelita,
- Utrwalenie nazw planet Układu Słonecznego.

Rozmowa na temat:

- W jaki sposób ludzie poznają kosmos?

Oglądanie na ilustracji promu kosmicznego, satelity.

Nazywanie planet Układu Słonecznego.

Udzielenie odpowiedzi na pytanie:

- Na jaką planetę chciałbyś się udać i dlaczego?

„Samoloty” – składanki z kolorowego papieru (przygotowanie pomocy do zabawy w popołudniu).

Dzieci wykonują samoloty techniką origami według instrukcji nauczyciela. Następnie ozdabiają mazakami, dorysowując okna, pisząc nazwy, itp.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 23.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Technika

2. Muzyka

I. Temat: „Pojazd kosmiczny”

– wykonanie pracy przestrzennej z surowców wtórnych.

- Kształcenie umiejętności łączenia ze sobą różnych elementów,
- Rozwijanie zainteresowań konstrukcyjnych,
- Rozwijanie wyobraźni przestrzennej.

Pomoce: opowiadanie „Spotkanie z Marsjaninem”, opakowania po różnych produktach: jogurtach, serkach, pudełka, zakrętki, kapsle, kolorowe gazety, stare płyty CD, rolki po papierze itp., klej, taśma klejąca, plastelina.

Przebieg:

„Spotkanie z Marsjaninem” – słuchanie opowiadania Bożeny Szuchalskiej.

Pewnego dnia Kasia wybrała się do parku, aby poszukać kasztanów i żołądzi. Kiedy szła alejką usłyszała dziwny odgłos dochodzący zza drzewa. Cichutko podeszła. Otworzyła szeroko oczy ze zdziwienia, bo przed nią na trawie stał błyszczący pojazd, przypominający talerz, a obok niego malutki czerwony ludzik, który głośno płakał.

- Kim jesteś i dlaczego tak płaczesz? – zapytała Kasia.

- Przybyłem z planety Mars. Byłem ciekawy jak wygląda Ziemia. Mama ostrzegała mnie, że to niebezpieczne samemu podróżować, ale ja się jej nie posłuchałem i bez pozwolenia przyleciałem tutaj. A teraz nie mogę wrócić do domu. Zobacz odpadła jedna część od mojego statku – żalił się czerwony ludzik – szukam jej już od dłuższego czasu.

- Pomogę ci – zaproponowała Kasia i zaczęła wpatrywać się w trawę. Nagle zauważyła malutki błyszczący przedmiot. Podniosła go.

- To jest właśnie moja zguba – krzyknął uradowany przybysz – mogę wrócić do domu. Dziękuję ci za pomoc.

Tajemniczy gość chwycił część i zanim Kasia zdążyła otworzyć usta, żeby się o cokolwiek zapytać już go nie było. Usłyszała tylko z oddali „Odwiedź mnie na mojej czerwonej planecie - Marsie”.

Rozmowa na temat opowiadania.

- Kto wybrał się do parku?
- Kogo spotkała Kasia?
- Co przytrafiło się czerwonemu ludzikowi?
- W jaki sposób pomogła mu dziewczynka?
- Co takiego krzyknął na pożegnanie Marsjanin?

„Pojazd kosmiczny” - podanie tematu pracy.

- W jaki sposób możemy dostać się na planetę Mars?
- Z czego możemy zbudować rakietę kosmiczną?

Oglądanie przyniesionych przez dzieci opakowań po różnych produktach. Omówienie z czego są zrobione (plastik, metal, papier) oraz w jaki sposób łączyć poszczególne elementy (klej, taśma klejąca, plastelina).

Podział dzieci na zespoły.

„Pojazd kosmiczny” – wykonanie pracy przestrzennej w zespołach.

Praca dzieci.

„Kosmiczne pojazdy” - wykonanie wystawki.

„Wyruszamy w kosmos” – zabawa ruchowo – naśladowcza.

Dzieci stoją w rozсыpcy. Naśladują uruchamianie rakiety:

- *przecieranie szyby* - rękoma przed sobą wykonują koła mówiąc: *szur, szur...*
- *sprawdzanie urządzeń* – palcem wskazującym naśladują przyciskanie guzików mówiąc: *pik, pik...*
- *uruchamianie silnika* - klepią naprzemiennie rękoma o uda, kolana ugięte mówiąc: *brzrzrz...*
- *rakieta startuje* - wyskakują do góry, ręce wysoko nad głową krzycząc: *hura*.

II. Temat: „Wyprawa na inną planetę” – zabawy muzyczne z wykorzystaniem kanonu Doroty Kossakowskiej „Ufoludki”.

- Wprowadzenie pojęcia muzycznego: kanon,
- Rozwijanie i wyrabianie sprawności głosowych,
- Zwracanie uwagi na śpiew umiarkowaną siłą głosu.

Pomoce: płyta z dowolnym kanonem oraz muzyką z filmu „Pan Kleks w kosmosie”.

Przebieg:

„Życie na innych planetach” – rozmowa kierowana z dziećmi.

- W jaki sposób poznajemy inne planety?
- Czy ktoś mieszka na innych planetach?
- Jak ludzie nazwali mieszkańców innej planety?

„Wyprawa w kosmos” – aktywne słuchanie muzyki z filmu „Pan Kleks w kosmosie”.

Dzieci naśladują wsiadanie do rakiety kosmicznej i wyruszają w podróż - podczas słuchania muzyki dzieci poruszają się po sali zwiedzając planety.

„Kanon” – swobodne wypowiedzi dzieci z czym kojarzy się słowo kanon. Wyjaśnienie nauczyciela.

Wiadomości dla nauczyciela:

Kanon, imitacyjna forma muzyki wielogłosowej polegająca na dokładnym powtórzeniu melodii głosu prowadzącego przez następny głos lub głosy. Imitacja rozpoczyna się z opóźnieniem kilku taktów, od tego samego dźwięku lub o odpowiedni interwał wyżej lub niżej.

Kanon możemy znaleźć np. w muzyce J.S. Bacha: Wariacje Goldbergowskie, Musikalisches Opfer, Kunst der Fuge.

Słuchanie dowolnego kanonu – rozmowa na temat wysłuchanego utworu.

„Ufoludki” – słuchanie piosenki śpiewanej przez nauczyciela (na melodię „Panie Janie”).

Ufoludki, ufoludki
chodźcie tu, chodźcie tu.
My na was czekamy,
wiele zabaw znamy,
bawmy się, bawmy się.

Nauka słów.

„Ufoludki” - śpiewanie piosenki z jednoczesnym wystukiwaniem rytmu (naśladowanie nauczyciela).

„Przedszkolny kanon” - próby śpiewania w kanonie.

„Powrót na planetę Ziemia” – ponowne słuchanie muzyki z filmu „Pan Kleks w kosmosie”.

Dzieci naśladują wsiadanie do rakiety kosmicznej i wyruszają w powrotną podróż poruszając się w rytm muzyki.

POPOŁUDNIE

Wyjście na podwórko - zabawy na placu przedszkolnym.

„Czyj samolot poleciał dalej?” – zabawy badawcze.

- Zachęcanie dzieci do prowadzenia doświadczeń.

Zabawy samolotami wykonanymi w ranku. Obserwacja lotu samolotów, próby ustalenia dlaczego jedno poleciało dalej, inne nie.

„Rakieta” – wyszukanie różnic między dwoma obrazkami. *Zima, s. 48.*

- Rozwijanie spostrzegawczości u dzieci.

„Zabawy konstrukcyjne” – budowanie z klocków różnego typu raket kosmicznych – praca w zespołach.

- Rozwijanie wyobraźni przestrzennej u dzieci.

Ustawienie w wyznaczonym miejscu w sali powstałych raket.

IV dzień

Temat dnia: SPOTKANIE Z UFOLUDKIEM

RANEK

Zabawy i gry stolikowe: gry planszowe, puzzle, układanki, mozaiki.

- Kształcenie umiejętności samodzielnego podejmowania decyzji co do rodzaju zajęcia oraz konsekwencji.

Ćwiczenia grafomotoryczne – rysowanie łuków. *Ćwiczenia grafomotoryczne – Mamy 6 lat, część 2, s. 7.*

- Przygotowanie dzieci do podjęcia nauki pisania.

„Spotkanie z ufoludkiem” – wywiad z przybyszem z innej planety.

- Wyrabianie śmiałości u dzieci.

Dzieci dobierają się parami. Ustalają, które będzie reporterem, a które ufoludkiem.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 23.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Plastyka
2. Zajęcia ruchowe

I. Temat: „Mój przyjaciel Ufoludek”

– przedstawianie postaci fantastycznej, rysowanie pastelami.

- Rozwijanie wrażliwości na barwę i działanie plam,
- Rozwijanie inwencji plastycznych dzieci.

Pomoce: pastele, kartki, muzyka o tematyce kosmicznej np. z filmu „Pan Kleks w Kosmosie”.

Przebieg:

„Ufoludek” - rozwiązanie zagadki Bożeny Szuchalskiej.

Duża głowa, czułki dwa,
on zielony brzuszek ma.
Śmiesznie okiem jednym świeci,
kim on jest, czy wiecie dzieci?

„Ufoludek” – rozmowa z dziećmi na temat wyglądu ufoludka.

- Jak wyglądał ufoludek z zagadki?
- Czy ktoś widział ufoludka?

„W kosmosie” - słuchanie kosmicznej muzyki.

Słuchanie muzyki z jednoczesnym wyobrażaniem sobie przybysza z innej planety.

- Jak wygląda ufoludek, którego spotkaliście w swojej wyobraźni? – wypowiedzi dzieci.

„Mój przyjaciel Ufoludek” – praca indywidualna dzieci.

Dzieci rysują kredkami pastelowymi ufoludka. Po wykonaniu pracy opowiadają jak wygląda i z jakiej planety przybywa.

Wykonanie wystawy prac.

„Ufoludki” – improwizacje ruchowe do muzyki.

II. Zajęcia ruchowe – zestaw 23.

Temat: Kształtowanie ogólnej sprawności ruchowej.

- Kształtowanie ogólnej sprawności fizycznej,
- Kształtowanie równowagi i koordynacji ruchowej.

Spacer po osiedlu – obserwacja nieba, chmur, słońca.

- Zachęcanie dzieci do obserwacji nieba.

POPOŁUDNIE

„Zabawy z cyfrą 8” – liczebnik porządkowy i główny 8. Zabawy matematyczne - Mamy 6 lat, s. 38.

- Kształcenie umiejętności liczenia w zakresie ośmiu.

Otaczanie pętlą ósmej planety i pojazdu kosmicznego – liczebnik porządkowy.

Pisanie cyfr po śladzie.

Liczenie elementów w pętlach i łączenie z odpowiednią cyfrą – liczebnik główny.

Kolorowanie.

„Taniec robotów” – zabawa muzyczno - ruchowa.

Nauczyciel włącza dowolną muzykę. Dzieci naśladują taniec robotów. Nauczyciel może utrudnić taniec mówiąc:

- Roboty mają jedną nogę – dzieci poruszają się na jednej nodze,
- Roboty mają ucho przyklejone do ramienia – głowa pochylona na jedną stronę,
- Roboty nie mają rąk – ręce opuszczone wzdłuż ciała.

„Ufoludki” – lepienie z plasteliny.

- Rozwijanie wyobraźni przestrzennej u dzieci.

V dzień

Temat dnia: PODRÓŻ NA KSIĘŻYC

RANEK

„Wyruszamy w kosmos” – zabawa ruchowo – naśladowcza z ćwiczeniami ortofonicznymi (powtórzenie).

- Rozwijanie narządów mowy poprzez powtarzanie zgłosek.

Dzieci stoją w rozсыpcе. Naśladują uruchamianie rakiety:

- *przecieranie szyby* - rękoma przed sobą wykonują koła mówiąc: *szur, szur...*
- *sprawdzanie urządzeń* – palcem wskazującym naśladują przyciskanie guzików mówiąc: *pik, pik...*
- *uruchamianie silnika* - klepią naprzemiennie rękoma o uda, kolana ugięte mówiąc: *brzrzrz...*
- *rakieta startuje* - wyskakują do góry, ręce wysoko nad głową krzycząc: *hura*.

„Kto jest przybyszem z innej planety?” – zabawa integracyjna.

- Rozwijanie umiejętności prawidłowego zadawania pytań.

Dzieci siedzą w kole. Jedno dziecko opuszcza na chwilę salę lub się odwraca. W tym czasie nauczyciel wybiera dziecko, które będzie przybyszem z innej planety.

Po powrocie osoba zadaje różnym dzieciom pytania, na które można odpowiedzieć tylko TAK albo NIE. Dziecko ma odgadnąć kto jest przybyszem z innej planety. (np. Czy ma zieloną bluzkę? Czy ma krótkie włosy? ...)

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 23.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Muzyka

I. Temat: „Podróż na Księżyc” – twórcze opowiadanie dzieci.

- Wzbogacenie słownika dzieci o nowe wyrazy: kosmonauta, kapsuła, stan nieważkości,
- Kształcenie umiejętności logicznego kojarzenia faktów.

Pomoce: *Tablica demonstracyjna 15*, wycięte z papieru słońce i księżyc, piłka, gwiazdki z papieru (trzy rodzaje: duże sześcioramienne, małe sześcioramienne, małe pięcioramienne).

Przebieg:

„Słońce świeci, księżyc mruga” – zabawa ruchowa.

Kiedy nauczyciel trzyma w górze słońce dzieci podskakują wesoło po całej sali, kiedy podniesie księżyc dzieci kładą się na dywan, udają, że śpią.

„Podróż w kosmos” – rozmowa z dziećmi.

- Co jest potrzebne, żeby polecieć w kosmos?
- Czy każdy może polecieć w kosmos?
- Dlaczego żaden człowiek nie był na Słońcu?
- Gdzie dotarli ludzie?

Wiadomości dla nauczyciela:

Pierwszego sztucznego satelitę w przestrzeń kosmiczną wysłali Rosjanie. Był to Sputnik 1. 12 kwietnia 1961 roku Jurij Gagarin odbył, trwający 108 minut lot wokół Ziemi statkiem kosmicznym Wostok.

20 lipca 1969 na Księżycu stanęli pierwsi Amerykanie Neil Armstrong i Buzz Aldrin.

„Podróż na Księżyc” – opowiadanie historyjki obrazkowej. Tablica demonstracyjna 15.

Zwrócenie uwagi na odpowiednie słownictwo: start rakiety, rakietą w kosmosie, człowiek na księżycu, kosmonauta, stan nieważkości, kapsuła na Ziemi.

„Na Księżycu” – wspólne układanie opowiadania przez dzieci.

Dzieci siedzą w kole. Dziecko, które otrzyma piłkę musi ułożyć jedno zdanie, które będzie kontynuacją opowiadania. Zabawę rozpoczyna nauczyciel.

- Moim marzeniem było polecieć w kosmos, więc zbudowałam raketę.
- Nauczyciel przekazuje piłkę dowolnemu dziecku.

„Gwiazdki” – zabawa ruchowa.

Każde dziecko otrzymuje jedną gwiazdkę. Dzieci poruszają się po sali, na sygnał tworzą koła według instrukcji nauczyciela:

- W kole mogą znaleźć się tylko takie same gwiazdki (trzy koła).
- Tworzymy koła według wielkości (dwa koła).
- Tworzymy koła według ilości ramion gwiazdy (dwa koła).

„Gdzie możemy umieścić gwiazdki?” – wypowiedzi dzieci.

Przyklejanie gwiazdek na arkuszu szarego papieru w Układzie Słonecznym wykonanym w poniedziałek.

Dzieci w dowolnym miejscu przyklejają swoje gwiazdki na szarym papierze.

II. Temat: „Ufoludki” – instrumentacja piosenki z wykorzystaniem nietypowych instrumentów - przedmiotów kuchennych.

- Utrwalenie piosenki „Ufoludki”,
- Ukazanie dzieciom możliwości wykorzystania przedmiotów codziennego użytku do tworzenia muzyki,
- Rozwijanie poczucia rytmu.

Pomoce: różne przedmioty kuchenne (pokrywki, garnek, łyżki, widelce, itp.), worek, ilustracje różnych instrumentów muzycznych.

Przebieg:

„Ufoludki” – śpiewanie piosenki.

„Jakie znamy instrumenty?” – utrwalenie nazw instrumentów znanych dzieciom.

Dzieci wymieniają instrumenty, odnajdują je na obrazkach. Cała grupa naśladuje grę na tym instrumencie.

„Instrumenty nietypowe” – rozmowa kierowana z dziećmi.

- W jaki sposób możemy stworzyć muzykę bez instrumentów, które wymieniliście? (np. klaszcząc, nucąc).

- Jakie przedmioty mogą zastąpić instrumenty? (np. zabawki – klocki, ołówki).

„Zaczarowany worek” – rozpoznawanie przedmiotów za pomocą dotyku.

W worku są przedmioty kuchenne, dzieci za pomocą dotyku odgadują ich nazwę.

„Dziwne instrumenty” – wystukiwanie rytmu.

Wyjaśnienie dzieciom, że za pomocą przedmiotów kuchennych również można stworzyć muzykę.

Nauczyciel demonstruje jak wydobywać dźwięki z przedmiotów, mówiąc rymowanąkę Bożeny Szuchalskiej:

Drewniane łyżki w ręku mam,
zobaczcie jak ja na nich gram.

Dwie pokrywki w ręku mam,
spójrzcie jak ja na nich gram.

Garnek i łyżeczkę w ręku mam,
spójrzcie jak ja na nich gram.

Następnie chętne dzieci biorą dowolne przedmioty, mówią rymowaną grając na nich.

„Ufoludki” – instrumentacja piosenki.

Nauczyciel dzieli dzieci na dwie grupy. Jedna ma za zadanie śpiewać, druga – tworzy muzykę za pomocą nietypowych instrumentów. Po wykonaniu następuje zamiana ról.

Wyjście na podwórko – zabawy na placu przedszkolnym z wykorzystaniem sprzętu terenowego.

- Uświadomienie konieczności przestrzegania zasad bezpieczeństwa na podwórku.

POPOŁUDNIE

„Kosmonauta” – kolorowanie rysunku według wzoru. *Zima, s. 49.*

- Kształcenie umiejętności właściwego doboru kolorów oraz dokładnego zapewnienia powierzchni.

„Kosmos” - rozwiązywanie zagadek słownych Anny Surowiec.

- Utrwalenie wiadomości o kosmosie.

Rozświetlają niebo gwiazd miliony,
wśród nich jest rogal zaokrąglony. (Księżyc)

Miliony światełek na niebie
mrugają nocą do ciebie. (gwiazdy)

Powiedzcie dzieci:
jaki rogal nocą na niebie świeci? (Księżyc)

Żółta kula na niebie
świeci latem dla ciebie. (Słońce)

Jak się nazywa ten przyrząd znakomity
dzięki któremu gwiazdy i planety odkryto? (teleskop)

Bardzo szybko z nieba leci jasny
warkocz za nią świeci. (kometa)

Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.

- Wdrażanie do wspólnej, zgodnej zabawy.

TEMAT KOMPLEKSOWY: ZWIERZĘTA EGZOTYCZNE

I dzień

Temat dnia: **SAWANNA**

RANEK

Oglądanie albumów przyrodniczych przedstawiających zwierzęta żyjące w różnych środowiskach.

- Budzenie zainteresowań światem roślin i zwierząt.

„Zwierzęta” – kolorowanie obrazków.

- Kształcenie umiejętności dokładnego zapełniania powierzchni kredką.

Dzieci wybierają dowolną kolorowaną przedstawiającą zwierzęta egzotyczne. Kolorują. Pokolorowane obrazki wieszają na gazetkę tematyczną.

„Zabawy z literami” - układanie nazw zwierząt z liter.

- Utrwalenie poznanych liter.

Pomoce: alfabet ruchomy.

Dzieci dobierają się w zespoły. Każdy zespół ma za zadanie ułożyć jak najwięcej nazw zwierząt z liter.

Czytanie wyrazów. Przeliczanie. Ustalanie, który zespół ułożył najwięcej wyrazów.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 24.

„Wiatraczki” – zabawa porządkowa.

Dzieci stoją w różnych miejscach, ręce trzymają wyprostowane na wysokości ramion i wykonują obroty wokół własnej osi, tak aby nikt się nie dotykał.

„Wesołe małpki” – zabawa naśladowcza.

Jedno dziecko wykonuje dowolny ruch, pozostałe naśladują.

„Spacer słoni” – zabawa z elementem marszu. Dzieci poruszają się w różne strony na sztywnych nogach, powolny chód z przenoszeniem ciężaru ciała z lewej strony na prawą.

„Łapie lew” – zabawa ruchowa z elementem biegu. Wszystkie dzieci stają z jednej strony sali. Jedno dziecko jest lwem. Na hasło: łapie lew, dzieci przebiegają na drugą stronę sali. Kogo łapie lew siada.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Zajęcia ruchowe

I. Temat: „Sawanna” – wypowiedzi dzieci na podstawie ilustracji.

- Zapoznanie dzieci ze środowiskiem przyrodniczym jakim jest sawanna,
- Zapoznanie ze zwierzętami zamieszkującymi sawannę,
- Posługiwanie się pojęciami: mniej, więcej, tyle samo,
- Prawidłowe określanie położenia w przestrzeni, używanie słów: w prawym, w lewym górnym, dolnym rogu.

Pomoce: ilustracje zwierząt żyjących na sawannie: lew, słoń, zebra, żyrafa, antylopa, nosorożec, hipopotam, *Zima*, s. 50, 51.

Przebieg:

„Jakie to zwierzę?” zabawa dydaktyczna.

Dzieci siedzą w kole. Na dywanie rozłożone są różne ilustracje zwierząt: zebra, hipopotam, lew, żyrafa, nosorożec, słoń, antylopa.

Dzieci nazywają kolejno zwierzęta.

- Znajdź zwierzę, którego nazwa zaczyna się głosek h, l, z, itp.
- Znajdź zwierzę, którego nazwa składa się z 3 głosek, 4, 5 – itp. – dzieci podają nazwę.
- Znajdź zwierzę, którego nazwa ma 2 sylaby, 3, 4 – itp. - dzieci podają nazwę.

„Zwierzęta” – naśladowanie ruchem zwierząt.

Nauczyciel podnosi ilustrację jednego ze zwierząt, dzieci naśladują go ruchem.

„Co to za zwierzę?” – układanie przez dzieci zagadek słownych.

Dzieci układają zagadki o zwierzętach, mówiąc jego charakterystyczne cechy.

„Sawanna” – oglądanie ilustracji, wypowiedzi na temat ilustracji. *Zima*, s. 50, 51.

Wyjaśnienie pojęcia „sawanna”.

Wiadomości dla nauczyciela:

Sawanna – to obszar znajdujący się w strefie międzyzwrotnikowej. Występuje tu klimat gorący z wyraźnie zaznaczoną porą suchą oraz porą deszczową. Dominująca roślinność to kępy sucholubnych traw (np. afrykańska trawa słoniowa dochodząca do 5 m wysokości). Na niektórych sawannach rosną nieliczne drzewa, np. akacje, baobaby, palmy, które zwykle zrzucają liście w porze suchej.

Nazywanie zwierząt i roślin na ilustracji.

Określanie położenia zwierząt, używanie słów: w prawym, w lewym górnym, dolnym rogu.

Liczenie zwierząt. Rysowanie odpowiedniej liczby kropek w okienkach lub pisanie cyfr.

Łączenie zwierząt prawdziwych i bajkowych. Określanie, których zwierząt jest najwięcej, a których najmniej.

Podział nazw zwierząt na głoski, zamalowywanie okienek.

„Słonie na sawannie” – zabawa ruchowa z elementem czworakowania.

II. Zajęcia ruchowe – zestaw 24.

Temat: Nauka łączenia dźwięku z ruchem.

- Kształtowanie ogólnej sprawności fizycznej,
- Rozwijanie umiejętności naśladowania zachowań wybranych zwierząt egzotycznych,
- Kształcenie umiejętności połączenia dźwięku z ruchem.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Zbiórka, powitanie, sprawdzenie gotowości do zajęć.

Część wstępna

Zabawa ożywiająca:

„Przyjdź do mnie jako...wąż, gepard, tygrys, papużka, słoń, żyrafa, hipopotam, itp. Dzieci stoją po jednej stronie sali, a nauczyciel po drugiej. Wywołuje dzieci po imieniu i podaje hasło: np. „Oliwko przyjdź do mnie jako słoń” itd.

Część główna

Zabawa naśladowcza:

Pokażcie:

- Jak słoń je trawę,
- Jak żyrafa je liście akacji,
- Jak bociek zjada żabę,
- Jak nosorożec kąpie się w błocie,
- Jak słoń ochładza się wodą,
- Jak małpka je banana,
- Jak kotek się myje,
- Jak myszka je serek,
- Jak piesek kładzie się do snu,
- Jak zachowuje się żuk kiedy leży na plecach,
- Jak zachowuje się żółw kiedy się wystraszy,

Zabawa z naśladowaniem:

Na początku prowadzący pokazuje jakiś ruch z dźwiękiem np. ścinanie drzewa, strzelanie z pistoletu itp., a dzieci starają się odgadnąć.

Następnie dzieci dobierają się w pary i wymyślają jakiś ruch z dźwiękiem i przedstawiają przed grupą, która musi odgadnąć ten ruch.

Część końcowa

„Przygotowanie ciasta” – masażyk.

Dzieci ustawiają się na obwodzie koła prawym bokiem do środka koła. Na plecach osoby stojącej z przodu wykonują masażyk według instrukcji prowadzącego.

Czyścimy stolnice (masujemy plecki),

wysypujemy mąkę (paluszkami rąk delikatnie stukamy po plecach),

wrzucamy jajka (dłonie zaciśnięte w pięstki i lekko stukamy po plecach), *nalewamy mleko* (dłonią rysujemy falę tak jakby mleko rozlewało się po plecach),

mieszamy (rączka zaciśnięta w pięstkę i masujemy plecki zataczając kółka),

ugniatamy, wałkujemy ciasto, wrzucamy bakalie, wkładamy blachę do piekarnika, otwieramy piekarnik i wąchamy ciasto, wyciągamy ciasto

kroimy na kawałki (brzegiem dłoni rysujemy kreski na plecach tak jakbyśmy kroili ciasto).

Ćwiczenia oddechowe.

Nauczyciel rozdaje po słomce dla każdego dziecka i małej kartce na parę.

Dzieci dobierają się w pary siadają w siadzie klęcznym naprzeciwko siebie, między sobą kładą kartkę i przy użyciu słomki przedmuchują ją do siebie.

Czynności organizacyjne – porządkowe

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

Zabawy na śniegu.

- Zachęcanie dzieci do częstego przebywania na podwórku.

POPOŁUDNIE

„Węże” – zabawa ruchowa z wykorzystaniem sznurka.

- Kształcenie umiejętności uważnego słuchania.

Przed każdym dzieckiem leży sznurek (około 30 cm).

Dzieci wykonują polecenia według instrukcji.

Węże śpią. – dzieci nie dotykają sznurków.

Węże budzą się, powoli wstają i rozglądają się dokoła. – dzieci podnoszą wolno sznurki.

Węże pełzają po okolicy. – dzieci wstają, chodzą po sali, sznurek prowadzą po ziemi.

Węże szykują się do snu. – dzieci siadają, układają przed sobą sznurek (zwijają w kształcie ślimaka).

„Sawanna” – rysowanie po śladzie palm, słońca i trawy. *Ćwiczenia grafomotoryczne – Mamy 6 lat, część 2, s. 8.*

- Kształcenie umiejętności rysowania po śladzie bez odrywania ręki.

Dorysowywanie zwierząt żyjących na sawannie.

Kolorowanie.

Zabawy w małych zespołach według zainteresowań dzieci.

- Rozwijanie umiejętności wspólnej zabawy.

Dzieci dobierają się w małe zespoły i samodzielnie podejmują decyzję co do rodzaju zabawy np. budowanie z klocków, gry planszowe, itp.

II dzień

Temat dnia: **DŻUNGLA**

RANEK

„O jakim zwierzęciu mówię?” – ćwiczenia gramatyczne.

- Rozwijanie umiejętności posługiwania się właściwą formą miejscownika np. Ola mówiła - o żyrafie, o słoniu...

Dzieci siedzą na dywanie, przed nimi leżą ilustracje zwierząt. Wybrane dziecko opowiada o zwierzęciu (wygląd, odżywianie, zwyczaje...). Dzieci odgadują o jakim zwierzęciu mówiła koleżanka, kolega z grupy.

„Zwierzęta egzotyczne” – słuchanie wierszy Doroty Kossakowskiej, nauka wybranych przez dzieci wierszy.

- Przybliżenie dzieciom za pomocą języka literackiego zwyczajów zwierząt,
- Rozwijanie pamięci mechanicznej poprzez naukę krótkich wierszy.

Szyja długa, mała głowa,
to żyrafy jest połowa.
Sprytnie liście zrywa z drzewa,
nawet kiedy jest ulewa.

Słoń ogromny idzie drogą,
Przytupuje dużą nogą.
Długą trąbę trzyma w górze.
Co zobaczy dziś na chmurze?

Hipopotam leży w wodzie,
w jasnym słońcu się wygrzewa.

Rozmarzony, zamyślony,
wciąż ogląda wielkie drzewa.

Piękna grzywa, wzrok poważny,
król lew bardzo jest odważny.
Kiedy idzie zapolować,
to gazela ma się schować.

Małpy figlują i baraszkują,
z drzewa na drzewa skaczą.
Biegają, krzyczą oraz małpują
tego, kogo zobaczą.

Zwinny i szybki jak błyskawica,
Trasę szybko pokona.
Dobry myśliwy i obserwator,
tygrys i jego żona.

„Zwierzęta” – wycinanie puzzli i układanie według wzoru.

Wycinanka, s. 21.

- Rozwijanie spostrzegawczości u dzieci.

Nazywanie zwierząt, przeliczanie.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 24.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Plastyka
2. Muzyka

I. Temat: „Dżungla”

– wykonanie pracy na dużym arkuszu papieru.

- Zapoznanie ze zwierzętami żyjącymi w dżungli,
- Kształcenie umiejętności dokładnego wypełniania powierzchni kredką i cięcia po linii zwierząt oraz przyklejania ich we właściwym miejscu,
- Kształcenie umiejętności malowania farbami,
- Kształcenie wrażliwości na piękno przyrody.

Pomoce: cztery arkusze papieru, farby, kredki, kolorowanki zwierząt (wyraźne do wycięcia), nożyczki, karteczki w czterech kolorach (szary, pomarańczowy, brązowy, biały).

Przebieg:**„Dżungla” – swobodne wypowiedzi dzieci.**

Dzieci opowiadają z czym kojarzy im się pojęcie dżungla.

Wiadomości dla nauczyciela

Dżungla to las tropikalny występujący na obszarach o klimacie gorącym i wilgotnym (Indie, Ameryka Południowa, Afryka). Charakteryzuje się wielkim bogactwem drzew, wielowarstwowym układem drzewostanu, obfitością lian i epifitów oraz śladową warstwą krzewów i runa, będącą wynikiem bardzo dużego zacienienia wnętrza dżungli. Występuje tu wiele gatunków zwierząt np. okapi, lamparty, słonie. Dżungla to jednak przede wszystkim królestwo małp. W wodach żyją hipopotamy i krokodyle.

„Jakie zwierzęta żyją w dżungli?” – swobodne wypowiedzi dzieci.**„Kolorowe karteczki” – podział dzieci na zespoły.**

Nauczyciel rozdaje dzieciom karteczki w czterech kolorach: szarym, pomarańczowym, brązowym, białym. Dzieci poruszają się po sali, na sygnał dobierają się w zespoły według kolorów karteczek.

„Jakie to zwierzę?” – podawanie nazw zwierząt.

Dzieci w zespołach ustalają jak największą liczbę zwierząt, które mają kolor otrzymanej karteczki.

Wygrywa zespół, który wymieni największą ilość zwierząt.

„Dżungla” – wykonanie pracy przez dzieci.

Podział pracy w zespołach (po dwoje, troje dzieci w każdym zespole wykonuje to samo zadanie)

Kolorowanie obrazków zwierząt. Wycinanie zwierząt.

Malowanie farbami drzew, trawy, nieba, itp.

Po wykonaniu zadania dzieci wspólnie ustalają, w którym miejscu przykleić zwierzęta (jeśli kartka jest jeszcze mokra – dmuchają), po wyschnięciu - przyklejają .

Wykonanie wystawy prac.**„Idą słonie” – zabawa ruchowa.****II. Temat: „Karnawał zwierząt - Słoń”**

– improwizacje ruchowe do muzyki C. Saint-Saens.

- Rozwijanie zainteresowań muzyką klasyczną,

- Zapoznanie z wyglądem i brzmieniem instrumentów: kontrabas i fortepian,
- Wyrabianie aktywności i dyscypliny wewnętrznej.

Pomoce: muzyka z utworem „Karnawał zwierząt - Słoń”, ilustracja fortepianu i kontrabas.

Przebieg:

„Karnawał zwierząt - Słoń” - słuchanie muzyki C. Saint-Saens.

Wypowiedzi dzieci jakie instrumenty wykonywały ten utwór.

Określanie, kiedy gra jaki instrument.

Wiadomości dla nauczyciela:

Karnawał zwierząt – kompozytor Camille'a Saint-Saensa, utwór określony jako fantazja zoologiczna. Jest to cykl czternastu miniatur: Wstęp i marsz królewski, Lwa, Kury i koguty, Kułany (osły azjatyckie), Żółwie, Słoń, Kangury, Akwarium, Osobistości z długimi uszami, Kukułka w głębi lasu, Ptaszarnia, Pianiści, Skamieliny, Łabędź, Finał (utworów muzycznych małych rozmiarów) ilustracyjnych, wykonywanych przez różne składy instrumentalistów. Utwór ten należy do unikatowych kompozycji programowych w całej literaturze muzycznej, często wykorzystywany jest w edukacji muzycznej jako dobry przykład do nauki rozpoznawania brzmienia różnych instrumentów muzycznych.

Słoń – to utwór wykonany przez kontrabas i fortepian.

„Kontrabas i fortepian” – zapoznanie z instrumentami, na których wykonywano ten utwór.

Pokaz ilustracji i zapoznanie z instrumentami.

Słuchanie brzmienia kontrabas i fortepianu indywidualnie.

„Karnawał zwierząt - Słoń” - słuchanie utworu C. Saint-Saens.

Określanie charakteru muzyki.

Nauczyciel podaje temat utworu „Karnawał zwierząt”, a zadaniem dzieci jest rozpoznać, jakie zwierzę jest ilustrowane tą muzyką.

„Karnawał zwierząt - Słoń” - improwizacje ruchowe do muzyki

C. Saint-Saens.

Dzieci samodzielnie naśladują ruchem słyszaną muzykę.

Wyjście na podwórko - zabawy ruchowe.

- Ćwiczenia szybkości i wytrzymałości,
- Wdrażanie do przestrzegania zasad i norm.

„Dogoń swojego kolegę” - zabawa ruchowa bieżna.

Dzieci dobierają się parami. Jedno ucieka, drugi goni je. Po dotknięciu zmiana ról.

„Berek – drewniany” - zabawa ruchowa bieżna (jeżeli w ogrodzie są drzewa lub drewniane urządzenia).

Jedno dziecko jest berkiem. Pozostałe uciekają, kiedy dziecko dotyka drewna berek nie może złapać.

POPOŁUDNIE

„Co robią zwierzęta?” - układanie i rozwiązywanie zadań tekstowych. *Zabawy matematyczne - Mamy 6 lat, s. 39.*

- Wyrabianie umiejętności sprawnego posługiwania się liczebnikami głównymi i porządkowymi w zakresie 8 w związku z analizą konkretnej sytuacji,
- Budzenie zainteresowania zadaniami z treścią.

Dorysowywanie oczek na kostkach, uzupełnianie działań.

Liczenie zwierząt: hipopotamów, słoni, żyraf i nosorożców.

Układanie zadań z treścią do podanej ilustracji.

Pisanie działań.

Kolorowanie rysunków.

„Moje zwierzę” - konstruowanie zwierząt z kolorowych wyciorów (druku).

- Budzenie zainteresowań życiem zwierząt w innych krajach, w odmiennych warunkach geograficznych.

Zabawy dowolne według pomysłów dzieci.

- Kształcenie umiejętności samodzielnego organizowania sobie czasu wolnego.

III dzień

Temat dnia: ZWIERZĘTA EGZOTYCZNE

RANEK

Zabawy i gry stolikowe – samodzielny wybór przez dzieci gry.

- Kształcenie umiejętności właściwej postawy podczas odnoszenia sukcesu lub porażki.

„Raz i dwa” – zabawa ruchowo - naśladowcza.

- Zachęcanie dzieci do częstego wykonywania ćwiczeń gimnastycznych.

Jedno dziecko mówi tekst i pokazuje dowolny, wymyślony przez siebie ruch, pozostałe dzieci naśladowują. Zabawę powtarzamy kilkakrotnie, zmieniając prowadzącego.

Raz i dwa, raz i dwa, kto potrafi tak jak ja.

„Kalambury” – naśladowanie ruchem zwierząt.

- Rozwijanie odwagi poprzez występowanie przed całą grupą.

Wybrane dziecko za pomocą ruchu przedstawia dowolne zwierzę, pozostałe dzieci muszą odgadnąć.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 24.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Plastyka

2. Zajęcia ruchowe

I. Temat: „Żyrafa” – przedstawianie postaci zwierzęcia,
wydzieranka z kolorowego papieru.

- Zapoznanie dzieci z budową żyrafy, jej przysmakami,
- Rozwijanie zainteresowań dzieci dalszym otoczeniem przyrodniczym,
- Kształtowanie właściwego stosunku do zwierząt.

Pomoce: ilustracja żyrafy, kolorowy papier, nożyczki, klej.

Przebieg:

„Co to jest?” - rozwiązanie zagadki Anny Surowiec.

Ma długą szyję w cętki,

listki z akacji zrywa

i..... się nazywa.

(żyrafa)

„Żyrafa” - pokaz ilustracji i omówienie budowy żyrafy.

Wiadomości dla nauczyciela:

Żyrafa – afrykański ssak, najwyższe zwierzę lądowe i największy z przeżuwaczy. Gatunek ten wyróżnia się bardzo długą szyją, mierzy 5-6 m wysokości, ważąc średnio 1600 kg w przypadku samców i 830 kg w przypadku samic. W pełni wyrosnięta żyrafa mierzy 5-6 m całkowitej wysokości, samce są wyższe od samic. Średnia masa ciała wynosi 1192 kg w przypadku dorosłego samca i 828 kg u dorosłej samicy. Głowa w proporcji do reszty ciała jest mała. Położone po bokach głowy, duże, wyłupiaste oczy zapewniają żyrafie dobre widzenie ze znacznej wysokości. Żyrafy widzą w kolorze, cechują się również wyostrozonymi zmysłami słuchu i węchu. Ciało żyrafy pokryte jest sierścią, W czasie pory deszczowej jedzenia jest pod dostatkiem i żyrafy bardziej się rozprzestrzeniają,

podczas zaś pory suchej gromadzą się w rejonie koncentracji drzew wiecznie zielonych i buszu.

„Żyrafa” – wydzieranka z kolorowego papieru.

Podanie tematu pracy.

Przejście do stolików i praca indywidualna.

Dzieci wykonują żyrafę wydzierając poszczególne elementy, które przyklejają na kolorową kartkę. Wydzierają również trawę, drzewa, niebo, itp.

Prace porządkowe.

Wystawa prac.

„Taniec żyrafy” – zabawa taneczna do dowolnej muzyki.

Dzieci podnoszą do góry jedną rękę: to szyja żyrafy, dłoń – to głowa, naśladując taniec żyrafy.

II. Zajęcia ruchowe – zestaw 24.

Temat: Nauka łączenia dźwięku z ruchem.

- Kształtowanie ogólnej sprawności fizycznej,
- Rozwijanie umiejętności naśladowania zachowań wybranych zwierząt egzotycznych,
- Kształcenie umiejętności połączenia dźwięku z ruchem.

POPOŁUDNIE

„Idzie wąż” – zabawa ruchowa.

- Wdrażanie do szybkiego ustawiania się w szeregu.

W sali rozstawiamy krzeselka, tyle ile jest dzieci. Dzieciom rozdajemy szarfy w 3 kolorach. Dzieci według koloru ustawiają się w szereg tworząc węża. Podczas muzyki dzieci - węże chodzą pomiędzy krzeselkami, na przerwę w muzyce każde dziecko zajmuje krzeselko – siada na nim. Zabieramy jedno krzeselko. Dziecko, które na przerwę nie zajmie krzeselka siada z boku – odpada z zabawy. Powtarzamy zabawę. Wygrywa ten wąż, który będzie miał najwięcej dzieci.

„Zwierzęta egzotyczne” – recytacja wierszy Doroty Kossakowskiej.

- Rozbudzanie zamiłowania do poezji.

„Żyrafa” – kolorowanie kredkami według wzoru, rysowanie drogi.

Zima, s. 52

- Kształcenie umiejętności dokładnego wykonywania poleceń.

IV dzień

Temat dnia: ZWIERZĘTA MIESZKAJĄCE W ZOO

RANEK

„Matolek zwiedza ZOO” – słuchanie wiersza Jana Brzechwy.

- Poznawanie utworów literackich związanych z tematem.

Dzieci słuchają wiersza i mają za zadanie zapamiętać jak najwięcej zwierząt, jakie Matolek zobaczył w ZOO.

„Zwierzęta w ZOO” – zabawa ortofoniczna.

- Ćwiczenie warg i przodu języka na zgłoskach i wyrazach,
- Wdrażanie do słuchania kolegów z grupy.

Naśladowanie odgłosów wydawanych przez zwierzęta.

„Małe ZOO” – budowanie z klocków zagród, pomieszczeń dla zwierząt – zabawy konstrukcyjne.

- Rozwijanie wyobraźni przestrzennej u dzieci.

Wspólna zabawa z użyciem plastikowych lub gumowych zwierzątek.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 24.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia z kształtowaniem pojęć matematycznych
2. Technika

I. Temat: „Wesołe zabawy zwierząt” – konstruowanie gry, opowiadania.

- Zapoznanie ze sposobem wykonania planszy – gry do wymyślnego opowiadania przez zespół,
- Doskonalenie umiejętności odmierzania i odliczania pól na planszy,
- Ustalenie obowiązujących reguł i ich przestrzegania w czasie rozgrywania gry.

Pomoce: ilustracja stonogi pocięta na kawałki - puzzle, plansza ze stonogą, mazaki, klocki, patyczki, pudełka, kartoniki (do odmierzania), duże arkusze kolorowego brystolu, karty z cyframi, pionki, kostki, kredki, wycinanki, nożyczki, ilustracje zwierząt egzotycznych, krążki.

Przebieg:

„Stonoga” – układanie puzzli (8 - 12 części).

Na tablicy powieszone są części puzzli – stonogi. Chętne dzieci podchodzą

i przyczepiają części we właściwym miejscu.

Po ułożeniu rozmowa na temat wyglądu stonogi.

„Idzie stonoga” – zabawa ruchowa.

Dzielimy dzieci na trzy zespoły. Dzieci siadają w trzech rzędach jeden za drugim. Numerujemy dzieci: pierwsza noga, druga...

Wywołujemy dzieci np. trzecia noga. Dziecko z każdego rzędu, które siedzi trzecie, wstaje, obiega swój rząd i siada na miejsce. To dziecko, które pierwsze obiegnie – wygrywa.

„Stonoga” – gra planszowa – ściganka.

- Co jest potrzebne, aby można było grać w grę planszową? (plansza z zaznaczonymi polami, kostka, pionki).

Nauczyciel pokazuje rysunek – planszę stonogi.

- Czy możemy grać na tej planszy? (nie, bo brakuje pól)

Dzieci same dobierają się dwójkami, dostają po jednej planszy stonogi.

Nauczyciel wskazuje różne sposoby odmierzania (za pomocą klocka, patyczka, kartonika, pudełka).

Odmierzanie pola za pomocą dowolnie wybranego przedmiotu. Rozegranie gry.

„Stonoga” – taniec do dowolnej muzyki.

Dzieci ustawiają się w szeregu. Kładą jedną rękę na ramieniu kolegi. Dzieci tworzą stonogę, która powoli porusza się do muzyki.

„Zabawy zwierząt” – słuchanie opowiadania Ewy Kalinowskiej.

Pewnego słonecznego dnia, na polanie zebrali się zwierzęta, aby się pobawić. Tygrys zaproponował zabawę w berka, ale hipopotam się sprzeciwił, ponieważ nie umiał szybko biegać. Lis chciał się bawić w chowanego, ale słonie nie zgodziły się, ponieważ trudno byłoby im się schować, bo są za duże. Jedne chciały grać w ciuciubabkę, inne w piłkę. Było wiele propozycji zabaw, ale każda została odrzucona przez jakieś zwierzę. Wtedy mądry lew zaproponował, aby zwierzęta same podzieliły się na małe zespoły i zorganizowały sobie zabawy w grupach. Wszystkie bawiły się wesoło i nieważne było, kto przegrał, a kto wygrał, bo zabawy wszystkim się podobały.

Podział na zespoły.

Dzieci same dobierają się w 3- 4 osobowe zespoły. Wybierają zwierzęta do gry. Wspólnie ustalają planszę – grę.

Praca dzieci

Rysowanie toru gry, wycinanie, przyklejanie, rysowanie kredkami i mazakami. Ustalenie w zespołach reguł gry wymyślonych przez siebie.

„Wesołe zabawy zwierząt” - rozegranie gry.

Zespoły rozgrywają grę.

II. Temat: „Mieszkańcy ZOO” – lepienie z plasteliny różnych zwierząt, wykonanie makiety.

- Rozwijanie sprawności manualnej,
- Aktywizacja wyobraźni i myślenia,
- Wdrażanie do utrzymania porządku na stoliku.

Pomoce: plastelina, duży arkusz brystolu, napis ZOO, mazaki, klej.

Przebieg:**„ZOO” - słuchanie wiersza Joanny Myślińskiej.**

W ZOO zwierzęta siedzą w klatkach:

są tygrysy w małych stadkach

i papuga kolorowa

oraz bardzo mądra sowa.

Paw się chwali swym ogonem:

macha w jedną, w drugą stronę,

a żyrafa, tak jak łania,

tu się kłania, tam się kłania.

Rozmowa na temat treści wiersza.

„ZOO” – wykonanie makiety.

Wspólne rysowanie makiety - rysowanie mazakami przestrzeni dla zwierząt, przyklejenie napisu ZOO.

„Mieszkańcy ZOO” – lepienie z plasteliny różnych zwierząt.

Przejsie do stolików – zwrócenie uwagi na zachowanie porządku na stoliku.

Lepienie z plasteliny dowolnie wybranego zwierzęcia i umieszczenie go na makiecie.

Przeliczanie zwierząt jakie ulepiły dzieci. Ustalenie, których jest najwięcej, a których najmniej.

„Zwierzęta w klatkach” – zabawa ruchowa.

Dzieci poruszają się po sali. Na dywanie leżą obręcze hula- hop - klatki. Na-

uczyciel uderza w bębenek dowolną ilość razy, a dzieci – zwierzęta, mają dobrać się w obręczach po tyle osób, ile było uderzeń.

POPOŁUDNIE

„Jakie to zwierzę?” - zagadki słuchowe.

- Ćwiczenia spostrzegawczości słuchowej.

Rozpoznawanie odgłosów dzikich zwierząt odtwarzanych z płyty CD.

„Szłaczki” – rysowanie ołówkiem elementów literopodobnych. Ćwiczenia grafomotoryczne - *Mamy 6 lat, część 2, s. 9.*

- Przygotowanie dzieci do nauki pisanie w liniaturze.

Zabawy dowolne według zainteresowań dzieci.

- Zwrócenie uwagi na używanie przez dzieci form grzecznościowych.

V dzień

Temat dnia: ZWIERZĘTA EGZOTYCZNE I KRAJOWE

RANEK

„Mała małpka” - zabawa integracyjna.

- Rozwijanie spostrzegawczości wzrokowej.

Pomoce: mały hipopotam.

Mała małpka krąży w koło,
my bawimy się wesoło,
Małpka jest to tu, to tam,
zgadnij czy ją w ręku mam.

Dzieci siedzą w kole, jedno dziecko siedzi w środku i ma zamknięte oczy. Dzieci podają sobie małą małpkę mówiąc rymowaną. Gdy skończy się rymowan-ka dziecko, które ma małpkę chowa ją w dłoniach przed sobą, tak żeby jej nie było widać, wszystkie dzieci udają, że też mają coś w ręku. Zadaniem osoby siedzącej w środku jest odgadnąć, kto ma małpkę.

„Lew” - kolorowanie pól według określonego kodu. *Zima, s. 53.*

- Wyrabianie umiejętności precyzyjnego rysowania,
- Doskonalenie umiejętności analizy i syntezy wyrazów.

Dzieci kolorują pola według określonego kodu, nazywają rysunek. Dzielą powstały wyraz na głoski i zamalowują okienka. Następnie rysują przedmioty,

rośliny, zwierzęta, których nazwy rozpoczynają się kolejnymi głoskami ze słowa lew.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 24.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Muzyka

I. Temat: „Zwierzęta egzotyczne i krajowe” – rozwiązywanie zagadek słowno – obrazkowych, układanie zagadek przez dzieci.

- Utrwalenie wiadomości o zwierzętach egzotycznych i krajowych,
- Rozwijanie logicznego myślenia, pamięci, uwagi,
- Próby uogólniania zdobytej wiedzy,
- Wytworzenie radości podczas odgadywania i układania zagadek przez dzieci.

Pomoce: ilustracje zwierząt egzotycznych: żyrafy, lwa, hipopotama, słonia, zebry, krokodyla i zwierząt krajowych: zając, sarny, wilka, wiewiórki, dzika.

Przebieg:

„Wycieczka do ZOO” – opowieść ruchowa Ewy Kalinowskiej.

Pewnego razu dzieci wybrały się na wycieczkę do ZOO. Tuż za bramą zobaczyły dostojne lwy, które przechadzały się – *dzieci naśladują lwy*. Obok były klatki, w których bawiły się małpki – *dzieci naśladują zabawy małpek*. Żyrafy spacerowały po zielonej trawie i wyciągały wysoko swoje szyje – *dzieci naśladują spacer żyraf*. Hipopotam właśnie tarzał się w błocie, gdyż to jego ulubiona czynność – *dzieci naśladują tarzanie się hipopotama*. Słoń brał kąpiel i sprytnie trąbą nabierał wodę i polewał swoje ciało – *dzieci naśladują kąpiel słonia*. Tygrys bardzo zły przechadzał się po swojej klatce – *dzieci naśladują złego tygrysa*. Na końcu dzieci oglądały węże, które pełzały – *dzieci kładą się na podłogę i naśladują pełzanie węża*. Wycieczka wszystkim się podobała. Zadowolone parami wróciły do przedszkola – *dzieci ustawiają się parami i maszerują*.

„Jakie to zwierzę?” - rozwiązywanie zagadek słownych Iwony Mojsak i Joanny Myślińskiej.

Dzieci siedzą na dywanie, na środku leżą różne obrazki przedstawiające zwierzęta.

Nauczyciel czyta zagadkę, dzieci mają za zadanie odnaleźć obrazek, który jest rozwiązaniem. Obrazki odkładamy z boku.

Jest wysoka tak jak szafa,
znasz ją dobrze, to... (żyrafa)

Grzywę wielką ma i kły
i królewskie przy tym sny. (lew)

Kto wynurza głowę z błota?
To brązowy... (hipopotam)

Szare ciało ma ten zwierz,
wielkie uszy, trąbę też. (słoń)

Na niej paski są i grzywa.
Jak to zwierzę się nazywa? (zebra)

Lubi wodę, czasem błoto,
czy domyślasz się już, kto to?
Ma zielone, wielkie ciało,
w pysku zębów zaś niemało. (krokodyl)

Po rozwiązaniu wszystkich zagadek na środku zostały zwierzęta, o których zagadek nie było.

- Czy zwierzęta, o których były zagadki mieszkają w naszych lasach?
- Jak nazywamy zwierzęta o których były zagadki?
- Jak nazwiemy pozostałe zwierzęta?
- Gdzie je możemy spotkać?

„Zwierzęta egzotyczne i krajowe” – tworzenie zbiorów zwierząt.

Na dywanie rozkładamy ilustracje zwierząt, dzieci dzielą je na dwie gromadki według miejsca występowania.

„Jakie zwierzę wylosowałem?” - układanie zagadek o zwierzętach.

Odwracamy obrazki.

Wybrane dziecko losuje jeden obrazek i nie pokazując dzieciom układa o zwierzęciu zagadkę. Pozostałe dzieci odgadują.

„Zwierzęta” – zabawa ruchowa.

Nauczyciel mówi tekst, dzieci chodzą po sali i naśladują wymienione zwierzę.

Czy to dżungla, czy to las
zaraz w(węża, wilka, słonia, itp) zmienię was.

II. Temat: „Jesteśmy kompozytorami” – układanie melodii do wierszy Doroty Kossakowskiej.

- Utrwalenie pojęć: wiersz, piosenka, melodia,
- Zachęcanie dzieci do tworzenia muzyki,
- Kształcenie słuchu muzycznego i poczucia rytmu.

Pomoce: dowolna muzyka, bębenki.

Przebieg:

„**Taniec na siedząco**” - zabawa ruchowa.

Dzieci siedzą na dywanie i poruszają odpowiednią częścią ciała w rytm muzyki.

Tańczy prawa ręka.

Tańczy lewa ręka.

Tańczą obie ręce.

Tańczą ręce i głowa.

Tańczą obie nogi, itp.

„**Zwierzęta egzotyczne**” – recytacja wierszy Doroty Kossakowskiej.

„**Ulubiony wiersz**” – rytmizacja wybranego wiersza Doroty Kossakowskiej.

Wypowiadanie wiersza z jednoczesnym wystukiwaniem rytmu na bębnie.

Mówienie wiersza głośno, cicho, szybko, wolno.

„**Co to jest piosenka?**” – wypowiedzi dzieci.

- Czy wiersz może być piosenką?
- Czy piosenka może być wierszem?
- Co jest potrzebne, żeby powstała piosenka?

„**Sami tworzymy piosenki**” - próby układania melodii do wierszy Doroty Kossakowskiej.

Dziecko najpierw mówi wierszyk, a następnie śpiewa piosenkę (układa melodię do wiersza).

„**Wyprawa do ZOO**” – zabawa muzyczno - ruchowa.

Dzieci chodzą po sali kiedy słyszą muzykę. Na przerwę zamieniają się w zwierzę, które wymieni nauczyciel.

Wyjście na podwórko - spacer ulicami w pobliżu przedszkola.

- Kształcenie umiejętności dostrzegania zmian zachodzących w pobliżu przedszkola (np. budowa domów, drogi...)

POPOŁUDNIE

„Zwierzęta w klatce” – zabawa słowno – ruchowa do tekstu Joanny Myslińskiej.

- Wdrażanie do przestrzegania reguł zabawy.

Nauka tekstu: Chodzą dziś w klatce
dzikie zwierzęta,
gdy ją opuszczą,
to mają święta.

Dzieci są podzielone na dwie grupy.

Jedna tworzy koło - klatkę dla dzikich zwierząt. Dzieci stoją w rozkroku i trzymają się za ręce mówiąc rymowankę, pozostałe dzieci - zwierzęta (wilki, lwy, tygrysy, niedźwiedzie...) chodzą w środku koła. Po skończeniu mówienia rymowanki, dzieci będące w środku koła muszą jak najszybciej uciec. Dzieci stojące, starają się je zatrzymać kucając.

Następuje zamiana ról.

„Zwierzęta z ZOO” - rysowanie kredkami świecowymi zwierząt.

- Rozwijanie zamiłowań rysunkowych i kolorystycznych.

Zabawy swobodne według zainteresowań dzieci.

Kształcenie umiejętności zgodnej, cichej

TEMAT KOMPLEKSOWY: W MARCU JAK W GARNCU

I dzień

Temat dnia: **MARCOWA POGODA**

RANEK

„Pada deszczyk” - zabawa do tekstu Bożeny Szuchalskiej.

- Wytworzenie miłego i radosnego nastroju.

Wykonanie masażu na plecach kolegi.

Pada deszczyk mały, duży. (*dzieci stukają opuszkami palców po plecach kolegi, najpierw delikatnie, później trochę mocniej*)

Dzieci skaczą po kałużach. (*uderzanie całymi dłońmi*)

Rozchlapują wodę wkoło. (*gładzenie całymi dłońmi od środka pleców na zewnątrz*)

Teraz wszystkim jest wesoło. (rysowanie uśmiechniętej buźki)

„Wyścigi z wodą” – zabawa ruchowa.

- Rozwijanie koordynacji wzrokowo – ruchowej.

Pomoce: cztery plastikowe kubeczki, półmetki.

Dzielimy dzieci na dwie drużyny. Pierwsza osoba z drużyny ma kubek do połowy napełniony wodą, druga pusty. Osoba biegnie, obiega półmetek, wraca przelewa wodę kolejnej osobie i następnej podaje pusty kubek. Osoba z pełnym kubkiem pokonuje wyznaczoną trasę, itd.

Wygrywa zespół, który wyleje mniej wody i pierwszy pokona trasę.

„Parasol” - prowadzenie linii po śladzie, dorysowywanie elementów marcowej pogody według podanego wzoru. *Ćwiczenia grafomotoryczne – Mamy 6 lat, część 2, s. 10.*

- Wdrażanie do precyzyjnego rysowania po linii.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 25.

Marsz w różnych kierunkach.

„Wiatraczki” – zabawa ruchowa.

Dzieci wykonują obroty wokół własnej osi w prawą i lewą stronę.

„Wiatr i wietrzyk” – zabawa ruchowa.

Dzieci – drzewa, stoją w rozsypane w niewielkim rozkroku, ręce trzymają w górze. Nauczyciel mówi polecenia, a dzieci wykonują.

Wiele lekki wiaterek i porusza tylko bardzo cienkie gałązki – dzieci poruszają tylko paluszkami. Zaczyna wiać wiatr i porusza gałęzie – wykonują ruchy rąk w prawo i w lewo. Wietrzysko wieje i porusza całe drzewa – dzieci poruszają się całe. (należy zwrócić uwagę, aby nie odrywały nóg od podłogi). Wiatr robi się coraz mniejszy...

„*Pada deszcz*” – zabawa ruchowa orientacyjno - porządkowa.

Dzieci stoją w rozsypane. Na hasło: pada deszcz – dzieci chodzą i podnoszą ręce tworząc z dłoni parasolkę, kiedy nauczyciel mówi: uwaga kałuża – udają że przeskakują kałużę. Na hasło: ulewa – uciekają i stoją koło szafek lub kucają koło stolików, krzesłek.

Marsz po obwodzie koła.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia, litera g, G
2. Plastyka

Temat: „*Marcowa pogoda*” – nauka miesięcy na podstawie utworu Anny Surowiec „*Wiersz o dwunastu miesiącach*”.

- Zapoznanie ze zjawiskami atmosferycznymi występującymi na przedwiośniu (deszcz, wiatr, mgła, ...)
- Zapoznanie z miesiącami roku,
- Rozpoznawanie symboli pogody,
- Próby określania stanu pogody.

Pomoce: symbole pogody (słońce, słońce za chmurami, chmury, deszcz, śnieg, deszcz ze śniegiem, wiatr, mgła,...), ścienny kalendarz, garnek, Zima, s. 54.

Przebieg:

„*Wiersz o dwunastu miesiącach*” – słuchanie wiersza.

Kiedy Nowy Rok witamy

to miesiące odliczamy:

Styczeń chłodem wszystkich studzi

las, zwierzęta oraz ludzi.

Luty mrozem jest podkuty,

trzeba nosić ciepłe buty.

Marzec miesza w garncu pogody,

czasami jest słońce, czasami chłody.

Kwiecień na drzewach liście rozwija,

gdy ciepła wiosna temu sprzyja.

Maj to miesiąc jest wzorowy

świat się staje kolorowy.
Czerwiec w ciepłych barwach chodzi,
bo wakacji czas nadchodzi.
Lipiec słońcem pięknym nęci,
by do ruchu nas zachęcić.
Sierpień kosz owoców wnosi,
byśmy wszyscy byli zdrowsi.
Wrzesień - już wakacji minął czas,
więc przedszkole wita nas!
Październik w kolorowych liściach hasa
i do parku nas zaprasza.
Listopad gubi liście z drzew,
wieje wiatr i pada deszcz.
Grudzień wita nas Świętami,
a Mikołaj prezentami.

Rozmowa na temat wiersza.

- Jaki jest teraz miesiąc?
- Co się dzieje w poszczególnych miesiącach?
- W jakim miesiącu się urodziliście?

„Miesiące” – nauka miesięcy.

Pokaz ściennego kalendarza miesięcznego.

Nauczyciel mówi kolejne miesiące, pokazując w kalendarzu.

- Ile miesięcy ma rok?

Nauka na pamięć miesięcy.

„Marcowa pogoda” - słuchanie fragmentu wiersza na temat marcowej pogody.

Marzec miesza w garncu pogody,
czasami jest słońce, czasami chłody.

Wypowiedzi dzieci na temat marcowej pogody na podstawie wiersza i własnych obserwacji.

„Symbole marcowej pogody” – zagadki obrazkowe.

Nauczyciel przyczepia do tablicy symbole, dzieci omawiają (słońce, słońce za chmurami, chmury, deszcz, śnieg, deszcz ze śniegiem, wiatr, mgła,...).

„W marcu jak w garncu” – wyjaśnienie przysłowia na podstawie ilustracji.
Zima, s. 54.

„Zgadnij jaka jest pogoda” – zabawa dydaktyczna.

Na dywanie rozłożone są symbole pogody. Dzieci zamykają oczy, nauczyciel wkłada kartkę z jednym symbolem pogody do garnka. Zadaniem dzieci jest odgadnąć pogodę, której brakuje.

Można wkładać dwie czy trzy kartki z symbolami pogody.

„Słońce i deszcz” – zabawa ruchowa.

lub

I. Temat: „W marcu jak w garncu” – wprowadzenie litery g, G na podstawie wyrazu „garnek” oraz wiersza Anny Surowiec „Wiersz o dwunastu miesiącach”.

- Zapoznanie ze zjawiskami atmosferycznymi występującymi na przedwiośniu (deszcz, wiatr, mgła, ...)
- Zapoznanie z kolejnymi miesiącami roku,
- Rozpoznawanie symboli pogody,
- Zapoznanie z wyglądem litery g, G małej i wielkiej, pisanej i drukowanej,
- Wyróżnianie głoski g w nagłosie, śródgłosie i wygłosie,
- Rozwijanie zainteresowań dzieci samodzielnym czytaniem.

Pomoce: symbole pogody (słońce, słońce za chmurami, chmury, deszcz, śnieg, deszcz ze śniegiem, wiatr, mgła,...), ścienny kalendarz, cegielki: białe, czerwone i niebieskie, litera g, G, drukowana i pisana, mała i wielka, alfabet ruchomy, *Zima, s. 54, Zabawy z literami – Mamy 6 lat, s. 32.*

Przebieg:

„Wiersz o dwunastu miesiącach” – słuchanie wiersza Anny Surowiec.

Kiedy Nowy Rok witamy

to miesiące odliczamy:

Styczeń chłodem wszystkich studzi
las, zwierzęta oraz ludzi.

Luty mrozem jest podkuty,
trzeba nosić ciepłe buty.

Marzec miesza w garncu pogody,
czasami jest słońce, czasami chłody.

Kwiecień na drzewach liście rozwija,
gdy ciepła wiosna temu sprzyja.

Maj to miesiąc jest wzorowy
świat się staje kolorowy.

Czerwiec w ciepłych barwach chodzi,
bo wakacji czas nadchodzi.
Lipiec słońcem pięknym nęci,
by do ruchu nas zachęcić.
Sierpień kosz owoców wnosi,
byśmy wszyscy byli zdrowsi.
Wrzesień - już wakacji minął czas,
więc przedszkole wita nas!
Październik w kolorowych liściach hasa
i do parku nas zaprasza.
Listopad gubi liście z drzew,
wieje wiatr i pada deszcz.
Grudzień wita nas Świętami,
a Mikołaj prezentami.

Rozmowa na temat wiersza.

- Jaki jest teraz miesiąc?
- Co się dzieje w poszczególnych miesiącach?

„Miesiące” – nauka miesięcy.

Pokaz ściennego kalendarza miesięcznego.

Nauczyciel mówi kolejne miesiące, pokazując w kalendarzu.

- Ile miesięcy ma rok?

Nauka na pamięć miesięcy.

„Marcowa pogoda” - słuchanie fragmentu wiersza na temat marcowej pogody.

Marzec miesza w garncu pogody,
czasami jest słońce, czasami chłody.

Wypowiedzi dzieci na temat marcowej pogody na podstawie wiersza i własnych obserwacji.

„Symbole marcowej pogody” – zagadki obrazkowe.

Nauczyciel przyczepia do tablicy symbole, dzieci omawiają (słońce, słońce za chmurami, chmury, deszcz, śnieg, deszcz ze śniegiem, wiatr, mgła,...).

„W marcu jak w garnku” – wyjaśnienie przysłowia na podstawie ilustracji.

Zima, s. 54.

„Litera g” - zapoznanie z małą i wielką literą „g, G” drukowaną i pisaną na podstawie wyrazu: garnek.

Podział wyrazu **garnek** na sylaby i głoski.

Pokaz małej i wielkiej drukowanej i pisanej litery **g, G**.

Budowanie z białych cegiełek schematu wyrazu **garnek**.

Budowanie z czerwonych i niebieskich cegiełek modelu wyrazu **garnek**.

Układanie z małych liter wyrazu **garnek**.

Przypomnienie zasady pisania wyrazów wielką literą (imiona). Wymienianie imion zaczynających się głoską **G**.

„Wyrazy z literą **g**” – wyszukiwanie litery **g** w nagłosie, śródgłosie i wygłosie. Dzieci podają wyrazy, które rozpoczynają się, mają w środku i na końcu literę **g**.

„Umiemy czytać” – czytanie sylab i wyrazów. *Zabawy z literami – Mamy 6 lat, s. 32.*

Rysowanie ilustracji do przysłowia.

Zaznaczanie kolorem niebieskim litery **g, G**,

„Słońce i deszcz” – zabawa ruchowa.

II. Temat: „Dwanaście miesięcy” – malowanie farbami plakatowymi
podanego miesiąca inspirowanego utworem Anny Surowiec
„Wiersz o dwunastu miesiącach”.

- Rozwijanie procesów poznawczych, a w szczególności myślenia twórczego, wyobraźni twórczej, spostrzegawczości,
- Stwarzanie możliwości do tworzenia własnej ekspresji plastycznej.

Pomoce: kartki z napisanym fragmentem wiersza, farby plakatowe, pędzle, naczynia na wodę.

Przebieg:

„Wiersz o dwunastu miesiącach” – słuchanie wiersza Anny Surowiec i wybór miesiąca do przedstawienia.

Dzieci siedzą w kole. Nauczyciel czyta fragment wiersza o kolejnym miesiącu i rozdaje kartki.

Np. Styczeń to pierwszy miesiąc w roku
i trudno mu dotrzymać kroku.

Styczeń chłodem wszystkich studzi
las, zwierzęta oraz ludzi.

Po przeczytaniu, dzieci omawiają:

- Jaka to pora roku?
- Cechy charakterystyczne danego miesiąca?

Podobnie nauczyciel z dziećmi omawia kolejne miesiące.

„12 miesięcy” – malowanie farbami plakatowymi.

Przejdźcie do stolików, praca indywidualna.

„Obrazkowy kalendarz ścienny” - wykonanie gazetki ściennej. Przyczepianie kolejnych miesięcy w odpowiedniej kolejności.

Spacer ulicami w pobliżu przedszkola - obserwacja zmian w pogodzie na przedwiośniu.

- Rozwijanie zainteresowań dzieci najbliższym otoczeniem przyrodniczym.

POPOŁUDNIE

„Marcowy kalendarz pogody” – prowadzenie tygodniowego zapisu pogody.

Zima, s. 55.

- Zapoznanie dzieci z prowadzeniem kalendarza pogody.

Przypomnienie oznaczeń - symboli pogody.

Zapis pogody w danym dniu.

Systematyczne prowadzenie kalendarza przez kolejne dni tygodnia.

„Deszcz” – ćwiczenia ortofoniczne na podstawie wiersza Joanny Myślińskiej.

- Ćwiczenie mięśni narządów mowy na zgłoskach: kap, chlap.

Już się niebo chmurzy,
słoneczko nie świeci,
zaraz zacznie padać –
schowajcie się dzieci!

Kapie deszczyk kapie,
kap, kap, kapu, kap
po ubranku chlapie,
chlap, chlap, chlapu, chlap.

Chmury wiatr przegonił
kiedy zaczął wiać
tęczę nam odstąpił –
i już chce się śmiać.

Kapie deszczyk kapie,
kap, kap, kapu, kap
po ubranku chlapie,
chlap, chlap, chlapu, chlap.

„Deszczowa muzyka” - improwizacje na instrumentach perkusyjnych z wykorzystaniem wiersza „Deszcz” Joanny Myślińskiej.

- Wyzwalanie radości z możliwości tworzenia muzyki.

Dzieci wybierają sobie dowolny instrument i grają – tworząc deszczową muzykę według własnego pomysłu.

Improwizacje muzyczne do wiersza „Deszcz”.

II dzień

Temat dnia: **ŻEGNAJ BAŁWANKU!**

RANEK

„Szalczki” – rysowanie ołówkiem elementów literopodobnych. *Ćwiczenia grafomotoryczne – Mamy 6 lat, część 2, s. 11.*

- Przygotowanie dzieci do nauki pisania.

„Ciepło - zimno” - zabawa integracyjna.

- Wdrażanie do przestrzegania reguł zabawy,

Jedno dziecko wychodzi. Nauczyciel lub dziecko chowa zabawkę. Po powrocie osoba szuka zabawki za pomocą instrukcji słownej dzieci: mróz – bardzo daleko od zabawki, zimno - daleko, ciepło – blisko zabawki, gorąco – bardzo blisko zabawki.

„Co jest ciepłe a co zimne?” – zabawa słowna.

- Rozwijanie umiejętności logicznego myślenia u dzieci i szybkiej reakcji na określone sygnały.

Dzieci wymieniają przedmioty, które kojarzą się z ciepłem i zimnem. Następnie wybrane dziecko mówi dowolny wyraz, jeśli kojarzy się z ciepłem dzieci klaszczą nad głową, kiedy z zimnem – uderzają dłońmi o podłogę.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 25.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Zajęcia ruchowe

I. Temat: „Żegnaj zimo” – teatrzyk sylwet na podstawie inscenizacji Anny Surowiec.

- Zapoznanie dzieci z rolą narratora w inscenizacjach, teatrzykach,
- Zapoznanie dzieci ze zmianami zachodzącymi w świecie przyrody,
- Wdrażanie do właściwego budowania zdań z użyciem podanych wyrazów.

Pomoce: sylwety dziewczynki i bałwana przyklejone do patyka, białe paski 2 x 5 cm (po 8 dla każdego dziecka) do układania zdań, gazety.

Przebieg:

„Żegnaj zimo” – słuchanie inscenizacji.

Nauczyciel czyta inscenizację jednocześnie pokazując wydarzenia za pomocą sylwet dziewczynki i bałwana.

Narrator: Przyszła Basia do bałwana:

Basia: Chciałabym zapytać pana,
czy pan ciepło jest ubrany?
Czy nie zimno panu trochę?
Może panu coś przyniosę?

Bałwan: Nie potrzeba mi niczego
bo kubraczek mam ze śniegu,
garnek służy mi za czapkę...
Wprawdzie czasem zimno kapkę,
bo z metalu jest zrobiony,
za to ładnie ozdobiony.
Ma dwa ucha, kwiaty piękne,
chyba z dumy zaraz pękne!

Basia: Ale mróz tak strasznie szczypie

Bałwan: Ja się czuję znakomicie!
Mróz nie straszny dla mnie jest,
bo się ruszam stale fest!
Chucham w ręce, skaczę sobie
i ciepłutko mi się robi.

Basia: Mój bałwanku, mój kochany,
zima jeszcze potrwa trochę.
Może chociaż rękawice
zaraz z domu ci przyniosę,
by ogrzały twoje ręce?

Bałwan: Hej, hej Basiu już wystarczy,
nie potrzeba ubrań więcej,

to słońce no i deszcz
dla bałwana straszna jest.

Narrator: Stoi bałwan dzień i dwa
uśmiechniętą buzię ma.
Myśli sobie: fajna sprawa
to dla dzieci jest zabawa,
gdy ze śniegu kule toczą
i ze sobą stale drocą,
która kula lepsza jest.

Ustawiają je na sobie,
po czym zaczynają zdobić:
w rękawice, szalik kolorowy
i bałwanek już gotowy.

Stoi bałwan tydzień, dwa,
lecz nietęgą minę ma.

Basia: Hej bałwanku! Jak się masz?
Jakaś smutna twoja twarz.
Ktoś Cię skrzywdził?
Coś ci zniszczył i wyrzucił?
To byś bardzo mnie zasmucił
taką wieścią nieprzyjemną...

Bałwan: Nie, nie, tylko coś się dzieje za mną.
Trochę śniegu mi ubyło,
czapka mi się przekrzywiła...

Basia: Nic się nie martw, ja pomogę
przeżyć ci ten trudny czas
zanim w marcu ruszysz w drogę
i zostawisz tutaj nas.

Narrator: Stał bałwanek miesiąc, dwa,
aż zaczęła spływać krawa,
wielkie tafle lodu płyną
na nich bałwan z dziwną miną,
który nie wie co się dzieje,

bo gdy słonko wiosną grzeje
to on zmniejsza się - topnieje.

Zanim Basia się spostrzegła,
to bałwanek zniknął już,
a z nim zima no i mróz.
Gdy się zmienia pora roku,
trudno jej dotrzymać kroku.

Przyszła wiosna, słońce świeci,
w parku słychać już śmiech dzieci,
wszystkie cieszą się i skaczą,
że już zimy nie zobaczą.

Witaj wiosno! Witaj nam!
I otwieraj już swój kram
pełen ciepła i zieleni,
śpiewu ptaków, tęczy barw,
my czekamy z utęsknieniem,
niech ta pora cieszy nas!

Wypowiedzi dzieci na temat inscenizacji.

- Kto występował w inscenizacji?
- Kto to jest narrator?
- O czym opowiadała inscenizacja?
- Jak zmieniała się pogoda?
- Co działo się z bałwankiem?

„Wiosenny wietrzyk” – zabawa ruchowa.

Nauczyciel rozrzuca na dywan paski białego papieru. Dzieci poruszają się w rytm tamburyna, na głośniejsze uderzenie podnoszą pasek z podłogi. Zabawę powtarzamy, aż każde dziecko będzie miało po 8 pasków. Dzieci siadają na dywanie, przeliczają paski.

„Basia i bałwanek” – utrwalenie pojęć: zdanie, wyraz. Układanie zdań.

Dzieci budują zdania z wyrazami i układają je z pasków papieru, każdy pasek to wyraz.

Basia,
bałwanek,
zima,
wiosna.

Przeliczanie wyrazów w zdaniach.

„Żegnaj zimo” – inscenizacja dzieci.

Nauczyciel czyta inscenizację, wybrane dzieci przedstawiają.

Informacja dla nauczyciela:

Można nauczyć i wykorzystać inscenizację do przedstawienia innym grupom lub rodzicom.

„Kra” – zabawa ruchowa.

Na podłodze leżą gazety – lodowe kry. Dzieci mają za zadanie poruszać się tylko po krach.

II. Zajęcia ruchowe – zestaw 25.

Temat: Ćwiczenia w parach z przyborem kształtujące ogólną sprawność fizyczną.

- Nauka ćwiczeń w parach z przyborem,
- Kształtowanie odpowiedzialności za osobę współćwiczącą,
- Kształtowanie ogólnej sprawności fizycznej.

Przybory: woreczek gimnastyczny, kolorowe kartki.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Zbiórka, powitanie, sprawdzenie gotowości do zajęć.

Część wstępna

Zabawa z kolorowymi kartkami.

Prowadzący podnosi czerwoną kartkę – ćwiczący wykonują bieg w miejscu, żółtą kartkę – wykonują pajacyki, niebieską kartkę – wykonują leżenie tyłem, brązowa – przemieszczamy się na czworakach. Czas zabawy około 2 minuty.

Część główna

Dzieci dobierają się w pary.

W parach plecami do siebie chwyt za dłonie w dole:

ruch: wznos ramion bokiem w górę, następnie opust ramion bokiem w dół.

W parach plecami do siebie chwyt za dłonie, ramiona w bok:

ruch: dzieci wykonują niezbyt obszerne krążenia ramion jedna osoba w przód, druga w tył, następnie zmiana kierunku.

W parach plecami do siebie chwyt za dłonie, ramiona w bok:
ruch: skłony tułowia w bok, plecy proste przylegają do pleców współwiczającego.

W parach plecami do siebie w odległości około 30 cm:
ruch: dzieci w parach wykonują skręt tułowia w swoją prawą stronę, stopy pozostają w miejscu, kłasknięcie w dłonie osoby współwiczającej, następnie skręt tułowia w lewą stronę, kłasknięcie w dłonie, ćwiczenie powtarzamy kilkakrotnie.

W siadzie rozkrocznym twarzą do siebie, stopy oparte o stopy dziecka z pary. Dzieci chwytają się za dłonie i wykonują krążenia tułowia. Zmiana kierunku krążenia tułowia.

Nauczyciel rozdaje po jednym woreczku gimnastycznym na parę.

Pierwsze dziecko w siadzie skrzyżnym, plecy proste, dłonie splecione ramiona tworzą koło, drugie dziecko w siadzie o nogach ugiętych twarzą do pierwszego dziecka chwyt stopami woreczek i stara się przełożyć woreczek przez koło, zrobione z ramion pierwszego dziecka, powtarza ćwiczenie 6 razy, zmiana w parze.

Ćwiczenie jak wyżej tylko woreczek chwytamy raz prawa raz lewą stopą, powtarzamy po 5 razy na stopę, zmiana w parach.

Pierwsze dziecko wykonuje leżenie tyłem, na brzuchu kładziemy woreczek gimnastyczny, drugie dziecko w siadzie klęcznym na wysokości klatki piersiowej pierwszego dziecka. Pierwsze dziecko wykonuje wdech z jednoczesnym wciągnięciem brzucha, woreczek chowa się poniżej klatki piersiowej, a następnie wydech z wypukleniem brzucha i wypchnięcie woreczka ku górze, dziecko współwiczające sprawdza, czy ćwiczenie jest prawidłowo wykonywane. Ćwiczenie powtarzamy kilkakrotnie następnie zmiana w parach.

Prowadzący zbiera woreczki gimnastyczne.

Część końcowa

„Gotowanie mikstury” – zabawa ruchowa.

Dzieci siedzą na obwodzie koła w siadzie skrzyżnym. Nauczyciel jest w środku i wskazuje dziecko, która mówi jaki składnik wrzucamy do naszego kotła. Po wskazaniu 3 osób, które podają 3 składniki nauczyciel mówi: „kotły zamieszaj się” i po tych słowach wszystkie dzieci głośno podają składniki, które po kolei zostały wrzucane do kotła. Następnie nauczyciel wskazuje 3 kolejne dzieci i po podaniu przez nie składników znowu mówi: „kotły zamieszaj się”, a wszystkie dzieci po tych słowach podają po kolei już 6 składników, które

zostały wrzucone do kotła. Zabawa trwa do momentu wrzucenia 9 składników.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

POPOŁUDNIE

„Marcowy kalendarz pogody” – zapis pogody jaka jest kolejnego dnia. *Zima*, s. 55.

- Uczenie systematyczności, poprzez codzienne uzupełnianie kalendarza pogody.

„Jaką pogodę lubi bałwanek?” – rodzaje marcowej pogody.

- Utrwalenie rodzajów pogody występujących w marcu.

Wysłuchanie zagadki Bożeny Szuchalskiej. Rozmowa na temat marcowej pogody.

W marcu jak w garncu - pogoda się zmienia,
wszystkim bałwankom smutno jest.

Gdy deszcz i ciepło mówią do widzenia.

Jaką pogodę chciałyby mieć?

„Bałwanki” – dodawanie i odejmowanie w zakresie 8. *Zima*, s.56.

- Utrwalenie znaków matematycznych: +, -, =.

Liczenie bałwanków małych i dużych.

Układanie przez dzieci zadań o bałwankach.

Zapis działań matematycznych.

III dzień

Temat dnia: MARZEC CZARODZIEJ

RANEK

„Cztery pory roku” – zabawa ruchowa Bożeny Szuchalskiej.

- Utrwalenie znajomości pór roku.

Wiosna, lato, jesień, zima
krążą dookoła.

Zgadnij jaką pora roku
do zabawy woła.

Dzieci siedzą w kole, w środku leżą odwrócone obrazki przedstawiające różne

pory roku. Jedna osoba krąży dookoła dzieci podczas mówienia rymowanki. Po zakończeniu wchodzi do środka, losuje obrazek i mówi jaką przedstawia porę roku.

„Litera g, G” - ćwiczenia grafomotoryczne. Zabawy z literami - Mamy 6 lat, s. 33.

- Kształcenie umiejętności wyróżniania głósłi „g” w nagłosie i śródgłosie,
- Rozwijanie umiejętności pisania po śladzie i samodzielnie.

Otaczanie pętlą rysunków, które w swojej nazwie mają gloskę g. Pisanie po śladzie ołówkiem oraz samodzielnie małej i wielkiej litery g.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 25.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Technika
2. Muzyka

I. Temat: „Marcowy dywan” – układanie form płaskich na płaszczyźnie, projektowanie dywanu, wykonanie stempli z ziemniaka.

- Zapoznanie dzieci z pojęciem: kompozycja zamknięta i kompozycja otwarta,
- Zapoznanie z różnymi sposobami ozdabiania płaszczyzny przez rozmieszczanie stempla,
- Rozwijanie wyobraźni i pomysłowości dzieci.

Pomoce: ziemniaki, plastikowe noże, różnorodne materiały tekstylne mające kompozycje otwarte, chusteczki, serwetki mające kompozycje zamknięte.

Przebieg:

„Kompozycje zamknięte i kompozycje otwarte” – zapoznanie z pojęciami. Wyjaśnienie pojęć plastycznych, wyszukiwanie przykładów w sali.

Wiadomości dla nauczyciela:

Kompozycja – w sztukach plastycznych układ elementów na płaszczyźnie zestawionych ze sobą w taki sposób, aby tworzyły one harmonijną całość.

Kompozycja otwarta to taka, w której elementy znajdujące się na płaszczyźnie ułożone są w ten sposób, że gdyby płótno zostało powiększone, to można by było ułożyć dalszy ciąg kompozycji. Przykłady kompozycji otwartej to: chodnik, materiał we wzory, wykładzina...

Kompozycja zamknięta to taka, w której elementy przedstawione są w obrębie

plót na taki sposób, że stanowią zamkniętą całość i domalowanie czegośkolwiek dalej byłoby trudne.

Przykłady kompozycji zamkniętej to: dywan, chustka, serwetka (wzór zamknięty jest w jakiejś ozdobnej ramie, obwódce).

„Jaka to kompozycja?” – praca w zespołach.

Dzieci dzielą się na zespoły i każdy ma za zdanie podzielić otrzymane materiały na kompozycje zamknięte i kompozycje otwarte.

Sprawdzenie poprawności wykonania zadania.

„Stemple z ziemniaka” – wykonanie stempli.

Pokaz gotowych stempli oraz sposobu ich wykonania.

Dzieci samodzielnie wykonują stemple.

„Marcowy dywan” – wyjaśnienie dzieciom sposobu wykonania pracy.

Dzieci otrzymują kartki, następnie mają ją ozdobić tworząc kompozycję zamkniętą lub otwartą.

Praca indywidualna dzieci.

Po wykonaniu pracy dzieci określają kompozycję, jaką wykonali.

„Wiatr układa kompozycję” – zabawa ruchowa.

Dzieci poruszają się do dowolnej muzyki. Na hasło: *kompozycja zamknięta* – tworzą koła, (dowolna ilość dzieci). Na hasło: *kompozycja otwarta* – stają w szeregach.

II. Temat: „Krakowiak”

– nauka podstawowego kroku i ustawienia do tańca.

- Zapoznanie z podstawowym krokiem tańca oraz pochodzeniem krakowiaka,
- Kształcenie orientacji przestrzennej oraz poczucia rytmu,
- Oddziaływanie na sferę uczuć i wyobraźni,
- Ukazanie piękna tańców ludowych,
- Kształcenia umiejętności estetycznego poruszania się.

Pomoce: instrumenty perkusyjne, strój krakowski lub ilustracja przedstawiająca strój krakowski, płyta z piosenką „Krakowiaczek” lub muzyka Krakowiaka.

Przebieg:

Ćwiczenia ruchowe na utrwalenie zmianę tempa.

Przy akompaniamencie miarowych ćwierćnut dzieci idą po kole, wysoko uno-

sząc kolana. Podczas ósemek rozbiegają się w różne strony sali. Na rytm ćwierćnut ponownie idą po obwodzie koła.

„Tworzymy pary” – ćwiczenia w dwójkach.

Dzieci ustawiają się w parach, twarzą do siebie, podają sobie ręce. Przy akompaniamencie ósemek obracają się w koło, podczas ćwierćnut puszczają ręce i wykonują słyszane wartości w dowolny, wymyślony przez siebie sposób:

- klaskanie w ręce,
- klaskanie w ręce nad głową,
- dotykanie podłogi, na przemian: pięta i palec,
- tupanie...

„Echo rytmiczne” - wprowadzenie rytmu synkopy.

Wiadomości dla nauczyciela:

Synkopa- termin muzyczny, przesunięcie akcentu z mocnej na słabą część taktu przez wydłużenie wartości nuty nieakcentowanej (słabej metrycznie) o część wartości nuty akcentowanej znajdującej się na mocnej części taktu (mocnej metrycznie).

Nauczyciel wykonuje temat, następnie jedno dziecko powtarza grając na dowolnym instrumencie perkusyjnym. Pozostałe dzieci wyklaskują, wystukują lub wytupują podany rytm.

„Krakowiak” – słuchanie muzyki.

- Jaka jest to melodia: szybka czy wolna, wesoła czy smutna?
- Do czego nas zaprasza?

Wiadomości dla nauczyciela:

Krakowiak to polski taniec ludowy wywodzący się z okolic Krakowa, obecnie zaliczany do tańców narodowych. Początkowo krakowiaka tańczono wyłącznie na wsiach, z czasem stał się modny w całej Polsce. Jest to taniec szybki i wesoły, żywiołowy, wywodzący się z muzyki ludowej. Tańczy się go parami - zespołowo.

„Taniec Krakowiak” – oglądanie tańca.

Zaproszenie do sali pary tanecznej lub oglądanie nagrania.
Zapoznanie z tańcem.

„Krakowiak” – nauka kroku podstawowego – cwał dostawny, dosuwanego w przód.

Dzieci ustawiają się w kole, ręce na biodrach, prawa noga „goni” lewą. Na sygnał nauczyciela zmieniają nogę lewą „goni” prawą.

„Karuzela” – zabawa do muzyki krakowiaka.

Dzieci ustawione parami jedno za drugim po linii koła. Dzieci z wewnętrznego koła podają sobie ręce, z zewnętrznego zaś opierają dłonie na ramionach swojej pary. Karuzela porusza się cwałem bocznym w prawo, zgodnie z muzyką.

Ustawienie do tańca.

Nauczyciel zapoznaje z ustawieniem pary, pokazując i omawiając na dzieciach.

Chłopiec staje w środku koła, dziewczynka na zewnątrz. Chłopiec ujmuje prawą ręką dziewczynkę w pasie, a ona opiera mu lewą dłoń na ramieniu. Druga ręka chłopca spoczywa na biodrze, dziewczynka ujmuje spódniczkę.

Próby ustawienia – sprawdzenie.

Cwał parami.

Chłopiec z dziewczynką ustawia się bokiem do siebie i przodem do kierunku tańca.

Cwał para za parą po obwodzie koła. Zatrzymują się na zmianę muzyki, gdzie wykonuje się figury, dzieci klaszczą.

Informacje dla nauczyciela:

Podczas zajęcia wprowadzamy statą część tańca - pierwszą część i jedną figurę, kolejne dwie figury wprowadzamy w następnym tygodniu.

Taniec należy utrzymywać codziennie.

„Szukamy przedwiośnia” - spacer do parku, rozmowa połączona z obserwacją.

- Rozwijanie spostrzegawczości wzrokowej podczas szukania oznak przedwiośnia,
- Wdrażanie do właściwego zachowania się w parku.

POPOŁUDNIE**„Marcowy kalendarz pogody” – zapis pogody jaka jest kolejnego dnia.**

Zima, s. 55.

- Utrwalenie nazw dni tygodnia.

„Wesoła historia o śniegowym bałwanku, który przed wiosną do morza uciekał” - słuchanie opowiadania E. Szelburg - Zarembiny z wykorzystaniem historyjki obrazkowej, wypowiedzi dzieci na temat obrazków. Wycinanka, s. 22.

- Rozwijanie myślenia przyczynowo – skutkowego.

Rozmowa na temat opowiadania.

- Kto był głównym bohaterem opowiadania?
- Jaką porę roku opisuje autorka?
- Po czym poznaliście, że jest to przedwiośnie?

Dzieci wycinają obrazki historyjki obrazkowej, układają je w odpowiedniej kolejności.

„Przygody bałwanka” - opowiadanie odtwórcze dzieci na podstawie historyjki obrazkowej. *Tablica demonstracyjna 18.*

- Kształcenie umiejętności budowania wypowiedzi wielozdaniowych.

Dzieci patrzą na kolejne ilustracje i opowiadają historię bałwanka.

IV dzień

Temat dnia: **W MARCU JAK W GARNCU**

RANEK

„Pogoda” – słuchanie wiersza Joanny Myślińskiej, nauka wiersza na pamięć.

Pogoda to straszny łobuziak,
nie słucha, kiedy ją proszę,
gdy mam ochotę na słonko,
każe mi wkładać kalosze.

A kiedy znowu zapragnę
pojeździć sobie na sankach,
ona roztopia śnieg cały
aż cieknie z mego bałwanka.

Pogoda bywa grymaśna,
ale też czasem jest miła
no i przynosi mi słońce
bym się na dworze bawiła.

„Garnek” - prowadzenie linii po śladzie, rysowanie marcowej pogody. *Ćwiczenia grafomotoryczne – Mamy 6 lat, część 2, s. 12.*

- Wdrażanie do uważnego prowadzenia linii ciągłych po śladzie.

„Krakowiak” – utrwalenie tańca, kroku podstawowego i poznanej figury.

- Kształcenie umiejętności estetycznego poruszania się,

- Zwrócenie uwagi na zachowanie równych odstępów pomiędzy parami.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 25.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia z kształtowaniem pojęć matematycznych
2. Zajęcia ruchowe

I. Temat: „Bałwanki” – wprowadzenie liczby i cyfry 9.

- Zapoznanie z wyglądem cyfry 9,
- Zapoznanie z liczbą 9 w pojęciu kardynalnym i porządkowym,
- Kształcenie umiejętności przeliczania elementów w poszczególnych zbiorach,
- Budzenie stanu zadowolenia z powodu poznania liczby 9.

Pomoce: cztery kartki A3 z narysowanym konturem bałwana, po 9 kolorowych kółek dla każdego zespołu (guziki) i po 9 brązowych pasków papieru (na patyki do miotły), klej, kredki, tamburyno, 9 bałwanków różniących się nakryciami głowy, kartoniki z cyframi 0 – 9, *Zabawy matematyczne – Mamy 6 lat*, s. 40.

Przebieg:

„Liczymy do czterech” – zabawa ruchowa.

Dzieci siedzą w kole i odliczają do czterech. Każde dziecko musi zapamiętać swój numer.

Dzieci poruszają się po sali w rytm tamburyna. Na sygnał dobierają się w zespoły według numerków.

„Bałwanki” – uzupełnianie postaci bałwana.

Każdy zespół otrzymuje kartkę z narysowanym konturem bałwana, kredki i elementy do przyklejenia. Zadaniem zespołów jest uzupełnienie bałwana.

„Liczymy” – liczenie dzieci w zakresie odpowiedniej liczby.

- Ile kul ma bałwan?
- Ile kapeluszy ma bałwan?
- Ile guzików ma bałwan?
- Ile gałązek ma miotła?

„Cyfra 9” – zapoznanie z cyfrą 9, aspekt kardynalny liczby 9.

Na tablicy znajduje się 8 bałwanków. Dzieci liczą i podają wynik. Następnie

dokłada jeszcze jednego bałwanka i pyta, ile jest teraz bałwanków. Nauczyciel pokazuje dzieciom cyfrę 9.

„Cyfra 9” - nauka pisania cyfry 9.

Następnie pokazuje na tablicy sposób pisania cyfry 9.

Dzieci piszą cyfrę 9: palcem w powietrzu, na dywanie, na ręce, na plecach kolegi lub koleżanki.

„Bałwanki” - aspekt porządkowy liczby 9.

Przeliczanie za pomocą liczebników porządkowych bałwanków na tablicy.

Pyta dzieci:

- Czym różni się bałwanki? (nakryciami głowy).

Przeliczanie za pomocą liczebników porządkowych i określanie jakie ma nakrycie głowy.

Dzieci w zespołach biorą swoje wykonane bałwanki i odpowiadają na pytania:

- Jakiego koloru jest drugi guzik?

- Który guzik jest niebieski? itp.

„Dziewięć” - kolorowanie odpowiedniej ilości klocków, 9 na klawiaturze i ekranie telefonu. Dorysowywanie lub skreślanie tylu elementów marcowej pogody, aby w każdym garnku było ich 9.

Zabawy matematyczne – Mamy 6 lat, s. 40.

„Ile razy?” – zabawa ruchowa.

Jedno dziecko podnosi kartonik z cyfrą od 0 do 9, a dzieci wykonują odpowiednią ilość: przysiadów, podskoków, skłonów, obrotów, wymachów rąk.

II. Zajęcia ruchowe – zestaw 25.

Temat: Ćwiczenia w parach z przyborem kształtujące ogólną sprawność fizyczną.

- Nauka ćwiczeń w parach z przyborem,
- Kształtowanie odpowiedzialności za osobę współwiczającą,
- Kształtowanie ogólnej sprawności fizycznej.

POPOŁUDNIE

„Marcowy kalendarz pogody” – zapis pogody jaka jest kolejnego dnia. *Zima, s. 55.*

- Wdrażanie dzieci do systematycznego obserwowania i zapisywania pogody.

„Jakiego obrazka brakuje?” – zabawa słownikowo - gramatyczna.

- Rozwijanie umiejętności zapamiętywania treści obrazka i przedstawienie go w sposób słowny.

Dzieci siedzą w kole. Na dywanie leżą obrazki związane tematycznie z przedmiotem. Dzieci przyglądają się i zapamiętują. Jedno dziecko wychodzi z sali. Zabieramy jeden obrazek. Dziecko wraca i ma za zadanie opowiedzieć, jakiego obrazka brakuje.

„Bałwanek szuka drogi do kry - labirynt” – rysowanie drogi bałwanka do kry.
Zima, s. 57.

- Rozwijanie spostrzegawczości wzrokowej.

Czytanie wyrazów, łączenie z takimi samymi wyrazami na ilustracji.

V dzień

Temat dnia: **ZABAWY Z WIATREM**

RANEK

„Zawody wiatrów” - ćwiczenie oddechowe.

- Rozwijanie pojemności płuc u dzieci.

Dzieci ustawiają się w dwa rzędy – zawody par. Każde dziecko ma małą kulkę z waty. Zadaniem dzieci jest dmuchnąć jak najmocniej, aby kulka poleciała jak najdalej.

„Wiatr i wietrzyk” – zabawa naśladowcza.

- Kształcenie inwencji twórczej u dzieci.

Dzieci otrzymują gazety. Do dowolnej muzyki poruszają gazetą. Nauczyciel mówi jaki mają przedstawić rodzaj wiatru: wietrzyk, wichurę, huragan, itp.

„Mały wietrzyk, duży wiatr” – ćwiczenia grafomotoryczne.

- Przygotowanie dzieci do podjęcia nauki pisania.

Dzieci otrzymują kartkę A3, podzieloną linią pionową na pół.

Na sygnał słowny: mały wietrzyk, rysują wolno „esy- floresy”, duży wiatr – rysują szybko „esy- floresy” (musi być ich dużo).

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 25.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Muzyka
2. Plastyka

I. Temat: „Wiosenne przysłowia” – tworzenie melodii do przysłowia ludowego.

- Zapoznanie dzieci z przysłowiami ludowymi dotyczącymi przyjścia wiosny,
- Tworzenie melodii do podanego krótkiego tekstu,
- Wzbogacenie doświadczeń nowymi pojęciami,
- Wytworzenie pogodnego i radosnego nastroju.

Pomoce: instrumenty perkusyjne, przysłowia napisane na kartkach, dowolna muzyka, chustki lub paski bibuły.

Przebieg:

„Przysłowia mądrością narodów” - wyjaśnianie przysłów ludowych.

Nauczyciel mówi przysłowie, zawiesza na tablicy, a dzieci wyjaśniają, co ono oznacza.

„W marcu jak w garncu”.

„Gdy dzika gęś w marcu przybywa, ciepła wiosna bywa”.

„A po lutym marzec spieszy, koniec zimy wszystkich cieszy”.

„Kto w marcu zasieje, ten się na wiosnę śmieje”.

„Jaki to instrument?” – zabawa słuchowa.

Na środku leżą różne instrumenty perkusyjne. Dzieci nazywają je.

Jedno dziecko siada na środku, pozostałe odwracają się tyłem do środka koła. Dziecko siedzące w środku gra na dowolnym instrumencie, a dzieci odgadują.

„Wiosenne przysłowia” – tworzenie melodii do przysłowia ludowego.

Nauczyciel mówi dowolne przysłowie w wymyślonym przez siebie rytmie - dzieci powtarzają. Następnie chętne dziecko przejmuje rolę nauczyciela.

Nauczyciel wybiera dowolne przysłowie. Chętne dziecko tworzy do niego melodię. Może wybrać instrument, grać na nim i śpiewać.

„Idzie wiosna” – interpretacja ruchem dowolnej muzyki.

Dzieci dowolnie interpretują ruchem muzykę z wykorzystaniem chustek lub pasków bibuły.

II. Temat: „Wiatr” - przedstawianie sceny inspirowanej zjawiskiem przyrodniczym, wykonanie pracy techniką kalkografii.

- Zapoznanie z nową techniką plastyczną: kalkografią,
- Wdrażanie do zachowania bezpieczeństwa podczas korzystania z żelazka,
- Rozwijanie wyobraźni i fantazji dzieci.

Pomoce: kolorowe nici, fioletowa lub czarna kalka ołówkowa lub maszynowa, kartki białe A3 i A4, żelazko, przygotowane stanowisko do prasowania.

Przebieg:

„Wiatr” – zabawa ruchowa.

Każde dziecko ma kolorową nitkę o długości 40 - 50 cm. Za pomocą wymachów rąk mają wprowadzić nitkę w ruch.

„Wiatr” - podanie tematu i zapoznanie dzieci z nową techniką plastyczną kalkografią.

Wiadomości dla nauczyciela:

Kalkografia to technika graficzna, za pomocą której możemy wykonać ciekawe prace plastyczne. Można wykonać ją w różny sposób np. na kartce papieru z nici, papieru lub firanek układamy kompozycję, następnie przykrywamy to fioletową lub czarną kalką ołówkową lub maszynową i prasujemy gorącym żelazkiem. W miejscach gdzie był materiał (np. nitki, papier, firanki, koronki) powstaną białe plamy, a kalka pod wpływem gorącego żelazka odbije się na kartce.

Wyjaśnienie dzieciom kolejnych etapów pracy:

Na kartce papieru A4 z nici układamy kompozycję wiatru,

Następnie przykrywamy to fioletową lub czarną kalką ołówkową lub maszynową,

Aby żelazko się nie pobrudziło przykrywamy to kartką A3 lub gazetą,

Prasujemy gorącym żelazkiem,

Zdejmujemy kartkę, folię i nici.

W miejscach gdzie były nitki powstaną białe plamy, a kalka pod wpływem gorącego żelazka odbije się na kartce.

Praca indywidualna dzieci.

Przejsie do stolików i układanie kompozycji wiatru z nici.

Prasowanie w miejscu wyznaczonym (zwrócenie uwagi na bezpieczeństwo podczas korzystania z żelazka).

Wystawa prac dzieci.

Wyjście na podwórko - zabawy ruchowe z folią malarską.

- Rozwijanie naturalnej potrzeby ruchu dziecka.

„Wiatr”- zabawa ruchowa.

Dzieci otrzymują folię malarską trzymając nad głowami puszczają ją i obserwują jej powolne opadanie.

„Wietrzyk, wiatr i wietrzysko”- zabawa ruchowa.

Folię malarską, dzieci trzymają w obu rękach - reagują w następujący sposób:

Wietrzyk - dzieci poruszają folię w sposób delikatny, tak by folia cichutko szeleściła.

Wiatr - dzieci poruszają mocniej.

Wietrzysko – dzieci poruszają gwałtownie (tak by była jak najbardziej zniszczona, porwana).

„Wyścigi wiatrów”- zabawa ruchowa.

Dzieci podnoszą kawałki folii, lub dzielą się nią, biorą w obie ręce, unosząc nad głowę i robią wyścigi, który wiatr jest szybszy.

POPOŁUDNIE

„Marcowy kalendarz pogody” – zapis pogody jaka jest kolejnego dnia. *Zima*, s.55.

- Przyzwyczajanie dzieci do systematyczności w podejmowanych działaniach.

„Krakowiak” – utrwalenie tańca, kroku podstawowego i poznanej figury.

- Kształcenie umiejętności estetycznego poruszania się.

„Pogoda” – wspólna recytacja wiersza Joanny Myślińskiej.

- Rozwijanie pamięci odtwórczej u dzieci

TEMAT KOMPLEKSOWY: DBAMY O ZDROWIE NA PRZEDWIOŚNIU

I dzień

Temat dnia: **UBIERAMY SIĘ ODPOWIEDNIO DO POGODY**

RANEK

Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.

- Kształcenie umiejętności zabawy w grupach.

„Co wkładamy najpierw?” – zabawa słowno – ruchowa do tekstu Bożeny Szuchalskiej.

My ubrania ładne mamy,
bardzo sprawnie je wkładamy.
Jednak proszę powiedz nam,
co ja najpierw włożyć mam?

Dzieci stoją w kole, mówią rymowankę. Wybrane dziecko musi wymienić dwie rzeczy do ubrania, pozostałe odgadują co należy włożyć najpierw (np. skarpety czy buty, koszulkę czy bluzkę, sweter czy bluzeczkę). Następnie dzieci naśladują ubieranie danej części garderoby.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 26.

Pomoce: woreczki.

„Marsz z woreczkami na głowie” – marsz po obwodzie koła.

„Wędrujące woreczki” – przekładanie woreczków z ręki do ręki wokół własnej osi w różnych kierunkach.

„Woreczki – piłeczki” – podrzucanie woreczka jedną ręką, chwyt drugą.

„Szukamy domków” – dzieci kładą woreczek na podłogę, biegają po sali, na sygnał: wszyscy do domów, siadają obok najbliższego woreczka. Liczenie, ile osób znalazło się w jednym domku.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia, litra c, C
2. Zajęcia ruchowe

Temat: „Ubieramy się odpowiednio do pogody” - zabawa słowna z tekstem Joanny Myślińskiej i Iwony Mojsak.

- Utrwalenie pojęcia pogoda, rozumienie znaczenia komunikatów o pogodzie,
- Rozwijanie umiejętności właściwego ubierania się w zależności od pogody.

Pomoce: różne części garderoby, trzy koła hula - hop, symbole pogody: chmura ze śniegiem, chmura z deszczem, słońce, *Zima, 58 i 59*.

Przebieg:

„Prognoza pogody” – oglądanie programu telewizyjnego – komunikat o pogodzie.

Oglądanie prognozy pogody.

Rozmowa na temat pogody oraz o potrzebie nadawania komunikatów i ich znaczenie dla ludzi.

Rozmowa na temat właściwego ubierania się w zależności od pogody.

„Pogoda” - wspólna recytacja wiersza Joanny Myślińskiej.

Pogoda to straszny łobuziak,
nie słucha, kiedy ją proszę,
gdy mam ochotę na słońko,
każe mi wkładać kalosze.

A kiedy znowu zapragnę
pojeździć sobie na sankach,
ona roztopia śnieg cały,
aż cieknie z mego bałwanka.

Pogoda bywa grymaśna,
ale też czasem jest miła
no i przynosi mi słońce
bym się na dworze bawiła.

„Różne części garderoby” – segregowanie garderoby w zależności od pogody.

Na dywanie leżą trzy koła z symbolami pogody: chmura ze śniegiem, chmura z deszczem, słońce i różne części garderoby.

Dzieci dzielimy na trzy zespoły.

Zadaniem jest wybrać odpowiednie części garderoby.

Podział nazw na sylaby i głoski.

„Ubieramy się odpowiednio do pogody” - zabawa słowna z tekstem.

Kiedy zimno jest na dworze, - *zaczyna mówić nauczyciel,*

to jasobie włożę - *dziecko dopowiada jeden element ubrania,*

Raz – dwa - trzy, raz – dwa - trzy,

Jak to włożyć? Pokaż mi. - *mówią wszyscy, a dziecko naśladuje gest wkładania wymienionej części ubioru.*

(Kiedy ciepło jest na dworze, - *mówi nauczyciel,*

Kiedy pada deszcz na dworze,...)

„Ubieramy się odpowiednio do pogody” - kolorowanie odpowiednich ubrań i przedmiotów, które przydadzą się w czasie opadów deszczu i śniegu. Zima, s. 58 i 59.

„Idziemy na spacer” – zabawa ruchowa.

lub

Temat: „Zabawy z literą c, C” – wprowadzenie litery „c, C” na podstawie wyrazu: „cebula”.

- Zapoznanie z wyglądem litery c, C małej i wielkiej, pisanej i drukowanej,
- Utrwalenie pojęć: litera, głoska, sylaba, samogłoska i spółgłoska,
- Wyróżnianie głosek w nagłosie i wygłosie,
- Rozwijanie zainteresowań dzieci samodzielnym czytaniem.

Pomoce: obrazki przedstawiające różne rzeczy, obrazek cebuli, cegiełki: białe, czerwone i niebieskie, litera c, C drukowana i pisana, mała i wielka, kartoniki z literami, które dzieci znają, kartki z literą małą i wielką c, C dla każdego dziecka.

Przebieg:

„Pierwsza i ostatnia litera” – zabawa ruchowa.

Na dywanie porozkładane są różne obrazki. Dzieci poruszają się w rytm tamburyna. Na przerwę nauczyciel mówi: *poszukaj obrazek zaczynający się głoską m lub kończący się głoską ...* dzieci podnoszą obrazki, kto się pomyli, siada z boku i w kolejnym marszu nie bierze udziału.

„Co to jest?” – rozwiązanie zagadki słownej.

To okrągłe warzywo jest,

gorzkie lecz zdrowe.

Kiedy je obieramy,

to łzy wylewamy. (cebula)

„Litera c, C” - zapoznanie z małą i wielką literą c drukowaną i pisaną na podstawie wyrazu: **cebula**.

Wymawianie kolejnych głosek.

Wyróżnianie pierwszej i ostatniej głoski w wyrazie **cebula**.

Podział wyrazu **cebula** na sylaby.

Pokaz małej i wielkiej, drukowanej i pisanej litery c, C.

Budowanie z białych cegiełek schematu wyrazu **cebula**.

Utrwalenie pojęcia: samogłoska – zaznaczenie litery c niebieską cegiełką.

Budowanie z czerwonych i niebieskich cegiełek modelu wyrazu **cebula**.

Układanie z małych liter wyrazu **cebula**.

Układanie z wielkich liter wyrazu **CEBULA**.

Budowanie zdań z wyrazem **cebula**.

„Litera C” – zabawa ruchowa twórcza.

Dzieci z własnego ciała, rąk, robią literę C.

„Litera c, C” – ćwiczenia w pisaniu litery c, C.

Nauka pisania małej i wielkiej litery c, C.

Nauczyciel pokazuje na tablicy sposób pisania litery c, C.

Następnie dzieci piszą litery c, C: palcem w powietrzu, na dywanie, na ręce, z zamkniętymi oczami.

„Wyczaruj coś z litery c, C” – rysowanie kredkami, zabawa twórcza.

Każde dziecko otrzymuje kartkę z małą i wielką literą c. Kredkami dorysowują, aby powstał przedmiot, roślina, zwierzę.

„Dobieramy się parami” – zabawa ruchowa, przygotowanie do nauki czytania.

Na dywanie leżą kartoniki z poznanymi literami.

Dzieci poruszają się do dowolnej muzyki. Na hasło: *dobieramy się parami (samogłoska ze spółgłoską)*, układają na dywanie i czytają utworzone sylaby.

II. Zajęcia ruchowe – zestaw 26.

Temat: Ćwiczenia wzmacniające mięśnie stopy.

- Kształtowanie sprawności ogólnej organizmu,
- Zapoznanie z wykorzystaniem przyboru nietypowego: skarpetki,
- Kształtowanie prawidłowego wysklepienia stopy – przeciwdziałanie płaskostopiu.

Przybory: skarpetka.

Czynności organizacyjno – porządkowe

- Zbiórka, powitanie, sprawdzenie gotowości do zajęć.

Część wstępna

Ćwiczący zdejmują jedną skarpetkę, druga zostaje na stopie.

Ustawienie w rozsypce:

Wspinamy się na palce, ręce w górze i naśladujemy ruchy rąk i nóg tak jakbyśmy wdrapywali się po drabinie.

Ręce w górę w bok, naśladujemy drzewo podczas różnej aury:

- wieje zefirek, (lekkie ruchy ramion na boki)
- wieje halny,
- trąba powietrzna.
- w siadzie o nogach ugiętych bosą stopą zdejmujemy skarpetkę z drugiej stopy.

Część główna

Ćwiczenia równoważne w postawie stojącej ćwiczenia powtarzamy po 3 razy:

Ręce w górę, prawą stopą chwytną skarpetkę i unosimy nogę w przód lekko nad podłogę, wytrzymaj w tej pozycji 5 sekund,

Ręce w górę, lewą stopą chwytną skarpetkę i unosimy nogę w przód lekko nad podłogę, wytrzymaj w tej pozycji 5 sekund,

Ręce w bok, prawą stopą chwytną skarpetkę i unosimy nogę w bok lekko nad podłogę, wytrzymaj w tej pozycji 5 sekund,

Ręce w bok, lewą stopą chwytną skarpetkę i unosimy nogę w bok lekko nad podłogę, wytrzymaj w tej pozycji 5 sekund,

Ręce w bok, prawą stopą chwytną skarpetkę i unosimy nogę w tył lekko nad podłogę, wytrzymaj w tej pozycji 5 sekund,

Ręce w bok, lewą stopą chwytną skarpetkę i unosimy nogę w tył lekko nad podłogę, wytrzymaj w tej pozycji 5 sekund,

Ręce w bok, w prawą stopę chwytną skarpetkę unosimy nogę w przód, podskakujemy 5 razy na lewej nodze, zmiana nogi ćwiczącej.

Skarpetka leży przed stopami.

Pozycja rozkrok ramiona w bok:

Ruch:

na 1 - podskokiem przejście do pozycji o nogach złączonych i ramiona w dół,

na 2 – podskokiem przejście do rozkroku i ramiona w bok.

Pozycja wykrok prawą nogą w przód, ramiona w bok:

ruch:

na 1 – podskokiem zmiana nogi wykrojnej czyli lewa noga w przód ramiona pozostają bez zmian,

na 2 – podskokiem zmiana nogi wykroczonej czyli prawa noga w przód ramiona pozostają bez zmian.

Podskokiem obrót wokół własnej osi o 180 stopni, obracamy się raz przez prawe ramię raz przez lewe ramię.

Część końcowa

W siadzie skrzyżnym, plecy proste, ramiona w bok przedramiona w górę ugięte, palce wskazujące wyprostowane. Obracając głowę raz w prawa stronę raz w lewą dmuchamy w wystawiony palec wskazujący, powtarzamy ćwiczenie kilkakrotnie.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

Spacer ulicami w pobliżu przedszkola – określanie pogody na przedwiośniu.

POPOŁUDNIE

„Zabawy z plasteliną” - ćwiczenia małych partii mięśniowych.

- Utrwalenie wyglądu litery „C, c”.

Tworzenie liter c, C z plasteliny, przyklejenie ich do kartki, tworzenie ramki z plastelinowych wzorków.

Zabawy samorządnie podejmowane przez dzieci w kąciakach zainteresowań: lalek, samochodów, klocków...

- Zachęcenie dzieci do cichej, spokojnej rozmowy.

II dzień

Temat dnia: JEMY ZDROWE RZECZY

RANEK

„Litera c, C” – utrwalenie litery c, C. *Zabawy z literami – Mamy 6 lat, s. 34.*

- Utrwalenie poznanych samogłosek i spółgłosek,
- Rozwijanie umiejętności czytania ze zrozumieniem.

Czytanie sylab, wyrazów.

Czytanie tekstu i rysowanie ilustracji do przeczytanego tekstu.

Zaznaczanie w wyrazach niebieskim kolorem litery c, C.

„Savoir - vivre przy przedszkolnym stole” - słuchanie wiersza Anny Surowiec.

- Uświadomienie konieczności przestrzegania zasad właściwego zachowania się przy stole.

Jasiu!

Usiądź prosto, zjedz śniadanie -
prosi pani.

Jasio pani nie posłuchał,
wylał mleko,
teraz brudne ma ubranie.

Kasiu!

Nie rozmawiaj przy śniadaniu -
prosi pani.

Kasia pani nie słuchała
z pełną buzią rozmawiała,
aż się mocno zakaszła.

Heniu!

Nie rozpychaj się łokciami -
prosi pani.

Henio pani nie posłuchał
i rękoma machał dalej,
aż koledze strącił talerz.

Aniu!

Zasuń krzesło do stolika -
prosi pani.

Ania pani nie słuchała,

zaczepiła się nogami
i do przodu poleciała.

Z tego to wierszyka
morał taki płynie:
Trzeba słuchać swojej pani,
a przykrości cię ominą.

Rozmowa na temat właściwego zachowania się przy stole.
Wyjaśnienie morału wiersza.

„Co służy naszemu zdrowiu?” – tworzenie mapy mentalnej.

- Rozwijanie zainteresowań tematem kompleksowym.

Nauczyciel wiesza arkusz szarego papieru z napisem: ZDROWIE. Dzieci mówią co kojarzy się ze zdrowiem, nauczyciel zapisuje wszystkie propozycje (np. mycie ciała, spacer, spożywanie warzyw i owoców).

„Symbole zdrowia” – kolorowanie obrazków i przyklejanie do mapy mentalnej.

Pomoce: obrazki do kolorowania (mały format) związane ze zdrowiem np. parasolka, jabłko, mydło,...

Każde dziecko otrzymuje jedną, małą karteczkę z obrazkiem związanym z dbaniem o zdrowie do pokolorowania np. mydło, szczoteczka do zębów, jabłko, deszczyk i parasolka, itp. Po wykonaniu zadania z pomocą nauczyciela przykleja rysunek na mapie pod odpowiednim podpisem: mycie ciała – mydło, ręcznik; spacer – las, park; zdrowe żywienie – jabłko, jogurt, itp. Pod jednym napisem może znaleźć się kilka rysunków. Dzieci mogą również samodzielnie wykonywać rysunki na karteczkach.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 26.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia z kształtowaniem pojęć matematycznych
2. Technika

I. Temat: „Co jest zdrowe, a co nie? – zabawy słownikowe, tworzenie zbiorów według określonych cech.

- Wzbogacenie słownika dzieci o pojęcia związane ze zdrowiem,
- Uświadomienie dzieciom wpływu odżywiania na zdrowie człowieka,
- Zachęcanie do spożywania warzyw i owoców.

Pomoce: koszyk, chusta do przykrycia koszyka, cebula, jogurt, cukierek, jabłko, gruszka, butelka z piciem, marchewka, lizak, chipsy, szarfy, piłka.

Przebieg:

„Koszyk pełen produktów” – rozpoznawanie produktów żywnościowych po dotyku.

Dzieci po dotyku rozpoznają, co znajduje się w koszyku. Następnie cała grupa wspólnie dzieli wybrane nazwy na głoski (cebula, jogurt, cukierek, jabłko, gruszka, butelka z piciem, marchewka, lizak, chipsy).

Przeliczanie produktów wyjętych z koszyka, liczenie w zakresie 9 od lewej i prawej strony.

„Jemy zdrowe rzeczy” – rozmowa z dziećmi.

- Które produkty należy jeść codziennie? Dlaczego?
- Które produkty nie są zdrowe dla człowieka? Dlaczego?

Tworzenie zbiorów produktów według określonych cech (dzieci powinny same wymienić te cechy): żywność zdrowa – żywność niezdrowa, produkty mleczne – inne produkty, itp.

„Wiem, co jest zdrowe” – zabawa ruchowa.

Dzieci stoją w kole. Jedno dziecko trzyma piłkę, rzuca do kolegi wymieniając dowolny produkt. Jeśli wymieniony produkt jest zdrowy dziecko łapie piłkę, jeśli nie chowa ręce do tyłu. Osoba, która się pomyli siada.

II. Temat: „Sadzimy cebulę” – założenie zielonego ogródka w sali.

- Zapoznanie dzieci z warunkami niezbędnymi do wzrostu roślin,
- Zachęcenie dzieci do obserwacji wzrostu i spożywania szczypioru.
- Zapoznanie dzieci z pojęciem: zioła, nowalijki,
- Wyjaśnienie pojęcia „domowa apteka”.

Pomoce: 3 kartki format A3 z napisem cebula, mazaki, cebule i doniczki dla każdego dziecka, ziemia, konewka z wodą, kartki z imionami dzieci, klej, Zima, s. 60.

Przebieg:

„Co jest potrzebne do wzrostu roślin?” – rozmowa na temat warunków potrzebnych do wzrostu rośliny.

„Cebula” – dorysowywanie rzeczy potrzebnych do wzrostu.

Dzieci dzielimy na trzy zespoły. Każdy zespół otrzymuje kartkę z napisem CEBULA.

Zadaniem dzieci jest narysować: ziemię, doniczkę, słońce, wodę.

„Sadzimy cebulę” – praca indywidualna dzieci.

Przejdźcie do stolików.

Wsypanie niewielkiej ilości ziemi do doniczki.

Wsadzenie cebuli i przysypanie ziemią.

Podlewanie swojej cebuli.

Przyklejenie kartki z imieniem do doniczki.

Postawienie w kącie przyrody.

„Zielony ogródek w sali” – przeliczanie i nazywanie roślin, *Zima*, s. 60.

Przeliczania doniczek z ziołami.

Wyjaśnienie pojęć: zioła, nowalijki i „domowa apteka”.

„Cebulki jak kulki” – zabawa ruchowa.

Dzieci poruszają się w różne strony. Na hasło: cebulki jak kulki, zwijają się w kulki i nie ruszają się, a na hasło: cebulki toczą się jak kulki, zwijają się i toczą się po dywanie.

Wyjście na podwórko – określanie pogody na przedwiośniu.

„Kto dalej skoczy?” – zabawa ruchowa z elementem skoku.

- Wyrabianie elastyczności, miękkości odbicia i doskoku.

Dziewczynki ustawiają się na linii. Wykonują skok w przód. Chłopcy obserwują, a następnie określają, która koleżanka najdalej skoczyła. Następnie ustawiają się chłopcy, a dziewczynki obserwują skoki.

POPOŁUDNIE

„Na zdrowie” – rozmowa na podstawie wiersza Anny Surowiec.

- Kształtowanie zamiłowania do czystości, nawyków higienicznych, mycia ciała, zębów.

Każde dziecko ci to powie:

trzeba dbać o swoje zdrowie,

bo kto zdrowia nie szanuje,

ten jest słaby i choruje.

Są zasady pewne takie,

które znają przedszkolaki

i stosują co dzień je,
bo higiena ważna jest.

- Myj się co dzień wodą czystą.
- Uczesz włosy oczywiście.
- Umyj zęby pastą białą,
by mieć uśmiech doskonały.
- Po czym sprawnie włóż ubranie
i dopiero zjedz śniadanie.

„Zdrowo się odżywiamy” – przeliczanie kanapek, samodzielne komponowanie kanapek z wskazanych produktów. *Zima, s. 61.*

- Wdrażanie do właściwego odżywiania się.

III dzień

Temat dnia: DBAMY O HIGIENĘ

RANEK

„Prowadzimy higieniczny tryb życia” – opowiadanie dzieci na podstawie ilustracji. *Zima, s. 62.*

- Kształtowanie zamiłowania do czystości oraz prowadzenia właściwego trybu życia,
- Rozumienie prowadzenia higienicznego trybu życia na samopoczucie i zdrowie człowieka.

„Czy potrafisz?” – zabawa ruchowa.

- Rozwijanie umiejętności uważnego słuchania poleceń i ich wykonania.

Dzieci poruszają się po sali w rytm tamburyna, na przerwę nauczyciel wyznacza różne zadania:

- Dwie nogi i ręka na podłodze,
- Dwie ręce i noga na podłodze,
- Chwytny koleżkę za ucho,
- Ręce i stopy nie mogą dotykać podłogi,
- Głowa dotyka ściany,
- Brzuch dotyka podłogi, itp.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 26.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia

2. Plastyka

I. Temat: „Staś brudasek” – wypowiedzi dzieci na temat higieny osobistej na podstawie wiersza Anny Surowiec.

- Wzbogacanie słownika dzieci o nowe pojęcie: higiena osobista,
- Uświadomienie dzieciom wpływu mycia ciała na nasze zdrowie.

Pomoce: obrazki związane z higieną pocięte na cztery części - dla każdego dziecka jedna część (liczba w zależności od liczebności grupy), kartki, klej.

Przebieg:

„Staś brudasek” – słuchanie wiersza.

Był raz sobie Staś niesforny
co mu mycie szło opornie,
chodził brudny cały dzień,
taki to był z niego leń.
W domu wszyscy protestują
i do mycia nawołują.

Ależ Stasiu! To żenada!
Brudnym chodzić nie wypada.
Co powiedzą na to dzieci?
Brzydko brudem stale świecić!
Buzię czarną masz jak smoła.
„Brudas” idzie! Będą wołać.

- Nie obchodzi mnie to wcale,
ja się czuję doskonale,
brud nie gryzie wcale mnie,
niech się myje ten, kto chce!
Szczotka, mydło już są w koszu,
bo przyborów tych nie znoszę.

Mama ręce załamuje,
że syn źle się zachowuje.
Tata chodzi stale zły,
a Staś dalej w brudzie tkwi.
Nie używa wody, mydła,
jest podobny do straszdyła.

Lecz nie rusza go to wcale,
myć się nie zamierza dalej.
Na uwagi Staś jest głuchy,
nie ma w nim też żadnej skruchy,
gdy rodzice go strofują
i do mycia przywołują.

Stasiu! Brudny jesteś nieustannie,
czas się już wykąpać w wannie,
umyć czarne ręce, buzię,
dosyć już żyć w takim brudzie!
Czas przeprosić mydło, wodę
no i zadbać o urodę.

Lecz tu widać już z daleka,
że choroba tylko czeka,
by „przytulić” się do Stasia
i kto będzie go pocieszać,
kiedy w łóżku będzie sam?
Ja mu wtedy radę dam:

Jak się szybko nie umyjesz
To się bawić będziesz sam!
My nie chcemy mieć smolucha,
lecz czystego Stasia zucha,
Który czesze się i myje,
buzię, ręce oraz szyję.

Rozmowa na temat wiersza:

- Jak nazywa się bohater wiersza?
- Czego nie lubił robić Staś?
- O co rodzice prosili synka?
- Czy Staś słuchał rad rodziców?
- Kto z was chciałby się bawić ze Stasiem?
- Jakie rady dalibyście chłopcu?

„Kto ma taki obrazek?” – zabawa ruchowa z elementem spostrzegawczości. Nauczyciel ma przygotowane obrazki związane z tematem, pocięte na cztery części. Rozdaje każdemu dziecku po jednej części obrazka. Dzieci poruszają

się po sali w rytm tamburyna, na przerwę szukają osób, które mają pozostałe części obrazka (krótka przerwa). Kiedy nauczyciel ponownie wystukuje rytm poruszają się za rękę z osobami, które mają wspólny obrazek. Nauczyciel robi tyle przerw, aż wszystkie dzieci połączą się w czwórki.

„Obrazkowe puzzle” – układanie obrazków.

Dzieci wspólnie układają i przyklejają do kartki obrazkowe puzzle (czteroelementowe).

„Co przedstawia obrazek” – wypowiedzi dzieci.

Każda grupa układa zdanie o swoim obrazku. Wspólne przeliczanie wyrazów w zdaniu. Próby układania opowiadania o obrazku z użyciem pojęć: najpierw, potem...

„Idź - stój” – zabawa ruchowa.

II. Temat: „Krakowiak” – nauka dwóch figur tańca.

- Zapoznanie z figurami tańca oraz ich nazwami,
- Kształcenie orientacji przestrzennej oraz poczucia rytmu,
- Ukazanie piękna muzyki polskich tańców narodowych,
- Kształcenia umiejętności estetycznego poruszania się.

Pomoce: muzyka do polskich tańców narodowych: polonez, krakowiak, mazur, oberek, kujawiak.

Przebieg:

„Noga goni nogę” – utrwalenie kroku podstawowego krakowiaka.

Dzieci ustawiają się w rozsypce, ręce na biodrach, prawa noga „goni” lewą. Na sygnał nauczyciela dzieci zmieniają nogę: lewa „goni” prawą.

„Jaki to taniec?” - zagadki słuchowe.

Dzieci spośród polskich tańców narodowych: poloneza, krakowiaka, mazura, oberka, kujawiaka mają rozpoznać krakowiaka.

Ustawienie do tańca.

Dzieci ustawiają się parami po obwodzie koła.

Cwał parami oraz utrwalenie figury „Karuzela”.

Nauka dowolnych dwóch figur krakowiaka.

Figury do wyboru:

Drobna kaszka lub młynek - tańczy się ją w miejscu ruchem obrotowym, dzieci poruszają się drobnymi krokami cwału w prawo

i w lewo wokół wspólnej dla pary osi obrotu w ustawieniu przodem do siebie - ujęcie rąk zamkniętych na krzyż.

Krzesany - tańczy się ją w ustawieniu naprzeciw siebie, nogami jednoimiennymi. Ręce oparte na biodrach. Partnerka może dłońmi podtrzymywać spódnicę.

Hołubce - w ustawieniu naprzeciw siebie w parze, z rękami kierunkowymi wznoszonymi w górę w skos i przytupnięciem trzykrotnym. Tancerz i tancerka rozpoczynają nogami jednoimiennymi.

Informacje dla nauczyciela:

Podczas zajęcia utrwalamy stałą część tańca - cwał parami i wprowadzamy figury. Taniec należy utrzymywać codziennie.

„Krakowiak” – taniec dzieci.

POPOŁUDNIE

„Litera c, C” – utrwalenie litery c, C, ćwiczenia grafomotoryczne. *Zabawy z literami – Mamy 6 lat, s. 35.*

- Wyrabianie umiejętności precyzyjnego pisania po śladzie według określonego ruchu.

Rysowanie przedmiotów, które rozpoczynają się i kończą głoską c.

Rysowanie palcem po śladzie litery c, C.

Pisanie ołówkiem po śladzie i samodzielnie litery c, C.

„Szczoteczka do kubeczka” – zabawa ruchowa orientacyjno – porządkowa.

- Doskonalenie umiejętności szybkiej reakcji na bodźce słuchowe.

Dzieci dobierają się trójkami (jedno albo dwójka dzieci musi stać samo, jeśli wszystkie dzieci tworzą trójki w zabawie uczestniczy nauczyciel). Dwójka dzieci staje naprzeciwko siebie i bierze się za ręce – tworzy kubeczek, pozostałe dzieci to szczoteczki, które poruszają się po sali. Na słowa: szczoteczka do kubeczka, dzieci wchodzi pomiędzy dwójki (jedna albo dwie osoby nie znajdują sobie miejsca). Zabawę powtarzamy, aż każde z dzieci będzie szczoteczką.

IV dzień

Temat dnia: CO ROBIMY GDY JESTEŚMY CHORZY?

RANEK

Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.

- Zwrócenie uwagi na posługiwanie się umiarkowanym głosem podczas zabawy z kolegami.

„Czasami chorujemy” – oglądanie ilustracji w książce. Ustalanie co można zrobić, aby uchronić się przed katarem, *Zima*, s. 63.

- Wyjaśnienie pojęć: bakteria, wirus.

„Bakterie i wirusy” – zabawa ruchowa.

- Ćwiczenie szybkości i zręczności.

Nauczyciel wybiera dwójkę dzieci, które będą wirusem i bakterią. Dzieci biegną po sali. Wybrana dwójka stara się „zarazić” jak największą liczbę osób. Zarazić można tylko poprzez dotknięcie w odpowiednią część ciała, którą podaje nauczyciel: kolano, łokieć, brzuch (co pewien czas zmienia).

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 26.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Plastyka
2. Zajęcia ruchowe

I. Temat: „Spacer z mamą i tatą” – malowanie farbą akwarelową.

- Wdrażanie do umiejętnego posługiwania się farbami akwarelowymi,
- Rozwijanie pomysłowości dzieci w ukazaniu tematu plastycznego,
- Zachęcenie do wspólnych spacerów z rodziną.

Pomoce: ilustracje parku, lasu, łąki, farby akwarelowe, pędzle, kartki.

Przebieg:

„Środowiska naturalne” – oglądanie ilustracji, wypowiedzi dzieci.

Na dywanie rozłożone są ilustracje: parku, lasu, łąki. Dzieci omawiają poszczególne środowiska naturalne.

„Spacer z rodzicami” – zabawa ruchowo – słownikowa.

Kiedy gra muzyka dzieci poruszają się po sali pomiędzy rozłożonymi na dywanie obrazkami lasu, parku, łąki. Na przerwę w muzyce stoją przy obrazku, przedstawia-

jącym miejsce gdzie chciałyby wybrać się z rodzicami na spacer. Dzieci muszą uzasadnić swój wybór.

„Spacer z mamą i tatą” – podanie tematu pracy plastycznej.

Przejdźcie do stolików.

Praca indywidualna.

Odłożenie prac do wyschnięcia.

„Idziemy na spacer” – zabawa ruchowa.

Dzieci dobierają się dwójkami. Jedno dziecko jest rodzicem (mamą lub tatą), drugie dzieckiem. Rodzic idzie w postawie stojącej, dziecko przykuca.

Omówienie prac dzieci.

Wykonanie wystawy prac.

II. Zajęcia ruchowe – zestaw 26.

Temat: Ćwiczenia wzmacniające mięśnie stopy.

- Kształtowanie sprawności ogólnej organizmu,
- Zapoznanie z wykorzystaniem przyboru nietypowego: skarpetki,
- Kształtowanie prawidłowego wysklepienia stopy – przeciwdziałanie płaskostopiu.

Wyjście na podwórko. „Patyki małe i duże” – zbieranie patyków w przed-szkolnym ogrodzie.

- Utrwalenie pojęć określających relacje względem siebie,
- Rozwijanie pomysłowości dzieci w tworzeniu patykowych kompozycji.

Rozróżnianie wielkości i posługiwanie się słowami określającymi: mały, mniejszy, najmniejszy i duży, większy, największy.

Układanie kompozycji z patyków.

Praca zespołowa - układanie różnych kompozycji z patyków.

POPOŁUDNIE

„Katar” - ćwiczenia ortofoniczne na podstawie wiersza Anny Bayer.

- Dostarczenie dziecku wzorów pięknej artystycznej mowy.

Przyszedł katar do przedszkola

oj, będzie się działo.

Już kichają wszystkie dzieci,

jemu ciagle mało.

Łapie Maćka za kołnierzyk,

Hankę za warkocze,

już się kręci w moim nosie
po chusteczkę skoczę.

Wszystkim katar z nosa płynie
i wszyscy kichają,
nawet nasza pani kicha,
oj, będzie się działo.

A – psik, a – psik,
słysząc już dokoła
A – psik, a – psik,
cała grupa chora.

„W jaki sposób możemy zarazić się katarem?” - rozmowa z dziećmi na podstawie wystłuchanego wiersza.

Nauczyciel ponownie czyta wiersz, cała grupa mówi słowo: a - psik.

„Dziewięć” - ćwiczenia w pisaniu cyfry 9. Zabawy matematyczne – Mamy 6 lat, s. 41.

- Doskonalenie umiejętności pisania cyfr.

Rysowanie palem po dużej cyfrze 9, ozdabianie jej, wyszukiwanie na rysunkach cyfry 9, kolorowanie rysunków i wykonanie własnego z wykorzystaniem 9.

Pisanie po śladzie i samodzielnie cyfry 9.

„Dziewięć razy” – zabawa ruchowa.

- Kształcenie umiejętności liczenia w zakresie 9.

Dzieci wykonują różne ćwiczenia 9 razy: 9 przysiadów, 9 podskoków, 9 skłonów, itp.

V dzień

Temat dnia: Z WIZYTĄ U LEKARZA

RANEK

„Dbaj o zdrowie” - nauka wiersza Joanny Myślińskiej.

- Rozwijanie pamięci mechanicznej w toku uczenia się wiersza na pamięć.

Gdy zdroweczko dopisuje,
świat się śmieje i raduje,
a więc każdy ci to powie:
musisz dbać o swoje zdrowie.

Jedz warzywa i owoce
i przesypiaj wszystkie noce,
znaj higienę osobistą,
myj się zawsze wodą czystą.
Bo kto zdrowia nie szanuje,
ten, niestety, wciąż choruje.

„Idziemy do lekarza” – rozmowa z dziećmi na podstawie obrazków i własnych doświadczeń dzieci. *Zima*, s. 64.

- Rozwijanie umiejętności konstruowania swobodnych wypowiedzi wielozdaniowych.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 26.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Muzyka

I. Temat: „Lekarz – nasz przyjaciel”

– spotkanie z lekarzem, pielęgniarką lub stomatologiem.

- Zapoznanie z pracą lekarza, pielęgniarki lub stomatologa omówienie podstawowych akcesoriów medycznych,
- Ukazanie wpływu higieny osobistej i aktywności fizycznej na organizm dziecka,
- Wyrabianie nawyków dbania o zdrowie.
- Kształtowanie umiejętności słuchania.

Przebieg zajęć:

1. Powitanie
2. „Lekarz – nasz przyjaciel”- opowiadanie zaproszonego gościa, rozmowa o pracy.
3. Pokaz i omówienie podstawowych akcesoriów metodycznych: stetoskop, szpatułka, recepty.
4. „Jak zapobiegać chorobom” – pogadanka, zagadnienia dotyczące higieny, mycia rąk, odpowiedniego ubierania się dostosowanego do pory roku, zachęcania do aktywnego spędzania wolnego czasu, spacerów i uprawiania sportu.
5. Pytania do lekarza.
6. Podziękowanie za przybycie i przekazane wiadomości.

II. Temat: „Muzyka wokół nas” – wycieczka do parku, rozpoznawanie różnych dźwięków z otoczenia.

- Rozwijanie wrażliwości na różne dźwięki,
- Wyróżnianie dźwięków głośniejszych i cichszych,
- Przypomnienie zasad bezpiecznego poruszania się po drogach oraz właściwego zachowania się w parku.

Przebieg:

„Co to jest muzyka?” – swobodne wypowiedzi dzieci.

- Co kojarzy wam się ze słowem muzyka?
- Gdzie możemy słuchać muzyki?
- Dlaczego ludzie słuchają muzyki?

„Muzyka wokół nas” - podanie tematu zajęcia.

Dzisiaj będziemy szukać muzyki na spacerze. Musicie dobrze wsłuchiwać się w otaczający świat. Muzyka może być w szumie drzew, w śpiewie ptaków, w ruchu ulicznym. Spróbujcie ją odnaleźć.

Wycieczka do pobliskiego parku.

Po drodze dzieci mogą opowiadać o swoich spostrzeżeniach.

„Gdzie się ukryła muzyka?” – wypowiedzi dzieci.

Po powrocie do przedszkola dzieci opowiadają gdzie usłyszały różne dźwięki, próbują je naśladować, opowiadają co przypominała im ta muzyka, z czym się kojarzyła, które dźwięki były głośnie, które ciche.

POPOŁUDNIE

„Mucha u lekarza” – wiersz Anny Bayer.

- Kształcenie u dzieci umiejętności skupiania uwagi w toku śledzenia rozwijającej się akcji w wierszu.

Choć nie często to się zdarza,
poszła mucha do lekarza.
Poszła w czwartek, nie w sobotę,
leki zaś wykupi potem.

Chociaż była u doktora,
mucha wcale nie jest chora.
Jej potrzebne jest zwolnienie,
więc zrobiła przedstawienie.

Najpierw mocno zakaszłała,
potem głośno zapłakała,
że ją bardzo boli głowa,
zemdleć mucha jest gotowa.

Gdy padała na podłogę,
to obtarła lewą nogę.
Teraz to dopiero bieda,
nogę zagipsować trzeba.

Mucha wściekle zawołała:
jak ja będę więc latała?
Z nogą w gipsie nie dam rady!
Gips na nodze? Bez przesady!

Odczep się od kończyn dolnych
mój doktorze nieudolny!
Po czym głośno zasapała,
obrażona odleciała.

A to sposób był na lenia,
by nie brała dziś zwolnienia.
Skoro zdrowa, niech pracuje,
a nie wszystkich oszukuje.

„Budujemy wyrazy” – układanie schematów wyrazów.

- Kształtowanie umiejętności analizy i syntezy wyrazów.

Każde dziecko ma po sześć cegiełek do układania schematów wyrazów. Nauczyciel mówi wyraz, zadaniem dzieci jest ułożyć jego schemat. Za każdym razem cała grupa sprawdza, mówiąc go głoskami i dotykając cegiełek. Następnie nauczyciel prosi, aby każde dziecko ułożyło przed sobą dowolną liczbę cegiełek i powiedziało do niego wyraz.

„Czy jesteś dobrym obserwatorem?” – zabawa integracyjna.

- Rozwijanie spostrzegawczości i pamięci.

Dzieci siedzą w kole, mają za zadanie przyrzeć się, jak ubrani są koledzy i koleżanki z grupy. Wszystkie dzieci zamykają oczy. Nauczyciel zakrywa jedną osobę chustą (może też dziecko wyjść za drzwi). Zadaniem dzieci jest opisać jak wygląda ukryta osoba, podać kolory ubrań, uczesanie i inne szczegóły.

ZAPIS NUTOWY UTWORÓW

„Mikołaj” – piosenka, słowa Dorota Kossakowska,
muzyka Jarosław Woźniewski str. 48.

„Dziadek” – piosenka, słowa Anna Bayer,
muzyka Jarosław Woźniewski str. 131.

„Wylicznanka” – piosenka, słowa Anna Bayer,
muzyka Jarosław Woźniewski str. 149.

Intro

zwrotka

hej ha hej ha

refren

„Bałwan Pan” – piosenka, słowa Anna Bayer,
muzyka Jarek Woźniewski str. 172.

1

5

9

13 ref.

17

21

25